

TORSTAI 5. HELMIKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 10.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Rehun markkinoille saattaminen ja käyttö (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana jäsen Graefe zu Baringdorfin laatima maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietintö (A6-0407/2008) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä (KOM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskustelemme tänään niin sanotusta avoimesta ilmoittamisesta. Sillä lisätään avoimuutta, koska rehu on kuluttajien terveellisen ruoan perusta, ja annetaan rehuseosten ostajille yleiskuva siitä, mitä heille tarjotaan.

Tämä tie on ollut pitkä, mutta toivon, että jos hyväksymme tämän asetuksen tänään, saamme asiat onnistuneeseen päätökseen. Haluankin kiittää komissiota, sillä se on auttanut meitä paljon tekemällä rakentavaa työtä näiden kysymysten parissa. Komissio on saanut huomata, että parlamentissa on vallinnut ehdoton poliittinen tahto ajaa tämä avoin ilmoittaminen läpi, ja se on käynyt tiukkaa mutta tasapuolista keskustelua neuvoston kanssa. Voimme olla tuloksista ylpeitä.

Haluan luoda lyhyen katsauksen historiaan. BSE-kriisin seurauksena väliaikainen tutkintavalioikunta julkaisi vuonna 1997 loppuraporttinsa, jossa parlamentti vaati avointa ilmoittamista. Tämän jälkeen komissio esitti ehdotuksen, josta tuli direktiivi 2002/2/EY. Neuvoston kanssa päädyttiin kompromissiin, joka hyväksyttiin kaikissa elimissä ja jonka seurauksena direktiivissä säädettiin avoimesta ilmoittamisesta. Tämä tarkoitti, että pakkausmerkinnöissä oli ilmoitettava ainesosat ± 15 prosentin tarkkuudella ja tarkka koostumus oli ilmoitettava pyynnöstä.

Tämä oli direktiivi, ei asetus, ja jäsenvaltiot joko jahkailivat sen täytäntöönpanossa tai eivät panneet sitä täytäntöön lainkaan. Rehuteollisuus nosti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen, ja tuomioistuin antoi seuraavan ensiluokkaisen vahvistuksen: tarkkoja tietoja lukuun ottamatta tämän direktiivin laillisuus ei ollut kiistettävissä. Otimme tämän päätöksen huomioon parlamentin jatkomenettelyissä ja olemme nyt saaneet asiat päätökseen tämän asetuksen muodossa. Minulla oli kunnia toimia esittelijänä joka kerta, ja olen nauttinut koko tämän pitkän ajan erittäin paljon tiivistä, luottamukseen perustuvasta yhteistyöstä komission kanssa.

Olemme saavuttaneet lopputuloksen, jonka eteen on tehty kovasti työtä ja josta voimme olla ylpeitä. On myös ilmeistä, että parlamentin ja ryhmien enemmistö kannattaa sitä. Tarkistuksia ei ole esitetty, mistä päätellen, että suuri enemmistö hyväksyy tämän asetuksen. Olemme siis saaneet aikaan hyvän asetuksen, jossa säädetään kolmivaiheisesta avoimesta ilmoittamisesta. Tiedätte, mitkä nämä vaiheet ovat. Ensinnäkin ainesosat on ilmoitettava niiden laskevaa prosenttiosuutta vastaavassa järjestyksessä. Toiseksi rehuyrityksille on annettava tietoja ± 15 prosentin tarkkuudella – tältä osin tässä säädöksessä ei aseteta teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvää varaumaa, vaan siinä viitataan yleiseen lainsäädäntöön – ja kolmanneksi viranomaisille on toimitettava tarkat tiedot.

Haluan myös kertoa, että olemme perustaneet rekisterin. Euroopan unionissa ei käytetä rehua eikä sekoiteta ainesosia ilman, että nämä ainesosat on julkaistu, sillä niiden täytyy olla rekisterissä. Tämä on tärkeää paitsi valvontaviranomaisille myös yleisölle ja asiakkaille. Siksi voin sanoa esittelijän näkökulmasta, että olen kaiken kaikkiaan erittäin tyytyväinen tulokseen.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa työstä, jota se on tehnyt tämän asian parissa, ja erityisesti esittelijää, jäsen Graefe zu Baringdorfia, ja varjoesittelijöitä, jotka ovat kaikki toimineet tärkeässä tehtävässä.

Jäsen Graefe zu Baringdorf on onnistunut ohjaamaan keskusteluja neuvottelujen ajan erittäin taitavasti, ja olemme hänelle hyvin kiitollisia.

Kompromissipaketilla säilytetään EU:ssa saavutettu korkeatasoinen rehaturvallisuus. Sillä luodaan sopiva tasapaino kuluttajansuojelun ja teollis- ja tekijänoikeuksien välille. Sillä poistetaan bioproteiinien markkinoille saattamista edeltävästä lupamenettelystä aiheutuva taakka, nykyaikaistetaan rehun merkitsemistä asiakkaalle annettavien asianmukaisiin tietoihin ja tehdään yhteissäätelystä keskeinen osa lainsäädäntömenettelyjä. Sillä lisätään markkinoiden avoimuutta uusien rehuaineiden ilmoitusjärjestelmän avulla, helpotetaan EU:n rehuyritysten innovointia ja parannetaan niiden kilpailukykyä ja otetaan konkreettinen askel eteenpäin rehunkäyttäjien – niin tilanhoitajien kuin lemmikinomistajienkin – harhaanjohtamisen torjumiseksi.

Neuvottelujen tuloksena on syntynyt kompromissipaketti, josta te äänestätte ja jolla yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan nykyistä oikeudellista kehystä. Niin sanottua avointa ilmoittamista koskevat säännökset mahdollistavat nykyaikaisemman merkintätavan. Elintarviketuotantoeläimille syötettävän rehuseoksen rehuaineet on merkittävä niiden painon mukaan laskevassa järjestyksessä.

Tämän lisäksi on ilmoitettava tiettyjen rehuaineiden tarkka painoprosentti, myös vapaaehtoisten merkintöjen tapauksessa.

Lisäksi säännös, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ostajille tiettyjä tietoja rehuseoksesta kiireellisyysvedoten, parantaa käyttäjän näkökulmasta asianmukaisten tietojen saatavuutta esimerkiksi sellaisissa tilanteissa, joissa rehu on saastunut.

Tätä taustaa vasten komissio ilmoittaa, että komissio ja sen yksiköt suunnittelevat ensinnäkin ryhtyvänsä tarkastelemaan liitettä III sallituista poikkeamista rehuaineiden ja rehuseosten merkitystä koostumuksesta mukauttaakseen sen tieteellistä ja teknistä kehitystä vastaavaksi. Tässä yhteydessä komissio tarkastelee myös tiettyjä rehuaineita, joiden kosteuspuhtaus ylittää 50 prosenttia.

Toiseksi lisäaineiden merkitsemisen osalta komissio tutkii, voitaisiinko periaatteita, jotka koskevat tietojen antamista rehumerkintöjen muodossa, soveltaa myös lisäaineisiin ja esiseoksiin, joille on myönnetty lupa eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista annetun asetuksen mukaisesti.

Lopuksi totean, että komissio ymmärtää, että ihmisten ja eläinten terveyteen ja ympäristöön liittyviin kiiretapauksiin voi kuulua myös muun muassa huolimattomuudesta, kansainvälisestä petoksesta tai rikoksista johtuvia kiiretapauksia.

Albert Deß, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta ja omasta puolestani kiittää lämpimästi esittelijäämme, jäsen Graefe zu Baringdorfia. Mielestäni tämän mietinnön lähestymistapa toimii mallina Euroopan parlamentin työlle.

Tämänpäiväisessä äänestyksessä ei äänestetä lainkaan tarkistuksista, sillä asian parissa tehty työ on teknisesti erinomaista ja kattaa koko poliittisen kentän. Katson, että tämä on yksi tulos, josta meidän on syytä olla ylpeitä. Tämä tasapainoinen lopputulos suojelee karjankasvattajien etuja rehun käyttäjinä ja tuottajina sekä ruokaketjun kaikkien linkkien etuja.

Asetuksella lisätään avoimuutta, ja ryhmäni mielestä on erityisen hyvä ajatus perustaa rekisteri, johon on syötettävä tiedot rehuun sekoitetuista raaka-aineista. Elintarvikeskandaaleja syntyy aika ajoin, eikä tätä voida estää edes uudella säädöksellä, sillä EU:n sääntöjä ei ole laadittu rikollisuuden estämiseksi, vaan ne auttavat varmistamaan, että kun skandaaleja ilmenee, on helpompaa havaita, mitä aineita joukkoon on sekoitettu.

Mielestäni on myös hyvä, että rehun tuottajat voivat antaa vapaaehtoisesti lisätietoja, ja mielestäni on erinomainen ehdotus, että jos he antavat tällaisia tietoja, niiden on oltava tieteellisesti todistettuja. Katson, että tämä uusi rehulaki parantaa suojaa huomattavasti ja että laskevan järjestyksen ansiosta karjankasvattajien on helppoa nähdä rehun kunkin ainesosan osuus, ratkaista, mikä on parasta rehua heidän eläimilleen, ja tehdä valintansa sen mukaisesti.

Kiitan vielä kerran kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet tämän erinomaisen mietinnön laatimiseen.

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten olen jo tehnyt maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa, haluan ensin kiittää esittelijää, muiden poliittisten ryhmien varjoesittelijöitä ja neuvostoa tehdystä työstä.

Olemme päässeet tämän työn ansiosta sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, ja lisäksi se on toiminut erinomaisena yhteispäätösmenettelyn sisäänajoprosessina, sillä yhteispäätösmenettelystä tulee valiokunnassamme lähitulevaisuudessa vakiokäytäntö.

Hyvät parlamentin jäsenet, tällä hetkellä raaka-aineiden siirtämistä eläinten, myös lemmikkieläinten, rehuun ja seosrehuun säännellään useilla direktiiveillä ja noin 50 tarkistuksella ja täytäntöönpanosäädöksellä. Yhteisössä alan liikevaihto on noin 50 miljardia euroa.

Tällä asetuksella saavutetaan varmasti päätavoitteet, jotka ovat lainsäädännön yksinkertaistaminen ja sen yhtenäistetty soveltaminen.

Parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta keskusteli eläinrehun saattamisesta markkinoille jo vuonna 2006. Muistamme kaikki, että pyysimme yksimielisesti Euroopan komissiolta, että se yrittäisi tulevaisuuden tarkistuksissaan löytää tasapainon, jotta maataloustuottajat saisivat etujensa mukaisesti tarkkaa tietoa rehun ainesosista ja teollisuudelle taattaisiin sen etujen mukaisesti taitotiedon riittävä suojele.

Kompromissi, johon olemme päässeet komission ehdotuksen arkaluonteisimmista kohdista, toisin sanoen raaka-aineiden avoin ilmoittaminen ja yhteisön raaka-aineluettelon luominen, vastaa mielestäni hyvin tätä tasapainoa. Tämän todistaa se, että kaikki osapuolet ovat pitäneet kompromissia myönteisenä.

Itse asiassa kompromississa suojellaan avoimen ilmoittamisen avulla ostajien tiedonsaantioikeutta ja tuottajien oikeutta taitotietoonsa toteamalla, että tiedot on annettava tämän rajoittamatta vuoden 2004 teollis- ja tekijänoikeusdirektiivin soveltamista.

Hyvät parlamentin jäsenet, on selvää, että toimittajan ja käyttäjän välisessä luottamussuhteessa koostumus on tiedossa, mutta olisi epäloogista, jos tuottaja joutuisi antamaan reseptinsä ensimmäiselle ovesta tulevalle asiakkaalle. Monet meistä ovat juoneet Coca-Colaa jo monta vuotta. Vaikkemme tiedä sen valmistusreseptiä, emme silti epäile, onko tuote ominaisuuksiltaan kunnossa ja täyttääkö se terveystaakumat.

Aiemmin mainitussa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa vahvistetaan selvästi, ettei halu suojella terveyttä ole riittävä peruste, jonka vuoksi tuottajat voitaisiin velvoittaa ilmoittamaan asiakkailleen rehun tarkka koostumus näiden sitä pyytäessä.

Haluan silti muistuttaa teille, että toimivaltainen viranomaisella saa tietoonsa tarkan koostumuksen milloin tahansa ja että aikaan saamassamme kompromississa vahvistetaan, että ostajat saavat kaikissa ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön liittyvissä hätätilanteissa tarkat tiedot kyseisen rehun koostumuksesta, kunhan sekä valmistajien että ostajien perustellut edut on otettu huomioon.

Hyvien merkitsemiskäytäntöjen luettelosta totean, että se on vapaaehtoinen alan ammattilaisille eikä siitä tule missään vaiheessa seosrehujen valmistuksessa käytettävää ehdotonta raaka-aineluetteloa, sillä tällaista ei ole pyydetty.

Säädös sisältää Euroopan parlamentin pyynnöstä uuden liitteen, jossa on luettelo aineista, joiden markkinoille saattaminen tai käyttö eläinten ravinnoksi on kielletty tai joiden markkinoille saattamista tai käyttöä rajoitetaan. Nämä ovat tietoja – olivatpa ne liitteen tai luettelon muodossa – joita komissio voi päivittää.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmä, jota edustan, kannattaa aikaan saatua kompromissia eikä ole esittänyt yhtäkään tarkistusta täysistuntoa varten. Tuemme täysin parlamentin kantaa sellaisena kuin se on tänään esitetty ja äänestämme siksi sen puolesta.

Jan Mulder, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan aivan aluksi kiittää esittelijää, jäsen Graefe zu Baringdorffia. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä katsoo, että olemme saavuttaneet hyvän kompromissin, joten voimme äänestää sen puolesta myöhemmin tänään.

Meille on tärkeintä se, että rehunvalmistajien teollis- ja tekijänoikeuksia suojellaan. Jos me alalla haluamme innovointia – ja juurihan eilen äänestimme ilmastomietinnöstä – myös rehualalla on paljon parantamisen varaa, jotta kaikenlaisista karjan aiheuttamista kaasuihin peräisin olevia päästöjä voidaan pienentää. No, meidän on kohdattava tämä haaste avoimesti. Kun rehunvalmistajat päättävät ryhtyä innovoimaan, sitä ei pitäisi estää liian tiukalla tietojen antamista koskevalla lainsäädännöllä. Tietojen antaminen on mielestäni

turvattu, kuten muut ovat jo todenneet, ja tietoja voitaisiin antaa esimerkiksi hallituksen tai tietyn asiakkaan pyynnöstä. Mikään ei estä rehunvalmistajia tekemästä niin vapaaehtoisesti.

Ainesosat eivät ole itsessään tärkein asia: rehun tarkka ravintoarvo on paljon tärkeämpi, ja siksi se pitäisi ilmoittaa asianmukaisesti. Kaikki etiketin teksti, kuten energian, proteiinin yms. määrä, on arvokasta tietoa. Lyhyesti sanottuna Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä kannattaa tätä kompromissia. Kerromme myös rehunvalmistajille, että jos ne haluavat kehittää esimerkiksi tuotantoprosessejaan tai rehun koostumusta koskevia innovaatioita, tämä on hyvä kompromissi, joka auttaa niitä tekemään niin.

Andrzej Tomasz Zapalowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, rehumarkkinat ja rehun käyttö eläintuotannossa ovat äärimmäisen tärkeitä asioita, sillä ne vaikuttavat satojen miljoonien EU:n kansalaisten terveyteen.

Aiemmat ikävät kokemukset eli kelvottoman rehun aiheuttamat eläintaudit aiheuttivat yhteisön jäsenvaltioille valtavat aineelliset ja sosiaaliset kustannukset. Siksi rehun koostumuksen määrittelyminen on myös äärimmäisen tärkeää: näin rajoitetaan kelvottoman rehun käyttöä. On myös tärkeää, että asetuksen säännökset pannaan tehokkaasti täytäntöön, jotteivät ne jää pelkiksi tyhjiksi julistuksiksi.

Koska EU:ssa miljoonat ihmiset ja jopa kokonaiset valtiot vastustavat tällä hetkellä sellaisen ruoan kulutusta, joka on tuotettu käyttämällä geneettisesti muunnettuja kasveja sisältävää rehua, näillä ihmisillä on oikeus tietää, mitä oikein tapahtuu. Siksi rehun sisällöstä ei pitäisi ilmoittaa ainoastaan maataloustuottajille, vaan myös elintarviketehtaiden pitäisi kertoa siitä asiakkailleen tuotemerkinnöissään. Näin ei tällä hetkellä tehdä.

Keskustelimme monta kuukautta sitten täällä parlamentissa ylipainoisten määrän kasvusta Euroopan unionissa. Tämä ongelma liittyy kuitenkin pitkälti rehun sisältöön, koska juuri rehun sisältö vaikuttaa huomattavasti lihan laatuun. On erittäin hyvä, että asetusluonnoksessa on kiinnitetty paljon huomiota rehuntuotantohygieniaan ja siihen ongelmaan, että rehun lisätään saastuneita aineita tuotannon aikana. Monet tuottajat ovat joskus turvautuneet tähän käytäntöön.

Alyn Smith, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin kiitan ryhmääni kuuluvaa kollegaani, jäsen Graefe zu Baringdorffia, joka on tehnyt kovasti töitä asiassa, joka lienee yksi teknisimmistä aiheista, joiden parissa olemme työskennelleet. Hän on myös osoittanut Salomonin viisautta löytäessään tasapainon kuluttajien ja tuottajien tarpeiden välille. Tuottajien tarpeet ovat varsin perusteltuja: heidän täytyy voida suojella tuotettaan sekä teollis- ja tekijänoikeuksiaan.

Siksi kutsuisinkin tätä kotona yhdeksi klassisimmista Euroopan parlamentin käsittelemistä asioista. Kun katsomme yleisölehterillä olevia vieraitamme, voimme sanoa jokseenkin varmasti, ettei keskustelu rehun merkitsemisestä ole heille erityisen hohdokasta kuunneltavaa, mutta tämä aihe on erittäin tärkeä ja siten hyvä esimerkki tilanteesta, jossa Euroopan parlamentti tuo lisäarvoa ja jossa voimme turvata kuluttajiemme, kansalaistemme ja äänestäjien luottamuksen heidän kuluttamansa ruoan elintarvikeketjuun.

On tärkeää muistaa, mistä tämä kysymys sai alkunsa. BSE-kriisi osoitti, että meidän on säänneltävä sitä, mitä syötämme eläimillemme. Tämän asetuksen on oltava avoin, ja kuluttajien ja tuottajien tarpeiden välille on löydettävä tasapaino. Tässä asiassa voidaan kuitenkin mennä myös metsään. Siinä on menty metsään, ja meidän on varmistettava, ettei näin käy uudelleen. Tämä mietintö on äärimmäisen tärkeä, koska sillä viedään tätä asiaa eteenpäin.

Olen tavannut Skotlannissa lukuisia kertoja alan edustajia, kuluttajaryhmiä ja maataloustuottajia, ja heidän keskuudessaan on vallinnut jokseenkin yleinen tuki ja hyväksyntä tavalle, jolla komissio ja parlamentti ja erityisesti esittelijämme ovat vieneet asiaa eteenpäin.

Tämä asiakirja luo lisäarvoa. Se on hyvä esimerkki parlamentin työskentelystä. Sanomme usein komission ja parlamentin tehneen keskenään hyvää yhteistyötä. Tässä asiassa yhteistyö on todellakin ollut erinomaista, ja tähän mietintöön esitettyjen tarkistusten vähäinen määrä osoittaa, että parlamentin suuri enemmistö hyväksyy mietinnön. Parlamentilla on ollut tänään hieno päivä.

Witold Tomczak, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, saavuttamaamme rehualaa koskevaan kompromissiin liittyy tiettyjä etuja – sillä yhtenäistetään ja yksinkertaistetaan EU:n lainsäädäntöä – mutta siinä on myös perustavanlaatuisia puutteita. Sillä ei taata riittävän hyvin rehun ja ruoan turvallisuutta, sillä suojellaan kehnosti niiden viiden miljoonan maataloustuottajan etuja, jotka jalostavat ja kasvattavat eläimiä, eikä sillä suojella terveyttämme riittävän hyvin.

Teollis- ja tekijänoikeuksien suojele rajoittaa edelleen rehun käyttäjien mahdollisuuksia saada tietoa rehun sisällöstä. Olemme edelleen vaarassa, jos rehun tuottaja käyttää vaarallista ainesosaa. Rehuongelma on jälleen todiste siitä, että maatalouspolitiikassa on otettu väärä suunta, koska julistuksista huolimatta sillä tuetaan ennen kaikkea teollista maataloutta, jossa maataloustuottajien ei tarvitse kasvattaa omia rehujaan, vaan he voivat kasvattaa eläimiä käyttämällä rehuntuotantoon erikoistuneen yrityksen valmistamaa rehua. Nämä yritykset tavoittelevat tietenkin voittoa ja löytävät aina keinon pienentää kustannuksiaan, mutteivät välttämättä ota huomioon eläinten turvallisuutta tai meidän terveyttämme. Siksi meidän on laadittava moninkertainen määrä erityissäännöksiä ja lisättävä valvontaa, mikä tekee asiasta jo absurdin.

Eikö meidän olisi jo aika kääntää kelkkamme ja palata maatalouden kestäväan kehittämiseen, jolloin karjankasvattajat käyttäisivät omia rehujaan eivätkä altistuisi dioksiinin tai BSE:n aiheuttamille tappioille? Maatalouden alalla edistyksen ei tarvitse tarkoittaa tuotannon tai rehuntuotannon keskittämistä. Meidän on muistettava, että meillä on EU:ssa tällä hetkellä 15 miljoonaa maatilaa, joista 95 prosenttia on pieniä ja keskisuuria tiloja. Useimmat näistä maatiloista voivat noudattaa kestäväa maatalousmallia viljelijöiden, ympäristön ja meidän kaikkien hyväksi. Meidän tarvitsee vain muuttaa radikaalisti suhtautumistamme maatalouteen ja samalla yhteisen maatalouspolitiikkamme nykyistä lähestymistapaa.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, eläimissä on hyvää se, että vuodet vierivät ja ongelmat pysyvät samoina. Villieläimistä puhuessamme mainitsemme aina ansaraudat ja liikennekysymyksen, ja tuotantoeläimistä puhuessamme jalostus ja rehu nousevat aina esiin. Rehu on klassinen tapaus: se on sekasotkua, kasa roskaa. Siinä käytetään antibiootteja, klenbuterolia, kasvuhormoneja ja jopa muiden eläinten jäänteitä – ja juuri tästä oli kyse 1990-luvulla, kun Yhdistynyt kuningaskunta paini saastunutta rehua koskevan ongelman parissa.

Nyt saamme kuitenkin kuulla, että roskaruoan aikakausi on ohi. Vuonna 2002 annettiin direktiivi ja vuonna 2005 tuomioistuimen päätös, ja nyt markkinat ja voitot – joista käytetään nimitystä teollis- ja tekijänoikeudet – halutaan sovittaa yhteen kuluttajien turvallisuuden kanssa.

Siispä meillä on nyt aseenamme asetetus. Perinteisen työkalun, merkitsemisen, käyttöönoton myötä kaikki ainesosat ilmoitetaan painoprosenttinsa mukaan laskevassa järjestyksessä, ja lisäksi käyttöön otetaan avoimet ilmoitukset, liite III ja ± 15 prosentin liikkumavara. Lisäksi meistä uteliaimmat voivat jopa pyytää tietoja tarkasta koostumuksesta.

Jäljelle jää vain kaksi suurta kysymystä. Ensimmäinen koskee tuontieläimiä, joita ei ole merkitty. Jäsen Parish on täällä – hän on kiinnittänyt erityisen paljon huomiota Brasiliasta tuotuihin eläimiin, joita ei ole merkitty ja joille on syötetty klenbuterolia. Näiden eläinten turvallisuudesta emme tiedä paljoakaan.

Lisäksi jäljelle jää suuri kysymys, joka koskee tuontirehua eli raaka-aineita, joita on tuotu Amerikan mantereelta 1960-luvulta saakka. 1960-luvulla tuotiin maissigluteenirehua – melassia, öljysiemenkasvien jäänteitä – ja nykyään siirtogeenistä soijaa Argentiinasta, Paraguaysta ja Brasiliasta ja siirtogeenistä maissia Kanadasta ja Yhdysvalloista. Uskallankin sanoa, että tämä johtuu siitä, että ihmiset vastustavat paikallisia GMO:ita mutta eivät tuonti-GMO:ita.

Tosiasia on se, että tämä asia koskee kahta kolmasosaa karjamme syömästä rehusta ja on todellinen terveysongelma. Yksi ongelma, eurooppalaisten elintarviketurvallisuus, estää meitä kiinnittämästä huomiota laajemmin maailmanlaajuisiin terveysuhkiin, jotka johtuvat Uruguay'n kierroksella tehdystä sopimuksesta, Blair House -sopimuksesta, jonka vuoksi meidän on tuotava öljykasveja voidaksemme ruokkia kaksi kolmasosaa karjastamme.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä ja jäsen Graefe zu Baringdorffia erinomaisesta työstä ja hyvästä yhteistyöstä.

Haluan kehottaa kahta viimeistä puhujaa ja lehterillä istuvia vieraitamme syömään lounaansa tänään kaikessa rauhassa, sillä kahdesta viimeisestä puheenvuorosta välittyy sellainen kuva, ettei mitään ole turvallista syödä enää missään!

Tämän koko säädöksen tarkoituksena on lisätä syömämme ruoan turvallisuutta, ja se, mitä eläimemme syövät, on tietenkin olennaista, sillä me syömmme näitä eläimiä. Tiedän, että tämä lähestymistapa on varsin yksinkertaistettu, mutta juuri siksi me olemme täällä.

Me olemme toki tehneet vuosien mittaan virheitä, ja myönnän auliisti, että BSE-ongelma johtui liha-luujauhon syöttämisestä karjalle – tämä ei ollut kenenkään elämän hienoin hetki – ja siksi viemme tätä säädöstä eteenpäin.

Emme keskustele nyt siitä, pitäisikö avoimuutta lisätä ja ainesosat merkitä, sillä juuri näin aiotaan tehdä. Valmistajat ovat sen sijaan kysyneet, onko heidän ilmoitettava tarkat prosenttiosuudet, koska tällöin joku voi kääntää asian toisinpäin ja kopioida ja valmistaa täysin samaa rehua.

Juuri tässä suhteessa kompromissi on onnistunut ja jäsen Graefe zu Baringdorf, komissio ja neuvosto ovat tehneet hienoa työtä: olemme nyt saavuttaneet tilanteen, jossa voimme todella luottaa rehuumme. Jos olette tarkastelleet hiljattain Euroopan unionissa esiintyneitä ongelmia – ja rehun kanssa on ollut ongelmia monissa maissa – ne eivät johdu siitä, että merkintäjärjestelmässä ja prosesseissa olisi ollut vikaa, vaan siitä, että yhtiöt ovat rikkoneet lakia.

Siksi meidän on varmistettava, että tätä lakia oikaistaan ja että komissio ja jäsenvaltiot valvovat tämän lain noudattamista ja tekevät rehuyhtiöissä tarkastuksia varmistaakseen, etteivät ne riko sääntöjä, sillä ihmisten ja kuluttajien on voitava luottaa ruokaansa.

Haluan kertoa teille, että eurooppalainen ruoka on niin turvallista kuin se vain voi olla, mutta emme saa hellittää otettamme asiasta, vaan meidän on varmistettava, että kuluttajamme ovat täysin tyytyväisiä ja luottavat siihen, että se, mitä he syövät, on turvallista. Haluankin kehottaa vieraitamme menemään hyvälle lounaalle ja luottamaan siihen, että se on turvallista!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän koko sydämestäni jäsen Graefe zu Baringdorfia siitä, että hän on laatinut jälleen erinomaisen mietinnön.

Pyrkimykset yksinkertaistaa nykyistä lainsäädäntöä, jossa säädetään rehun markkinoinnista ja käytöstä sekä paketteihin ja rahtiasiakirjoihin merkittävistä tiedoista ja lisätiedoista, ovat perusteltuja.

On varmaa, että teknisten säännösten yksinkertaistaminen ja puhtaasti hallinnollisten säännösten laajentaminen parantavat EU:n rehualan kilpailukykyä ja elintarviketurvallisuutta, josta jäsen Parish juuri puhui. Olen vakuuttunut siitä, että tämä olettamus on itsessään perusteltu.

Haluan kuitenkin kiinnittää tässä yhteydessä huomiota mahdollisesti ongelmalliseen asiaan. Mielestäni säännös, jonka mukaan lemmikkieläinten rehun pienten ja keskisuurten tuottajien on lisättävä tuote-etikettiin ilmaispuhelinnumero, on tarpeeton. Tämän säännöksen käyttöönotto saattaa aiheuttaa näille pienille ja keskisuurille tuottajille liian suuren taloudellisen taakan, ja useimmat rehuntuottajat kuuluvat jompaankumpaan näistä ryhmistä.

Lisäksi haluan korostaa, että meidän on yritettävä yksinkertaistaa koko lainsäädäntöjärjestelmää rehun markkinoinnin ja käytön alalla. Tällöin turvallisuuteen pitäisi kiinnittää huomiota. Ristiriitaisten ja liiallisia kustannuksia aiheuttavien säännösten käyttöönotto voi kuitenkin vaikuttaa haitallisesti juuri niihin pienyrityksiin, jotka tuottavat rehua paikallisille markkinoille.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, hyvät kuulijat, minäkin haluan ensiksi kiittää esittelijä zu Baringdorfia tästä perusteellisesta asian valmistelusta.

EU:n elintarviketurvallisuutta ovat ravistelleet viime vuosina monet kriisit, kuten BSE ja useat dioksiniskandaalit, joista viimeisin taisi olla viime syksynä. Kriisien syyt ovat usein löytyneet saastuneista rehuista, joiden taustalla on ollut leväperäinen tai jopa rikollinen toiminta. Tämä lainsäädäntöä yksinkertaistava ja selventävä asetun on paikallaan. Asetuksen tulee vahvistaa kuluttajien luottamusta koko eurooppalaiseen elintarvikeketjuun. Kuluttajia on suojeltava ja heillä on oltava mahdollisuus jäljittää, mistä ja miten tuotettuja elintarvikkeita he ostavat.

Toisena tavoitteena on viljelijän oikeusturva. Viljelijät joutuvat pakkausmerkintöjen perusteella tekemään valintoja, ja heidän on voitava luottaa rehujen moitteettomaan laatuun. Myös rehun tuottajien valmistajanoikeudet on turvattava, kuten Mulder aikaisemmin totesi.

Monissa jäsenvaltioissa asiat ovat hyvin hallinnassa, mutta nyt käsittelyssä oleva pakkausmerkintöjä selkeyttävää ja rehun alkuperän jäljittämistä helpottavaa asetusta tarvitaan, jotta asia saadaan kuntoon koko EU:n alueella ja jotta tulkintaerimielisyyksistä päästään eroon.

Haluan kuitenkin korostaa, että niin tämän kuin muidenkin asetusten kohdalla toimeenpanosta ja valvonnasta huolehtiminen ovat avainasemassa. Selkeät ja tarkat määräyksetkään eivät auta ellei niitä noudateta käytännössä. Rehun valvonnalla on varmistettava, että rehut ovat turvallisia, käyttötarkoitukseen soveltuvia ja lainsäädännön vaatimukset täyttäviä. Näin voidaan parantaa koko elintarvikeketjun turvallisuutta ja suojella kuluttajia.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Italiassa väitettiin muutama vuosi sitten, että elintarvikkeita, joita karjankasvattajat sekoittivat eläinsuojissa, oli pidettävä rehuna ja siten eläinsuojia oli pidettävä rehuntuotantolaitoksina. Maataloustuottajat eivät olisi mitenkään kyenneet täyttämään monimutkaisia terveysvaatimuksia, HACCP-periaatteita ja jäljitettävyyksivaatimuksia, ja siksi he olisivat joutuneet ostamaan varsinaisilta rehuntuotantolaitoksilta rehua, jota oli tehty tiloilla satojen vuosien ajan. Onnistuimme tuolloin välttämään tämän ansan.

Mietinnössä, josta keskustelemme nyt, määritellään rehu mutta ei rehuntuotantolaitoksia. Jotta EU ei saisi taas syytä niskaansa, meidän on selvennettävä kristallinkirkkaasti, että karjalle tarkoitetut elintarvikkeet, jotka sekoitetaan karjantuotantoyrityksen tiloissa, eivät ole rehua, vaan kyse on suoraan pelloilla tuotettujen elintarvikkeiden ja raaka-aineiden sekoittamisesta *ex tempore*, ja ettei maatalousyrittäjä ole rehuntuotantolaitos. Tämä kanta saattaa olla puolueellinen, mutta emme voi koskaan olla liian huolellisia, kun tulkinnoilla on huomattava taloudellinen merkitys.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, dioksiinikriisin aiheuttama Pohjois-Irlannin syyttömille tuottajille ja jalostajille valtavat tappiot keskustelimme Irlannin tasavallassa uusista toimenpiteistä rehun merkitsemiseksi.

Mielestäni on tärkeää kysyä, olisiko yksikään näistä ehdotuksista säästänyt maamme tuottajat heille aiheutuneilta tappioilta. Valitettavasti vastaus on kieltävä. Niillä toki lisätään avoimutta, mikä on itsessään vain hyvä asia, mutta vain siltä osin kuin kyse on EU:ssa tuotetusta rehusta, jota syötetään EU:ssa eläville eläimille, ei rehusta, jota syötetään eläimille, joiden lihaa tuomme EU:hun.

Ajatus rehun tarkkaa koostumusta koskevien, mahdollisimman tarkkojen tietojen antamisesta on perusteltu ja ymmärrettävä, mutta emme saa vaarantaa teollis- ja tekijänoikeuksia ja tehdä niistä merkityksettömiä. Siksi olen tältä osin edelleen huolissani näiden ehdotusten tietyistä näkökohdista. Seosten koostumukset ovat liikesalaisuuksia, joita on kehitetty vuosien ajan tutkimuksen ja kokeiden avulla. Niitä on suojeltava asianmukaisesti.

Luotan siihen, että 15 prosentin liikkumavara merkinnöissä on riittävä. En halua, että omassa vaalipiirissäni rehuntuottajat, jotka ovat tehneet kovasti työtä ja investoineet kovasti ensiluokkaisen tuotteen valmistamiseen, ryöstetään ja että tuottajat, jotka toimivat halvemmilla tuotantoalueilla joko EU:ssa tai sen ulkopuolella, vievät heiltä heidän teollis- ja tekijänoikeutensa.

Luotan siihen, ettei tätä asetusta käytetä väärin tässä suhteessa. Karjankasvattajilla on toki oikeus saada mahdollisimman tarkkaa tietoa seosten sisällöstä, mutta sillä edellytyksellä, että turvaamme niiden rehuntuottajien elinkelpoisuuden ja tulevaisuuden, joilta he rehunsa ostavat.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, yhdyin kaikkiin kehuihin, joita esittelijällemme on jo lausuttu. Lienee tarpeetonta sanoa, että rehulainsäädännön lähtökohtana on oltava kansanterveyden ja eläinten terveyden suojeleminen. Tämä tarkoittaa selkeitä sääntöjä raaka-aineiden käytöstä ja merkitsemisestä. Lainsäädännön pitäisi tietenkin olla toimivaa, eikä se saisi aiheuttaa liiallista hallinnollista taakkaa tai vaarantaa tuottajien teollis- ja tekijänoikeuksia, kuten täällä on jo mainittu. Seuraamme asiaa jatkossakin kriittisin silmin, mutta näyttää siltä, että uusi asetus täyttää nämä vaatimukset.

Haluan esittää huomautuksen tarkastuksista. Tehokkaat valvontatoimenpiteet ja seuraamukset jyvien erottamiseksi akanoista ratkaisevat jälleen kerran tämän säädöksen kohtalon. Asetuksessa säädetään, että seuraamusten, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa itse, on oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja vakuuttavia. Kehotan Euroopan komissiota seuraamaan tilannetta tiiviisti lähitulevaisuudessa ja varmistamaan, että tämä toteutuu kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Emmehän voi hyväksyä, että yksi maa suhtautuu asiaan tiukemmin kuin muut. Mielestäni ehdolliset rangaistukset, jotka langetettiin tällä viikolla Belgian dioksiiniskandaalista kymmenen vuotta tapahtuman jälkeen, ovat erinomainen malliesimerkki.

Lopuksi haluan mainita asian, jota emme voi sivuuttaa, nimittäin liha-luujauhon. Sitoutumattomien ensimmäisen puhujan pidettyä tunteisiin vetoavan puheen tyydyn itse toteamaan tosiseikat. BSE-kriisin jälkeen liha-luujauhon käyttö rehussa kiellettiin. Esimerkiksi kanojen kohdalla tämä kuitenkin johtaa siihen, ettei niiden ravinnossa ole riittävästi eläinproteiinia, ja arvokkaan proteiinin tuhoamisesta on myös esitetty aiheellista kritiikkiä. Lisäksi rehu aiheuttaa suurimmat yleiskustannukset EU:n viidelle miljoonalle karjatilalliselle, joilla ei ole alun alkaenkaan helppoa.

Emme tietenkään halua palata takaisin tilanteeseen, jossa rehuun lisätään samasta lajista peräisin olevaa eläinproteiinia. Emme halua enää koskaan kannibalismia! Siksi meidän on otettava käyttöön testejä, joiden avulla voimme hoitaa tämän tilanteen asianmukaisesti. Euroopan komissio on ilmoittanut, että nämä testit

olisivat käytettävissä vuonna 2009, mikä tarkoittaa sitä, että liha-luujauhoa voitaisiin taas alkaa lisätä turvallisesti esimerkiksi kanojen tai sikojen ruokaan. Pyydän komissiota kertomaan, kuinka tässä asiassa on edetty ja mitä toimenpiteitä voimme odottaa tältä osin tulevana vuonna.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, EU:ssa on keskusteltu jo monia vuosia eläinperäisten elintarviketuotteiden (lihan, munien, maidon) laadusta ja kuluttajien suojelemisesta huonolaatuiselta ruualta.

Jotta eläintuotteet olisivat hyvälaatuisia, on tärkeää, että rehu on laadukasta – tämä on kaikkein tärkein tekijä – ja että eläinten elinolosuhteet ovat asialliset. Maatalous tuottaa itse suurimman osan rehujen ainesosista, mutta käytetyt lisäaineet ovat useimmiten kemikaaleja. Juuri nämä aiheuttavat eniten kiistaa. Siksi meidän pitäisi taistella teollisten rehujen tarkan koostumuksen ilmoittamisen puolesta. Tällä ei ole mitään tekemistä teollis- ja tekijänoikeuksien ja niiden suojelun kanssa. Tuote on suojeltu vasta sitten, kun patenttivirasto myöntää suojatodistuksen.

Jos rehujen uusia lisäaineita ei ole testattu riittävästi, ne voivat vahingoittaa terveyttämme, vaikka niillä taattaisiinkin tuotteelle paras kasvu tai paras ulkonäkö. Maataloustuottajilla ei ole keinoja testata rehua, joten he voivat vain luottaa tuottajan antamiin tietoihin. Meidän pitäisi muistaa BSE-kriisi ja se, mitä liha-luujauhon lisääminen rehuun aiheutti. Teollisuus tekee kaikkensa saadakseen voittoa. Siksi kannatan jäsen Graefe zu Baringdorfin mietintöä kaikilta osin.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, toivon, että tänään keskustelumme kohteena olevan kompromissipaketin sisältämillä ehdotuksilla yksinkertaistetaan rehun markkinointiin liittyviä säännöksiä ja parannetaan näin EU:n rehualan kilpailukykyä. Toivon myös, etteivät uudet säännöt lisää rehuseosten pienten ja keskisuurten tuottajien kustannuksia.

Keskustellessamme merkinnöistä meidän pitäisi muistaa, ettei ongelmassa ole usein kyse siitä, etteivätkö tuote-etiketit tarjoaisi kuluttajille tietoa, vaan siitä, etteivät tavalliset kuluttajat ymmärrä näitä tietoja. Etikettien sisältämät liialliset tiedot voivat itse asiassa vaikeuttaa ostajan päätöksentekoa. Meidän on yhtäältä varmistettava, että kansalaisemme saavat tietoa, ja toisaalta turvattava tuottajien teollis- ja tekijänoikeudet.

Kannatan ajatusta siitä, että laadimme luettelon ainesosista, joita eläimille ei saa syöttää. Yksi asia on varma – emme saa antaa elintarvikeskandaalien toistua. Dioksiinin saastuttama irlantilainen porsaanliha ja kiinalainen melaniinimaito ovat esimerkkejä asioista, joita ei olisi saanut tapahtua. Meidän pitäisikin pohtia, miksei valvontajärjestelmä toiminut kunnolla ja miksi saastumista pääsi tapahtumaan.

Siksi valvonta edellyttää tiiviimpää seurantaa. Menettelyjen on oltava avoimia ja selkeitä. Valvontajärjestelmän kiertämisestä ja rikkomisesta määrättävien sakkojen pitäisi olla suuret, sillä vaakalaudalla on ihmisten terveys. Irlannin tapahtumista huolimatta vakuutan, että EU:ssa viljelijät ja karjankasvattajat noudattavat maailman tiukimpia vaatimuksia. Elintarvikkeillamme on hyvä maine, ja niiden tunnustetaan olevan laadukkaita. Euroopan unionissa ruoka on turvallista.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aivan aluksi kiittää vilpittömästi esittelijää, jäsen Graefe zu Baringdorfia. Hänellä on ollut paitsi tässä mietinnössä myös aiemmin monien vuosien ajan selvä linja, jonka mukaisesti hän on tähännyt siihen, mitä olemme nyt saavuttaneet: hän on pyrkinyt selvittämään asioita maataloustuottajille ja laatimaan rehun markkinointia ja käyttöä koskevat selvät vaatimukset.

Keskustelemme tänään seuraavasta askeleesta, mikä on käynyt erityisen selväksi yhä uudestaan. Arvoisa komission jäsen, keskustelimme eilen illalla ensimmäisestä askeleesta: tuotannosta. Haluaisin palata tähän takaisin. Tuotannon tyyppi ja tuotannon valvonnan tyyppi ovat tämän mietinnön tärkeimmät perusedellytykset, jotta voimme varmistaa, että saamme viime kädessä terveellistä ja turvallista rehua, jolla tuotetaan terveellistä ja turvallista ruokaa.

Haluan toistaa olevani vakuuttunut siitä, että yrityksiä, jotka jalostavat ruokaa tehdäkseen myös rehua, pitäisi valvoa paremmin ja että luvan – mahdollisesti koko EU:n kattavan luvan – saannin edellytykseksi pitäisi asettaa HACCP-periaatteiden täyttäminen, sillä tämä on myös ollut ongelmana sekä edellisissä että tämänpäiväisissä keskusteluissa. Koko Euroopan unionissa on valvottava yhtenäisellä tavalla samoja riskejä. Vaikkemme voikaan sulkea pois väärinkäytösten mahdollisuutta, tämä mietintö ja eilinen keskustelu ovat luoneet hyvän perustan turvallisuudelle menemättä liiallisuuksiin. Tämä on tietenkin myös toinen tässä mietinnössä huomioon otettu asia: olemme ottaneet opiksemme BSE-kriisin jälkeisistä tapahtumista ja tiedämme nyt, että moni asia voidaan tehdä ja täytyy tehdä toisin.

Haluan kiittää vielä kerran esittelijää, joka on laatinut kaikkien täällä käytyjen neuvottelujen pohjalta hyvän mietinnön. Toivon, että Euroopan parlamentti tukee häntä sataprosenttisesti.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, kollegamme on laatinut erinomaisen mietinnön, mistä hän ansaitsee kiitokset. Äänestämme mietinnöstä tänään. Mietintö on tärkeä siksi, että EU:n rehuala on yksi maatalouden suurimmista sektoreista paitsi tuotannon osalta – sen osuus EU:n tuotannosta on puolet, 120 miljoonaa tonnia – myös liikevaihdon osalta, joka on noin 50 miljardia. Euroopan unionissa on viisi miljoonaa karjankasvattajaa sekä 60 miljoonaa kotitaloutta, joissa on lemmikkieläin.

Euroopan unioni on kohdannut aikaisemmin useita terveyskriisejä. Siksi meidän on kiinnitettävä nykyisin enemmän huomiota avoimuuteen, jotta vastaamme paitsi maataloustuottajien myös kuluttajien odotuksiin. Tässä mietinnössä vahvistettuihin säännöksiin liittyy se hyvä puoli, että ne aiheuttavat yrityksille vain hyvin vähäisiä kustannuksia, mutta ne hyödyttävät suuresti kuluttajia, jotka kiinnittävät yhä enemmän huomiota ostamiensa tuotteiden laatuun. Hyväksymällä tämän mietinnön voimme vähentää riskejä turvaamalla laadukkaat tuotteet, parantamalla valvontaa, parantamalla jäljitettävyyttä ja varmistamalla, että karjankasvattajat ja siten viime kädessä myös kuluttajat saavat parempia tietoja.

Nykyään kansainvälisen kaupan kasvaessa meidän on hyvin tärkeää vahvistaa kaikkia ennaltaehkäisyjärjestelmiä varmistaaksemme, etteivät aikaisemmat elintarvikekriisit pääse toistumaan.

Määrittelemällä tarkkaan etiketeissä ilmoitettavat ravitsemukselliset tiedot tässä mietinnössä on onnistuttu sovittamaan yhteen oikeus saada tietoa sekä teollis- ja tekijänoikeudet, jotka ovat kovin tärkeitä yritystemme kilpailukyvyn suojelemisen kannalta.

Mielestäni tuottajat pitäisi itse asiassa velvoittaa ilmoittamaan välittömästi kaikkien uusien raaka-aineiden käytöstä rehussa avoimuuden takaamiseksi ja toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten helpottamiseksi. Mielestäni on myös erinomaista, että tekstiin on lisätty kiireellinen menettely, joka mahdollistaa uuden vaarallisen aineen lisäämisen kiellettyjen aineiden luetteloon.

Samoin se, että maataloustuottajille annetaan mahdollisuus kyseenalaistaa toimivaltainen kansallinen viranomainen tai Euroopan komissio tapauksissa, joissa epäillään vilpillistä väittämää, mahdollistaa järjestelmän paremman valvonnan ja asiakkaiden suojelun ja suojelee samalla oikeudenmukaista kaupankäyntiä.

Kannatan siis täysin tätä erinomaista mietintöä, sillä kokemus osoittaa, että rehun merkitsemistä koskeva säädös, jossa etusijalle asetetaan laatu, avoimuus, jäljitettävyyys ja valvonta, on paras keino estää uudet terveyskriisit Euroopan unionissa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää tästä mietinnöstä. Mietintö on hyvin tekninen ja vastaa tuomioistuimen päätöstä maataloustuottajien sekä heidän ostamaansa rehua valmistavien tahojen oikeuksien suojelemisesta.

Kannatan sitä ajatusta, että teollis- ja tekijänoikeudet ovat suojelemisen arvoisia. Emme voi sallia sitä, että markkinatoimijat, joita tulee ja menee, kopioivat reseptejä, ja siksi mietintö on tältä osin onnistunut.

Tämänaamuisessa keskustelussa on otettu esiin epäluotettavia toimijoita koskeva ongelma. Totuus on se, että voimme valvoa alaa vain, jos valvomme niitä, jotka eivät noudata sääntöjä. Tämä on mahdollista ainoastaan suorittamalla seurantaa, tarkastuksia ja valvontaa säännöllisesti jokaisessa pisteessä matkan varrella. Keskustelimme tästä hyvin kiivaasti eilen illalla täällä parlamentissa, ja olin iloinen kuullessani, että suunnitteilla on parannuksia.

Lopuksi mainitsen vielä yhden merkittävän asian eli hyödykkeiden hintojen epävakauden. Maataloudesta vastaava komission jäsen liittyy seuraamme. Tämä on rehuteollisuudelle ja maataloustuottajille merkittävä asia, johon meidän on puututtava.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, totean ensinnäkin, että tämä mietintö on mielestäni hyvä, ja haluan kiittää esittelijää, joka ansaitsee kiitokset mietinnöstään ja kovasta työstään.

Tarvitsemme todellakin avoimuutta, ja meidän on voitava tietää, mitä rehuseokset sisältävät. Tästä asiasta ei ole epäilystäkään. En vastusta sitä, että yhtiöt haluavat suojella teollis- ja tekijänoikeuksiaan. Irlannin tasavallan viimeaikaiset tapahtumat, dioksiiniongelmien kuitenkin osoittavat meille kaikille hyvin selvästi, että valvontaa tarvitaan. Maataloustuottajat voivat noudattaa karjankasvatuksen alalla tiukimpia vaatimuksia

ja tehdä kaiken oikein, mutta kuten olemme nähneet, he voivat menettää kaiken, kun tapahtumat, joihin heidän ei ole mahdollista vaikuttaa, tuhoavat heidän tekemänsä hyvän työn.

Tämä on parlamentille hieno päivä, sillä se osoittaa, mitä yhteistyöllä voidaan saavuttaa. Ehkäpä se osoittaa myös, mitä voimme saavuttaa maatalouden alalla koko EU:n maataloustuottajien tulevaisuuden parantamiseksi.

Olen iloinen siitä, että komission jäsenet Fischer Boel ja Vassiliou ovat täällä tänä aamuna, koska on hyvin tärkeää, että otamme huomioon sen, että Pohjois-Irlannissa joukko maataloustuottajia – kahdeksan tuottajaa tällä hetkellä – on vakavassa vaarassa menettää kaiken, koska paikallinen valtuusto ei ole valmis tukemaan heitä.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää aluksi esittelijäämme, jäsen Graefe zu Baringdorffia, sillä hän on onnistunut laatimaan ensimmäisessä käsittelyssä aidosti toimivan kompromissin. Lisäksi hänen mietintönsä on osoittanut, että kuluttajansuoja ja elintarvikkeiden turvallisuus on sovittavissa yhteen teollis- ja tekijänoikeuksien asianmukaisen suojelun kanssa.

Maataloustuottajien on voitava luottaa siihen, että heidän käyttämänsä rehu sisältää sitä, mitä etiketissä lukee. Rehuteollisuuden mustat lampaat ovat aiheuttaneet maataloudelle ja muillekin aloille suuria taloudellisia tappioita. Hyvä jäsen Graefe zu Baringdorf, kiitos vielä kerran.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua lyhyesti kahdesta asiasta.

Ensinnäkin kuluttajat ja maataloustuottajat ovat toki riippuvaisia selvistä ja avoimista merkinnöistä, ja kannatan esittelijän tarkistusta, jossa ehdotetaan, että valmistaja voisi kieltäytyä antamasta tietoja, jos se kykenee osoittamaan, että teollis- ja tekijänoikeuksia voitaisiin rikkoa jonkin ainesosan osalta, jota rehussa on alle kaksi prosenttia. Meidän on investoitava kiireesti lisää tutkimukseen, erityisesti märehtijöiden rehun osalta, pienentääksemme metaania ja typen oksideja sisältäviä päästöjä.

Toiseksi eikö meidän olisi jo todellakin aika saada toiminnan viitekohtia voidaksemme käsitellä geneettisesti muunnettujen organismien hyvin pienten määrien satunnaista ilmenemistä rehussa sen sijaan, että noudattaisimme nykyistä nollatoleranssijärjestelmää, jonka seurauksena heitetään pois rikollisen suhteettomat määrät rehua ja viljaa ja määrätään rikollisen suhteettomia seuraamuksia? Viittaan tietenkin siihen, että rehussa olisi Euroopan elintarvikeviranomaisen (EFSA) aiemmin hyväksymiä geneettisesti muunnettuja organismeja, jolloin niitä koskevat riskit olisi kunnolla arvioitu, tai mahdollisesti muita geneettisesti muunnettuja organismeja, jotka olisi sallittu täysin toisella lainkäyttöalueella.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, minulla ei ole mitään lisättävää sisältöön, vaan siltä osin on jo sanottu tarpeeksi. Haluan kiittää esittelijää, joka on osoittanut sisukkuutta kolmikantaneuvotteluissa.

Tämä mietintö on ollut aikamoinen urakka. Kuten tiedämme, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomion, jota seurasi rehti, rehellinen keskustelu. Saimme tilaisuuden keskustella asiasta pitkään, ja esittelijä Graefe zu Baringdorf on osoittanut, että tyydyttävä ratkaisu voidaan saavuttaa nopeastikin, jopa ensimmäisessä käsittelyssä. Olen ottanut yhteen hänen kanssaan jokseenkin monta kertaa vuodesta 1994 lähtien, mutta olemme aina tehneet hyvää tiimityötä, ja haluan kiittää häntä jälleen kerran hänen tekemästään työstä.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, puheaikani loppui, ja minulla on vielä muutama uusi asia sanottavanani. Jos Euroopan parlamentti hyväksyy nyt uuden rehusäädöksen – niin kuin se todennäköisesti tekee suurella enemmistöllä – ja jos neuvosto hyväksyy tämän säädöksen, olemme saavuttaneet EU:ssa uuden, korkealaatuisen vaatimustason.

Haluan kehottaa kumpaakin täällä läsnä olevaa komission jäsentä pitämään tulevaisuudessa kiinni näistä eurooppalaisista vaatimuksista myös rehun ja ruoan tuonnissa. EU voi vastata maailmanlaajuiseen kilpailuun vain, jos tuontiin sovelletaan samoja sääntöjä. Siksi komission on myös vaadittava, että EU:n vaatimukset otetaan osaksi WTO:n neuvotteluja ja maailmanlaajuisiksi standardiksi – silloin meidän ei tarvitse pelätä tätä maailmanlaajuista kilpailua.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia puhujia heidän esittämistään huomioista ja vastaan nyt muutamiin huomioihin. Ensinnäkin turvallisuuskysymykseen vastaan, että rehun turvallisuus varmistetaan luettelolla kielletyistä rehuaineista. Siinä luetellaan aineet, joita

rehuissa ei saa käyttää. Ehdotus sisältää luettelon kielletyistä rehuaineista. Komissio laajentaa tätä luetteloa aina, kun se katsoo, että jokin aine on lisättävä luetteloon.

Toisaalta haluan muistuttaa teille, että saatuttavien aineiden, kuten vaarallisten mikrotoksiinien, raskasmetallien ja dioksiinien suurimmista sallituista määristä on laadittu pitkä lista, joka on ollut voimassa vuodesta 2002 lähtien. Lista on osa direktiiviä haitallisista aineista eläinten rehuissa.

Olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka sanoivat samaa, minkä itse vahvistin, eli että eurooppalainen ruoka on turvallista. Kuten totesin eilisiltaisessa keskustelussamme, lait ja asetukset ovat kuitenkin juuri niin hyviä kuin millaisia niistä laadimme, ja siksi meidän on pysyttävä valppaina ja varmistettava, että jäsenvaltiot, rehukauppiat ja komissio pitävät huolta siitä, että jokainen hoitaa tehtävänsä ja varmistaa, että lait todella pannaan täytäntöön ja että ne ovat hyviä lakeja.

Irlannin viimeaikainen lihakriisi korostaa sitä, että lait on pantava tiukasti täytäntöön ja että niiden noudattamista on valvottava. Yksikköni tarkastelee myös jatkossa, kuinka tätä voidaan parantaa. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että kun uudet säännöt tulevat voimaan, rehumarkkinoiden sääntely paranee huomattavasti. Tämä on sekä rehun valmistajien että sen käyttäjien etu.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä haluan kiittää vielä kerran esittelijää hänen erinomaisesta työpanoksestaan ja kaikkia parlamentin jäseniä siitä rakentavasta ja myönteisestä tavasta, jolla he ovat toimineet pyrkien sopimukseen tästä tärkeästä aloitteesta.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, haluan kiittää niistä monista kauniista sanoista, joita tänään on lausuttu. Katson, että tämä on hyvä mietintö.

Kysymykseen siitä, voidaanko rikollista toimintaa estää, vastaan, ettei tällä mietinnöllä voida tietenkään ehkäistä rikoksia, mutta sen mukaisella tehostetulla valvonnalla voidaan havaita niitä. Rikokset keskittyvät aina sinne, missä rikolliset näkevät mahdollisuuden, porsaanreikiä, ja olemme nyt kyenneet tukkimaan niistä muutamia joillakin aloilla. Toivon – kuten jäsen Nicholson sanoi – että niin rehuala kuin maataloustuottajatkin ymmärtävät, että puolustettavaa on ja että yritämme yhteisön voimin torjua näitä pyrkimyksiä hankkiutua myrkyllisistä aineista eroon rehun kautta. Olen melko varma, että taltutamme näin myös rikollisuutta.

Haluan tehdä vielä kerran selväksi, ettemme pyri luomaan täällä mitään erillisiä teollis- ja tekijänoikeuksia vaan viittaamme sen sijaan jo voimassa olevaan lainsäädäntöön, jota sovelletaan myös tähän alaan. Halusimme estää sen, että tiedottamisvelvollisuutta kierretään vetoamalla teollis- ja tekijänoikeuksiin. Siksi tämä on hyvä järjestely.

Lopuksi haluan kiittää varjoesittelijöitä. Myös tähän mietintöön liittyi luonnollisesti kiistoja – edustammehan täällä parlamentissa erilaisia näkemyksiä – mutta uskon, että kaikki tukevat nyt sitä, mitä olemme saaneet aikaan. Haluan kiittää myös valiokuntamme hallintoryhmää, tässä tapauksessa Oliver Emmestä, joka teki erinomaista pohjatyötä. Vaikka meillä Euroopan parlamentin jäsenillä onkin aina politiikassa päärooli, meidän on voitava tukeutua hallinnon puolella tehtyyn pohjatyöhön. Myös tässä asiassa onnistuttiin hienosti.

Haluan lisätä, että kun teemme yhteispäätöksen, parlamentarismi on hauskaa. Ennen sanottiin aina, että maatalouden alalla yhteispäätösmenettely tekisi kaikesta monimutkaisempaa ja hitaampaa. Tämä ei pidä paikkaansa, sillä kuten olemme nähneet, kun työ tehdään hyvin, kun asioista saavutetaan hyvä yhteisymmärrys, kun pohjatyö tehdään hyvin ja kun poliittiset vastustajat ovat hyviä, asiat voivat edetä varsin nopeasti. Katson tämän olevan osoitus siitä, että Euroopan parlamentin asiantuntijat voivat auttaa laatimaan hyvää lainsäädäntöä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

4. Maataloustuotteita koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana jäsen Dumitriun laatima maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietintö (A6-0004/2009) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa annetun asetuksen (EY) N:o 3/2008 muuttamisesta (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), esittelijä. – (RO) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että voimme nyt keskustella täysistunnossa aiheesta, joka on tärkeä paitsi yhteisön maatalousalalle myös yleisesti EU:n talouden kilpailukyvyille.

Kun maidemme taloudet kärsivät maailmanlaajuisesta kriisistä ja maataloustuotteiden kysyntää on hyvin tärkeää lisätä, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa annetun asetuksen (EY) N:o 3/2008 muuttaminen tarjoaa meille paremmat mahdollisuudet tukea maataloustuottajia ja siten EU:n taloutta.

Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3/2008, jossa asetukset (EY) N:o 2702/1999 ja (EY) N:o 2826/2000 on yhdistetty samaan tekstiin, on noudatettu Euroopan komission uutta poliittista lähestymistapaa lainsäädännön yksinkertaistamiseksi, ja samalla sillä helpotetaan tavoitteen mukaisesti EU:n toimielinten hallinnollisia menettelyjä. Tämän asetuksen nojalla yhteisö voi toteuttaa tiettyihin maataloustuotteisiin liittyviä tiedotustoimenpiteitä sisämarkkinoilla ja yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla sekä säilyttää samalla näiden toimenpiteiden erityispiirteet sen mukaisesti, millä markkinoilla ne toteutetaan.

Tämä menettelytapa on vastaus jäsenvaltioiden todelliseen tarpeeseen kehittää maataloustuotteidensa imagoa erityisesti laadun, ravitsemusarvon ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien vaatimusten suhteen niin EU:n kuin muidenkin maiden kuluttajien keskuudessa. Lisäksi se auttaa avaamaan uusia myyntikanavia ja tehostaa kansallisten ja yksityisen sektorin aloitteiden vaikutuksia.

Euroopan komission esittämällä tarkistuksilla pyritään siihen, että asiaankuuluvat jäsenvaltiot voisivat suunnitella tarkoituksenmukaisen ohjelman, elleivät asiaankuuluvat organisaatiot halua ehdotuksia laatiessaan esittää yhteisön ulkopuolisissa maissa toteutettavia ohjelmia. Näin ollen jäsenvaltiot voivat laajentaa näiden ohjelmien kohteena olevien toimenpiteiden toteuttamisaluetta ja pyytää kansainvälisiltä järjestöiltä apua niiden toteuttamiseen. Mietintöluonnoksessa, josta keskustelemme, ehdotetaan tiettyjä lisäyksiä ja muutoksia komission ehdotukseen. Ne ovat tarpeen asetuksen logiikan selventämiseksi ja täydentämiseksi.

Ensinnäkin ehdotamme, että jäsenvaltiot kuulisivat kyseisellä alalla toimivia ammattijärjestöjä ja -organisaatioita, jotka osallistuvat sekä sisämarkkinoilla että yhteisön ulkopuolisissa maissa toteutettavien, maataloustuotteita koskevien tiedotusohjelmien laatimiseen. On äärimmäisen tärkeää, että näitä järjestöjä ja -organisaatioita kuullaan, koska niillä on asiantuntemusta ja tärkeä rooli laadun takaamisen ja valvonnan kannalta. Samalla kannatamme sitä, että nämä ohjelmat laadittaisiin niiden tarpeellisuutta ja oikea-aikaisuutta koskevan arvion pohjalta. Tällöin varmistuisimme siitä, että varat käytetään tehokkaasti ohjelmiin, jotka auttavat tavoitteen mukaisesti edistämään yhteisön tuotteiden myyntiä.

Ehdotamme myös sellaisten alojen laajentamista, joilla kansainvälisille organisaatioille voidaan antaa tehtäväksi tiedotusohjelmien täytäntöönpano yhteisön ulkopuolisissa maissa. Myyminen- ja mainostoimet ovat tärkeitä myös viinialalle sekä EU:n sisämarkkinoilla että yhteisön ulkopuolisissa maissa. Viinialalla – aivan kuten oliiviöljyn ja ruokaoliivienkin alalla – toimii kansainvälisiä elimiä, kuten Kansainvälinen viinijärjestö, jotka voivat taata jäsenvaltioiden ehdottamien ohjelmien täytäntöönpanon yhteisön ulkopuolisissa maissa ja tehdä näin tunnetuksi suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien ominaisuuksia ja etuja.

Toisella ehdottamallamme tarkistuksella pyritään lisäämään EU:n osarahoitusastetta 60 prosentista 70 prosenttiin, sillä pientuottajien on nykyisin yhä vaikeampaa saada rahoitusta rahoituskriisin vuoksi. Ilman minkäänlaista taloudellista tukea ne ovat vaarassa ajautua konkurssiin, kun kysyntä laskee markkinoilla eivätkä ne saa lainaa tuotteidensa myynnin edistämiseen.

Näiden ehdotusten tarkoituksena on viime kädessä kasvattaa kysyntää markkinoilla tuotannon lisäämiseksi ja koko EU:n talouden tukemiseksi. Tämän tavoitteen saavuttaminen auttaisi meitä pääsemään yli tämänhetkisistä vaikeista ajoista. Euroopan unionin maatalous- ja elintarviketuotteiden laatu on valtti, jota meidän on hyödynnettävä turvataksemme EU:n talouden kilpailukyvyä ja nostaaksemme tuottajien tulotasoa.

Toivon, että Euroopan komissio ja jäsenvaltiot panevat mahdollisimman pian täytäntöön suositukset, jotka hyväksymme, sillä meillä ei ole varaa hukata aikaa tilanteessa, jossa äärimmäisen syvä taantuma koettelee EU:n kansalaisia. Ehdotetuilla toimenpiteillä ei tietenkään ratkaista kaikkia yhteisön maatalous- ja elintarviketuotteiden markkinointiin ja myyntiin liittyviä ongelmia.

Perinteisten tuotteiden rekisteröintiin liittyvän byrokratian yksinkertaistaminen, "Made in EU" -merkinnän käyttöönotto sekä yhteisön ulkopuolisista maista tulevia, huonompilaatuisia ja löyhempien kriteerien mukaisia tuotteita koskevan ongelman ratkaiseminen ovat vain esimerkkejä muutamista aloista, joihin

meidän on kiinnitettävä huomiota voidaksemme kasvattaa yhteisön tuotteiden markkinaosuutta. Kiitän kaikkia kuulijoita ja odotan kommenttejanne ja kysymyksiänne.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Mariann Fischer Boel, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää esittelijää, jäsen Dumitriuta sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä erinomaisesta mietinnöstä, joka koskee komission ehdotusta maataloustuotteita koskevasta tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa.

Haluan korostaa, kuinka tärkeitä mietinnössä esiin otetut asiat ovat. Uskon, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, että meidän on valtavan tärkeää edistää EU:n maataloustuotteiden myyntiä sekä sisämarkkinoilla että niiden ulkopuolella. Olen vakuuttunut siitä, että maataloustuotteiden kauppa jatkaa kasvuaan tulevaisuudessa – vaikka meidän onkin myönnettävä, että olemme kohdanneet takaiskun talouskriisin vuoksi. Yhteisön ulkopuoliset markkinat tarjoavat kuitenkin valtavat mahdollisuudet EU:n tuotteille, ja myyninedistämiskampanjoidemme pitäisi auttaa EU:n tuottajia pääsemään näille uusille markkinoille.

Ennen kuin siirryn puhumaan mietinnön sisällöstä, haluan asettaa sen oikeaan asiayhteyteen. Vuonna 2008 komissio hyväksyi 42 ohjelmaa, jotka liittyivät sisämarkkinoihin ja yhteisön ulkopuolisiin maihin. Niille varattiin kolmeksi vuodeksi 128 miljoonan euron määrärahat. Sääntöjen mukaan yhteisön oli rahoitettava tuolloin puolet tästä summasta.

Komission ehdotuksen tarkoituksena on tarjota jäsenvaltioille mahdollisuus käynnistää Euroopan unionin osarahoittamia ohjelmia yhteisön ulkopuolisissa maissa – siten kuin esittelijä on asian kuvannut – sillä nykyään tämä mahdollisuus koskee vain sisämarkkinoita. Lisäksi kansainvälisten organisaatioiden pitäisi voida panna näitä ohjelmia täytäntöön.

Kolme tärkeintä esittelijän ja hänen kollegoidensa esittämää tarkistusta ovat seuraavat: ensinnäkin se, että jäsenvaltioiden pitäisi kuulla ammattijärjestöjä ja -organisaatioita ehdotetuista ohjelmista, toiseksi sen täsmentäminen, ettei kansainvälisten järjestöjen mahdollisuus toteuttaa ohjelmia ole ainoastaan Kansainväliselle oliiviöljyneuvostolle varattu mahdollisuus vaan se on yleinen, esimerkiksi täällä tänään mainitulle viinialalle tarkoitettu mahdollisuus, ja kolmanneksi määrärahojen osalta osarahoitusasteen nostaminen.

Vastaan näihin tarkistuksiin korostamalla, että jäsenvaltiot jo itse asiassa kuulevat ammattijärjestöjä varmistaakseen, että niillä on tuottajien tuki. Mielestäni olisi parempi, että kumppanuustoimintaa jatkettaisiin vapaaehtoiselta pohjalta.

Mainitsemani Kansainvälinen oliiviöljyneuvosto oli tarkoitettu vain esimerkiksi, sillä oliiviöljyalasta on käyty viime aikoina keskustelua. Esimerkkini ei siis todellakaan estä muita kansainvälisiä järjestöjä, kuten Kansainvälistä viinijärjestöä, toteuttamasta toimia.

Budjetin rahoittamisesta totean, että yhteisön osarahoitusasteesta käydään tietenkin parhaillaan keskustelua, mutta keskustelimme tästä asiasta yhdistäessämme vuonna 2008 kaksi asetusta, jotka koskivat myyninedistämistä ja tiedotusta, joten katson, ettei meidän pitäisi avata uudelleen keskusteluja tästä aiheesta.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden sanoakseni, että sopiessamme viinialan uudistuksesta tunnustimme, kuinka tärkeää tuotteidemme myyntiä on edistää yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla. Jotta viinialalle varatut määrärahat käytettäisiin fiksummalla tavalla, ehdotimme siksi, että viinituotteidemme myynnin edistämiseen yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla varattaisiin joka vuosi 120 miljoonaa euroa erityisenä budjettikohtana. Koska jäsenvaltiot – erityisesti uudet jäsenvaltiot – eivät kuitenkaan halunneet, että nämä rahat olisi korvamerkitty siten, että ellei niitä olisi käytetty, ne olisi menetetty, sisällytimme nämä 120 miljoonaa euroa jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, jolloin jäsenvaltiot voivat tehdä itse omat päätöksensä. Osoitamme tällä tavalla joka tapauksessa selvästi, että yhteisö välittää ja panee merkille, että EU:n tuotteiden myyntiä on tärkeää edistää voimakkaasti. Odotan innolla täällä tänään käytävää keskustelua.

Petya Stavreva, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää esittelijää, jäsen Dumitriuta hänen objektiivisesta mietinnöstään, jolla vastataan EU:n maataloustuotteiden myynnin edistämistä koskeviin tarpeisiin.

Mietintö sisältää toimenpiteitä, jotka auttavat pääsemään uusille markkinoille ja tekemään viljelijöidemme maataloustuotannosta kannattavaa. Tämä toimintatapa vastaa niiden jäsenvaltioiden todellisia tarpeita, jotka haluavat edistää maataloustuotteidensa myyntiä sekä yhteisön että sen ulkopuolisten maiden kuluttajien keskuudessa.

Se tarjoaa erinomaisen tilaisuuden korostaa tuotettujen elintarvikkeiden laatua, ravitsemusarvoa, tuotantomenetelmiä ja turvallisuutta. Kannatan esittelijän ehdotusta tarjota asiasta kiinnostuneille maille tilaisuus käynnistää tiedotusohjelmia yhteisön ulkopuolisissa maissa, ellei niillä ole tähän mahdollisuuksia.

Tämän tarkistuksen ansiosta EU:n jäsenvaltiot voivat laajentaa näihin ohjelmiin kuuluvien toimenpiteiden käytännön soveltamisalaa ja pyytää kansainvälisiltä järjestöiltä apua niiden täytäntöönpanoon. Katson, että näitä ohjelmia suunniteltaessa pitäisi ottaa huomioon, että alan järjestöt ja organisaatiot ovat merkittävässä asemassa yksittäisissä maissa ja että niillä objektiivinen kuva siitä, mitä yksittäisillä aloilla tapahtuu.

Meidän on otettava huomioon, että tietyt kansainväliset elimet ovat merkittävässä asemassa EU:n alueille tyypillisten elintarviketuotteiden ominaisuuksien ja hyvien puolien esiin tuomisen kannalta. Kannatan esittelijän ehdotusta korottaa yhteisön osarahoitusastetta, jotta jäsenvaltioiden valitsemille hankkeille voidaan tarjota lisää tukea. Kehotan teitä äänestämään jäsen Dumitriun mietinnön puolesta.

Bogdan Golik, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän vilpittömästi jäsen Dumitriuta hyvästä mietinnöstä. Se on jatkoa aiemmin laadituille mietinnöille, joissa puhuimme Euroopan unionin mainostamisesta yhteisön ulkopuolisissa maissa ja tähän tarkoitukseen myönnettävistä rahasummista.

Sisämarkkinoilla ja yhteisön ulkopuolisissa maissa toteutettavat tiedotustoimenpiteet ja maataloustuotteiden myynninedistämistoimenpiteet ovat valtavan tärkeitä "Made in EU" -brandin myönteisen imagon luomisen kannalta. Olen korostanut tätä pitkään ja olen pyrkinyt jo monta vuotta aktiivisesti yksinkertaistamaan koko tiedotus- ja myynninedistämisyjärjestelmää. Olen korostanut puheissani toistuvasti, että "Made in EU" -brandia on tehtävä tunnetuksi yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla. Erityisen aiheellista tämä on nykyajan muodollisten ja oikeudellisten olosuhteiden vuoksi.

Hongkongissa pidetyn WTO:n kuudennen ministerikokouksen julkilausuman mukaan kaikenlaisten vientitukien käyttö ja kaikki vaikutuksiltaan vastaavat, vietintoimenpiteisiin liittyvät säännöt lakkautetaan vuonna 2013. Koska myynninedistämiskampanjoiden järjestäminen yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla on monimutkaista ja koska tällaisten toimenpiteiden toteuttaminen kaukana, etenkin Aasiassa tai Amerikassa, on kallista, ammattijärjestöt eivät ole olleet kovinkaan kiinnostuneita myynninedistämistoimien tukimekanismista.

Euroopan komission ehdotus mahdollistaa tällaisen toiminnan lisäämisen. Jäsenvaltioiden myynninedistämishjelmat tarjoavat yhteistyömahdollisuuden toimijoille, jotka eivät ole onnistuneet toteuttamaan ja rahoittamaan tällaista toimintaa itse. Yhteisön rahoitusosuutta tämän tyyppisissä hankkeissa pitäisi kuitenkin yrittää vielä lisätä. Mainitsen esimerkkinä Yhdysvallat, missä myynninedistämistoimiin käytetään rahaa monta kertaa enemmän kuin mitä viinialalle ja muiden tunnetuksi tehtävien tuotteiden myynninedistämistoimiin on myönnetty koko EU:ssa.

Kun maataloustuotteiden kauppaa vapautetaan, väline yhteisön tuotteiden myynnin edistämiseksi yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla saattaa olla ainut käytettävissä oleva keino, joka vastaa WTO:n Dohan kehityskierroksen maatalouden puitesopimuksen suuntaviivoja. "Made in EU" -brandin tunnetuksi tekeminen merkitsee meille tilaisuutta säilyttää kilpailukykyämme ja pidemmällä aikavälillä jopa lisätä EU:n maatalous- ja elintarviketuotteiden houkuttelevuutta ja laajentaa niiden markkinoita.

Haluan kiittää komissiota näistä toimenpiteistä, joista olemme puhuneet parlamentissa toistuvasti ja jotka on sisällytetty tekstiin, ja erityisesti siitä, että ammattijärjestöjen rahoitusosuutta on laskettu 20 prosentista 10 prosenttiin ja että myynninedistämistoimiin käytettäviä varoja on lisätty.

Seán Ó Neachtain, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, kiitän jäsen Dumitriuta lämpimästi hänen mietinnöstään ja hänen tekemästään työstä.

Nämä varat tarjoavat jäsenvaltioille erinomaisen tilaisuuden löytää tuotteilleen markkinoita sekä EU:sta että sen ulkopuolelta. Koska olen kotoisin Irlannista, haluan kertoa, että terveellisten, tuoreiden elintarviketuotteidemme myynnistä maailmanmarkkinoilla, erityisesti Aasiassa, on meille Irlannissa suurta apua.

Muiden jäsenten tavoin haluan kuitenkin kertoa, että määrärahoihin liittyviä sääntöjä olisi mielestäni parempi yksinkertaistaa niin, että kaupankäyntiin saisi rahaa helpommin kuin tällä hetkellä, minkä lisäksi määrärahoja on tietenkin nostettava, kuten täällä on todettu. Tämä on hyvin tärkeää paitsi jäsenvaltioille myös koko Euroopan unionille.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen kanssanne samaa mieltä siitä, että mainostaminen on tärkeää. On kuitenkin muistettava, että myös ammatilliset rikkeet ja elintarvikkeiden tuotantoalueiden tapahtumat ovat omanlaistaan mainosta.

Saamme mainosta myös silloin, kun meidät yhdistetään maailmalla BSE:hen eli kun vaakunoissamme esiintyvä eläin tulee hulluksi tai kun jäsenvaltioissa vedetään tuotteita markkinoilta dioksiiniongelman vuoksi – mistä uutisoidaan tietenkin eri puolilta maailmaa – ja kun televisiouutisissa eri puolilla maailmaa näytetään, kuinka miljoonia sairaita karjaeläimiä teurastetaan. Tämä on kielteistä mainosta.

Siksi meidän on pyrittävä välttämään tällaisia ristiriitaisuuksia – sitä, että puhumme hyvistä tuotteista, mutta meistä uutisoidaan kielteisesti. Työskentelemme kuitenkin asian parissa, mistä esimerkkejä ovat juuri käymämme keskustelu ja saavuttamamme lopputulos.

Jos haluamme mainostaa EU:n ulkopuolella – ja tämä on perusteltua, meillä on siihen hyvä syy, sillä tuotteemme ovat hyviä – en halua mainonnan olevan yleisluonteista, vaan haluan sen kertovan EU:n monimuotoisuudesta. Kuten tiedätte, Saksassa liittovaltion perustuslakituomioistuon on kieltänyt eräänlaisen pakollisen mainonnan, josta on peritty pakollinen vero. Se huomautti, että mainonta, jossa ei tehdä eroa tuotteiden yksilöllisten ominaisuuksien välillä, ei lisää myyntiä ja että sen sijaan on tärkeää, että yksittäiset tuottajat voivat mainostaa omia erityislaatuista tuotteitaan.

Lisäksi niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin on yhä tärkeämpää kertoa lopputuotteen laadun lisäksi sen tuotantoprosessin laadusta – siitä, millainen tilanne on eläinten suojelun, ympäristön, ainesosien, maatalouden rakenteen ja reilun kaupan suhteen. Nämä kaikki ovat kriteerejä, jotka eivät välttämättä vaikuta lopputuotteen laatuun mutta joita kuluttajat pitävät yhä tärkeimpinä. Siksi meidän on otettava myös tämä osaksi mainontaa ja varmistettava, että tämä parantaa entisestään EU:n mainetta maailmassa.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on muistettava, että meidän on tärkeää tukea voimakkaammin EU:ssa ja sen ulkopuolella toteutettavia, maataloustuotteisiin liittyviä tiedotus- ja myynninedistämistoimia ja parannettava niiden toteuttamisedellytyksiä laajentamalla Euroopan komission ehdotusten soveltamisalaa.

Kannatamme siksi esittelijän sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ehdotuksia, joilla pyritään lisäämään toimenpiteitä ja kasvattamaan alalla toimivien ammattijärjestöjen ja -organisaatioiden, myös ohjelman laativan jäsenvaltion järjestöjen ja organisaatioiden roolia, koska ne ovat asiantuntevia ja niillä on merkittävä tehtävä laadunvarmistuksessa, sekä kasvattamaan yhteisön rahoitusosuutta. Erityisesti jäsenvaltioiden valitsemiin hankkeisiin on tärkeää myöntää lisää tukea.

Lisäksi katsomme, että yhteisön ulkopuolisissa maissa toteutettavien myynninedistämisen- ja mainontatoimien pitäisi hyödyttää oliivijalja ja oliivien lisäksi myös muita tärkeitä tuotteita, erityisesti viinejä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä. Mainitsen tässä yhteydessä myös sen, että maataloustuottajien yhdistyksillä, erityisesti osuustoiminnallisilla viinikellareilla ja muilla pienten ja keskisuurten maataloustuottajien yhdistyksillä, on tärkeä tehtävä: ne ovat äärimmäisen tärkeitä, koska ne turvaavat maataloustuotannon jatkumisen, sillä maataloustuottajat eivät selviäisi yksinään.

Pyydän jälleen kerran lisää tukea näille maataloustuottajien organisaatioille, jotta ne voisivat auttaa kunnolla säilyttämään perheviljelmät ja tehdä tunnetuksi niiden tuottamia laadukkaita maataloustuotteita, jotka ovat maidemme väestön terveellisen ruokavalion turvaamisen kannalta hyvin tärkeitä.

Äänestämme siksi tämän mietinnön puolesta.

Witold Tomczak, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan unioni vie paljon monia maataloustuotteita, mutta EU:n maatalouden tulevaisuuden ratkaisee kulutus sisämarkkinoilla. Kulutuksen piristäminen voisi hyödyttää maataloustuottajia, kuluttajia ja kokonaisia talouksia.

Monissa jäsenvaltioissa kulutetaan melko vähän terveellisiä elintarviketuotteita, ja niiden osuuden kasvattaminen hyvillä tiedotus- ja myynninedistämistoimilla on äärimmäisen suotavaa. On kuitenkin tärkeää,

että ohjelmat, joista keskustelemme nyt, hyödyttävät EU:n maataloustuottajia, erityisesti pieniä ja keskiuuria tuottajia, joiden osuus kaikista maataloustuottajista on 95 prosenttia.

Näillä ohjelmilla pitäisi valistaa kuluttajia terveellisestä ruokavaliosta ja jättää samalla valinnat heidän tehtäväkseen. Siispä meidän kannattaisi ryhtyä järjestämään kuulemisia ravitsemusasiantuntijoiden ja urheilualan myyntihenkilöiden kanssa, ja heidän pitäisi myös neuvoa kuluttajia terveelliseen ruokavalioon liittyvissä asioissa. On hyvin tärkeää, että kuluttajille kerrotaan hyvällä tavalla tunnetuksi tehtävien tuotteiden terveyshyödyistä ja tavasta, jolla elintarvikkeet on tuotettu. Tuote-etiketeissä annettavat tiedot eivät riitä.

Toimet, joilla suuret elintarvikeyhtiöt edistävät massatuotettujen elintarvikkeidensa myyntiä, saattavat olla uhka tälle ohjelmalle, sillä nämä yhtiöt voivat laatia tehokkaita ohjelmia ja niillä on käytettävissään parhaat asiantuntijat. Eikö tämä silloin vaarantaisi laadukkaiden elintarvikkeiden myynnin edistämisen?

On myös hyvin tärkeää, että tiedot tuotteen vanhentumisesta ovat selvästi luettavissa, ja lisäksi kuluttajia on tärkeää valistaa tuote-etikettien sisältämien tietojen merkityksestä.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää kollegaani kaikesta siitä kovasta työstä, jota hän on tehnyt esittelijänä yksinkertaistaakseen EU:n lainsäädäntöä ja keventääkseen hallinnollista taakkaa, mikä on todella tarpeen.

Euroopan unionin tiedotustoimenpiteillä vastataan jäsenvaltioiden todelliseen tarpeeseen parantaa maataloustuotteidensa imagoa niin EU:n kuin muidenkin maiden kuluttajien keskuudessa ja tiedottaa erityisesti niiden laadusta ja ravintoarvosta, elintarvikkeiden turvallisuudesta ja turvallisista tuotantomenetelmistä. Elintarvikkeiden laadun turvaamista koskevan mietinnön esittelijänä arvostan suuresti tätä EU:n tuotteiden kilpailuetua.

Tämä lakimuutos tarjoaa asiasta kiinnostuneille jäsenvaltioille mahdollisuuden ehdottaa tiedotusohjelmia, myös silloin, kun tätä varten ei ole kolmansissa maissa toteutettavia ohjelmia. Tämän muutoksen ansiosta jäsenvaltiot voivat laajentaa näiden ohjelmien kohteena olevien toimenpiteiden toteuttamisaluetta ja pyytää kansainvälisiltä järjestöiltä apua niiden toteuttamiseen. Euroopan unionin rahoitusosuutta on nostettava, jotta jäsenvaltioiden valitsemille hankkeille voidaan myöntää lisäapua, sillä järjestöjen ja kansallisten viranomaisten myöntämän osuuden ehdot ovat yleisesti ottaen tiukentuneet.

Kannatan sitä, että valitun ohjelman täytäntöönpanosta vastaavan organisaation pitäisi olla kansainvälinen järjestö, erityisesti kun ohjelmalla pyritään edistämään oliiviöljyn ja ruokaoliivien myyntiä yhteisön ulkopuolisissa maissa, puhumattakaan viineistä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä.

Samalla meidän on muistettava, kuinka tärkeä rooli jäsenvaltioissa kyseisillä aloilla toimivilla ammattijärjestöillä ja -organisaatioilla on maataloustuotteita koskevien tiedotusohjelmien laatimisessa. Haluan lopuksi kiittää vielä kerran esittelijää ja erityisesti komission jäsen Vassiliouta, sillä hän on hyväksynyt kaikki mietinnössä esittämämme ehdotukset.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme nähneet muutaman viimeisen kuukauden aikana ja ennen kaikkea parlamentin tämän vaalikauden aikana, kuinka suoraan tukea maataloustuottajillemme ja säännöille, jotka suojasivat ennen teollisuuttamme EU:n ulkopuolelta tulevalta halpatuonnilta, on vähennetty tasaisesti. Näin on pyritty vapauttamaan resursseja tämän vuosituhatuuden uusien ympäristö-, talous- ja sosiaalihaasteiden kohtaamiseen sekä noudattamaan kansainvälisiä kauppasopimuksia.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsenenä ja ennen kaikkea sellaisen maan edustajana, jonka maataloustuotteiden – oliiviöljyn, viinin ja juustojen – laatu on saanut maailmanlaajuisesti tunnustusta ja arvostusta, voin vain kannattaa kaikenlaisia toimia, joita komissio ehdottaa turvataksaan EU:n tuotannon korkean laadun ja edistääkseen mahdollisuuksien mukaan näiden tuotteiden myyntiä sekä sisämarkkinoilla että ulkomailla.

Tämä tiedotusohjelma on itse asiassa erityisen tärkeä siksi, että sillä pyritään selventämään EU:n ja muiden maiden kuluttajille, etteivät tuotteemme kilpaile muista maista tulevien, mahdollisesti halvempien tuotteiden kanssa, vaan tarjoavat vaihtoehdon, jossa keskitytään laatuun sekä ympäristö- ja sosiaaliorjomeja ja eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia kunnioittavaan tuotantomalliin, jotka puolestaan ovat luonnostaan hyväksi ihmisten terveydelle.

Säädöksillä, joista äänestämme täällä parlamentissa joka päivä, voi olla hintansa – ennen kaikkea maataloustuottajillemme. Siksi meidän on tarjottava tuottajille kaikki mahdollinen apu, jotta tuotantomme säilyisi monipuolisena ja laadukkaana ja jotta sen laadusta ei tingittäisi yhä homogeenisemmillä maailmanmarkkinoilla. Tästä syystä kannatan esittelijän tarkistuksia, joilla pyritään kasvattamaan komission osarahoitusosuutta, lisäämään rahoitettavia toimia ja ennen kaikkea lisäämään tuottajajyhdistysten osallistumista, sillä näillä yhdistyksillä on parhaat edellytykset kertoa tuotteiden laadullisista ominaisuuksista yhä vaateliaammille kuluttajille.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään mietinnöstä, joka on EU:n maataloudelle äärimmäisen tärkeä. Kuten esittelijä on itse korostanut, eurooppalaisten tuotteiden laatu ja turvallisuus ovat kilpailuetu, jota ei ole vielä hyödynnetty riittävästi.

Toimenpiteet, joilla pyritään tiedottamaan näistä tuotteista, niiden laadusta ja niiden täyttämistä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista vaatimuksista sekä edistämään niiden myyntiä, voivat käynnistää ketjureaktion lisäämällä kysyntää, kasvattamalla maataloustuottajien tuotantoa ja voittoja ja luomalla uusia työpaikkoja, mikä merkitsee epäsuorasti myös talouskasvua. Nämä toimenpiteet on kohdistettava yhtä lailla sisämarkkinoiden kuluttajiin kuin yhteisön ulkopuolistenkin maiden kuluttajiin.

Emme saa unohtaa kilpailua, jonka muiden maiden tuottajat synnyttävät sisämarkkinoilla. Heidän tuotteensa ovat joskus halvempia, mutta hyvin usein ne eivät myöskään vastaa yhtä tiukkoja laatu- ja turvallisuusvaatimuksia. Kuluttajien on osattava tunnistaa yhteisössä valmistetut tuotteet ja tiedettävä, miksi ne ovat muita terveellisempiä. Viimeisenä muttei vähäisimpänä heidän on tiedettävä, että näitä tuotteita ostamalla he tukevat EU:n maataloustuottajia ja maatalouselintarvikkeiden valmistajia ja siten EU:n taloutta.

Arvostan erityisesti esittelijän aloitetta tunnustaa ammattijärjestöjen ja -organisaatioiden tärkeä rooli, sillä useimmissa tapauksissa niillä on asiantuntemusta, jota maan toimielimillä ei ole. Ne tuntevat myös paremmin markkinoilla vallitsevan todellisen tilanteen ja markkinoiden vaatimukset. Lisäksi katson, että nykyisessä luottokriisissä osarahoitusosuuden nostamista koskeva ehdotus on ehdottoman tarpeellinen. Uskon vahvasti sen kasvattavan näiden varojen käyttöä.

Lopuksi haluan kiittää esittelijää, jäsen Dumitriuta hänen tekemästään kovasta työstä ja hänen esittämistään ehdotuksista. Uskon parlamentin kaikkien jäsenten yhtyvän näihin kiitoksiin.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää, jäsen Dumitriuta. Maatalousala on jäsenvaltioiden talouksille tärkeä, sillä se tuottaa ruokaa kansalaisille ja maataloustuotteita vientiin ja tarjoaa työtä monille. Euroopan unionin on kyettävä tarjoamaan kansalaisilleen riittävä määrä ruokaa kohtuulliseen hintaan.

On selvää, että kilpailuhenkisillä markkinoilla on yhä tärkeämpää, että sisämarkkinoilla ja yhteisön ulkopuolisissa maissa toteutetaan maataloustuotteita koskevia tiedotustoimenpiteitä ja myyinnedistämistoimenpiteitä. Ammattijärjestöjä tai -organisaatioita on kuultava suunniteltaessa maataloustuotteiden myynnin edistämiseen tähtääviä ohjelmia. Uskon, että tämä asetus kannustaa EU:n maataloustuottajia tekemään maataloustuotteitaan tunnetuiksi.

Romania tuottaa valtavan määrän maatalouselintarvikkeita, joihin emme valitettavasti törmää EU:n markkinoilla, vaikka monet niistä ovat ympäristöystävällisiä. Näiden tuotteiden myyinnedistämiskampanja hyödyttää sekä EU:n kuluttajia että Romanian maataloustuottajia. Erityisesti talouskriisin aikana on selvää, että maatalousala on yksi niistä aloista, joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota, joilla on toteutettava asianmukaisia ohjelmia ja joille on tarjottava riittävää rahoitusta.

Kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä tiiviimmin huomiota painopisteidensä asettamiseen. Siksi katson, että maatalouden on oltava jatkossakin tuettava ala, koska se on tärkeä EU:n taloudelle.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää esittelijää kovasta työstä, jota hän on tehnyt tämän mietinnön parissa. Mietinnössä otetaan esiin hyvin tärkeä asia. Jäsenvaltioilla on todellinen tarve parantaa maataloustuotteidensa imagoa sekä Euroopan yhteisön että muiden maiden kuluttajien keskuudessa.

Haluan korostaa kahta tässä mietinnössä esitettyä ehdotusta. Mietinnössä kehoitetaan nostamaan Euroopan yhteisön rahoitusosuutta, jotta jäsenvaltioiden valitsemille hankkeille voidaan myöntää lisäapua, sillä järjestöjen ja kansallisten viranomaisten myöntämän osuuden ehdot ovat yleisesti ottaen tiukentuneet.

Saman tarkistuksen toisessa kappaleessa tavoitellaan Euroopan yhteisön 70 prosentin rahoitusosuutta sellaisten hedelmiä ja vihanneksia koskevien myynninedistämistoimien osalta, jotka kohdistuvat erityisesti kouluissa oleviin lapsiin. Mielestäni nämä tarkistukset ovat tarkoituksenmukaisia, ja toivon, että mahdollisimman monet Euroopan parlamentin jäsenet tukevat tätä aloitetta.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää siitä, että hän on tehnyt kovasti työtä ja laajentanut aluetta, jolla voidaan toteuttaa ohjelmia maataloustuotteista tiedottamiseksi ja niiden myynnin edistämiseksi sekä sisämarkkinoilla että yhteisön ulkopuolisissa maissa.

Yksi tärkeimmistä tässä mietinnössä esitetyistä tarkistuksista koskee 10 prosenttiyksikön korotusta sekä EU:n osarahoitusosuuteen EU:n maataloustuotteiden myyntiä edistävien ohjelmien kohdalla että määrärahoihin, joilla edistetään maitotuotteiden, hedelmien ja vihannesten kulutusta kouluissa.

Näin EU hyöttyy siitä, että maataloustuotteiden myyntiä edistetään aktiivisemmin, ja samalla yhteisön tuesta hyötyvät eniten lapset ja koululaiset.

Mielestäni ehdotetut toimenpiteet ovat äärimmäisen tärkeitä, sillä meidän on nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen investoida aloihin, jotka kehittyvät nopeasti ja voivat johtaa talouden elpymiseen. Maatalous on yksi tällaisista aloista, ja Euroopan unioni voi auttaa omalta osaltaan huomattavasti sen tilanteen parantamisessa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, maailman suurimmat ruoantuottajat käyttävät miljardeja oman myyntinsä edistämiseen. Ne saattavat käyttää EU:ssa tuotettua ruokaa, mutta ne eivät keskity ruoan alkuperään vaan omiin brandeihinsä. Meillä on kuuluisia televisiokokkeja, jotka mainostavat omaa versiotaan ruoan tuotannosta. Heillä on käytössään televisiokanavat ja miljoonabudjetit. Samalla me puhumme täällä suhteellisen pienestä rahasummasta, jolla edistettäisiin koko EU:ssa tuotettujen elintarvikkeiden myyntiä niin maailmalla kuin sisämarkkinoilla. Se on tärkeä pyyntö! Mietintö on erittäin hyvä, ja kannatan sitä täysin. Hyväksyn myös komission jäsenen täällä tänään esittämät huomiot.

Olen erityisen kiinnostunut siitä ajatuksesta, että meidän pitäisi edistää tuotteidemme myyntiä rajojemme ulkopuolella, ja kannattaisin sitä täysin, mutta meidän on myös ajateltava realistisesti sitä, miten me aiomme kilpailla ja olemmeko kilpailukykyisiä maailmanmarkkinoilla. Ehkäpä komission jäsen voi vastata tähän. Vaatimustasoamme koskeva kysymys on otettava huomioon. Otetaanko se huomioon WTO:ssa?

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan varsin voimakkaasti korkealaatuisten elintarvikkeidemme myynnin edistämistä. Nykypäivän vaikeilla markkinoilla laadukas tuote on paras turva, mutta sitä on mainostettava ylettömästi. Olisi hyvä, jos voisimme päästä 60 prosentin osarahoitukseen, ja mielestäni on valitettavaa, ettei komission jäsen voinut olla asiassa yhtä avulias kuin toivoimme hänen olevan.

Pyydän painokkaasti oman alueeni aluehallinnolta – jota ei ole siunattu suurella aloitekyvyllä tai suurilla varoilla, ottaen huomioon, kuinka paljon se tuhlaa raskaaseen hallintokoneistoon ja turhiin rajat ylittäviin elimiin – että se yrittäisi hyödyntää tätä EU:n rahoitusta ja tarjota siten erinomaiselle paikalliselle tuotannollemme parhaat mahdollisuudet markkinoilla. Toivon, että EU osallistuu 70 prosentin rahoitusosuudella ruoan ja elintarvikkeiden myynnin edistämiseen kouluissamme, ja luotan siihen, ettei innoton paikallishallintomme hukkaa tätä tilaisuutta.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää komissiota siitä, että se myönsi hiljattain seuraavaksi kolmeksi vuodeksi 50 prosentin rahoitusosuuden An Bord Bia ehdottamalle, lihaa koskevalle tiedotuskampanjalle, joka toteutetaan Aasiassa. Arvostamme tätä suuresti.

Vaikka kannatankin tätä ehdotusta voimakkaasti, pyydän saada esittää kaksi kaupallista vastalauseetta. Ensinnäkin jotkin maat, kuten Irlanti, eivät todennäköisesti kykene laatimaan tiedotusohjelmia, ellei kaupan ala osoita mielenkiintoa asiaa kohtaan. Vaikka toiseksi ehdotus rahoitusosuuden nostamisesta 60 prosenttiin ja hedelmien ja vihannesten myynninedistämisen osalta 70 prosenttiin onkin varsin tervetullut talouden nykytilanteessa, realistisesti ajatellen yleisen myynninedistämisen laajentamista koskevan aloitteen vaikutukset voivat jäädä rajallisiksi, kun ohjelmat hyödyttävät sekä maksajia että muita tahoja.

Lopuksi haluan kiittää esittelijää.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan kertoa kannattavani jäsen Dumitriun mietintöä maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla. Katson, että meidän on nostettava Euroopan yhteisön osarahoitusosuutta voidaksemme myöntää lisäapua jäsenvaltioiden valitsemille hankkeille.

Ennen kaikkea on hyvin tärkeää, että nostamme Euroopan yhteisön rahoitusosuutta 70 prosenttiin sellaisten uusien ohjelmien reaalikustannuksista, joilla edistetään hedelmien ja vihannesten kulutusta Euroopan unionin kouluissa. Tällä toimenpiteellä tuetaan huomattavasti ohjelmaa, jolla edistetään hedelmien ja vihannesten menekkiä kouluissa, ja sen toteuttaminen on tärkeä asia lastemme terveyden kannalta.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää erittäin hyvästä mietinnöstä.

Arvoisa komission jäsen, kannatan sitä, mitä sanoitte. Katson, että EU:n maatalouspolitiikan tulevaisuus on voimakkaasti kytköksissä markkinoihin. Meidän on ryhdyttävä toimiin ja edistettävä laadukkaiden tuotteidemme myyntiä. Mainitsitte viinialan uudistuksen. Vedimme aikaisemmin markkinoilta paljon huonolaatuista viiniä, teimme interventio-ostoja ja teimme sitten viinistä biopoltoainetta. Tämä oli täysin väärä tapa toimia. Sen sijaan meidän pitäisi edistää laadukkaan ruoan myyntiä. Meillä on valtavan monipuolinen valikoima viinejä, juustoja, lihaa, oliiviöljyä, hedelmiä ja vihanneksia – mitä vain. EU:ssa tuotetaan paljon näitä kaikkia, ja meidän onkin jatkossa markkinoitava niitä.

Katson, että kun siirrymme terveystarkastuksesta vuoden 2013 ja sen jälkeisen ajan uuteen maatalouspolitiikkaan, meidän on varmistettava, että käytämme enemmän varoja tuotteidemme myynnin edistämiseen ja yhteyksien luomiseen markkinoille, sillä juuri siellä piilee tulevaisuus.

Lopuksi totean komission jäsenelle, että ehkäpä hänen pitäisi lähteä Yhdysvaltoihin ja saada presidentti Obama vakuuttuneeksi siitä, että Roquefort on erinomaista juustoa ja että hänen kannattaisi laskea tariffia, jonka presidentti Bush asetti sille ennen virkakautensa päättymistä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n ja sen ulkopuolisten maiden kuluttajat saavat liian vähän tietoa eurooppalaisen ruoan laadusta ja siitä, millaiset vaatimukset se täyttää. Asetamme EU:n tuottajille poikkeuksellisen tiukat vaatimukset. Kuluttajien pitäisi olla tästä tietoisia, sillä asia vaikuttaa päätöksiin, joita he tekevät valitessaan sopivia tuotteita.

Kannatan myynninedistämistä ja tiedottamista, vaikka tarkoitan yleensä tiedolla viestin objektiivisempaa muotoa. Meidän on myös asetettava tiedon laadulle ja myynninedistämismenetelmille erityiset vaatimukset ja normit. Lopuksi kerron kannattavani sitä, että EU:n talousarviosta ja kansallisista talousarvioista tuetaan elintarvikealan tiedotus- ja myynninedistämishohjelmia. Kriisin aikaan on tärkeää, että kysynnän ja kulutuksen, myös ruoan kulutuksen, laskua torjutaan myynninedistamis- ja tiedotustoimin.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puhujia. On hienoa huomata, että tämä tärkeä asia herättää tällaista intoa ja mielenkiintoa. Katson, että kaikki täällä esitetyt huomiot vastaavat tiettyssä määrin pitkälti komission näkemystä ehdotuksesta.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden vastatakseni muutamaani täällä esitettyihin kysymyksiin tai asioihin. Aivan aluksi puhun rahoituksesta – aika monet teistä ovat puhuneet tästä – eli osarahoitusosuuden nostamisesta. Katson kuitenkin, että meidän on seurattava yhteisön rahoituksen tuottamia hyötyjä hyvin huolellisesti, sillä pelkään, että jos nostamme osarahoitusosuutta, lopputulos on se, että myyntiä edistetään vähemmän. Tämä olisi huono lopputulos, ja siksi olemme pitäneet kiinni ehdotuksestamme.

Laatu on mainittu tänään monta kertaa, ja olen kanssanne siitä samaa mieltä. Mielestäni meillä on ainutlaatuinen tilaisuus keskustella laatuasioista, jotka ovat myös yhteydessä siihen, miten edistämme tuotteidemme myyntiä yhteisön ulkopuolisissa maissa ja kuinka kerromme kuluttajille, mitä he saavat ostaessaan eurooppalaista.

Julkaisimme viime lokakuussa vihreän kirjan maataloustuotteiden laadusta ja olemme saaneet paljon vastauksia. Verkkosivuillemme on tullut yli tuhat vastausta eri puolilta Euroopan unionia. Sulattelemme nyt kaikkia näitä ajatuksia ja julkaisemme tiedonannon toukokuussa. Meidän pitäisi hyödyntää tätä tilaisuutta, kun täällä parlamentissa keskustellaan siitä, että viestinnällä pitäisi luoda yhteys – kuinka parannamme mahdollisuuksiamme tehdä siitä näkyvä ja ymmärrettävä. Tässä yhteydessä merkintöjä koskeva kysymys, joka on sekä vaikea että tärkeä, tulee osaksi keskustelua, joten odotan kovasti, että pääsen keskustelemaan kanssanne tästä aiheesta syksyllä.

Lopuksi puhun järjestelystä, joka koskee hedelmien kulutusta kouluissa ja joka on otettu täällä tänään esiin – se ei sisälly ehdotukseen, mutta haluan pitää teidät ajan tasalla. Ehdotimme, että tämän järjestelyn kohdalla osarahoitusosuus olisi 70 prosenttia, jotta voisimme valistaa nuoria ja käyttää tilaisuuden painottaen koululaisille hyvien ruokailutottumusten merkitystä.

Kiitän vielä kerran esittelijää, jäsen Dumitriuta erinomaisesta mietinnöstä. Mielestäni tänään käymämme dynaaminen keskustelu vastaa hyvin tätä mietintöä.

Constantin Dumitriu, esittelijä. – (RO) Arvoisa puhemies, pahoittelen aivan aluksi sitä, että saatan ylittää minulle myönnetty kaksi minuuttia muutamalla sekunnilla. Kiitän teitä äärimmäisen tärkeistä kommentteista ja näkemyksistä, joita olette esittäneet tästä mietinnöstä. Luotan siihen, että muutkin kollegat pitävät säännösehdotuksia hyvinä ja että äänestämme niiden puolesta.

Haluan kertoa kollegoilleni, että kannatan heidän ehdotuksiaan, erityisesti niitä, joilla pyritään tekemään EU:n monimuotoisuutta tunnetuksi, ottamaan käyttöön eurooppalainen laatumerkintä ja muuttamaan yhteisön taloudellista tukea johdonmukaisempaan suuntaan. Minulta on kysytty, miksi oliiviöljyalan lisäksi juuri viinialan kansainväliset organisaatiot voivat toteuttaa myynninedistämishankkeita. Vastaukseni on kahdella tapaa myönteinen. Viini ja oliiviöljy ovat Euroopan unionin jäsenvaltioiden erittäin menestyksekkäitä vientituotteita. Näillä aloilla on voimakkaat, kokeneet kansainväliset organisaatiot, jotka ovat jo osoittaneet kykynsä toteuttaa monitahoisia ohjelmia. Lisäksi mietinnössä ei suljeta pois mahdollisuutta toteuttaa hankkeita myös muilla aloilla. Toiseen kysymykseen 70 prosentin osarahoitusosuudesta vastaan, että alkuperäinen rahoitusosuus oli 60 prosenttia ja minusta tuntui, että nykyisessä taloustilanteessa sitä oli tarpeen korottaa.

EU:n rahastojen hyödyntämisestä saadut kokemukset ovat osoittaneet tähän mennessä, että yksi suurimmista ongelmista on osarahoituksen löytäminen – erityisesti nyt, kun meillä on kaiken kukkuraksi luottokriisi. Yhteisön osarahoitusosuutta on siis korotettava, koska muutoin vaarana on se, ettei varoja käytetä. Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä paitsi siitä, että pidätte tätä mietintöä tärkeänä, myös ennen kaikkea esittämistänne näkemyksistä. Vaikka kyse onkin kuulemismenettelystä, toivon, että nämä tarkistukset sisällytetään komission uuteen ehdotukseen.

Loppuyhteenvetona totean, että tämä mietintö on tärkeä kahdesta syystä. Jäsenvaltiot voivat laajentaa näiden ohjelmien kohteena olevien toimenpiteiden toteuttamisaluetta ja pyytää kansainvälisiltä järjestöiltä apua niiden toteuttamiseen. Mietinnöllä annetaan ammattijärjestöille ja -organisaatioille merkittävämpi rooli tuotteita koskevien tiedotus- ja myynninedistämishankkeiden laatimisessa ja toteuttamisessa. Viimeisenä muttei vähäisimpänä totean mietinnön vastaavan niiden ehdotusten logiikkaa, jolla EU:n lainsäädäntöä muutetaan EU:n varojen käytön helpottamiseksi: siinä korotetaan osarahoitusosuutta, mikä on tärkeää aikana, jolloin luoton saaminen on äärimmäisen vaikeaa. Lisäksi haluan mainita, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsenet hyväksyivät mietinnön yksimielisesti.

Haluan myös käyttää tämän tilaisuuden kiittäkseni valiokunnassa toimivia kollegoitani heidän tarjoamastaan tuesta. Kiitän henkilökohtaisesti jäsen Parishia häneltä saamastani tuesta sekä viimeisenä muttei vähäisimpänä jäsen Goepelia luottamuksesta, jota hän osoitti minua kohtaan antaessaan tämän mietinnön laatimisen minun tehtäväkseni.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan myöhemmin tänään.

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

5. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla ovat seuraavana äänestykset.

5.1. Maataloustuotteita koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (äänestys)

5.2. Turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten vastaanottoa koskevista vaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 2003/9/EY täytäntöönpano EU:ssa: LIBE-valiokunnan tutustumiskäynnit 2005–2008 (A6-0024/2009, Martine Roure) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Martine Roure, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, emme ole päässeet keskustelemaan täysistunnossa tästä hyvin tärkeästä mietinnöstä, minkä vuoksi katson tarpeelliseksi käyttää valiokuntamme puolesta tänään puheenvuoron.

Olemme kaikki tehneet yhteistyötä, ja kiitän varjoesittelijöitä heidän tekemästään erinomaisesta työstä. Olemme käyneet yhteensä 26 säilöönottokeskuksessa kymmenessä EU:n jäsenvaltiossa ja olemme panneet merkille useita keskeisiä seikkoja. Huomasimme, että tietyt keskuksset olivat selvästi ränsistyneitä, ja kritisoimme sitä, ettei kaikissa keskuksissa kunnioiteta turvapaikanhakijoiden ihmisarvoa. Huomasimme, ettei terveydenhuoltopalveluja ollut aina saatavilla eikä lasten oikeutta koulutukseen aina kunnioitettu.

Vaadimme noudattamaan selkeitä, oikeudenmukaisia, tehokkaita ja oikeasuhtaisia turvapaikkamenettelyjä ja vaadimme ottamaan käyttöön järjestelmän, jossa säilöönottokeskuksiin tehdään jatkuvasti tutustumis- ja tarkastuskäyntejä. Meidän on tuotava esiin näiden keskustusten todellinen tilanne ja puolustettava oikeutta tehdä tarkastuksia näissä keskuksissa – minkä tällaiset tarkastuskäynnit mahdollistavat – ja meidän on tehtävä niin toteuttaaksemme toimia tilanteen muuttamiseksi.

Lehdistön edustajat ovat kysyneet minulta, miksemme maininneet tässä yhteenvedoraportissamme yhtäkään maata. Vastasin, että se oli minun valintani, meidän valintamme, sillä olemme yhteisesti vastuussa siitä, mitä EU:n säilöönottokeskuksissa tapahtuu, eikä tarkoituksenamme ollut asettaa jäsenvaltioita paremmuusjärjestykseen.

Emme lakkaa vaatimasta EU:lta yhteisvastuuta turvapaikka-asioiden alalla. Emme voi jättää EU:n rajoilla sijaitsevia jäsenvaltioita yksin selviytymään suurista muuttovirroista. Toistan vielä kerran: olemme asiasta yhteisesti vastuussa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Roure, paljon kiitoksia. Huomaan, että jopa täällä täysistunnossa läsnä olevat huippujuristit tai ne, jotka pitävät itseään sellaisina, eivät tiedä, että esittelijällä on oikeus käyttää kahden minuutin puheenvuoro, kun mietinnöstä ei ole keskusteltu täysistunnossa. Jäsen Rourella on siis tähän oikeus, jota hän on käyttänyt, ja jokaisen pitäisi hyväksyä se, koska asiasta määrätään työjärjestyksessämme.

(Suosionosoituksia)

5.3. Eurooppalaisten pk-yritysten roolin vahvistaminen kansainvälisessä kaupassa (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Cristiana Muscardini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyydän anteeksi ja kiitän teitä kärsivällisyydestänne.

Kuten tiedämme, Euroopan parlamentti on halunnut jo monta vuotta esittää näkemyksiään pk-yrityksistä, jotka muodostavat 99 prosenttia kaikista eurooppalaisista yrityksistä ja työllistävät 75 miljoonaa henkeä, vaikka tällä hetkellä vain kolme prosenttia niistä toimii ulkomaisilla markkinoilla ja vain kahdeksan prosenttia niistä toimii sisämarkkinoilla.

Pyydämme siksi neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon nämä seikat monenvälisissä ja kahdenvälisissä neuvotteluissa, pääsyssä ulkomaiden markkinoille, väarennösten torjunnassa, kaupan suojakeinojen käytössä ja tarjouskilpailuissa. Kauppa on portti vaurauden kasvuun.

Haluan kiittää kansainvälisen kaupan valiokunnassa toimivia kollegoitani ja ennen kaikkea kahden suurimman ryhmän varjoesittelijöitä, jäsen Saïfia ja jäsen Locatellia, ja esittää vilpittömät kiitokseni sihteeristölle ja erityisesti tohtori Bendinille. Uskon, että kaiken tekemämme työn jälkeen luovutamme tänään komissiolle yhteiset ajatuksemme ja ehdotuksemme aiheesta, joka on lähellä komission jäsen Ashtonin sydäntä, niin

kuin hänen pitämästään avauspuheenvuorosta ilmeni, ja johon on puututtava viipymättä, jos haluamme ratkaista ainakin osittain vakavan talous- ja rahoituskriisin, joka varjostaa työntekijöitämme ja kansalaisiamme.

5.4. Kansainvälinen kauppa ja Internet (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (äänestys)

5.5. Rehun markkinoille saattaminen ja käyttö (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (äänestys)

5.6. Talouskumppanuussopimusten vaikutus kehitysyhteistyön alalla (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (äänestys)

5.7. Kosovo (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 2 toimitettua äänestystä:

Johannes Lebech (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska katsomme, ettei ole oikeudenmukaista mainita vain toinen osapuolista, haluamme poistaa viittauksen Kosovon viranomaisiin. Tarkistus kuuluisi tällöin seuraavasti: ”korostaa täysipainoisen alueellisen talousyhteistyön merkitystä ja velvoitetta noudattaa CEFTA-sopimuksen määräyksiä ja panna ne täysimääräisesti täytäntöön”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

5.8. Kauppa- ja taloussuhteet Kiinan kanssa (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (äänestys)

– Ennen äänestystä (koskee tarkistusta 1):

Corien Wortmann-Kool, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä suullisen tarkistuksen. Tarkistukseni on lisäys 64 a kohtaan. Lisäys kuuluu seuraavasti: ”silloin, kun se ei edellytä valtion asemaa, kuten esimerkiksi ILO:ssa”.

Siispä 64 a kohdan viimeinen osa kuuluisi seuraavasti: ”tukee Taiwanin osallistumista tarkkailijana asianomaisiin kansainvälisiin järjestöihin silloin, kun se ei edellytä valtion asemaa, kuten esimerkiksi ILO:ssa”.

Pyydän kollegoiltani, etteivät he vastustaisi tätä suullista tarkistusta, sillä sosialisteille on tärkeää voida tukea tätä päätöslauselmaa, ja laaja tuki on hyvin tärkeä asia vahvan viestin antamiseksi komissiolle ja Kiinalle.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

6. Äänestysseitykset

Suulliset äänestysseitykset

– **Dumitriu mietintö (A6-0004/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani tukea mietintöä, jonka avulla yksinkertaistetaan hallintoa ja lainsäädäntöä, valistetaan sekä EU:n että muiden maiden kuluttajia ruoan laadusta ja ravintoarvosta ja kerrotaan kuluttajille selvemmin turvallisten tuotantomenetelmien käytöstä. En kannata oliiviöljy- tai ruokaoliivialan asettamista etusijalle ja luotan siihen, että komissio ottaa myös viinialan mukaan erityisohjelmiin, jotta kuluttajia valistetaan EU:n eri alueilla tuotettujen viinien korkeasta laadusta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain kertoa kannattavani tätä mietintöä. Oli mielenkiintoista kuulla keskustelussa, että komissio vahvisti osarahoitusosuuden olevan 70 prosenttia

järjestelyssä, joka koskee hedelmien kulutusta kouluissa. Tämä on valtavan tärkeää tämän järjestelyn käytön kannalta ja siis mielestäni tietenkin varsin hyvä asia.

– Graefe zu Baringdorfin mietintö (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos uudesta puheenvuorosta. Kannatin tätä mietintöä, koska on järkevää hyväksyä asetus, jolla suojellaan sekä maataloustuottajien että heidän käyttämänsä rehun valmistajien etuja. Katson, että meidän on nyt tiedotettava sidosryhmille, mitä tämä asetus merkitsee heidän kannaltaan joko rehun valmistajina tai sen käyttäjinä, sillä tämä asetus ei riitä, ennen kuin tiedotamme siitä kunnolla kaikille sidosryhmille.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kannatin mietintöä rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, koska se on sekä maataloustuottajien että rehuntuottajien etujen mukainen ja koska sillä suojellaan sekä tuotantoeläinten terveyttä että lihan kuluttajien eli ihmisten terveyttä.

Rehun ainesosien määrittelemisen selvästi ja rehun lisäaineita koskevan yhteisön rekisterin käyttöönotto auttavat maataloustuottajia tekemään vastuullisia päätöksiä valitessaan oikeanlaista rehua. Tämä on askel oikeaan suuntaan. Annan kuitenkin itselleni luvan huomauttaa, ettei olennaisten tietojen puuttumista voida perustella tuottajien liikesalaisuuden suojelulla eikä liikesalaisuuden suojelu saa johtaa BSE-epidemian kaltaisiin tilanteisiin tai siihen, että rehusta löydetään dioksiinia.

– Schröderin mietintö (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kävin marraskuussa 2007 Ugandassa, missä tapasin paikallisia yrittäjiä ja paikallisia kansalaisjärjestöjä. Kun lähdimme Kampalasta pitkin pölyistä tietä, kuljettaja kiinnitti huomioni koiuihin, joissa myytiin prepaid-puhelinkortteja. Hän kääntyi puoleeni ja sanoi: "Nuo puhelinyhtiöt, nuo yksityisyrietykset, ovat tehneet tässä maassa enemmän auttaakseen ihmisiä pois köyhyydestä kuin yksikään valkoinen länsimainen kansalaisjärjestönne." Tämä oli mielestäni tuolloin hieman epärealistista, mutta se tuo selvästi esiin, kuinka monet yrittäjät suhtautuvat EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan.

Itse asiassa monien köyhien maiden yrittäjät ovat sanoneet minulle uskovansa, että tukiohjelmamme ja kansalaisjärjestömme itse asiassa haluavat pitää heidät köyhinä. Tämäkin on mielestäni jokseenkin epärealistista, mutta tuo selvästi esiin, että meidän on osoitettava tukevamme kehitysmaiden yrittäjiä, ja yksi parhaista tavoista tehdä niin on edistää avoimia maailmanmarkkinoita.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että voin tukea jäsen Schröderin erinomaista mietintöä tästä aiheesta. Talouskumppanuussopimukset ovat hyvin tärkeä kehityksen väline. Köyhät maat autetaan pois köyhyydestä nimenomaan kaupalla, ei tuella.

Nykyisessä maailmantalouden tilanteessa, maailmanlaajuisessa taantumassa, kehittyneet maat, erityisesti Yhdysvallat, ovat alkaneet turvautua protektionismiin, ja toivon, ettei EU toimi näin. Jos luomme protektionistisen ilmapiirin, suistamme raiteiltaan ja heitämme ikkunasta koko ajatuksen köyhyyden vähentämisestä kaupalla, ei tuella. Emme halua, että omat itsekkäät tarpeemme suojella omia markkinoitamme estävät kehitysmaita käymästä kanssamme kauppaa. Pitkällä aikavälillä tämä olisi tuhoisaa talouksillemme.

– Kosovoa koskeva päätöslauselmaesitys (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Kosovoa koskevaa päätöslauselmaa vastaan kahdesta syystä. Ensinnäkin tekstissä on kohta, jossa todetaan, että niiden EU:n jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vielä tunnustaneet Kosovon itsenäisyyttä, pitäisi tehdä niin. Tämänhenkinen kohta rikkoo toissijaisuusperiaatetta. Jäsenvaltiot saavat tehdä päätöksensä itse, eivätkä ne tarvitse siihen Euroopan komission, neuvoston tai parlamentin ulkoista painostusta.

Toinen syy, jonka vuoksi olen äänestänyt päätöslausemaa vastaan, liittyy kohtaan, jossa todetaan, että Kosovolle ja itse asiassa koko alueelle pitäisi tarjota selkeät EU-jäsenyyssnäkymät. Mielestäni on väärin, että parlamentti antaa tällaisia lupauksia. Asioiden nykytilassa laajentumiseen ja uusien jäsenvaltioiden määrään liittyy useita ongelmia, ja siksi tässä vaiheessa olisi täysin väärin luvata Kosovon kaltaisille maille, että ne saavat liittyä Euroopan unioniin jossakin vaiheessa.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, mistä tulee pakkomielteemme säilyttää monietniset valtiot niiden asukkaiden toiveita kuulematta?

Kosovolla oli kiistaton itsemääräämisoikeus: se ilmaisi mielipiteensä kansanäänestyksessä, jossa äänestysaste ja tulos olivat yli 90 prosenttia. Saman logiikan mukaisesti niin ovat kuitenkin tehneet myös serbialaista syntyperää olevat kosovolaiset, jotka ovat ryhmittyneet kätevästi lähelle varsinaisen Serbian rajaa. Miksemme antaisi myös heidän nauttia itsehallinnosta? Teemme niin *de facto*, joten miksemme tekisi niin *de jure*?

Vastaus on se, että pidämme Kosovon mieluummin EU:n protektoraattina – satraappikuntana, joka se oli ottomaanien aikaan. Tyrkytimme sille eräänlaista versiota 12-tähtisestä lipustamme ja eräänlaista versiota hymnistämme. Kosovosta vastaavan komission jäsenen päätökset menevät Kosovon parlamentin ja toimielinten päätösten edelle.

Meidän pitäisi antaa Kosovon kansan järjestää kansanäänestykset jakautumisesta – jos he sitä haluavat – ja etnisestä itsemääräämisoikeudesta, ja meidän pitäisi antaa sama oikeus EU:n kansoille. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

– Wortmann-Koolin mietintö (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Kiina on Euroopan unionille hyvin merkittävä kauppakumppani, ja samoin on Taiwan. Halusin kiinnittää huomiota ulkoasiainvaliokunnassa tapahtuneeseen hyvin myönteiseen asiaan. Ulkoasiainvaliokunta äänesti lausunnosta, jossa Kiinaa kehoitetaan kunnioittamaan naisten ja lasten oikeuksia lopettamalla pakkoabortit ja pakkosteriloinnit. Lisäksi lausunnossa kehoitetaan Kiinaa panemaan piste poliittiselle vainolle ja muille ihmisoikeusrikkomuksille.

Mielestäni tämä nostaa esiin sen, ettemme voi erottaa kauppaa ja muita tekijöitä toisistaan. Toin tämän seikan esiin Gazaa koskevassa puheessani, jossa käsittelin kaupankäyntiämme Israelin kanssa. Ellemme ota ihmisoikeusrikkomuksia esiin, vaarana on, että rahamme käytetään niiden tukemiseen. Siispä haluan kiittää ulkoasiainvaliokuntaa siitä, että se on tunnustanut, että Kiinan yhden lapsen politiikkaan kuuluu pakkotoimenpiteitä, ja että se aikoo ottaa asian osaksi kauppaa koskevaa kysymystä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, WTO:hon liittyminen vuonna 2001 toi Kiinalle valtavia etuja. Avasimme markkinamme Kiinalle, mutta Kiina ei noudata sääntöjä ja ehtoja, joihin se sitoutui, ja olemme periaatteessa hyväksyneet tämän mukisematta jo monta vuotta. Kannatan kovasti sitä, että luomme strategisen kumppanuuden tämän suuren taloudellisen toimijan kanssa. Strategisen kumppanuuden täytyy kuitenkin perustua siihen, että Kiinan on kunnioitettava ihmisoikeuksia, sillä meidän on luotava kumppanuuksia demokraattisten, ei totalitaaristen maiden kanssa. Meille uusien jäsenvaltioiden kansalaisille totalitarismi on liiankin tuttua.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämän tarkistuksen puolesta, koska siinä ainakin otetaan huomioon se, että Taiwan on merkittävä talouden ja kaupan toimija, ja tuetaan Taiwanin osallistumista tarkkailijana asiaankuuluviin kansainvälisiin järjestöihin. Itse asiassa tämä tarkistus on edelleen liian rajoittava. Koska Taiwan on demokraattinen maa, jolla on *de facto* kansallinen itsemääräämisoikeus, on todellakin häpeä, ettei kaikissa eri kansainvälisissä instituutioissa ole tunnustettu Taiwania täysivaltaiseksi jäsenvaltioksi. Tarkistuksessa viitataan Taiwanin osallistumiseen näihin instituutioihin tarkkailijana. Katson, että Taiwanin pitäisi voida osallistua niihin täysivaltaisena jäsenvaltiona.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, että sain tilaisuuden esittää EU:n ja Kiinan välisiä kauppaa- ja taloussuhteita koskevaan mietintöön liittyvän äänestyskysymykseni. Mietintö oli kaiken kaikkiaan varsin tasapainoinen, ja olen hyvin iloinen siitä, että esittelijä onnistui pysymään aiheessa – eli kaupassa – vaikka monet kollegamme olisivat halunneet hänen keskittyvän moniin muihin asioihin.

Olen kuitenkin huolissani yhdestä tässä mietinnössä mainitusta asiasta, nimittäin viittauksesta kaupan suojakeinoihin. Meidän on tunnustettava, että kotimaani, Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajat ja EU:n monien muiden jäsenvaltioiden kuluttajat ovat hyötynet Kiinan kanssa käydystä avoimesta kaupasta. Kaupankäynti auttoi meitä aikoinaan torjumaan inflaation kaltaisia vaaroja. Meidän pitäisi kuitenkin estää tehokkaasti se, että EU:n kilpailukyvyttömiä tuottajia suojellaan muiden, kilpailusta hyötävien osapuolten kustannuksella. Meidän pitäisi varmistaa, että saavutamme sopivan tasapainon emmekä sivuuta sitä, kuinka Kiinan kanssa käytävä kauppaa hyödyttää kuluttajia, yrityksiä, joilla on globalisoituneet toimitusketjut, ja vähittäismyyntialaa. Kaiken kaikkiaan kaupankäyntiä Kiinan kanssa on pidettävä hyvänä asiana. Sen seurauksena voimme mahdollisesti puuttua kaikkiin muihin ongelmiin, kuten ihmisoikeusrikkomuksiin ja työntekijöiden oikeuksia koskeviin kysymyksiin.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Kiina on yksi tärkeimmistä kauppakumppaneistamme. Kiinassa asuu myös neljäsosa maailman väestöstä.

Olemme kohdelleet Kiinaa monen vuoden ajan niin kuin se olisi jonkinlainen pikkulapsi, jota on sätittävä ja jonka kanssa on väiteltävä, ikään kuin olisimme sen yläpuolella oleva instituutio. Emme saa unohtaa, että Kiinan historia on tuhansia vuosia vanhempaa kuin omamme. Kiina on säilyttänyt kulttuuriperinteensä ja arvonsa.

Haluamme Kiinan osaksi kansainvälistä yhteisöämme, mutta Kiina on EU:lle hyvin tärkeä kauppakumppani, ja meidän pitäisi kohdella kunnioittavasti Kiinaa tasaveroisena kumppanina.

Jos teemme niin, Kiina paitsi kuuntelee meitä myös käy enemmän kauppaa kanssamme, me voimme investoida Kiinaan enemmän ja Kiina voi investoida meihin enemmän. Kiinalla on tällä hetkellä valtavasti rahaa, joka on investoitava Kiinan ulkopuolelle. Nämä rahat pitäisi investoida Euroopan unioniin.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan jäsen Wortmann-Koolin esittämää tarkistusta, jossa Taiwanin todetaan olevan talouden ja kaupan toimija, koska Taiwan on ollut pitkään demokratia ja se on elinkelpoinen, vapaa markkinatalous. Meidän on yritettävä tukea Taiwanin asemaa ainakin poliittisesti ja moraalisesti sekä autettava sitä pääsemään kansainvälisiin järjestöihin, jotka eivät edellytä valtion asemaa.

Kirjalliset äänestysesitykset

– Dumitriun mietintö (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä yhteisön tiedotustoimenpiteillä vastataan jäsenvaltioiden todelliseen tarpeeseen parantaa maataloustuotteidensa imagoa niin yhteisön kuin muidenkin maiden kuluttajien keskuudessa ja tiedottaa erityisesti niiden laadusta ja ravintoarvosta, elintarvikkeiden turvallisuudesta ja turvallisista tuotantomenetelmistä. Lisäksi se auttaa avaamaan uusia myyntikanavia ja tehostaa kansallisten ja yksityisen sektorin aloitteiden vaikutuksia.

Tämä lakimuutos tarjoaa asiasta kiinnostuneille jäsenvaltioille mahdollisuuden ehdottaa tiedotusohjelmia, myös silloin, kun tätä varten ei ole kolmansissa maissa toteutettavia ohjelmia. Tämän muutoksen ansiosta jäsenvaltiot voivat laajentaa näiden ohjelmien kohteena olevien toimenpiteiden toteuttamisaluetta ja pyytää kansainvälisiltä järjestöiltä apua niiden toteuttamiseen.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tällä ehdotuksella pyritään laajentamaan asetuksen (EY) N:o 3/2008 9 artiklan soveltamisalaa. Kyseisessä artiklassa jäsenvaltioille tarjotaan mahdollisuus ehdottaa alan ehdotusten puuttuessa yhteisön ulkopuolisten maiden alueella toteutettavia tiedotus- ja myynninedistämiskampanjoita ilman, että alan on myönnettävä tähän rahoitusta. Nykyisten vaatimusten mukaan alan on järjestettävä rahoituksesta 20 prosenttia, kun taas EU:n rahoitusosuus on enintään 50 prosenttia.

Tämä liikkumavara tarjoaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden käynnistää itse myynninedistämisen ja tiedotuskampanjoita ilman alan osallistumista rahoitukseen. Tämä ehdotus tarjoaa huomattavat mahdollisuudet piristää hedelmä- ja vihannesalaa, ja se on houkutteleva myös talouden nykytilanteen vuoksi. Näin ollen olen iloinen voidessani äänestää tämän mietinnön puolesta.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jäsenvaltioiden on parannettava maataloustuotteidensa imagoa niin yhteisön kuin muidenkin maiden kuluttajien keskuudessa erityisesti elintarvikkeiden laadun, ravintoarvon ja turvallisuuden sekä turvallisten tuotantomenetelmien osalta.

Olen samaa mieltä siitä, että kun maatalouselintarvikealan organisaatiot eivät ole esittäneet ohjelmia, jäsenvaltioiden täytyy voida kehittää sellaisia, valita järjestö, joka panee ohjelman täytäntöön, ja myöntää sille tätä varten rahoitusta.

Koska komission ehdotuksella tarjotaan jäsenvaltioille mahdollisuus laatia kansallisia ohjelmia, sillä parannetaan olemassa olevaa lainsäädäntöä.

Kannatan jäsen Dumitriun mietintöä ja pidän myönteisenä sitä, että viiniala on otettu mukaan tämän ehdotuksen soveltamisalaan.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan katsoo, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) pitäisi lakkauttaa ja että maataloustuotteita pitäisi myydä vapailla markkinoilla ilman, että EU käyttää varoja näitä tuotteita koskeviin tiedotus- ja myynninedistämiskampanjoihin. Erityisen vakavaa on se, että EU:n on

määrä rahoittaa myyinnedistämistoimenpiteitä yhteisön ulkopuolisissa maissa. Tämä käytäntö johtaa EU:n ja sen ulkopuolisten maiden maataloustuotteiden epäoikeudenmukaiseen kilpailuun.

Mitä EU oikein tekee? Onko EU:n todellakin järkevää käyttää eurooppalaisten veronmaksajien rahoja mainoskampanjoihin, joilla samoille kansalaisille vakuutetaan, että heidän pitäisi ostaa tuotteita, joita he ovat jo tukeneet? Ei tietenkään. Koko ajatus haiskahtaa peitellyltä protektionismilta.

Tammikuussa 2009 Ruotsissa, Suomessa ja Tanskassa käynnistettiin uusi mainoskampanja, jossa ruotsalaisia kehoitettiin ostamaan lisää tulppaneja. Resumé-sanomalehden mukaan EU käyttää kolmessa vuodessa yhteensä 14 miljoonaa Ruotsin kruunua näissä kolmessa maassa toteutettavaan tulppaanikampanjaan. Tällainen räikeä EU:n varojen tuhlaaminen on lopetettava.

Vastustan voimakkaasti tätä mietintöä. Totean jälleen kerran, että on hyvä, ettei Euroopan parlamentilla ole valtaa tehdä yhteispäätöksiä EU:n maatalouspolitiikasta. Muutoin EU putoaisi protektionismin ansaan ja tukisi voimakkaasti kaikkia maataloustuotteiden ryhmiä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä ehdotusta, jolla pyritään yksinkertaistamaan ja parantamaan maataloustuotteita koskevia tiedotuskampanjoita. Kannatan tätä ehdotusta, koska sillä tuetaan elintarvikkeiden laatua, ravintoarvoa, turvallisuutta ja tuotantomenetelmiä koskevien tietojen antamista ja tiedotuksen parantamista yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Dumitriu esittelemän, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa laaditun mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä komission monta kertaa esiin tuomasta ajatuksesta, jonka mukaan meidän on yksinkertaistettava EU:n toimielinkehykseen kuuluvia hallintomenettelyjä.

Tämä asetus tarjoaa itse asiassa yhteisölle mahdollisuuden antaa tietoa monista maataloustuotteista sisämarkkinoilla ja yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla ja räätälöidä samalla tällaiset toimet kunkin markkina-alueen mukaisiksi.

Kannatan myös tehtyä poliittista muutosta, jolla kunnioitetaan niiden jäsenvaltioiden tarpeita, jotka haluavat kehottaa sekä EU:n että sen ulkopuolisten maiden kuluttajia tarkastelemaan maataloustuotantoaan erityisesti sen laadun, ravintosisällön, turvallisuuden ja tuotantomenetelmien näkökulmasta.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaa, joka koskee ehdotusta neuvoston asetukseksi maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa annetun asetuksen (EY) N:o 3/2008 muuttamisesta (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)), sillä katson, että kansalaisille on annettava kunnollisia tietoja heidän kuluttamistaan maataloustuotteista. Lisäksi uskon, että minkä tahansa tuotteen hyvillä myyinnedistämistoimilla voidaan antaa kuluttajille hyödyllisiä tietoja.

– Rouren mietintö (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Pakolaisasema myönnetään henkilölle, jolla on perusteltua aihetta pelätä joutuvansa vainotuksi rotunsa, uskontonsa, kansalaisuutensa, erityiseen sosiaaliseen ryhmään kuulumisen tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi ja joka oleskelee kotimaansa ulkopuolella eikä voi tai ei pelkonsa vuoksi halua käyttää hyväkseen kotimaansa tarjoamaa suojaa. Tämä on YK:n määritelmä vuodelta 1951.

Vuonna 2003 annetussa ”vastaanottodirektiivissä” vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat EU:sta turvapaikkaa hakevien ihmisten vastaanottoa. Tällä tarkistuksella pyritään tehostamaan näiden sääntöjen täytäntöönpanoa. Niitä ovat esimerkiksi säännöt, jotka koskevat oikeutta saada tietoa, koulutusta ja terveydenhuoltopalveluja, sekä vastaanottokeskuksille asetetut vaatimukset. Direktiivin mukaan jäsenvaltiot saavat määritellä itse, kuinka pitkään hakijalla ei ole pääsyä työmarkkinoille.

Valitettavasti Irlanti ei päättänyt osallistua vuoden 2003 direktiiviin, vaan se käyttää ”suoratarjontajärjestelmää”, jossa tarjotaan majoitusta, ruokaa ja 19,10 euroa viikossa kullekin aikuiselle. Järjestelmän tarkoituksena on saada turvapaikanhakijat valitsemaan jokin muu maa kuin Irlanti ja pitää heidät virallisten työmarkkinoiden ulkopuolella koko heidän hakemuksensa käsittelyn ajan. Irlannin parlamentissa parhaillaan käsiteltävänä olevalla lailla – maahanmuuttoa, oleskelua ja suojelua koskevalla vuoden 2008 lakiehdotuksella – pyritään laajentamaan tätä kieltoa, vaikka tällaisten päätösten vaikutukset aiheuttavat suurta huolta. Irlannin laissa kriminalisoidaan myös valheelliset hakemukset ja säädetään mahdollisuudesta sakottaa asianajajia, jotka ottavat hoidettavakseen tällaisia tapauksia.

Koska Irlanti ei osallistu vuoden 2003 direktiiviin, katsoin, että minun oli äänestettävä tyhjää, mutta silti kannatan mietinnön tavoitteita.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet.

Jäsen Roure pyytää turvapaikanhakijoille erityisen houkuttelevia vastaanotto-olosuhteita: leppoisia, avoimia majoituskeskuksia – joista heidän on helpompaa kadota kuin tuhka tuuleen – ja kattavat mahdollisuudet saada terveydenhuoltopalveluja, myös psykiatrista hoitoa, oikeudellista neuvontaa, käännös- ja tulkkauspalveluja, koulutusta ja jopa työtä!

Hän näyttää unohtaneen kokonaan tavan, jolla maahanmuuttajat itse väärinkäyttävät kansainvälisiä suojeluhakemuksia kiertääkseen maihimme tulevista ja maissamme oleskelevista ulkomaalaisista annettuja kansallisia lakeja, kun heidän todelliset motiivinsa ovat sosiaalisia ja taloudellisia. Hän myös "unohtaa", että he voivat valehdella kotimaastaan ja kielistään, tuhota paperinsa ja niin edelleen, jottei heitä karkotettaisi.

Hän näyttää myös "unohtaneen", että ne asiat, joita hän vaatii näille ulkomaalaisille, alkaen kunnollisista asunnoista, työpaikoista ja korkealaatuisista julkisista palveluista, eivät ole usein edes omien kansalaistemme saatavilla, varsinkaan Mayotten kaltaisilla alueilla, joilla maahanmuuton vanavedessä asukkaille aiheutuu valtavia taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia.

Voin ymmärtää maahanmuuttajien ahdingon ja unelmat, mutta meidän tavoitteenamme ei ole ja vielä vähemmän meillä on keinoja ottaa vastaan kaikkia maailman puutteenalaisia. Tämä mietintö on haitallinen, ja sen vaikutukset ovat järjettömiä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme jo tottuneet siihen, että parlamentin enemmistö hyväksyy päätöslauselmia ilman lainsäädännöllisiä seurauksia ja että niiden sisältö on ristiriidassa sen hyväksymien päätöslauselmien kanssa. Tämä taipumus voimistuu Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä.

Edessämme on nyt esimerkki näistä "kaksista kasvoista", joista toiset ovat todelliset ja toinen pelkkä naamio – tässä tapauksessa kyse on jälkimmäisestä vaihtoehdosta.

On selvää – ja olemme sanoneet näin johdonmukaisesti jo pitkään – että meidän on taattava turvapaikanhakijoille oikeudet, jotka koskevat heidän vastaanottoaan, tiedonsaantia, tulkkausta, ilmaista oikeusapua, terveydenhoitoa ja työllisyyttä.

On epäilemättä tärkeää tuomita säilöönottettujen määrän kasvu Dublinin järjestelmän yhteydessä, jossa turvaudutaan lähes rutiininomaisesti vapaudenriistotoimiin ja asetetaan rajoituksia henkilöiden vastaanottoa koskeviin sääntöihin.

Samalla on kuitenkin myös vaadittava säilöönottokeskusten lakkauttamista ja vastustettava yhteisön politiikkaa, jossa määritetään pienimmän yhteisen nimittäjän pohjalta vastaanottoa koskevat säännöt ja menettelyt turvapaikan myöntämiseksi.

Jos parlamentti on aidosti huolissaan maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden oikeuksien kunnioittamisesta, sen ei olisi pitänyt hyväksyä niin sanottua palautusdirektiiviä (jossa säädetään maahanmuuttajien kriminalisoinnista ja heidän karkottamisestaan), niin sanottua sinistä korttia koskevaa direktiiviä (jossa säädetään heidän valitsemisestaan) eikä työnantajiin kohdistettavista seuraamuksista annettua direktiiviä (jolla rankaistaan myös työntekijöitä), joita Portugalin kommunistipuolue vastusti.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionissa maahanmuuttajille myönnetään pääsääntöisesti yhä enemmän ja enemmän oikeuksia. Onkin mietittävä, onko se, että EU:n toimielimet ovat tässä askeleen muita edellä, väärä valinta.

Tämä mietintö on ainoastaan pitkä luettelo jäsenvaltioille osoitettuja ehdotuksia ja suosituksia, jotta ne myöntäisivät niille sadoille tuhansille ihmisille, joita tulee joka vuosi laillisesti tai laittomasti niiden alueelle, oikeuksia, jotka eivät ole ainoastaan samat kuin niiden omien kansalaisten oikeudet, vaan joita on enemmän ja jotka ovat tehokkaampia.

EU:n jäsenvaltioita nimittäin kehoitetaan nyt poistamaan esteet näiden maahanmuuttajien pääsyyttä työmarkkinoille ja hyväksymään lakeja, jotka edistäisivät heidän pääsyään työmarkkinoille.

Onko tästä tehtävä jatkossa sellainen johtopäätös, että kansalaisten on siirryttävä syrjään ja päästettävä edelleen perustellusti kärsineet ihmiset, jotka pakenevat kotimaistaan joko taloudellisista, poliittisista,

ilmastoon tai perheeseen liittyvistä syistä? Kyllä, ja juuri tätä merkitsee valikoiva maahanmuutto, jota presidentti Sarkozy vilpittömästi kannattaa.

Me katsomme sen sijaan, että erityisesti kriisin aikana työpaikat pitäisi varata Euroopassa eurooppalaisille ja Ranskassa ranskalaisille. Tämä on Euroopan kansojen kansallisen elpymisen edellytys.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä on useita kohtia, joita kannatan täysin, kuten se, että turvapaikanhakijoita pitäisi kohdella ihmisarvoisesti ja että ihmisoikeuksien kunnioittaminen pitäisi aina taata. Useita niin sanottuja vastaanottokeskuksia koskeva kritiikki on perusteltua. Monissa EU:n jäsenvaltioissa turvapaikanhakijoita ja pakolaisia ei oteta vastaan ihmisarvoisella tavalla.

Mietinnössä on kuitenkin kohtia, joita en voi tukea. Mietinnöllä tähdätään ensisijaisesti EU:n yhteiseen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaan. Siinä muun muassa kehotetaan muita jäsenvaltioita tukemaan niitä maita, "joita maahanmuutto koskettaa eniten". Junilistan katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi päättää turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikasta kansallisesti edellyttäen, että ne noudattavat kansainvälisiä yleissopimuksia ja sopimuksia. Yhteisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan vaarana olisi se, että se saattaisi johtaa "EU:n suojamuurin" rakentamiseen, mistä näemme selviä merkkejä jo nyt.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tästä mietinnöstä tyhjää, sillä Irlanti ei osallistunut vuoden 2003 direktiivin hyväksymiseen.

Pääasiallinen syy tähän kantaan liittyy turvapaikanhakijoiden pääsyyn työmarkkinoille.

Turvapaikanhakijoiden työmarkkinoille pääsyä koskeva kielto aiotaan hyväksyä uudelleen Irlannin parlamentin käsiteltävänä olevan lakiesityksen muodossa.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietinnössä ei tuoda kunnolla esiin niiden surkeiden olosuhteiden todellista laajuutta, joissa pakolaiset ja maahanmuuttajat elävät EU:n jäsenvaltioiden vastaanotto- ja säilöönottokeskuksissa. Siinä pannaan ainoastaan merkille traagiset olot, joissa he elävät, mutta todetaan niiden johtuvan siitä, ettei EU:n direktiivejä ole sovellettu asianmukaisesti.

Siis siinä kannatetaan yhtäältä EU:n ja jäsenvaltioiden hallitusten yleistä maahanmuuton vastaista lainsäädäntöä ja politiikkaa, sellaisena kuin se vahvistetaan maahanmuuttosopimuksessa ja Dublinin turvapaikkajärjestelmässä, ja toisaalta vastustetaan niiden epäinhimillisiä seurauksia. On vähintäänkin loukkaavaa, että EU:n "yksisuuntaista tietä" kulkevat poliittiset vallanpitäjät, jotka kannattivat Euroopan parlamentissa direktiiviä, jossa säädettiin ennen kaikkea "laittomien" maahanmuuttajien säilöönnotosta 18 kuukauden ajaksi, väittävät tässä mietinnössä olevansa pahoillaan säilöönottokeskusten epäinhimillisistä oloista ja pyytävät, ettei näiden maahanmuuttajien vapautta riistettäisi.

Euroopan parlamentin krokotiilinkyynleet eivät vaikuta siihen tosiasiaan, että EU:n politiikka on epäinhimillistä riistopolitiikkaa. Aivan perustoimenpiteekin – puhumattakaan asianmukaisista toimenpiteistä maahanmuuttajien ja pakolaisten tukemiseksi ja heidän oikeuksiensa turvaamiseksi – voidaan panna täytäntöön vain kohtaamalla EU:n politiikan puutteet ja muuttamalla EU:n politiikkaa ja koko EU:n rakennetta.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Jäsenvaltioiden, myös Kreikan, on tehtävä enemmän hyödyntämällä Euroopan parlamentin vaatimuksia ja ehdotuksia. Euroopan parlamentti syyttää hallitusten asennetta siitä, että köyhät maahanmuuttajat vaarantavat henkensä päivittäin kulkiessaan EU:n rajojen yli.

Kreikan kaltaisten, EU:n ulkorajoilla olevien maiden pitäisi hyödyntää EU:n tarjoamaa mahdollisuutta apuun ja yrittää turvata maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden inhimilliset vastaanotto-olosuhteet kunnioittamalla heidän oikeuksiaan.

Vaikka komissio ja neuvosto ovatkin hyväksyneet viime aikoina sietämättömiä maahanmuuttajien oikeuksien rajoituksia pyrkiessään kohti "EU:n suojamuuria", Kreikka ylittää edelleen selvästi yhteisön vaatimustason perusoikeuksien suojelun alalla.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Turvapaikan myöntäminen on pohjimmiltaan valtion ja koko yhteisön ele, jolla ne myöntävät kyvyttömyytensä puolustaa ihmisoikeuksia maailmanlaajuisesti mutta osoittavat kuitenkin halunsa toimia näiden arvojen mukaisesti.

Siksi turvapaikan myöntämistä ohjaava järjestelmä on erotettava selvästi maahanmuutosta. Mitä enemmän yritämme laajentaa käsitettä ja sisällyttää siihen sellaista, mikä ei ole sen kannalta olennaista, sitä vähemmän sillä on arvoa, ja sekaannuksista on pelkkää haittaa laillisille turvapaikanhakijoille. Siksi on tärkeää, että säännöt ovat selvät, menettelyt nopeita ja kohtelu ihmisarvoista kaikissa tilanteissa. Vaikka toimia ja

vaihtoehtoja onkin koordinoitava, turvapaikanhaku ei aiheuta määrällisesti, laajuudeltaan tai käsitteellisesti samanlaisia ongelmia kuin maahanmuutto, ei edes rajattomalla alueella. Jäsenvaltioilla on omat turvapaikan myöntämiseen liittyvät perinteensä, eikä näitä eroja pidä sivuuttaa edellä mainitun koordinoinnin yhteydessä.

Se, että turvapaikanhakijan auliin mutta kapean määritelmän seurauksena joidenkin turvapaikanhakijoiden hakemukset hylätään tai on hylättävä, ei saa muuttaa yhtään epäinhimillisemmäksi niiden ihmisten vastaanottoa ja kohtelua, joiden asema pysyy heikkona heidän tilanteensa vuoksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Jäsen Roure on laatinut mietinnön turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2003/9/EY täytäntöönpanosta Euroopan unionissa. Äänestin tätä mietintöä vastaan. Vaikka mielestäni on valitettavaa, että jotkin vierailut ovat osoittaneet, että jotkin jäsenvaltiot ovat panneet nykyiset direktiivit huonosti täytäntöön tai eivät ole soveltaneet niitä, en ole samaa mieltä esittelijän väittämästä, jonka mukaan vastaanotto-olosuhteet ovat monella tapaa puutteelliset.

En myöskään ole samaa mieltä siitä, että tiettyjen jäsenvaltioiden perustamien avointen majoituskeskusten kapasiteetti olisi heikko eivätkä ne vastaisi maahanmuuttajien tarpeita. Lopuksi totean olevani eri mieltä vaatimuksesta, jonka mukaan turvapaikanhakijat pitäisi ottaa pääasiassa vastaan avoimissa vastaanottokeskuksissa mieluummin kuin suljetuissa yksiköissä.

Michel Teychenné (PSE), kirjallinen. – (FR) Kiitän tästä mietinnöstä, jossa Euroopan parlamentti vahvistaa sitoutuneensa perusoikeuksien ja ihmisarvoisen kohtelun suojeluun. Emme voi hyväksyä sitä, etteivät maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteet ole Euroopan unionissa esimerkilliset.

Vierailut, joita Euroopan parlamentin jäsenten tekivät säilöönottokeskuksiin vuosina 2005–2008, mahdollistivat tämän mietinnön laatimisen jäsen Rouren johdolla. Mietinnössä kerrotaan maahanmuuttajien säilöönottojärjestelmän sääntöjenvastaisuuksista ja mainitaan nimenomaisesti ongelmat, jotka liittyvät oikeusapuun, terveydenhuoltopalveluihin, hygieniaan, tilojen ahtauteen ja tiedottamiseen.

Siksi mietintö on hälytyskello, jota Euroopan parlamentti soittaa nyt. Jäsenvaltioiden on pantava tämä merkille ja sovellettava tarvittaessa nykyisiä vastaanotosta ja menettelyistä annettuja direktiivejä mahdollisimman pian tai edistytävä niiden täytäntöönpanossa.

– Muscardinin mietintö (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin työväenpuolue äänesti tästä mietinnöstä tyhjää. Syynä ei ollut se, että vastustaisimme EU:n pk-yritysten roolin vahvistamista kansainvälisessä kaupassa, vaan se, että jäsen Muscardini on laatinut Troijan hevosen, jossa esitetään kaupan suojakeinoihin liittyviä kantoja, joita emme voi hyväksyä.

Olemme pettyneitä siihen, että komissio on hyllyttänyt tarkistuksen siksi, että etenemistavasta oli vaikeaa saavuttaa yhteisymmärrys. Katsomme edelleen, että yhteisön kaupan suojajärjestelmää on muutettava kiireesti niin, että siinä otetaan paremmin huomioon maailmantalouden muutokset. Ellei järjestelmää uudisteta, teollisuutemme ei kykene hyötymään globalisaation eduista. Vaikka mielestämme on hyvä, että puheenjohtajavaltio Tšekki on ottanut kaupan suojakeinojen avoimuuden lisäämisen mukaan työohjelmaansa, tämä ei vielä riitä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Äänestimme jäsen Muscardinin pk-yrityksiä koskevan mietinnön puolesta. Siinä arvostellaan voimakkaasti Euroopan unionin kauppapolitiikkaa, vaikka siinä käytetäänkin hillittyjä ilmaisuja ja teknokraattista kieltä, jota parlamentti rakastaa.

Siinä käsitellään kaikkea: suuryritysten tarpeisiin keskittyvää politiikkaa; sitä, että toimenpiteet, joilla edistetään pääsyä ulkomaanmarkkinoille ja turvataan vastavuoroisuuden kunnioittaminen yhteisön ulkopuolisissa maissa, ovat puutteellisia; pienyritysten vaikeuksia käyttää kaupan suojakeinoja; väärennöksiltä sekä maantieteellisten alkuperämerkintöjen laittomalta ja vilpilliseltä käytöltä suojautumiseen tähtäävien toimenpiteiden puutteita jne.

Euroopan unionin on todellakin aika lopettaa yritystensä ja työntekijöidensä uhraaminen kilpailukyvyyn ja sellaisen vapaakaupan alttarilla, jota se ainoana maailmassa harjoittaa. Sen on aika tukea pieniä ja keskisuuria vientiyrityksiä, suojella niitä kunnolla epäreilulta kilpailulta ja tehdä se, mikä on järkevää, suojellakseen markkinoitamme.

Tosiasia on, että koska esittelijä on edelleen sitoutunut yritysten globalisaatioon ja pitää sitä itsessään päämääränä, mietinnöllä tuetaan edelleen järjestelmää, joka perustuu tavaroiden, palvelujen, pääoman ja työvoiman absoluuttiseen liikkumisvapauteen, eli järjestelmää, joka on ajanut meidät syvään talous-, rahoitus- ja sosiaalikiiriin ja jota EU:n on ehdottomasti muutettava.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ei ole sattumaa, että Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä päätöslauselmissa yritetään perääntyä niihin politiikkoihin liittyvästä vastuusta, joita EU on hyväksynyt (erityisesti viiden viimeisen vuoden aikana) ja jotka liittyvät hyvin vakavaan tilanteeseen, jossa mikroyritykset ja pk-yritykset ovat yleisesti varsinkin Portugalissa.

Juuri pk-yritykset, eivät suuret monikansalliset yhtiöt, ovat kärsineet EU:n ajamasta markkinoiden vapauttamisesta (niin kuin muka "vahvin selviää" -tyyppiset säännöt voisivat hyödyttää niitä). Monet pk-yritykset "osallistuvat kansainväliseen kauppaan" siksi, että ne ovat riippuvaisia suurista monikansallisista yhtiöistä, joille ne valmistavat tuotteita hintaan, joka ei usein vastaa valmistuskustannuksia.

Meidän on epäilemättä tarpeen säätää kaupan suojakeinoista, teollis- ja tekijänoikeuksista, maataloustuotteiden alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä (ja panna nämä säädökset täytäntöön) sekä tukea pk-yritysten kansainvälistymistä.

Miksi siis parlamentin poliittisten voimien enemmistö, joka vastaa komissiossa ja neuvostossa edustettua enemmistöä, ei hyväksy asetusta alkuperämerkinnöistä, ei aseta tuontituotteille samoja turvallisuus- ja suojavaatimuksia kuin EU:ssa valmistetuille tuotteille eikä käytä vuoden 2007–2013 rahoituskehystä tuotannon ja työllisyyden suojelemiseen pk-yrityksiä tukien?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Olen varsin iloinen, että Euroopan parlamentti on hyväksynyt jäsen Muscardinin mietinnön, jota laadittaessa sain mahdollisuuden toimia sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan asiantuntijana. Pk-yritysten toimintaedellytysten parantamisesta EU:n sisämarkkinoilla on puhuttu paljon erityisesti pienyrityssäädösehdotuksen yhteydessä.

Yli 99 prosenttia kaikista EU:n yrityksistä on pk-yrityksiä. Kuitenkin kansalliset rajat ylittävä liiketoiminta on pääasiassa suuryritysten heiniä. Vain noin kahdeksan prosenttia pk-yrityksistä harjoittaa niiden omien kansallisten rajojen ulkopuolelle suuntautuvaa vientiä, ja hädin tuskin kolme prosenttia yrityksistä harjoittaa liiketoimintaa EU:n rajojen ulkopuolella.

Emme saa unohtaa, että kansainvälistyneet yritykset osoittavat suurta innovointikykyä. Innovatiivisuus on puolestaan ratkaisevan tärkeää EU:n talouden kilpailukyvyyn ja kasvun kannalta. Siksi toivon, että sisämarkkinapolitiikoilla tarjotaan pk-yrityksille monenlaisia yhteismarkkinoiden tuomia etuja ja että niillä luodaan, jos se on mahdollista, perusta pk-yritysten toiminnan kansainvälistämiselle. Pk-yritysten pitäisi myös saada jäsenvaltioilta ja Euroopan komissiolta enemmän tukea viennin edistämisen ja mahdollisten kauppakumppanien etsimisen kaltaisilla alueilla, erityisesti kun kyse on markkinoita johtavista tuotteista ja palveluista ja uudesta teknologiasta.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Jäsen Muscardinin esittelemä mietintö koskee tärkeää taloudellista ja sosiaalista kysymystä. Se on merkittävä varsinkin nyt, taloudellisen romahduksen partaalla. EU:ssa on 23 miljoonaa pk-yritystä (alle 250 työntekijää, liikevaihto enintään 50 miljoonaa euroa), eli ne muodostavat 99 prosenttia kaikista markkinoillamme toimivista yrityksistä. Niissä työskentelee yli 75 miljoonaa henkeä.

Komissiolle, jäsenvaltioille sekä alue- ja paikallisviranomaisille osoitetut pyynnöt näiden yritysten tehokkaasta tukemisesta, myös niiden esteettömästä lainansaannista, ovat siksi aiheellisia. Lisäksi kaupankäyntiä on helpotettava ja viennin ja tuonnin byrokraattiset esteet on poistettava.

Koska monimutkaiset ja toisinaan monitulkintaiset menettelyt vaikeuttavat pk-yritysten osallistumista julkisiin hankintoihin, markkinoita pitäisi kehittää tältä osin avoimempaan suuntaan sekä EU:ssa että sen ulkopuolisissa maissa. Kuten olen osoittanut innovointipolitiikkaa käsittelevässä mietinnössäni, pk-yritysten roolia tällä alalla ei voi korostaa liiaksi. Tämä johtuu siitä, että ne ovat joustavampia ja suhtautuvat avoimemmin nykyaikaiseen teknologiaan ja nykyaikaisiin organisointimenetelmiin.

Maatalous- ja elintarvikealan pk-yritykset tarvitsevat erikoiskohtelua. Tältä osin tuotteiden alkuperämerkintöjen suojeluun on kiinnitettävä erityistä huomiota ja kuluttajien terveyden vaarantavia tuoteväärännöksiä on torjuttava. Kannatan myös ajatusta eurooppalaisten pk-yritysten viikon järjestämisestä toukokuussa 2009. Se olisi hyvä tilaisuus tiedottaa aiheesta kattavasti koko Euroopan unionissa.

Syed Kamall (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka me kaikki tunnustamme pk-yritysten roolin kansainvälisessä kaupassa ja tuemme sitä, on todella vahinko, että suuri osa tästä mietinnöstä on käytetty niin sanottujen kaupan suojakeinojen puolustamiseen. Todellisuudessa kaupan suojakeinot ovat tehottomien tuottajien käyttämä räikeän protektionismin muoto, jolla ne suojautuvat kilpailulta – paitsi EU:n ulkopuolisten maiden kilpailijoilta myös EU:n eri puolilla toimivilta tehokkaammilta kilpailijoilta, jotka ovat hyödyntäneet globalisaatiota ja rakentaneet globaaleja toimitusketjuja.

Kaupan suojakeinot vahingoittavat vähittäismyyjiä ja kuluttajia, jotka joutuvat maksamaan korkeampia hintoja tuotteista, joita he voisivat saada edullisemmin muualta. Niillä rankaistaan myös tehokkaimpia ja innovatiivisimpia pk-yrityksiä. Tiedämme kaikki omista vaalipiireistämme monia pk-yrityksiä, joiden toimintaa haittaavat samat kaupan suojakeinot, joita tässä mietinnössä ylistetään. Tästä syystä konservatiivit äänestivät vastahakoisesti tätä mietintöä vastaan.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionissa on 23 miljoonaa pk-yritystä (99 prosenttia kaikista yrityksistä), jotka työllistävät 75 miljoonaa henkeä (70 prosenttia EU:n työpaikoista).

Äänestin jäsen Muscardinin mietinnön puolesta, koska siinä esitellään keskeinen strategia, jonka avulla pk-yritykset voivat selviytyä vaikeista taloudellisista ajoista. Se on kytköksissä poliittiseen ja taloudelliseen tukeen, jonka tarkoituksena on edistää tuotteisiin ja prosesseihin liittyvää innovointia, parantaa rahoitus- ja verotietojen saatavuutta ja tukea kansainvälistymistä. Strategia merkitsee myös sitä, että otamme tiukan kannan kaupan edistämismenettelyjä koskeissa neuvotteluissa madaltaaksemme tullimuodollisuuksista aiheutuvia kustannuksia, jotka voivat nousta jopa 15 prosenttiin kauppatavaran arvosta, sekä tuotteiden alkuperän tehokasta kirjaamista ja tullitarkastusten ajantasaistamista.

Romanian tapauksessa pk-yritysten kansainvälistyminen on ratkaisu, joka auttaa niitä ratkaisevalla tavalla selviytymään talouden nykytilanteesta ja kehittämään liiketoimintaansa ja joka on siis keskeisessä asemassa uusien työpaikkojen luomisessa.

Kannatan sitä, että toukokuussa 2009 järjestetään ”eurooppalaisten pk-yritysten viikko”, jonka päätavoitteena on tarjota pk-yrityksille neuvoja liiketoiminnan kansainvälistämistä varten.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Maailman etsiessä ratkaisua globaaliin talouskriisiin ja protektionististen suuntausten levitessä – mistä esimerkkinä voidaan mainita Yhdysvaltojen kongressissa hiljattain käyty keskustelu ”osta amerikkalaista” -lausukeesta – jäsenvaltioiden hallitusten ja yhteisön toimielinten on tärkeää pitää huolta pk-yritysten eduista ja taata niihin ja kansainväliseen kauppaan sovellettavien sääntöjen noudattaminen.

On selvää, että pk-yritysten on hyvin tärkeää päästä kansainvälisille markkinoille. Tutkimukset osoittavat, että kun nämä yritykset toimivat yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla, ne omaksuvat hyviä käytäntöjä ja innovoivat ja niistä tulee kilpailukykyisempiä. Tiedämme silti, ettei osa niistä pysty selviytymään kilpailusta.

Meidän on kuitenkin pidettävä mielessämme tämä arvo ja muistettava, että näinä protektionismin aikoina suurilla yrityksillä on paremmat toimintaedellytykset, ja siksi viranomaisten on ryhdyttävä puolustamaan pk-yrityksiä valvomalla ja varmistamalla, että kansainvälisiä sopimuksia noudatetaan.

Tätä vaatimusta on sovellettava myös yhteisön ulkopuolisiin maihin. Kansainvälinen kauppa on oikeudenmukaista vain, jos se on sitä molemmille osapuolille.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Jäsen Muscardini on laatinut mietinnön eurooppalaisten pk-yritysten roolin vahvistamisesta kansainvälisessä kaupassa, ja äänestin sen puolesta. Koska Euroopan unionin yrityksistä enemmistö on pk-yrityksiä, pk-yritysten osallistuminen kansainvälisille markkinoille on hyvin tärkeää. Tällä hetkellä vain kahdeksan prosenttia pk-yrityksistä harjoittaa kansainvälistä liiketoimintaa, ja valtaosa niiden viennistä suuntautuu Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

Ne harvat pk-yritykset, joiden vienti ulottuu EU:n ulkopuolelle, toimivat lähinnä kehittyneillä ja kylläisillä markkinoilla, kuten Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Sveitsissä, ja on harvinaista, että ne veisivät tuotteitaan kehittyviin maihin. Siispa Euroopan yhteisön hyvistä aikeista, kuten pienyrityssäädöksestä huolimatta meillä on vielä pitkä tie kuljettavanamme, ennen kuin kaikki eurooppalaiset yritykset voivat todella kansainvälistää toimintaansa.

– Papastamkosin mietintö (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Sähköinen kaupankäynti on pk-yrityksille ja nuorille yrittäjille erinomainen liiketoimintamahdollisuus. Se auttaa ylittämään perinteisiä ei-teknisiä esteitä tarjoamalla mahdollisuuden päästä markkinoille, joille olisi muuten vaikeaa päästä.

Samasta syystä se lisää myös vähiten kehittyneiden maiden osallistumista maailmankauppaan. Näiden kumppaneiden mukaan saaminen edellyttää kuitenkin perusinfrastruktuurin luomista, jota meidän on ehdottomasti edistettävä.

Meidän pitäisi ottaa myös huomioon, että piratismi, väärennökset tai tietosuojan loukkaukset eivät ole luontainen osa sähköistä kaupankäyntiä, vaan niissä on pikemminkin kyse mukautetuista vanhoista käytännöistä. Meidän on turvattava asianmukaisin muutoksin perinteisen kaupan takeet.

Sähköistä kaupankäyntiä ympäröivä lainsäädännön verkko ulottuu moniin näkökohtiin ja estää meitä tarkastelemasta sitä kriittisesti: esimerkiksi internetin hallintaa varten on kehitettävä vielä sopiva, kansainvälisesti kunnioitettu rakenne, ja kansainväliseen yksityisoikeuteen ja tarkastuksiin liittyy avoimia kysymyksiä.

WTO:ssa sähköinen kaupankäynti aiheuttaa sekaannusta, ja monista toistuvista pyynnöistä huolimatta sitä koskevat neuvottelut siirretään edelleen vaarallisesti kahdenvälisesti ratkaistaviksi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Internet on noussut yhä merkittävämpään asemaan kauppasuhteissa ja kansainvälisessä kaupassa. Käyttäjien ja kuluttajien suojeluun, heidän henkilötietojensa suojeluun sekä tarjotun palvelun tai ostetun tuotteen laadun takaamiseen liittyy kuitenkin edelleen vakavia puutteita.

Vaikka tässä mietinnössä mainitaankin nämä tosiasiat, siinä ei esitetä ehdotuksia, joilla voitaisiin tehostaa käyttäjien suojelua ja parantaa tarjotun palvelun laatua sen perustuessa tietoliikenneyhteyksien kaltaisen julkisen palvelun käyttöön.

Vaikka suhtaudummekin myönteisesti joihinkin mietinnöissä esitettyihin näkökohtiin, sen päätavoitteena on edistää sähköisen kaupankäynnin kehittymistä ja käyttöä keinona, jolla helpotetaan kansainvälistä kaupankäyntiä ja autetaan ylittämään markkinoille pääsyn nykyiset esteet. Tämä tarkoittaa sitä, että sillä pyritään ensisijaisesti helpottamaan ja edistämään sähköistä kaupankäyntiä eli tuotteiden valmistusta, mainontaa, myyntiä ja jakelua televiestintäverkkojen välityksellä maailmankaupan vapauttamiseksi.

Tästä syystä äänestämme tyhjää.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Internet on tuonut mukanaan uusia mahdollisuuksia tavara- ja palvelukaupan alalle. Tämä koskee myös rajat ylittävää kaupankäyntiä. Se, että kaupankäynti internetissä on kasvanut viime vuosina, herättää optimismia, joka liittyy kuluttajien luottamukseen internetiä kohtaan.

Kaupankäyntiin liittyy kuitenkin edelleen tiettyjä esteitä, joiden poistaminen on vaikeaa ja joista esimerkkinä voidaan mainita kielimuri. Lisäksi oikeusturvan ja kuluttajansuojan puuttuminen uhkaa vakavasti internetissä käytävää kansainvälistä kauppaa. Toivon, että kuluttajansuojaa koskevalla direktiiviehdotuksella poistetaan osa näistä esteistä ja virkistetään entisestään verkkokaupan kehittämistä.

On myös huomattava, että perinteisiin menetelmiin verrattuna internet tarjoaa pk-yrityksille mahdollisuuden toimia kansainvälisillä markkinoilla varsin pienin kustannuksin ja tarjoaa niille sellaisia liiketoiminnan kehittämismahdollisuuksia, joita niillä ei aiemmin ollut.

Verkkokaupankäynti herättää kuitenkin myös kysymyksiä, jotka liittyvät erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksilla suojattuja tuotteita jäljittelevien tuoteväärennosten myyntiin. Tuoteväärennökset ovat verkkokaupankäynnissä vakava ongelma etenkin siksi, ettei henkilöitä, jotka myyvät tuoteväärennöksiä kansainvälisesti, saada helposti oikeuden eteen. Internetiä käyttävät kuluttajat joutuvat myös usein petoksen uhreiksi: heiltä saatetaan esimerkiksi varastaa sähköisesti rahaa. Kaikki nämä ilmiöt heikentävät kuluttajien luottamusta verkkokaupankäyntiin, ja tämä hidastaa kansainvälisen verkkokaupan kehitystä.

Syed Kamall (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö on mielestäni laaja-alainen ja hyvin tasapainoinen, ja siinä käsitellään käytännössä internetin vaikutuksia rajat ylittävään kaupankäyntiin. Internet on tarjonnut pienimmillekin yrityksille mahdollisuuden päästä maailmanmarkkinoille, mikä oli vielä muutama vuosi

sitten mahdollon ajatus, ja lisännyt näin kauppaa ja tuonut näin esiin globalisaation hyötypuolia. Se on avannut ovia uusille markkinoille ja poistanut kaupan esteitä.

Mietinnössä todetaan aivan oikein, että vaikka petokset ja väärennökset ovat yleistyneet, niitä ei saa pitää internetin luonteesta johtuvina, vaan ongelmana, joka on ollut olemassa jo aiemmin ja jota on torjuttava uusilla ja innovatiivisilla tavoilla, kunhan niillä ei loukata kansalaisvapauksiamme. Lisäksi mietinnössä huomautetaan, että asiaa pitäisi tarkastella pikemminkin kulttuuriseen moninaisuuteen liittyvänä mahdollisuutena kuin uhkana. Mietinnössä tunnustetaan myös, että internetiin liittyvien palvelujen, kuten televiestinnän vapauttaminen on johtanut infrastruktuuri-investointien kasvuun. Siispä katson, että meidän on toimittava varoen hyväksyessämme lisää sääntelyä tällaisille aloille, niin kuin komissio haluaa nyt tehdä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö, jossa korostetaan internetin luonteen ja teknologisen kehityksen luomia uusia mahdollisuuksia ja uusia markkinoita, on mielestäni hyvä. Mietinnössä pannaan merkeille rooli, joka internetillä voi olla pohjoisen ja etelän välisen kauppakuilun umpeen kuomisessa, sillä se voi avata uusia kaupallisia kanavia ja lisätä niiden vientivirtoja. Mietinnössä todetaan, että tämä edistäisi kehitysmaiden tasapainoista osallistumista maailmankaupan järjestelmään, mitä kannatan.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Pidän myönteisenä kollegani laatimaa mietintöä, jossa käsitellään sitä, kuinka internet lisää kaupankäyntiä. Koska internetin käyttäjien määrä kasvaa jatkuvasti, tällä kasvavalla alalla tarvitaan lisää sääntelyä. EU:n on edistettävä poliittisin keinoin sähköistä kaupankäyntiä, sillä se on tehokas vaihtoehto perinteisille liiketoimintamenetelmille ja keino lisätä rajat ylittävää kauppaa EU:n sisällä.

Yhteisön on toteutettava toimenpiteitä poistaakseen mahdolliset esteet, jotka estävät hyödyntämästä internetiä paremmin kaupallisiin tarkoituksiin. Sen on toteutettava muun muassa toimenpiteitä petosten ja henkilötietovarkauksien torjumiseksi ja estämiseksi. Yhteisön on myös rohkaistava toimenpiteillään käyttäjiä luottamaan enemmän verkkoympäristöön.

Samalla on määritettävä sähköisessä kaupankäynnissä noudatettavat yhteisön normit. EU:n on helpotettava näiden normien käyttöönottoa ja tarjottava siten sähköisen kaupan toimijoille mahdollisuus tulla tunnustetuiksi luotettavina toimittajina.

Koska internet on luonteeltaan maailmanlaajuinen ja tarjoaa tilaisuuden hyödylliseen kaupankäyntiin yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa, toivon, että myös WTO:ssa edistytään maailmanlaajuisen sähköisen kaupankäynnin edistämisen alalla.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä pyritään korostamaan kansainvälisen kaupan alueita, joilla internet on antanut toiminnalle uutta pontta luomalla uusia mahdollisuuksia kehittää kauppaa maailmanlaajuisesti.

Lisäksi siinä todetaan, että tarvitaan avoimia standardeja, jotka ovat tärkeitä innovoinnille, kilpailulle ja kuluttajien todelliselle valinnanvaralle. Esittelijä ehdottaa, että EU:n allekirjoittamilla kauppasopimuksilla edistettäisiin internetin laajaa ja avointa käyttöä sähköisessä kaupankäynnissä, edellyttäen, että kuluttajat voivat käyttää haluamiaan palveluja ja digitaalisia tuotteita, ellei kansallinen lainsäädäntö niitä kiellä.

Kannatan sitä, että esittelijä kehottaa komissiota laatimaan kattavan strategian sellaisten yhä olemassa olevien esteiden poistamiseksi, jotka estävät pk-yrityksiä hyödyntämästä sähköistä kauppaa, ja luomaan tietokannan, joka on suunniteltu tarjoamaan tiedollista tukea ja hallinnon ohjausta verkkokaupan uusille ja kokemattomille osapuolille.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Papastamkosin laatiman, kansainvälistä kauppaa ja internetiä koskevan mietinnön puolesta. Kannatan esittelijän pyrkimystä korostaa kansainvälisen kaupan alueita, joilla internet on antanut toiminnalle uutta pontta luomalla uusia mahdollisuuksia kehittää kansainvälistä kauppaa maailmanlaajuisesti.

On ilmeistä, että kansainvälinen kauppa ja internet hyötyvät vastavuoroisesti toisistaan. Lisäksi uskon vakaasti, että verkkokaupan kehittäminen tarjoaa kuluttajille huomattavia etuja. Sekä kansallisesti, EU:ssa että maailmanlaajuisesti suurimmat edut liittyvät laajempaan tavara- ja palveluvalikoimaan, kilpailukykyisiin hintoihin, elinkustannusten madaltumiseen ja elämänlaadun parantumiseen.

Tiedonsaannin parantumisen ansiosta kuluttajat voivat nyt löytää parempia tuotteita ja palveluja ja tilata niitä vuorokauden jokaisena tuntina kotonaan tai työpaikalla.

– Graefe zu Baringdorfin mietintö (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Äänestin saavuttamamme kompromissin puolesta. Uusi asetus on mielestäni erinomainen, koska se mahdollistaa rehun markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien ehtojen yhtenäistämisen ja koska sillä varmistetaan, että niin karjankasvattajat kuin lihaa syövät kuluttajatkin saavat riittävästi tietoa. Näin asetuksella turvataan sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

Haluan korostaa ”avoimen ilmoittamisen” merkitystä. Kyse on rehuseoksessa käytettyjen aineiden luettelosta, jossa aineet luetellaan painoprosenttinsa mukaisessa laskevassa järjestyksessä. Tämä käytäntö auttaa säilyttämään maataloustuottajien ja kuluttajien voimakkaan luottamuksen.

Lisäksi rehunvalmistajat saavat nyt selvemmat säännöt rehun saattamisesta markkinoille, jolloin mahdolliset rikolliset käytännöt ovat helpommin vältettävissä.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin mietintö sisältää muutamia rakentavia tarkistuksia, jotka koskevat muun muassa sitä, että etiketeissä on ilmoitettava, että tietyt muille eläimille kuin märehtijöille tarkoitetut rehuseokset sisältävät liha-luujauhoa.

Mietinnön tarkistuksissa puututaan kuitenkin myös yksityiskohtiin, joihin poliitikkojen ei pitäisi puuttua vaan joita virkamiesten pitäisi käsitellä viranomaistasolla. Tästä esimerkkejä ovat seuraavat kohdat: ”eläinten ruokkiminen suun kautta”: rehujen toimittaminen suitse eläimen mahaan ja suolistoon sen ravintotarpeiden tyydyttämiseksi tai terveen eläimen tuottavuuden säilyttämiseksi”, ”kivennäisaineita sisältäviä nuoluämpäreitä” sekä ”ulosteet, virtsa sekä ruoansulatuskanavan sisältö, joka on saatu ruoansulatuskanavan tyhjennyksen tai poiston yhteydessä sille suoritetusta käsittelystä tai sekoittamisesta riippumatta”.

Nämä ovat toki tärkeitä asioita elintarvikkeiden turvallisuuden kannalta, mutta ne pitäisi jättää jäsenvaltioiden asiantuntevien viranomaisten huolenaiheeksi.

Olen äänestänyt mietinnön puolesta, koska sen sisältämät ehdotukset ovat periaatteessa tärkeitä, mutta tämä ei tarkoita, että kannattaisin mietinnön lähestymistapaa sikäli kuin siinä puututaan yksityiskohtiin.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Jäsen Baringdorfin mietintö rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä on hyvin merkittävä maataloudelle ja elintarvikealalle viimeaikaisten skandaalien, kuten dioksiiniskandaalin ja hullun lehmän taudin vuoksi. Nämä skandaalit liittyvät muun muassa eläinten ravitsemukseen ja eläimissä puhjenneisiin tauteihin, jotka johtuvat monista syistä, muun muassa siitä, ettei eläimille annettun rehun sisällöstä ollut tarpeeksi tietoa.

Rehualan toimijoille annetaan lisää vapautta ja vastuuta. Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että vakavat ongelmatilanteet, joissa rehu saastuu myrkyllisten aineiden vaikutuksesta tai on eläimille vahingollista, vaikuttavat valtavasti eläinten kehitykseen tai ympäristöön. Ellei tuottajalla ole riittäviä varoja ongelman ratkaisemiseksi, voi syntyä vielä vakavampia ongelmia.

Mielestäni maataloustuottajille ja yleisesti maatalousalan työntekijöille on annettava tarkkoja tietoja rehun koostumuksesta, mutta heitä on myös suojeltava riittävästi taloudellisilta ja sosiaalisilta tappioilta katastrofitilanteissa. Siksi olen äänestänyt tätä mietintöä vastaan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Kiitän vilpittömästi esittelijää siitä, että hän on keskittynyt näin vaikeaan ja kiistanalaiseen aiheeseen. Rehun merkitseminen ja merkintöjen koordinointi yhteisössä edellyttää kuluttajien etujen ja tuottajien oikeuksien sovittamista yhteen. Kuluttajilla on oikeus tietää, millaisen tuotteen he ovat ostamassa, onko se turvallinen ja mistä se on tehty, ja tuottajat haluavat puolustaa oikeuttaan suojella teollis- ja tekijänoikeuksiaan.

Se, että yritykset ja jäsenvaltiot ovat vastustaneet velvoitetta esittää rehuetiketeissä tarkkoja tietoja asiakkaiden pyynnöstä, osoittaa näiden ryhmien etujen olevan oleellisesti ristiriidassa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen avustuksella laadittu kompromissi vaikuttaa ensi silmäyksellä järkevältä, mutta se on kuitenkin menettänyt kosketuksensa todellisuuteen: on vaikeaa kuvitella, että maataloustuottajat, jotka tekevät periaatteessa töitä kellon ympäri, olisivat riittävän kiinnostuneita asiasta tuhlatakseen aikaa ja rahaa monimutkaisiin valitusmenettelyihin.

Etiketissä pitäisi ilmoittaa tarkat tiedot rehun koostumuksesta paitsi siksi, että tämä on kuluttajan luovuttamaton oikeus, myös ennen kaikkea siksi, että direktiivin päätavoitteena on suojella terveyttä. Kuka, ellei tuottaja, takaa, ettei rehua ole esimerkiksi muunnettu geneettisesti? Teollis- ja tekijänoikeuksien suojelulla ei pidä edistää väärinkäytöksiä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Graefe zu Baringdorfin laatiman, rehun markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan mietinnön puolesta. Kannatan ehdotusta, jossa pyydetään tarkistamaan koko EU:n rehulainsäädäntöä siten, että nykyisiä vaatimuksia yksinkertaistetaan ja rehulainsäädäntö saatetaan vastaamaan elintarvikelainsäädäntöä.

Pääkohdista kannatan ehdottomasti rehuseoksen sisältämien rehuaineiden ja niiden tarkkojen määrien luettelointia ("avoin ilmoittaminen"). Tämä oli yksi Euroopan parlamentin keskeisistä vaatimuksista BSE-kriisin jälkeen. Lopuksi totean olevani samaa mieltä esittelijän kanssa kuluttajien tiedonsaantioikeuden suojelemisesta ja rehun merkitsemisestä.

– Mietintö: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Komissio on antamassa talouskumppanuussopimuksille tärkeimmän sijan kehitysstrategiaassaan. Tämä pätee myös Schröderin mietintöön ja Euroopan oikeistoon.

Vaikka tuemmeakin kyseisiä maita, Euroopan sosialistit eivät allekirjoita tätä näkemystä. Meille talouskumppanuussopimukset ovat huiputusta. Nyt on jälleen aika edistää toisenlaista ajattelua ja tehdä talouskumppanuussopimuksista todellinen kehitysyhteistyön väline niin, että ajetaan neuvottelujen käynnistämistä uudelleen kysymyksistä, joista on eniten kiistaa, kuten Barroso ja Ashton ovat luvanneet. Tähän pyritään AKT-valtioiden itsensä toivomalla ja harjoittamalla alueellistamisella, täyttämällä kauppa-avusta vuonna 2005 tekemämme sitoumukset sen sijaan, että jatkamme EKR:n "ryöstämistä", takaamalla todellinen parlamentaarinen valvonta prosessissa, jossa AKT-valtioiden parlamenteilla on keskeinen rooli ja johon otetaan mukaan myös eteläisten maiden kansalaisyhteiskunnat, sekä hylkäämällä "puskutraktori-strategia", jonka tarkoituksena on laajentaa palveluja tai niin sanottuja Singaporen kysymyksiä koskevia neuvotteluja, vaikka AKT-valtiot eivät ole valmiita siihen.

Schröderin mietinnössä ei noudateta tällaista linjaa. Tämän vuoksi äänestän mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Parlamentin enemmistön on jälleen kerran vaikea peitellä EU:n ja AKT-valtioiden välisten talouskumppanuussopimusten todellisia vaikuttimia ja tarkoituksiperiä erityisesti joidenkin AKT-valtioiden vastustuksen takia, vaikka parlamentin kuuluisi pitäytyä "poliittisesti korrektissa" kielenkäytössä.

Cotonoun sopimuksen 36 artiklan 1 kohdassa määrätään sellaisten WTO-sääntöjen mukaisten kaupankäyntijärjestelyjen tekemisestä EY:n ja AKT-valtioiden välillä, joilla poistetaan asteittain niiden välisen kaupan esteitä ja vahvistetaan yhteistyötä kaikilla kauppaan liittyvillä aloilla. Nyt EU aikoo kuitenkin mennä pidemmälle kuin sopimuksessa on vahvistettu saavuttaakseen sellaista, mitä WTO:ssa ei ole vielä saavutettu, vaikka kymmenettä Euroopan kehitysrahastoa käytetään tähän tarkoitukseen ja vaikka saman aikaan vähennetään julkista kehitysapua. Toisin sanoen EU yrittää päästä sisään ikkunasta, kun se ei päässyt sisään ovesta.

EU:n tavoitteena on kaupan vapauttaminen, jonka varjolla suuret rahoitus- ja talouskonsernit yrittävät varmistaa markkinoiden avautumisen voidakseen myydä tavaroita ja palveluja, hyödyntää raaka-aineita ja tyrkyttää viennin mahdollistavia tuotantomalleja omien etujensa perusteella.

Nyt tarvitaan toisenlaista politiikkaa todellisen itsenäisyyden, suvereniteetin, yhteistyön, solidaarisuuden, kehityksen ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin talouskumppanuussopimusten vaikutuksia kehitysyhteistyön alalla käsittelevän Schröderin mietinnön puolesta.

Tähän asti allekirjoitetut niin sanotut ponnahduslautana toimivat sopimukset ovat vasta alkua pitkälle ja hedelmälliselle yhteistyölle näiden Euroopan ulkopuolisten maiden kanssa. EU ja AKT-valtiot suhtautuivat hyväksyvästi talouskumppanuussopimusten 15-vuotiseen vapauttamisprosessiin. Lisäksi "käytännössä kaiken kaupan" ymmärretään tarkoittavan vähintään 80:aa prosenttia osapuolten välisestä kaupasta. Olen siten vakuuttunut siitä, että tulevien sopimusten kehittämisellä voidaan vain parantaa molempien sopimuspuolten taloudellista asemaa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Valiokunta-aloitteinen mietintö talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyöhön sisältää joitakin perusteltuja kohtia. Mietinnössä vaaditaan valtionavun lisäämistä (talouskriisihän koettelee eniten AKT-valtioita) ja korostetaan, että talouskumppanuussopimuksissa on kyse kehitysyhteistyön välineestä, joka ei saa vahingoittaa eteläisten maiden alueellista yhdentymistä. Tästä huolimatta kannatan Verts/ALE-ryhmän jättämää vaihtoehtoista päätöslauselmaa. Loppujen lopuksi

olisi loogisempaa, että parlamentti hyväksyisi talouskumppanuussopimukset vasta sen jälkeen, kun AKT-valtioiden parlamentit ovat määrittäneet kantansa. AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen olisi minusta oltava se parlamentaarinen elin, joka valvoo talouskumppanuussopimuksia, eikä tätä tarkoitusta varten perustettu erillinen elin. Erillinen elin aiheuttaisi vain eripuraa ja heikentäisi niiden eteläisten maiden asemaa, joilla ei ole varaa eikä henkilöstöresursseja ottaa osaa kaikkiin kokouksiin. Erillinen elin ei myöskään olisi avoin ja se estäisi kehitysyhteistyötä koskevien kysymysten kokonaisvaltaisen käsittelyn.

Michel Teychenné (PSE), kirjallinen. – (FR) Vaikka talouskumppanuussopimukset antavat melkoisesti ryhtiä EU:n ja AKT-valtioiden välisille suhteille, Euroopan parlamentti antaa hyvin huonon viestin hyväksymällä tämän mietinnön.

Euroopan on ehdottomasti muutettava tapaa, jolla se neuvottelee ja tekee kauppaa AKT-valtioiden kanssa, jos se ei halua joututtaa niiden perikatoa. Mietinnöllä oikeutetaan osapuolten näennäiseen tasapuolisuuteen perustuva järjestelmä, vaikka EU on todellisuudessa maailman johtava talousmahti ja AKT-valtiot ovat kaukana jäljessä. Nyt tarvitaan kipeästi eriytettyä ja konsensukseen perustuvaa lähestymistapaa, jolla AKT-valtioille annetaan lopultakin mahdollisuus ottaa osaa maailmanlaajuiseen kilpailuun.

Minä ja kollegani Euroopan parlamentin sosialistisessa ryhmässä äänestimme mietintöä vastaan. Sen hyväksyminen parlamentissa on todellinen osoitus siitä, että oikeisto hallitsee Eurooppaa, ja tähän on tullut muutos!

Päätöslauselmaesitys: Kosovo (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Se, että moni maa on tunnustanut Kosovon itsenäisyyden, on aiheuttanut mahdollisesti enemmän ongelmia kuin ratkaissut niitä. Minä epäilin Kosovon valmiutta itsenäisyyteen. Kosovon tulevaisuutta on mutkistanut entisestään se, että jotkin EU:n jäsenvaltiot eivät tunnusta Kosovon itsenäisyyttä pelätessään, että ne tekevät asiasta ennakkotapauksen omassa maassaan.

EU on nyt ottanut pääasiallisen vastuun Kosovon auttamisesta Kosovon sisällä. Sitoumukselle on asetettava rajat sekä aikataulun että taloudellisten resurssien suhteen. Kosovon poliittinen vakaus, korruption laajuus, järjestäytyneen rikollisuuden sisäiset ja ulkoiset vaikutukset sekä vähemmistöjen, myös serbien, kohtelu ovat todellisia huolenaiheita.

On elintärkeää, että EU:n toimielimet pysyvät valppaina ja ovat valmiita toimimaan, jos Kosovo ei täytä niitä korkeita vaatimuksia, joita itsenäisen valtion asema tuo vääjäämättä mukanaan.

Näistä huolenaiheista huolimatta annoin tukeni päätöslauselmalle.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Kosovon tilanteessa tai Euroopan unionin roolissa siellä ei ole aihetta iloon.

Euroopan unionin Kosovo-operaatio EULEX on tässä tapauksessa vain YK:n ”aseellinen käsikassara”, jolla on tarkoitus varmistaa Kosovon pysyvän hallituksen ja hallinnon muodostaminen, mikä on vastoin YK:n päätöslauselmaa 1244, jossa tunnustetaan Serbian suvereniteetti Kosovon provinssiin nähden.

Parlamentin esittämällä hyvillä aikomuksilla, neuvoilla ja pyynnöillä on vaikea peittää traagista totuutta: vähemmistöihin, kuten erityisesti serbeihin kohdistuvia sortotoimia alueella, jolla on antauduttu kansainvälisen yhteisön ja varsinkin EU:n takia korruptiolle, järjestäytyneelle rikollisuudelle, Albanian mafialle ja mahdollisesti jopa islamistisille terroristiryhmityksille.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Päätöslauselman tarkoituksena on vähätellä EU:n osuutta Serbian provinssin laittomassa ja yksipuolisessa julistautumisessa itsenäiseksi Kosovon valtioksi.

Parlamentin epäoikeutettuna tavoitteena on ”laillistaa” protektoraatin luominen ja vahvistaminen Yhdysvaltojen, Naton ja EU:n aggressiolla ja hallinnalla, joilla pyritään takaamaan niiden poliittinen, taloudellinen ja sotilaallinen valta-asema tällä Euroopan tärkeällä alueella. Tämä ”valvotun suvereenisuuden” alaisuudessa oleva ”valevaltio”, jota EU ja Nato suojelevat erityisesti EULEX-operaatiolla ja ”varakuninkailta” sekä ”kansainvälisen siviiliedustajan” ja ”EU:n erityisedustajan” avulla, joille on myönnetty toimivaltuudet oikeuden, poliisitoimen ja tullin aloilla sekä ”toimeenpano- ja valvontatehtävät”, edustavat uuskolonialismia, jota en voi hyväksyä.

Päätöslauselma on paljastanut meille, että EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimpänä tehtävänä on toistaiseksi ollut YK:n peruskirjan räikeä rikkominen ja vaarallisen ennakkotapauksen syntyminen kansainvälisessä oikeudessa, millä on arvaamattomat seuraukset rajojen vakaudelle erityisesti Euroopassa.

Ne, jotka vaativat äänekkäästi kansainvälisen oikeuden noudattamista sekä Georgian alueellisen koskemattomuuden, suvereniteetin ja itsenäisyyden kunnioittamista, ovat loppujen lopuksi osittain niitä samoja, jotka kannattivat ja tukivat hyökkäystä Jugoslaviaa vastaan.

Päätöslauselma on vain jälleen yksi tekopyhyyden ja kyynisyyden osoitus parlamentin enemmistöltä.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Parlamenttimme on jo lähes 20 vuoden ajan katsellut vierestä, kun Kosovon kansa on vähitellen irtautunut Serbiasta. Täällä täysistunnossa käytävät keskustelut eivät yleensä koske Kosovoa itseään vaan lähinnä sen vaikutuksia muuhun maailmaan. Kosovon itsenäisyyden puolustajat ja vastustajat ovat huolestuneita lähinnä päätöksistä, jotka toimivat ennakkotapauksina muihin alueisiin nähden, sekä siitä mahdollisuudesta, että Euroopan unioni ajautuu laajenemiseen tämän seurauksena.

Itse olen esittänyt päinvastaista linjaa jo 30 vuoden ajan parlamentissa ja muualla. Demokratia vaatii meitä ottamaan huomioon ennen kaikkea kansojen omat tarpeet ja toiveet. Vuosisatoja kestäneen Turkin vallan ja Serbian viime vuosisataisen vallan jälkeen ulkoapäin tuleva pakottaminen on viimeinen asia, jota Kosovo nyt tarvitsee. Kosovon kansa haluaa todellista itsenäisyyttä, ellei se voi liittyä Albaniaan.

Olen viimeiset kymmenen vuotta ajanut ruohonjuuritason politiikkaa, jossa asioita tarkastellaan köyhien, vähäosaisten sekä demokratian ja julkisen huolenpidon puutteesta kärsivien ihmisten sekä luonnononnettomuuksien tai sotien uhrien näkökulmasta, toisin sanoen kaikkien niiden ihmisten näkökulmasta, jotka kärsivät kaikille ihmisille tasavertaisten olojen puutteesta. Aion äänestää EULEX-operaatiota vastaan, koska sillä ei saada aikaan tavallisten kosovolaisten etujen mukaisia ratkaisuja.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin päätöslauselmassa sekä tunnustetaan Kosovo erillisenä valtiona että kehoitetaan loukkaavin sanakääntein niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet, tunnustamaan Kosovon itsenäisyys, mikä on räikeässä ristiriidassa kansainvälisen oikeuden ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 kanssa.

Tässä tarkoituksessa päätöslauselmassa tuetaan Kosovon turvallisuusjoukkojen eli itsenäisen armeijan perustamista, joka toimisi luonnollisesti Naton Kosovon-joukkojen valvonnassa.

Tavoite tukahduttavan poliisi- ja oikeusvaltio-operaation perustamiseksi ja kehittämiseksi (EULEX) Kosovoon sekä operaation yhteydessä tuettavat uudistukset, kuten yksityistäminen, on osoitus siitä, että EU tyrkyttää omia intressejään ja yrittää nopeuttaa Kosovon liittämistä EU:n yhtenäisiin rakenteisiin. Tämä on viimeinen silaus hankkeelle tehdä Kosovosta EU: ja Naton protektoraatti.

Jugoslavian hajoamisen ensimmäinen verinen vaihe ja uusien rajojen uudelleen määrittäminen ovat päättymässä uusien haavojen auki repimiseen Balkanilla ja maailmanlaajuisesti tuoden mukanaan hajota ja hallitse-periaatteen mukaisen imperialistisen lain, joka johtaa uusien jännitteiden syntyymiseen ja väliintuloihin.

Kreikan kommunistinen puolue äänesti tätä kestämatöntä päätöslauselmaa vastaan korostaakseen tarvetta aloittaa imperialismiin vastainen taistelu sekä vastustaakseen EU:ta ja sen politiikkaa vaatimalla Kreikkaa ja kaikkia EU:n ja Naton joukkoja lähtemään Kosovosta ja koko Balkanin alueelta.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan, koska Romania ei tunnusta Kosovon provinssin itsenäisyyttä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Kosovoa käsittelevää päätöslauselmaesitystä vastaan, koska siinä on useita kohtia, joista olen eri mieltä.

Toimivan todistajansuojelujärjestelmän perustaminen ei mielestäni ole tarpeen tehokkaiisiin oikeustoimiin ryhtymiseksi korkean tason rikoksentehtäjiä vastaan Kosovossa etenkin sotarikosten kohdalla. En myöskään usko, että Kosovolle olisi elintärkeää edistää hankkeita, joilla esimerkiksi kunnostettaisiin vandalismin kohteiksi joutuneita hautausmaita ja joihin paikalliset toimijat osallistuisivat suoraan. Tällaisista hankkeista ei nimittäin olisi käytännön hyötyä Kosovon yhteisöille, eikä niillä parannettaisi Kosovon etnistä ilmapäiriä.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Parlamentin jäsenet ovat hyvin perillä aiemmin esittämistäni mielipiteistäni sekä Kosovoa että koko Balkanin aluetta koskevassa asiassa.

Kosovon ongelma voidaan mielestäni ratkaista vain konsensukseen perustuvalla lähestymistavalla, jossa otetaan huomioon etupäässä Serbia mutta myös sen naapurimaat.

Mietinnössä on paljon sellaista, johon voin yhtyä, mutta en voi antaa tukeani mietinnön vaatimukselle siitä, että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden olisi tunnustettava Kosovon itsenäisyys.

Kosovon itsenäisyys voidaan saavuttaa ainoastaan konsensuksella ja Serbian suostumuksella. Jos tätä ei myönnetä, luodaan mielestäni vain uusia ongelmia ja Serbian vastaista mielialaa täällä parlamentissa.

Siten tarkistuksen 3 sivuuttaminen tekisi päätöslauselmasta puolueellisen ja heikentäisi vakavasti tekstin muita osia. Tämän vuoksi en valitettavasti voi tukea päätöslauselmaa.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestys tarkistuksesta 3 sekä lopullinen äänestys olivat mielestäni äärimmäisen tärkeitä. Äänestin vastaan molemmissa tapauksissa. Tarkistuksessa 3 EP vaatii EU:n jäsenvaltioita tunnustamaan Kosovon itsenäisyyden. Koko itsenäisyysprosessi on mielestäni hätäinen ja huonosti suunniteltu. Tiedän, että Kosovon ja Serbian väliset neuvottelut olivat kansainvälisten merkkihenkilöiden ja järjestöjen läsnäolosta huolimatta pitkäaikaiset, eikä monikaan nähnyt mahdollisuuksia niiden onnistumisesta tai edes jatkumisesta. Tästä syystä suurin osa EU:n jäsenvaltioista ja Yhdysvallat hyväksyivät Ahtisaaren suunnitelman. Olen tästä huolimatta sitä mieltä, että kaikki yksipuoliset itsenäisyysjulistukset aiheuttavat lähinnä vain ongelmia ja ovat mahdollinen konfliktien lähde. Kosovon itsenäisyysjulistuksen jälkeinen aika vahvistaa tämän. Jos haluamme säilyttää rauhan alueellamme, neuvotteluihin kuluttamamme aika ei voi koskaan olla liian pitkä tai hyödytön.

– Mietintö: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö käsittelee Kiinan kasvavaa vaikutusvaltaa kauppaa käyvänä valtiona. Mietinnössä kiinnitetään huomiota myös Kiinan ja Taiwanin väliseen kauppaan, jonka odotetaan kasvavan maiden välisten kauppasuhteiden allekirjoittamisen jälkeen.

Kiinan ja Taiwanin välisten kauppasuhteiden tiivistyminen saattaa edistää myönteistä suhtautumista näiden maiden välisiin suhteisiin laajemmin. Liennytyksestä ei kuitenkaan ole hyötyä, ellei Taiwania oteta mukaan kauppajärjestöihin ja kansainvälisiin järjestöihin, kuten maailman terveyskokoukseen ja Kansainväliseen merenkulkujärjestöön.

Parlamentin olisi annettava voimakas tukensa neuvoston julistamalle politiikalle, jolla tuetaan Taiwanin osallistumista kansainvälisiin järjestöihin mielekkäällä tavalla. Parlamentin olisi lisäksi painostettava Kiinaa, joka on yhä haluton antamaan Taiwanille mahdollisuuden ilmaista ajatuksiaan kansainvälisesti. 23 miljoonan taiwanilaisen hyvinvointi ja terveys eivät saa joutua poliittisiksi pelinappuloiksi.

Äänestin mietinnön puolesta, sillä kannatan Taiwanin mielekästä osallistumista kansainvälisiin järjestöihin.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Corien Wortmann-Koolin mietinnön puolesta, koska kannatan EU:n ja Kiinan välisten taloussuhteiden kehittämistä. Kiinan talous on kasvanut huimasti ja tehnyt maasta yhden merkittävimmistä toimijoista maailmanlaajuisilla markkinoilla. EU:n ja Kiinan väliset kauppasuhteet ovat tiivistyneet huomattavasti viime vuosina, ja Eurooppa on ollut vuodesta 2006 lähtien Kiinan tärkein kauppakumppani. Kiina puolestaan oli EU:n toiseksi tärkein kauppakumppani vuonna 2007.

EU:n ja Kiinan välillä tarvitaan nyt poikkeuksellista yhteistyötä käynnissä olevan talous- ja rahoituskriisin ratkaisemiseksi. Koska Kiina on maailmanlaajuisesta kehitystä ohjaava veturi, sen olisi minusta otettava täysi vastuu globaalin talouden kestävän ja tasapainoisen kehittämisen varmistamisesta. EU:n ja Kiinan välisten kauppasuhteiden olisi perustuttava vastavuoroisuuden, kestävän kehityksen, ympäristönsuojelun, ilmastonmuutoksen estämisen, oikeudenmukaisen kilpailun sekä Maailman kauppajärjestön sääntöjen noudattamisen periaatteisiin ihmisoikeuksia unohtamatta.

EU:n on vaadittava kuluttajansuojasääntöjen noudattamista, jotta Euroopan kansalaisten ei enää tarvitsisi pelätä ostavansa tuotteita, jotka ovat vaaraksi heidän terveydelleen, joissa on piileviä vikoja tai jotka ovat väärennetyjä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Joka vuosi tämä parlamentti antaa mietinnön EU:n kauppaa ja taloussuhteista Kiinan kanssa, ja joka vuosi mietinnön havainnot pahenevat: ihmisoikeusrikkomuksia, vilpillistä kauppaa, polkupyntiä, Kiina laiminlyö kansainvälisiä sitoumuksiaan WTO:ssa tai Maailman työjärjestössä ILOssa, väärennöksiä, lähes varkauteen verrattavissa olevaa patenttipolitiikkaa ja niin edelleen. Lista vain pitenee, mikä on hyvin pelottavaa.

Vielä pelottavampaa on esittelijän loputon usko myyttiin, jonka mukaan demokraattinen kehitys on mahdollista kaupan avulla. Myytti on räikeässä ristiriidassa Kiinan nykytodellisuuden kanssa. Myytti on vain alibi kaikille niille, jotka asettavat harvojen kaupalliset edut niiden arvojen edelle, joita he väittävät puolustavansa, jotta heidän ei tarvitsisi tehdä välttämättömiä päätöksiä kaupan suojelua ja sanktioita koskevien välineiden täytäntöönpanosta.

Olette epäilemättä sitä mieltä, että Kiinasta olisi tuleva koko maailman työpaja, joka valmistaa halvalla mieluummin huonolaatuista tavaraa.

Me puolestamme kannatamme politiikkaa, jonka mukaan kuluttamiemme tavaroita tuotetaan Euroopassa eurooppalaisten valmistamina ja joka mahdollistaa teollisen tasapainon palauttamisen Euroopan markkinoilla, joita viime kädessä myös suojellaan.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) EU on ollut Kiinan tärkein talouskumppani vuodesta 2006 lähtien, ja Kiina puolestaan on ollut EU:n toiseksi tärkein kauppakumppani vuodesta 2007 lähtien. Kiinan osuus maailmankaupasta on kuusi prosenttia.

Kiinan kansantasavalta on edistynyt ainoi harppauksin sen mietinnön jälkeen, joka minulla oli kunnia esitellä täällä parlamentissa vuonna 2002. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että monet niistä ongelmista, jotka olisi pitänyt tuolloin korjata, ovat yhä olemassa, vaikka joiltakin osin niissä onkin saatu aikaan huomattavaa edistystä.

Mitä teollisuuden sosiaalisin ja ympäristöä koskeviin vaikutuksiin tulee, Kiinan teollisuus on puutteellisesti valmistautunut niiden arviointiin, ja EU:n olisi tarjottava tähän nykyistä enemmän kannustimia.

Kiina ja EU ovat neuvotelleet kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta lokakuusta 2007 alkaen, mutta neuvottelujen tulokset eivät ole vielä selvillä. Koska EU tukee monia kansainvälisen kaupan osa-alueita, Kiinan ei pidä rikkoa WTO:ssa tekemiään sitoumuksia. Kiina on luonut esteitä sääntöjen ja asetusten muodossa, mikä estää eurooppalaisten yritysten pääsyn strategisesti tärkeille kaupan osa-alueille.

Kiinan kansantasavalta ilmoitti marraskuussa aikeestaan luopua vuodesta 2007 asti käytössä olleesta tekstiilien ja kenkien tuonnin kaksinkertaisen valvonnan järjestelmästä. Saatavilla olevat tilastot eivät edistä neuvotteluja vaan saatamme joutua kauppakiistaan Kiinan kanssa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Koska emme voi käsitellä kaikkia tässä päätöslausemassa käsiteltäviä aiheita, mielestämme on tärkeää korostaa, että kannatamme todellisten ja tehokkaiden yhteistyösuhteiden lujittamista EU:n jäsenvaltioiden ja Kiinan välillä niin, että suhteet perustuvat erilaisten kansalaisten tarpeiden täyttämiseen molempia osapuolia hyödyttävällä tavalla ja edistävät vastavuoroista kehitystä toisten asioihin puuttumattomuutta ja kansallista suvereniteettia kunnioittaen.

Näiden periaatteiden pohjalta ja vaikka päätöslauselmassa on kohtia, joista olemme samaa mieltä, vastustamme sitä, koska se on edustaa uusliberalistista ajattelutapaa kannattaessaan kaupan vapauttamisen jatkamista tässä tapauksessa Kiinan kanssa.

Se, että päätöslauselmassa salataan maailmankaupan vapauttamisen vakavat seuraukset, kannustaa jatkamaan EU:n ja Kiinan markkinoiden avaamista ja tuo korostetusti esiin ponnistelut vauhdittaa WTO:n neuvotteluja sekä korostaa, että EU:n ja Kiinan uuden kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tavoitteena pitäisi olla vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan luominen.

Kuten myös muista vastaavista parlamentin päätöslauselmista on käynyt ilmi, tämänkin tarkoituksena on tuoda vastaus EU:n keskeisten talous- ja rahoituskonsernien laajenemistarpeisiin, mikä on ristiriidassa sen kanssa, että on vastattava työntekijöiden sekä pienten ja keskisuurten yritysten tarpeisiin EU:n eri jäsenvaltioissa ja erityisesti Portugalissa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (DE) Kannatan mietinnössä esitettyjä suosituksia parantaa eurooppalaisten yritysten mahdollisuuksia päästä Kiinan markkinoille, poistaa kaupan esteitä parantamalla ulkomaisten yritysten toimintamahdollisuuksia Kiinassa sekä keskittymällä luomaan tasavertaiset toimintaolosuhteet.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) EU:n suhteet sen tärkeimpiin ulkomaisiin talouskumppaneihin ovat näin globaalien talous- ja rahoituskriisin aikana osoittautuneet paljon tärkeämmiksi kuin aiemmin. Taloudellisella vakaudella ja EU:n kauppavirtojen jatkuvuudella on yhä keskeisempi rooli turvallisuudessamme. Äänestin EU:n ja Kiina välisiä talous- ja kauppasuhteita käsittelevän Corien Wortmann-Koolin mietinnön puolesta, sillä uskon, että se vie meitä eteenpäin Euroopan unionin ja tämän keskeisen globaalien talouskumppanien välisten kauppasuhteiden jäsentämisessä.

Mietinnön tarvetta korostaa se selkeä tosiasia, että EU:n kauppapase Kiinan kanssa on 160 miljardia euroa alijäämäinen. Suurin osa mietinnön kohdista on kuitenkin sellaisia, että vaikka Euroopan unioni esittää niissä vaatimuksia suhteessa Pekingin talous- ja kauppapolitiikan tiettyihin osa-alueisiin, mietinnössä tehdään myös Kiinaa hyödyttäviä ehdotuksia ja tarkastellaan Kiinan tulevaa kehitystä. Teollis- ja tekijänoikeuksien sääntelyn ja suojelun parantaminen, tämän aasialaisen talouskumppanimme huiman talouskasvun sosiaalisten ja ympäristöä koskevien vaikutusten lieventäminen sekä tuotteiden väärentämisen ja kopioinnin vähentäminen ovat toiminnanaloja, joilla Peking on jo saanut aikaan huomattavaa parannusta. Jos tämä suuntaus jatkuu tulevaisuudessa, se voi vain viedä Kiinan kehittyä eteenpäin.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin EU:n ja Kiinan välisiä kauppaa- ja taloussuhteita käsittelevän Corien Wortmann-Koolin mietinnön puolesta myös sen omakohtaisen kokemukseni perusteella, jota sain osallistuessani sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan valtuuskunnan kokoukseen Kiinassa 16.–21. maaliskuuta 2008.

EU:n ja Kiinan välinen kauppa on kasvanut huimasti vuoden 2000 jälkeen. EU on Kiinan tärkein kauppakumppani, ja Kiina on EU:n toiseksi tärkein kauppakumppani.

Vaikka Kiina nauttii merkittävistä eduista WTO:n jäsenyyden ansiosta, eurooppalaisilla yrityksillä on suuria vaikeuksia päästä Kiinan markkinoille. Suurin este on se, että Kiina rikkoo patenttioikeuksia ja vaativaa standardijärjestelmää. Kannatankin aikomusta käynnistää ”Gateway to China” -ohjelma, jonka tavoitteena on perustaa johdon koulutusohjelmia Kiinassa sekä parantaa eurooppalaisten pk-yritysten pääsyä Kiinan markkinoille vuoteen 2010 mennessä.

Mietinnössä on myös suosituksia siitä, miten Euroopan ja Kiinan kauppasuhteita voitaisiin parantaa. Tällöin kauppasuhteiden tulisi perustua ”vastavuoroisuuden, kestävä kehityksen, ympäristösääntöjen noudattamisen, maailmanlaajuisten ilmastonmuutoksen torjuntatavoitteiden edistämisen sekä kaupan ja kilpailun rehellisyyden periaatteisiin yhteisten arvojemme ja WTO:n sääntöjen noudattamisen mukaisesti”. Kannatan myös muutettua ehdotusta, jossa EU pitää Taiwania kaupallisenä ja taloudellisenä kokonaisuutena ja tukee Taiwanin pääsyä tarkkailujäseneksi keskeisiin kansainvälisiin järjestöihin.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) EU:n ja Kiinan välisiä kauppasuhteita koskeva keskustelu johtaa aina keskusteluun Kiinan ihmisoikeustilanteesta. Se on ihan ymmärrettävää. Kiinan-suhteiden vastustamista voidaan ymmärtää monien, usein perusteltujen mielipiteiden valossa.

Näkemykseni, että ihmisoikeuksien ja demokratian kehitystä ei voida rinnastaa taloudessa tapahtuneeseen edistykseen eikä Kiinan kansainvälisiin toimiin, työntekijöiden riistämiseen tai työlaainsäädäntöön, joka ei ole vaativuudeltaan verrattavissa Euroopan lainsäädäntöön, Kiinan välinpitämättömyys ympäristökysymyksiä sekä immateriaalioikeuksia ja patenteja koskevia sääntöjä kohtaan, ovat kaikki tekijöitä, jotka luovat esteitä avoimille kauppasuhteille, joissa noudatetaan hyviä kansainvälisiä käytänteitä. Kiinan kauppa on kuitenkin tosiasia, ja se kasvaa koko ajan. Kiinan rooli nykyaikaisessa maailmantaloudessa on vertaansa vailla ja sen panos nykykriisin ratkaisussa on elintärkeä.

Näin ollen Kiinaa on vaadittava noudattamaan kansainvälisen kaupan sääntöjä ja periaatteita, ottamaan huomioon ulkomaisten yritysten tasapuolinen pääsy markkinoilleen sekä puolustamaan demokratiaa ja ihmisoikeuksia todellisuutta ja kasvavaa keskinäistä riippuvuuttamme unohtamatta. Meidän onkin otettava tilanteesta kaikki hyöty irti edes voidaksemme vaikuttaa paremmin tähän suurvaltaan.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin EU:n ja Kiinan kauppa- ja taloussuhteita käsittelevän mietinnön puolesta sitä koskeneessa äänestyksessä.

Kiina on EU:n toiseksi tärkein kauppakumppani, ja EU on ollut Kiinan tärkein kauppakumppani vuodesta 2006 lähtien. Kiina on maailmanlaajuisen talouskasvun veturi. On hyvin tärkeää, että Euroopan maiden ja Kiinan väliset kauppasuhteet perustuvat ennen kaikkea vastavuoroisuuden, kestävä kehityksen, ympäristösääntöjen noudattamisen ja rehellisen kilpailun periaatteisiin.

Kauppasuhteiden kehittämisen Kiinan kanssa on kuljettava käsi kädessä poliittisen vuoropuhelun kanssa, johon olisi sisällytettävä myös ihmisoikeuskysymys. Kiinan on lisättävä ponnistelujaan immateriaalioikeuksien noudattamisessa sekä ratkaistava väärennetyjen ja kopioitujen tuotteiden tuotantoa koskeva ongelma Kiinassa.

Ongelmina ovat myös Kiinan teollisuuden korkeat saastepäästöt ja luonnonvarojen lisääntyvä käyttö.

Neuvottelujen katkeaminen Dalai Laman edustajien kanssa luo varjon EU:n ja Kiinan välisiin suhteisiin. Kiinan olisi lopetettava kaikki Tiibetin kansaan kohdistuvat sortotoimet.

Oikeanlaisten kauppasuhteiden varmistaminen Kiinan kanssa edellyttää, että "Euroopan ja Kiinan kauppasuhteiden tulisi perustua sitoutumiseen ja strategiseen kumppanuuteen, jossa noudatetaan vastavuoroisuuden sekä kaupan ja kilpailun rehellisyyden periaatteita yhteisen arvojemme ja WTO:n sääntöjen noudattamisen mukaisesti".

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) En kannata Corien Wortmann-Koolin mietintöä EU:n ja Kiinan välisistä kauppaja- ja taloussuhteista, koska olen eri mieltä monestakin sen kohdasta.

Euroopan unionin tulevista toimista esimerkiksi en ole yhtä mieltä siitä, että ongelmia olisi estettävä kahdenvälisen vuoropuhelun avulla. Tosiasia nimittäin on, että Kiinan johdon ylempien päätöksentekijöiden ja Euroopan komission virkaveljien tapaamisilla ei voida tyydyttävästi ratkaista molempia osapuolia huolestuttavia ongelmia, jotka liittyvät etenkin sijoittamiseen, markkinoille pääsyyn, immateriaalioikeuksien suojeluun ja muihin kauppaan liittyviin strategisiin kysymyksiin. Tämä johtuu Kiinan hallituksen haluttomuudesta noudattaa Euroopan unionin kanssa tehtyjä kauppasopimuksia.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö käsittelee Kiinan kasvavaa vaikutusvaltaa kauppaa käyvänä valtiona. Mietinnössä mainitaan Kiinan ja Taiwanin välisen kaupan kasvu, mikä on hyvä asia. Taiwan on presidentti Ma Ying-jeoun kaudella edistynyt huomasti kauppasuhteidensa normalisoimisessa Kiinan kanssa sekä yrittäessään tehdä lopun jarrutuspolitiikasta, jota Pekingin kommunistijohtajat ovat aiemmin harjoittaneet kauppasuhteissaan Taiwanin kanssa.

Jos Taiwan ylipäätään aiotaan integroida täysivaltaisesti Kaakkois-Aasian alueellisiin talouksiin, se olisi otettava mukaan kansainvälisiin järjestöihin riippumatta siitä, tunnustetaanko se itsenäisenä valtiona vai ei.

Kun otetaan huomioon Kaakkois-Aasiassa tavaroiden ja ihmisten liikkumiseen liittyvät viime vuosien terveyskriisit, kuten Sars, lintuinfluenssa ja melamiinimaitoskandaali, on elintärkeää, että Taiwanille myönnetään tarkkailijan asema maailman terveyskokouksessa. Tämä lujittaisi Kiinan ja Taiwanin välistä kauppaa, parantaisi laatustandardeja alueella ja toisi Taiwanin kansainvälisille foorumeille.

Tapa, jolla Kiina on käyttänyt hyväkseen kiistojaan Taiwanin kanssa sotkiessaan politiikan kansanterveyteen liittyviin asioihin, on paheksuttavaa. Samoin on monien eurooppalaisten häpeällinen vaikeneminen Kiinan painostuksen edessä.

Äänestin mietinnön puolesta.

7. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.35, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja.

9. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö ks. pöytäkirja

10. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

11. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (keskustelu)

11.1. Sri Lankan tilanne

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neljästä Sri Lankan tilannetta käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä⁽¹⁾.

Tobias Pflüger, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, Sri-Lankan pohjoisosassa on käynnissä humanitaarinen katastrofi, johon on kiinnitetty suhteellisen vähän huomiota. Sri Lankan armeija tekee jopa verilöylyksi luonnehdittavia hyökkäyksiä siviiliväestöä vastaan. Jopa yhtä sairaalaa on pommitettu, ja humanitaaristen avustajajärjestöjen mukaan yleistilanne on katastrofaalinen. Punainen Risti on hälyttänyt tilanteesta.

Sri Lankan kriisi on laajentunut, eikä Euroopan unioni ole täysin syytön torpedoidessaan Norjan johdolla käytyjä neuvotteluja sillä, että se sisällytti Eelamin tamilitiikereiden vapautusjärjestön LTTE:n Euroopan unionin laatimaan luetteloon terroristijärjestöistä. Tämä tarkoitti sitä, etteivät neuvottelut Euroopan unionin kanssa olleet enää mahdollisia.

Sri Lankassa ei enää vallitse lehdistönvapaus. Hiljattain tapettiin yksi toimittaja. Sri Lankan presidentti piti toimittajan hautajaisissa puhunutta Saksan suurlähettilästä epätoivottuna henkilönä, jonka olisi lähdettävä maasta. Suurlähettiläs oli vain antanut tarkan selostuksen maan tilanteesta.

Maan pohjoisosassa on ilmeisesti tuhansia pakolaisia, ja minun onkin sanottava suoraan, että koko tilanne vaatii paljon enemmän huomiotaamme. Euroopan unionin olisi ilmaistava nykyistä paljon selvemmin vastustavansa Sri Lankan hallituksen nykytoimia. Sri Lankan armeijan ja LTTE:n hyökkäykset ovat molemmat väärin. On selvää, että hyökkäykset ovat kohdistuneet etupäässä siviileihin.

Meidän on autettava maan pohjoisosaan loukkuun jääneitä ihmisiä ja saatava aikaan välitön tulitauko, sillä on varsin selvää, että siviilejä kuolee runsaasti. Emme voi hyväksyä tätä, ja Euroopan unioni on osasyylinen, ellei se ilmoita selvin sanakääntein, että Sri Lankan hallituksen tukeminen on lopetettava.

Charles Tannock, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, näyttää siltä, että Sri Lankan verinen sisällissota on vihdoinkin päättymässä. LTTE:n, jonka EU on ottanut terroristijärjestöistä laatimalleen mustalle listalle, on nyt todella laskettava aseensa ja antauduttava. EU ja muut yhteispuheenjohtajat ovat vaatineet LTTE:tä tekemään niin. LTTE:n vastaus näyttää, onko tamilien paras etu sille todella tärkein asia.

LTTE käyttää hyväkseen etujärjestöjään Euroopassa maksimoidakseen propagandavaikutuksen ja kerätäkseen rahaa kansainvälisellä kiristyksellä. Osa LTTE:n kannattajista saattaa jopa hakea turvapaikkaa Euroopan unionista.

Tässä julmassa 26-vuotisessa sisällissodassa LTTE on kokeillut hirvittäviä terroristitaktiikoita, kuten itsemurhapommituksia, joita käytetään nykyisin valitettavasti myös monissa muissa maissa. Sri Lankan armeija on joutunut siten ottamaan käyttöön kaikki keinot kukistaakseen tämän julman kapinan. On kuitenkin selvää, että LTTE:n ilmoittamat tappioluvut ovat liioiteltuja. Osa niistä onkin nyt peruutettu, kuten *Agence Pressen* artikkeli 300 siviilin kuolemasta sen jälkeen, kun artikkelin oletettu kirjoittaja kielsi kirjoittaneensa sen. Siviilien kuoleminen sodissa on joka tapauksessa traaginen asia riippumatta siitä, missä ja milloin sotaa käydään.

Sri Lankan armeijakaan ei luonnollisesti selviä puhtain paperein, mutta ainakaan se ei ole tarkoituksellisesti yrittänyt käyttää siviilejä hyväkseen ja vahingoittaa heitä, kuten LTTE:n on väitetty tehneen.

Jos sota todella on pian ohi, on tärkeää, että Sri Lanka suuntaa katseensa konfliktin jälkeiseen aseidenriisuntaan, joukkojen kotiuttamiseen ja yhteiskuntaan sopeuttamiseen. Tamilien syrjäytyminen singaleesien enemmistöstä on ongelma, joka vaatii pikaista ja kestävä ratkaisua, jotta varmistetaan vakaan ja kestävän sekä monietnisen ja alueelliseen hajauttamiseen perustuvan yhteiskunnan rakentaminen.

EU:n olisi myös varmistettava, että Sri Lanka saa tarvittavat varat konfliktin jälkeisen kehityksen tukemiseen. Vaikka meidän olisi syytä tukea Sri Lankan hallituksen tarjousta armahtaa suurin osa LTTE:n jäsenistä, on ratkaisevan tärkeää, ettei vakavimpiin sotarikoksiin syyllistyneitä jätetä rankaisematta.

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, sisällissodat ovat koetelleet Sri Lankaa vuosikausia. Traaginen tilanne johtuu lähinnä saaren pohjoisosassa taistelevien separatististen kapinallisjoukkojen ja Sri

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja

Lankan armeijan välisestä aseellisesta selkkauksesta. Tuhansia viattomia ihmisiä on kuollut ja haavoittunut taisteluissa, jotka ovat aiheuttaneet suurta tuhoa omaisuudelle, infrastruktuurile ja ympäristölle.

Sri Lankan surullista tilannetta ovat viime kuukausina pahentaneet lähinnä hallituksen laajamittaiset sotilaalliset hyökkäykset tamilitiikereitä vastaan. Sri Lankasta tulevien tietojen mukaan joidenkin alueiden tilanne on viime viikkoina pahentunut huomattavasti, kun sadat siviilit ovat joutuneet jättämään kotinsa ja ovat jääneet taistelujen jalkoihin. Amnesty Internationalin mukaan sekä hallitus että tamilitiikereiden joukot ovat rikkoneet kansainvälisiä yleissopimuksia ja loukanneet ihmisoikeuksia.

Näissä oloissa on eittämättä hyvin vaikeaa olla täysin varma siitä, kuka on syyllinen Sri Lankan traagisiin tapahtumiin, mutta molempia osapuolia on kehotettava maltillisuuteen ja ottamaan huomioon viattomat siviilit sekä kunnioittamaan heitä ja noudattamaan sotatila-ajan sopimuksia.

Koska Sri Lankan hallituksella on nyt yliote tilanteesta ja koska se on kansainvälisesti tunnustettu viranomainen maassa, meidän on kohdistettava vaatimuksemme juuri hallitukseen, mikä on sekä välttämätöntä että loogista. Samalla meidän on kehotettava tamilitiikereitä noudattamaan kansainvälisen yhteisön vaatimuksia, tarttumaan hallituksen armahdustarjoukseen, luopumaan väkivallasta sekä pyrkimään tavoitteisiinsa poliittisen vuoropuhelun avulla.

Meidän on myös jälleen kerran muistutettava painokkaasti, ettei ongelmia ratkaista taistelemalla ja että kestävä rauha ja vakaus voidaan saavuttaa ainoastaan neuvotteluteitse, mikä tapahtuukin väistämättä ennemmin tai myöhemmin. Neuvotteluissa molempien osapuolten on tehtävä kompromisseja, ja löydetyn ratkaisun on oltava sellainen, että siitä hyötyvät tämän kauniin maan kansalaiset. Toivomme, että voimme tämän päätöslauselman avulla lieventää Sri Lankan kansan kärsimyksiä ja saada aikaan maahan kauan kaivatun rauhan.

Robert Evans, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin sosialistiryhmä kieltäytyy virallisesti ottamasta osaa Sri Lankan tilannetta koskevaan äänestykseen. Viime kuussa Gazan tilanteesta käytiin täällä parlamentissa yksityiskohtaista keskustelua, jonka aikana neuvosto ja komissio antoivat julkilausumansa. Tällä puolen parlamenttia me kiinnitämme yhtä paljon huomiota Sri Lankan tilanteeseen ja olemme sitä mieltä, että se ansaitsee tasapuolisen ja asianmukaisen keskustelun, mutta valitettavasti yksikään toinen ryhmä ei tukenut kantaamme.

Tänään torstaina iltapäivällä käytävä lyhyt keskustelu, johon ottaa osaa vain kourallinen jäseniä, on loukkaus niitä tuhansia ihmisiä kohtaan, jotka kuolevat sodan jaloissa Sri Lankan pohjoisosassa. Halusimme vaatia välitöntä ja ehdotonta tulitaukoa molemmin puolin, kuten tehtiin Yhdysvaltain ja YK:n yhteisessä julkilausumassa, joka annettiin Washingtonissa aiemmin tällä viikolla, mutta PPE-DE-ryhmä ei suostunut lisäämään vaatimusta päätöslauselmaan.

Halusimme tuomita varauksettomasti sairaaloihin ja avustustyöntekijöihin kohdistuneet pommitukset, mutta jäsen Van Orden, joka neuvotteli PPE-DE-ryhmän nimissä, kieltäytyi tuomitsemisesta niitä. Tämän vuoksi tätä kohtaa ei lisätty päätöslauselmaan. Jäsen Van Ordenin ja luultavasti myös jäsen Tannockin mielestä kaikki, mitä Sri Lankan hallitus sanoo, on totta, ja lähes kaikki maassa olevat Punaisen Ristin tai YK:n avustusjärjestöt voidaan lähettää pois. Amnesty International on nyt ehdottanut, että Sri Lankan armeijaa voitaisiin syyttää sotarikoksista, koska se on Amnesty Internationalin mukaan käyttänyt rypälepommeja sairaalaan kohdistuneessa 16-tuntisessa hyökkäyksessään.

PSE halusi tuomita myös Sri Lankan hallituksen toteuttamat toimittajien ja muiden mediatyöntekijöiden murhat. Päätöslauselman 4 kohdassa hallitusta – juuri Sri Lankan hallitusta – kehoitetaan tutkimaan omat vakavat ihmisoikeusloukkauksensa.

Hyvät kollegat, jotkut teistä haluavat varmasti liittää itsensä ja ryhmänsä tämän tyyppiseen ajatteluun, mutta me emme. Päätöslauselman hyväksyminen tarkoittaisi sairaalapommitusten katsomista läpi sormien ja sotarikosväitteiden sivuuttamista. Panin merkille, ettei jäsen Van Ordenilla ollut rohkeutta edes puolustaa täällä veristä kädenjälkeään, mutta eipä se juuri yllätä minua. Neuvotteluissamme hän vain nauroi ja sivuutti väitteet Sri Lankan armeijan sotilaiden raiskauksista pitäen niitä propagandana, joten mitä muuta häneltä olisi voinut odottaa?

Lähi-idässä miljoonat ihmiset, myös monet juutalaiset, ovat tyrmistyneet Israelin teoista Gazassa, mutta se ei tehnyt heistä Hamasin kannattajia. Kaikki ne, jotka eivät tue Sri Lankan hallitusta, leimataan valitettavasti terrorismin puolustajiksi ja LTTE:n kannattajiksi.

Meidän esityksessämme kuitenkin kritisoitiin LTTE:tä ja sen taktiikkaa. Me tuomitsemme LTTE:n hyökkäykset ja haluamme, että tamilitiikerit istuvat neuvottelupöytään, mutta sodan on loputtava välittömästi. Sri Lankan hallituksen on tehtävä loppu sotilaallisesta kampanjastaan, jonka vuoksi sadattuhannet tavalliset kansalaiset saaren pohjoisosassa kärsivät nyt humanitaarisesta katastrofista, kuten täällä on todettu.

Päätöslauselmassa ei valitettavasti vaadita taistelujen välitöntä lopettamista, joten emme tue tällaista lähestymistapaa ottamalla osaa tämän päivän äänestykseen. Arvoisa puhemies ja kollegat, sanoudumme irti tästä päätöslauselmaesityksestä, ja kehotan kaikkia samanmielisiä tekemään samoin.

Raül Romeva i Rueda, laatiija. – (ES) Haluan aloittaa toteamalla, että tämä päätöslauselma, josta lopulta päästiin sopuun, on sellainen, jota minä en missään nimessä olisi laatinut. Minusta se on liian ymmärtäväinen Colombon hallitusta kohtaan. Pelkään pahoin, että meillä on jälleen esimerkki siitä, kuinka yhtä ryhmää syytetään ja vainotaan jatkuvasti vain toteamalla yksikantaan, että se on terroristiryhmä. Todellisuudessa ongelma on paljon monimutkaisempi.

Mielestäni nykyinen tilanne edellyttää kuitenkin, että parlamentti ilmaisee selkeästi kantansa tiettyihin kysymyksiin. Yksi keskeinen seikka, jota on mielestäni syytä korostaa, on Tokion taholta tullut vetoamus, että molemmat osapuolet eli Eelamin tamilitiikereiden vapautusjärjestö LTTE ja Sri Lankan hallitus ymmärtäisivät suostua tulitaukoon humanitaarisen avun perille pääsemiseksi sekä haavoittuneiden ja sairaiden evakuoimiseksi.

Toiseksi minusta on erittäin tärkeää muistaa, jäsen Tannock, ettei ratkaisu voi olla sotilaallinen. Se ei vain ole mahdollista.

Nyt on siis korkea aika neuvotella väkivaltaisuuksien lopettamisen, joukkojen kotiuttamisen ja aseistariisunnan ehdoista. Sri Lankan hallituksen on kuitenkin tämän mahdollistamiseksi luovuttava pyrkimästä sotilaalliseen voittoon, mikä vain pitkittäisi lukuisten ihmisten kärsimyksiä.

Hyvän tahdon ele voisi olla esimerkiksi se, että riippumattomat joukkotiedotusvälineet ja humanitaariset avustustyöntekijät päästetään saaren pohjoisosaan.

Mitä yleiseen tullietuusjärjestelmään tulee, minä kuulun niihin, joiden mielestä järjestelmään ei olisi koskaan pitänyt ottaa mukaan Sri Lankan kaltaista maata, jossa tapahtuu jatkuvasti vakavia ihmisoikeusrikkomuksia, joista monet ovat hallitusviranomaisten alulle panemia. Meidän olisi harkittava vakavasti perusteellisten keskustelujen aloittamista tullietuusjärjestelmän soveltamisen mielekkyydestä ja ennen kaikkea sen soveltamisen seurauksista moniin väestöryhmiin, kuten työntekijöihin.

Näistä syistä kehotan Euroopan komissiota suorittamaan paikan päällä tehtävän tutkimuksen toimenpiteiden vaikutuksista sekä tarvittaessa tarkistamaan tutkimusta.

Ewa Tomaszewska, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, Sri Lankan sisällissota on kestänyt jo 25 vuotta. Yli 70 000 ihmistä on saanut surmansa taisteluissa. Noin 250 000 siviiliä maksaa nyt sodan katkeria seurauksia noin 300 neliökilometrin suuruisella alueella Sri Lankan hallituksen armeijan ja tamilitiikereiden joukkojen välissä. Satoja puolustuskyvyttömiä ihmisiä on kuollut konfliktialueella tammikuun puolenvälin jälkeen. Tykistöpommitusten kohteeksi joutuneessa sairaalassa oli noin 500 ihmistä.

Kansainvälisen Punaisen Ristin mukaan ammuksat osuivat lastentautiosastoon. Kauhistuneet ihmiset eivät uskalla paeta hallituksen ilmoittamasta 48-tuntisesta tulitauosta huolimatta. Ihmiset pelkäävät kuolevansa tai haavoittuvansa. Konfliktin molemmat osapuolet väittävät toisen osapuolen syyllistyneen ihmisoikeusrikkomuksiin, ja molemmat osapuolet ovat niihin myös syyllisiä. Sri Lankan hallitus ennustaa, että voitto tamilitiikereistä on lähellä. Kahden armeijan väliin loukkuun jääneet ihmiset eivät kenties elä tarpeeksi kauan nähdäkseen sodan lopputuloksen.

Kehotamme konfliktin molempia osapuolia minimoimaan siviilitappiot ja käynnistämään rauhanneuvottelut.

Thomas Mann, PPE-DE-ryhmän puolesta.

– (DE) Arvoisa puhemies, Etelä-Aasian alueelliseen yhteistyön järjestön SAARCin valtuuskunnan jäsenenä minulla oli mahdollisuus käydä Sri Lankassa useaan otteeseen. Saatoin nähdä omin silmin paikan päällä, kuinka ihmiset kärsivät tästä jo 25 vuotta kestäneestä sisällissodasta, joka on vaatinut 70 000 ihmisen hengen. Sri Lankan hallituksen joukkojen ja LTTE:n väliset taistelut ovat laajentuneet entisestään. Laajat alueet saaren pohjoisosassa ovat nyt kapinallisten tamilitiikereiden hallussa ja tukikohteita.

Se, mitä sekä Colombossa että Jaffnassa toimivat ihmisoikeusjärjestöt kertoivat minulle tuolloin, saa valitettavasti vahvistuksen kerta toisensa jälkeen: "sota on instituutio". Humanitaarinen tilanne on hälyttävä. Pakolaisia on tuhansia. Lääkkeistä ja ruoasta on pulaa. Avustusjärjestöillä on oltava esteetön pääsy siviiliväestön luokse sitten, kun tulitauosta on sovittu. Sri Lankan hallitus on rakentanut käytäviä helpottaakseen siviilien evakuointia taistelualueilta. On käsittämätöntä, että tamilitiikerit eivät ole kunnioittaneet tätä turvavyöhykettä, vaan jatkavat tulituksia ja käyttävät siviilejä ihmiskilpinä.

Japanista, Yhdysvalloista, Norjasta ja Euroopan unionista koostuva Tokion ryhmä on kehottanut LTTE:n johtoa neuvotteleman vihdoinkin tulitauon yksityiskohdista Sri Lankan hallituksen kanssa. Rauhanprosessin käynnistäminen on kaikkien etujen mukaista, myös tamilien. Olen erityisen iloinen Sri Lankan hallituksen päätöksestä noudattaa Sri Lankan perustuslakiin tehtyä 13. lisäystä sekä toimivaltaisen maakuntaneuvoston luovuttamista saaren pohjois- ja itäosan valituille edustajille. Odotamme hallituksen myös varmistavan, että täällä juuri mainitsemistamme ihmisoikeusrikkomuksista sekä lehdistönvapausloukkauksista voidaan laatia tarkka ja puolueeton tutkimus. Turvallisuus ja vakaus eivät saa jäädä vain Sri Lankan asukkaiden toiveuneksi.

Marie Anne Isler Béguin, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mitä me tiedämme Sri Lankan tilanteesta ja kuinka näemme sen? Mihin todistusaineistoihin voimme tukeutua, kun kaikki hallituksista riippumattomat järjestöt Punaista Ristiä lukuun ottamatta on evakuoitu maasta syyskuun jälkeen? Ketä meidän pitäisi uskoa? Sri Lankan hallitusta vai nimettömänä pysyviä todistajia?

Yksi asia on varma: tilanne on kääntymässä viimeiseen vaiheeseensa, kun hallitus valmistelee viimeistä hyökkäystä kukistaakseen sen mielestä liian kauan kestäneen kapinan. Mutta kuka korjaa jälleen kerran sirpaleet, hyvät jäsenet? Tietenkin siviilit, naiset, lapset ja vanhuksset, jotka ovat jääneet sietämättömän väkivallan jalkoihin. Tästä on tultava loppu. Kansainvälisen yhteisön on korkea aika painostaa kunnolla Sri Lankan hallitusta tekemään lopun väkivaltaisuuksien ja tappamisen leviämisestä.

Euroopan unionin on otettava selkeästi kantaa, jotta siviilit eivät jäisi historiassa unohduksiin välinpitämättömyyden uhreina. Euroopan parlamentin ei pidä tyytyä vain yhteiseen päätöslauselmaan. Meidän on vaadittava välitöntä ja ehdotonta tulitaukoa, joka olisi alku entistä voimakkaammalle sitoutumiselle löytää rauhanomainen sekä ihmisoikeuksia ja kulttuuri-identiteettejä kunnioittava ratkaisu tähän konfliktiin.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Sri Lankan dramaattiset kuvat kertovat, että vuosikymmeniä kestänyt raaka sisällissota on päättymässä. Kuten me kaikki tiedämme, sota voidaan kenties lopettaa aseiden avulla, mutta kestävää rauhaa aseilla ei saavuteta. Myöskään terrorismia vastaan ei ole mahdollista taistella tehokkaasti ja jatkuvasti aseilla, koska terrorismilla on keinonsa. Siten on tärkeää pureutua ongelmien syihin.

Seuraavaksi on pyrittävä rauhansopimukseen, joka perustuu perustekijöihin, jotka luettelen seuraavassa. Ensimmäinen on yhtenäisen tasavallan selkeä valtamonopoli. Yksikään valtio ei voi hyväksyä etnisten ryhmien tai kansanosien aseistautumista ja ryhtymistä aseelliseen konfliktiin. Tämä edellyttää kuitenkin, että valtio noudattaa demokraattisia sääntöjä ja oikeusvaltion periaatteita sekä pyrkii aktiivisesti poliittiseen ratkaisuun autonomian linjan mukaisesti, jotta löydetään lopultakin ratkaisu Sri Lankan kansallisuusongelmiin, jotka ovat vanhan historian ja myös siirtomaa-ajan perintöä ja jotka vaativat pikaista ratkaisua.

Haluankin esittää selkeän vetoimuksen Euroopan unionille ja kaikille maailman maille, jotta ne auttaisivat Sri Lankaa demokratian ja oikeusvaltion kehittämisessä sekä vahvistaisivat sen autonomiaa ja vähemmistöjen oikeuksia sekä luonnollisesti auttaisivat myös kehittämään taloudellisesti tätä maata, jonka sisällissodan kauheet ovat imeneet kauhistuttavalla tavalla tyhjiin.

Jos aseet siis lopultakin vaikenivat (valitettavasti emme ole vielä siinä vaiheessa), se ei tarkoita kehityksen loppumista vaan alkua kohti oikeusvaltioon, vapauteen, ihmisoikeuksiin, vähemmistöjen oikeuksiin ja kansalliseen autonomiaan perustuvaa rauhaa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tokion kokouksessa enteiltiin Sri Lankan kriisin päättymistä ja toivoa rauhasta. Neljännesmiljoona siviiliä, jotka ovat jääneet loukkuun konfliktialueelle, tarvitsevat kuitenkin turvallisen kulkureitin ja humanitaarista apua. Ulkomaiset tarkkailijat on päästettävä alueelle arvioimaan humanitaarisen avun tarve. Toimittajiin viime aikoina kohdistuneet hyökkäykset eivät kuitenkaan takaa turvallisuutta avustusjärjestöille. Vaikka Sri Lankan hallitus on luvannut tutkia toimittajiin kohdistuneet hyökkäykset, se ei tuo ratkaisua. Meidän on lisäksi painostettava Sri Lankan hallitusta allekirjoittamaan Ottawan yleissopimus sekä poistamaan maamiinat. On ikävää, että sosialistiryhmän jäsenet lähtivät mieluummin kotiin kuin ottivat osaa tämänpäiväiseen keskusteluun, jossa he olisivat voineet puolustaa eriäviä näkemyksiään tavasta ratkaista Sri Lankan kriisi.

Catherine Stihler (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain antaa tukeni Robert Evansin omaksumalle näkökannalle. Jäsen Posselt taisi puhua Sri Lankan konfliktista sisällissotana, mutta tämän yhteisen päätöslauselmaesityksen jättäneet henkilöt kieltäytyivät kollegani mukaan nimittämästä sitä sisällissodaksi.

Haluan antaa tukeni edellisten puhujien toteamuksille välittömästä tulitauosta. LTTE:n ja Sri Lankan hallituksen joukkojen välisten taistelujen kiihtyminen hiljattain on pahentanut tilannetta entisestään, ja arviolta 230 000 maan sisäistä pakolaista on loukussa Wannin alueella juuri tällä hetkellä. PTK:n sairaalan tulittamisen kaltaiset kauheet pahentavat tilannetta paikan päällä ja tekevät siitä entistäkin vaarallisemman.

Tämä on hyvin surullinen päivä, emmekä voi suvaita tällaista. Toivonkin, että seuraavassa istunnossa Sri Lankan erittäin vakavasta tilanteesta käydään laajempaa keskustelua, johon ottaa osaa enemmän jäseniä kuin nyt.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Sri Lankan traagisten tapahtumien näyttämö muistuttaa muita vastaavia tapauksia. Puhuessamme köyhien ihmisten tragediasta meillä on taipumus unohtaa, että tragedian taustalla on myös ihmisiä, ei köyhiä ihmisiä vaan samankaltaisista oloista tulevia ihmisiä. Valta saadakseen he käyttävät hyväkseen uskontoa, heimojen ja etnisten ryhmien välisiä eroja, historiallisia kiistoja ja muita käytettävissä olevia keinoja kylvääkseen epäsuoraa kyseisen maan eri yhteiskuntaluokkien välillä. Tämä johtaa yleensä hyvin löyhästi maahan juurtuneiden demokraattisten rakenteiden murtumiseen sekä sisällissotiin kaikkine julmuuksineen, ihmisoikeuksien ja tiedonvälityksen laiminlyöntiin sekä vastustajien täydelliseen murskaamiseen.

Kannatan päätöslauselmaa ilmaistakseni paheksuntani niitä kohtaan, jotka yllyttävät sisällissotiin ja tarjoavat niille aineita ja poliittista tukea. Näitä epäinhimillisten skenaarioiden luoja voitaisiin varoittaa tekemällä tietäväksi, että esimerkiksi kansainväliset erikoisjoukot vangitsevat heidät ja että heidät tuomitaan elinikäiseen vankeuteen.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Arvoisa jäsen, jäsen Evans vääristelee faktoja, joten joudun nyt korjaamaan ne. Yhtään sairaalaa ei ole pommitettu. Tiedon ilmoittanut lehtitalo on peruuttanut tiedon virheellisenä. Loukussa olevien siviilien lukumäärä ei ole 230 000. LTTE on käyttänyt ihmiskilpenä 113 000:aa ihmistä. Jos LTTE todella välittäisi tamileista, se ei käyttäisi heitä ihmiskilpenä itsensä suojelemiseen. Mitä urhoollisuutta tässä on?

Sisällissota on koetellut Sri Lankaa jo 25 vuotta. Meidän on autettava maata pysymään sellaisena, millainen se on aina ollut: yksi maailman vanhimmista demokratioista. Sri Lankan demokratialla on pidempi historia kuin 22:llä EU:n 27 jäsenvaltiosta. Maassa on järjestetty kuudettoista yleiset vaalit ja viisi presidentinvaalia ja se on saattanut itsensä demokraattisten kansakuntien joukkoon. Terroristeja vastassa oli demokratia. Ja demokratia on voittanut.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että keskustelimme muutama vuosi sitten täällä parlamentissa Sri Lankasta. Tuolloin Sri Lankan hallitus oli raivaamassa tilaa saadakseen mahdollisimman paljon liikkumatilaa myös Euroopan parlamentilta löytääkseen ratkaisun, joka perustui puuttumattomuuteen pikemminkin kuin sovitteluun.

Kaikki tuossa keskustelussa ilmaisemani pelot tulevasta tapahtumista ovat nyt toteutuneet. Sen vuoksi meidän olisi mielestäni nyt todellakin käännettävä sovittelun puoleen ja taisteltava tamilien autonomian puolesta Sri Lankan koillisosassa. Ellemme tee niin, Eurooppa on osasyllinen maassa riehuvaan verilöylyyn.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio seuraa tarkoin Sri Lankan tapahtumia Sri Lankan rauhanprosessiin liittyvän Tokion kokouksen yhteispuheenjohtajan ominaisuudessa. Olemme syvästi huolissamme nykytilanteesta ja konfliktin traagisista humanitaarisista seurauksista, kuten ilmaistaan yhteispuheenjohtajien 3. helmikuuta 2009 antamassa paikallisessa tiedonannossa.

Seuraamme huolestuneina Sri Lankan pohjoisosassa tuhansien taistelujen jalkoihin jääneiden sisäisten pakolaisten tilannetta. Komission jäsenet Benita Ferrero-Waldner ja Louis Michel ovat molemmat jo tuoneet julki huolensa vihollisuuksien seurauksista siviiliväestölle sekä kehottaneet sodan osapuolia LTTE:tä ja Sri Lankan viranomaisia suojelemaan siviilejä humanitaarisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti sekä varmistamaan, että siviilit pääsevät turvallisesti ja vapaaehtoisesti pois taistelualueelta.

Komissio on huolissaan saamistaan tiedoista, jotka koskevat maan sisäisten pakolaisten elinoloja niin sanotuissa hyvinvointikeskuksissa, joihin he ovat tulleet paettuaan tamilitiikereiden hallussa olevalta alueelta hallituksen hallinnassa oleville alueille. On myös tärkeää, että näillä väliaikaisilla leireillä noudatetaan

kansainvälisiä sääntöjä. YK:n järjestöjen, Punaisen Ristin ja muiden humanitaaristen avustusjärjestöjen on päästävä esteettä näihin keskuksiin kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön mukaisesti.

Komissio on edelleen huolissaan Sri Lankan ihmisoikeustilanteesta saatuaan kuulla laittomista teloituksista, sieppauksista ja joukkotiedotusvälineiden vakavasta pelottelusta. On hyvin tärkeää, että hallitus tutkii kaikkein näkyvimmat ja selkeimmät tapaukset. Komission jäsen Benita Ferrero-Waldner kehotti hiljattaisessa tapaamisessaan Sri Lankan ulkoministerin kanssa Sri Lankan hallitusta ryhtymään päättäväisiin toimiin ihmisoikeusrikkomusten selvittämiseksi ja myös toimiin rikoksentekejiä vastaan sekä varmistamaan lehdistönvapauden.

Komissio uskoo yhä, ettei Sri Lankan etnistä konfliktia voida ratkaista sotilaallisin keinoin. Nyt tarvitaan laaja-alaista vuoropuhelua poliittisesta ratkaisusta sopimiseksi niin, että kestävä rauha ja sovinto saadaan aikaan ratkaisemalla kapinaan alun perin johtaneet ongelmat, ja niin, että kaikki yhteisöt saavat tarpeeksi liikkumatilaa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

11.2. Burmalaispakolaisten tilanne Thaimaassa

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta burmalaispakolaisten tilannetta Thaimaassa käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä⁽²⁾.

Erik Meijer, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, Burma tunnetaan väkivaltaisena sotilasdiktatuurina, jossa keinottelijat ovat onnistuneet pysymään vallassa useita vuosia. Sortotoimet ja köyhyys ovat saaneet monet pakenemaan maasta tai yrittämään sitä.

Maan etninen monimuotoisuus antaa oikeutuksen diktatuurille ja vahvistaa sitä. On laajoja alueita, joilla vähemmistökansat muodostavatkin enemmistön. He pyrkivät autonomiaan ja järjestävät mielenosoituksia keskusdiktatuuria vastaan. Sotilasjohtajat pitävät diktatuuriaan välttämättömänä maan koossa pitämiseksi pysyvästi ja kapinallisten kukistamiseksi. He ovat kiinnostuneempia maista kuin ihmisistä, jotka asuvat niillä. Ulkomaisille yrityksille jaetaan merkittäviä käyttöluvia, mikä vie paikallisväestöltä keskeisen tulonlähteen ja vahingoittaa vakavasti luontoa ja ympäristöä.

Maastapakoa jouduttaa se, ettei alueilla enemmistöinä olevia kansioja oteta huomioon. Hallitus eliminoi kärkeästä niskoittelevat ryhmät joko tappamalla heidät tai karkottamalla heidät pois maasta. Monet pakenevat meriteitse itse kyhäämissään pikkuveneissä ja joutuvat suureen vaaraan hukkua. Burman naapurimaahan on tullut rajan takaa lukuisia pakolaisia. Joidenkin arvioiden mukaan jopa kaksi miljoonaa ihmistä olisi paennut Sri Lankasta 25 vuoden aikana, ja kymmenentuhannet takaisin käännetyt ovat nyt vailla kotia maiden raja-alueella, joka ei kuulu kenellekään.

Sympatian tai solidaarisuuden osoitukset pakolaisia kohtaan ovat valitettavasti vielä harvinaisempia Kaakkois-Aasiassa kuin Euroopassa. Hyvin usein pakolaiset käännytetään takaisin, vaikka se merkitsee varmaa kuolemaa. Julkisuudessa pakolaisiin ei juurikaan kiinnitetä huomiota, vaikka kyse on ihmisistä, joilla on sama uskonto, kuten niillä muslimiväestöillä, jotka päätyivät Burmasta Indonesiaan.

Myös hallitukset asettavat etusijalle hyvät suhteet diktatuurivaltioiden virkaveljiinsä sen sijaan, että ne painostaisivat näitä parantamaan maan tilannetta. Joillakin Euroopassa on jopa taipumus samankaltaiseen ajatteluun, jonka tuhoista seuraukset ovat nähtävissä Aasiassa. Tämä on toinen syy, miksi meidän olisi vaadittava Aasian maita etsimään ratkaisua kriisiin.

Charles Tannock, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä tapaus kertoo vähemmistön ahdingosta maassa, jossa vähemmistöt ovat parhaimmassa tapauksessa syrjäytyneitä ja pahimmissa tapauksissa julmuuksien uhreja. Rohingya-kansa on kärsinyt kaksin verroin syrjinnästä jo vuosikausia. Muslimeina heillä ei ole oikeutta harjoittaa vapaasti uskontoaan, vaikka kyse on oikeudesta, jonka me EU:ssa tunnustamme ihmisten perusoikeudeksi. Lisäksi heidän moskeijojaan on tuhottu ja häpäisty. Etniseltä rohingya-vähemmistökansalta on evätty järjestelmällisesti kansalaisoikeudet, jotka ovat suurelle osalle muun maailman ihmisistä

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

itsestäänselvyyys. Näitä ovat oikeus mennä naimisiin, oikeus liikkua vapaasti, oikeus kotimaan kansalaisuuden saamiseen sekä oikeus kunnolliseen koulutukseen.

Kehuskellessamme edistyksellisillä saavutuksillamme ihmisoikeuksien alalla meillä EU:ssa on taipumus unohtaa se tosiasia, että maailmassa on lukuisia ihmisiä, joilla ei ole edes näitä perusoikeuksia. Olemme täällä parlamentissa yleisesti ottaen hyvin perillä Burman kansan ahdingosta, mutta buddhalaismunkkien noustua vuonna 2007 kapinaan Burma on ikään kuin kadonnut tietoisuudestamme.

Huonosti tunnetun rohingya-kansan kauhistuttava kohtalo ja erityisesti tämän päätöslauselman aiheena olevien venepakolaisten kohtalo on saanut meidät kiinnittämään uudelleen huomiota itsevaltaiseen hallintoon Burmassa, jossa muutoin on runsaasti inhimillisiä voimavaroja. Sotilasjuntan julmuudet ovat jyrkkä vastakohta toimille Thaimaassa, joka on mielestäni kantanut vain osittain vastuunsa rohingya-pakolaisista väittäessään, että suurin osa heistä on puhtaasti elintasopakolaisia (mikä on mielestäni hyvin epätodennäköistä), minkä vuoksi heidät on yritetty käännä takaisin. Thaimaan on otettava nykyistä vakavammin kasvava roolinsa alueen vakauden ja inhimillisten olojen luojana.

Sitä vastoin emme voi odottaa paljoakaan Burman väkivaltaisen armeijan johtajilta, jotka eivät ole ottaneet kuuleviin korviinsa vetoomuksia, joita olemme esittäneet jo vuosikausia. Toivon, että sotilasjuntan johdon yleinen halveksunta länsimaisia näkemyksiä kohtaan kääntyy jonakin päivänä heitä vastaan mahdollisesti kansainvälisessä sotilastuomioistuimessa sitten, kun Burma on lopullisesti vapaa tyranniasta.

Marios Matsakis, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, Burman julma hallinto on saanut jo jonkin aikaa tuhannet siviilit jättämään maansa ja etsimään turvallisempaa tulevaisuutta ja parempaa elintasoja naapurimaasta Thaimaasta tai Thaimaan kautta muista Koillis-Aasian maista.

Näiden köyhien ihmisten joukossa on myös Länsi-Burman rohingya-yhteisö, joka on viime vuosina joutunut Burman hallituksen toteuttaman etnisen puhdistuksen uhriksi. Thaimaan viranomaiset eivät ole valitettavasti toimittaneet pakolaisille näiden tarvitsemaa humanitaarista apua. Sitä vastoin tämä kansa on kertoman mukaan joutunut kiivaiden vainojen kohteeksi. Kehotamme Thaimaan hallitusta kunnioittamaan burmalaispakolaisten ihmisoikeuksia ja kohtelevaan heitä heidän ihmisarvoaan kunnioittavalla ja myötätuntoisella tavalla.

Päätöslauselma antaa minulle mahdollisuuden puhua myös kyproslaista alkuperää olevasta 41-vuotiaasta australialaisesta kirjailijasta Harry Nicolaidesesta, joka sai Thaimassa kolmen vuoden vankeusrangaistuksen, koska hänen väitettiin solvanneen kuningasperhettä vuonna 2005 kirjoittamassaan romaanissa. Hän opetti tuohon aikaan englantia Thaimaan yliopistossa, ja romaanissaan hän vain viittaa nimeä mainitsematta erääseen Thaimaan kuningasperheen jäseneseen, joten syyte on selvästi tekaistu.

Oikeudenkäynnin aikoihin Harry Nicolaides esiintyi kahleissa kansainvälisen median edessä ja kertoi toimittajille kokeneensa sanoin kuvaamatonta kärsimystä. Harry Nicolaides on pyytänyt anteeksi kuningasperheeltä ja vedonnut kuninkaan armollisuuteen.

Harry Nicolaides on mielestämme jo kärsinyt tarpeeksi Thaimaan viranomaisten huonoa kohtelua näiden käsitellessä hänen tapaustaan hyvin tunteettomasti ja asiattomasti. Siksi vetoammekin viranomaisiin sekä kuningasperheeseen, jotta kirjailija vapautettaisiin välittömästi ja hänen annettaisiin palata kotimaahansa Australiaan. Jos viranomaiset eivät suostu tähän, se olisi todella harkitsematonta, sääliä ja vahingollista heidän maalleen.

Marcin Libicki, laatija. – (PL) Arvoisa puhemies, puhumme tänään Sri Lankan, Burman ja Thaimaan tilanteesta. Muissa istunnoissa olemme puhuneet muista maista. Kaikissa tapauksissa kyse on kuitenkin jatkuvista sisällissodista, murhista ja perusihmisoikeuksien loukkauksista.

Nämä kauheat rikokset eivät lopu koskaan, elleimme tunnista sotien taustalla olevia poliittisia voimia ja häikäilemättömiä ulkoisia intressejä. Sodat eivät voisi jatkua loputtomiin köyhissä maissa, joilla ei ole niihin ensinnäkään varaa, ellei niiden taustalla olisi ulkoisia intressejä.

Meidän on sen vuoksi tehtävä jotakin tämän prosessin tarkistamiseksi. Meidän on ensinnäkin saatava selville, mitä nämä intressit ja poliittiset voimat oikein ovat, ja vaadittava niitä poliittisin keinoin lopettamaan sodat. Toiseksi meidän on perustettava tutkimus-, poliisi- ja sotilasyksiköt, joiden tehtävänä on toimia ennaltaehkäisevästi tilanteissa, joissa poliittiset keinot eivät auta. Euroopan unioni kykenee tähän.

Catherine Stihler, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, rohingya-kansan kohtelu ja syrjintä kauhistuttavat meitä kaikkia. Buddhalaisessa Burmassa tätä muslimivähemmistönä olevaa kansaa ei tunnusteta Burman

etniseksi vähemmistöksi. Heillä on vain muutamia lainsäädännöllisiä oikeuksia, kuten jäsen Glenys Kinnockin jättämässä tarkistuksessa 3 korostetaan, heitä riistetään tietoisesti, heiltä kielletään kansalaisuus, liikkumisen vapaus, heitä verotetaan mielivaltaisesti, heiltä takavarikoidaan heidän maansa eikä heille anneta avioliittolupaa.

Ei siis ole mikään ihme, että monet yrittävät lähteä Burmasta vaihtoehtojen puuttuessa. Järkyttävät tiedot siitä, kuinka tuhat rohingya-kansaan kuuluvaa venepakolaista on 12 vuoden kuluessa jätetty kansainvälisille vesille vailla navigointilaitteita, ruokaa ja vettä oman onnensa nojaan sen sijaan, että Thaimaan viranomaiset olisivat saattaneet heidät turvaan heidät löydettyään, kuvottavat kaikkia, joilla on vähääkään inhimillistä säädylisyyttä.

Vielä eilen *The Guardian*-lehden artikkelissa kerrottiin muista tapauksista. Tuoreimmassa tapauksessa 220 miestä löytyi avoimesta kalastajaveneestä. Pakolaiset väittivät, että Thaimaan viranomaiset olivat pidätelleet heitä eräällä syrjäisellä saarella kaksi kuukautta ja lyöneet heitä ennen kuin pakottivat heidät veneisiin ja jättivät heidät oman onnensa nojaan.

Rohingya-kansan kansainvälisen koordinoitun avustustoiminnan väärinkäyttö ja puute on korjattava. Myös Thaimaan on otettava vastuuta. Thaimaan pääministerin on toimittava. Thaimaan virkamiesten väärinkäytökset on ratkaistava perin pohjin. Thaimaan hallituksen on allekirjoitettava vuonna 1951 pakolaisten oikeusasemasta tehty YK:n yleissopimus sekä siihen vuonna 1967 liitetty pöytäkirja. Washingtonissa sijaitsevan kansainvälisen pakolaisjärjestön (Refugees International) varapuheenjohtaja Joel Chamyn sanoin rohingya-kansa tarvitsee suojaa ja turvaa.

Thaimaa on todennut olevansa haluton takaamaan suojaa, mutta ongelma ei katoa itsestään. Malesiaan pyrkivien burmalaispakolaisten kohtelusta kerrotaan jatkuvasti uutisia. Monet heistä myydään orjiksi, naiset ja lapset pakotetaan seksiorjuuteen, ja miehet myydään pakkotyövoimaksi kalastusaluksille. Osa näiden alusten pyytämästä kalasta päätyy myös EU:n markkinoille. Toivon, että voimme tänään nostaa esille burmalaispakolaisten ja etenkin rohingya-kansan ahdingon.

Raül Romeva i Rueda, laatiija. – (ES) Kaksi viikkoa sitten minulla oli mahdollisuus tutustua Burman kansaan ja käydä Thaimaan ja Burman rajalla. Näin siellä omin silmin, kuinka epäoikeudenmukaisesti kohtelemme tiettyjä maanosia poliittisesti sekä tiedotusvälineissä.

Aivan liian usein vain lehtiotsikot saavat meidät liikkeelle. Burman tapahtumat, jotka eivät ole enää otsikoissa, eivät eroa suurestikaan tapahtumista, jotka ovat saneet meidät monissa muissa tapauksissa liikkeelle.

On selviä esimerkkejä vainoista, kidutuksista, laittomista pidätyksistä, raiskauksista ja muista Burman sotilasjuntan tekemistä hirveyksistä. Yksi häpeällisimmistä teoista viime aikoina on niin sanotun perustuslain hyväksyminen, joka rikkoo kaikkein keskeisimpiä demokraattisia periaatteita ja takaa, että äsken mainitsemani hirveät teot jäävät lähes täysin rankaisematta.

On täysin ymmärrettävää, että ihmiset pakenevat tilannetta, kuten Karenin alueiden väestö on tehnyt vuosikausia, ja kuten myös Thaimaassa pysäytetty rohingya-kansa on tehnyt, mistä kerromme tänään päätöslauselmassamme.

Panin tältä osin merkille matkallani, että sekä Thaimaa että kansainvälinen yhteisö suhtautuvat pelottavan alistuvasti junttaan. Esimerkiksi monet lakimiesjärjestöt, oppositiopuolueet, pakolaiset ja poliittiset vangit ovat varoittaneet meitä niistä kauheista seurauksista, jotka saattava kohdata burmalaisia, jos kansainvälinen yhteisö ja etenkin Euroopan unioni tukevat ja hyväksyvät vilpilliset vaalit, joita SPDC suunnittelee pidettäväksi vuonna 2010. He varoittavat meitä siitä, että vaalit voivat antaa juntalle vapaat kädet jatkaa rikoksiaan tulematta rangaistuksi.

Junttaa vastustavat poliittiset ja etniset ryhmät ovat hyvin järjestäytyneet ja ne ovat laatineet vaihtoehtoisen perustuslain, joka on paljon paremmin sopusoinnussa niiden periaatteiden kanssa, joita me väitämme puolustavamme Euroopan unionissa. Burmalaispakolaisten jättäminen oman onnensa nojaan olisi siten mielestämme virhe ja tekisi meistä Burman diktatuurin aktiivisia tai passiivisia tukijoita.

Giovanna Corda, PSE-ryhmän puolesta. (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, näin eilen joitakin kuvia Burman rohingya-pakolaisista. Elämä tilapäisveneiden varassa kertoo inhimillisestä hädästä.

Pidäteltyään veneitä jonkin aikaan Thaimaan laivasto käännäytti ne pois aluevesiltään ja jätti ne oman onnensa nojaan. Tästä huolimatta Thaimaa haluaa näyttäytyä maana, joka suhtautuu myötämieleisesti pakolaisiin ja

turvapaikanhakijoihin. Burman naapurimaana Thaimaa on lisäksi hyvin perillä Burman sotilasjuntan aiheuttamista epäinhimillisistä elinoloista, jotka pakottavat lukuisat burmalaiset lähtemään maasta ja vaarantamaan henkensä matkoilla, joita kutsun matkaksi kohti kuolemaa.

Kehotamme Thaimaata ja muita ASEANin maita etsimään kestävää ratkaisua pakolaisten ja etenkin tänään puheena olevan rohingya-kansan tilanteeseen.

Kehotamme Thaimaata myös ratifioimaan vuonna 1951 pakolaisten oikeusasemasta tehdyn YK:n yleissopimuksen sekä siihen vuonna 1967 liitetyn pöytäkirjan.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Burman ihmisoikeusloukkaukset ovat olleet useaan otteeseen puheenaiheena Euroopan parlamentin nykyisellä kaudella.

Upeista kultaisista buddhalaistemppeleistään tunnettu Burma on myös vankila tuhansille burmalaisille. He elävät poliittisessa järjestelmässä, joka on yksi maailman suurimmista ja josta he yrittävät paeta Yhdysvaltoihin, Australiaan, Kanadaan, Euroopan maihin tai naapurimaihin. Puhumme tänään ihmisoikeusloukkauksista annettuaamme ensin päätöslauselmia, joissa vaadimme tuhansien poliittisten vankien ja monien oppositiojohtajien (joiden etunimessä on myös Nobel-palkinnon saajia) vapauttamista ja sen jälkeen kun kansainväliset järjestöt ovat vastustaneet lasten kutsuntoja Burmassa, jossa lapset pakotetaan työhön ilman asianmukaista huolenpitoa.

Tuhansia muslimivähemmistöön kuuluvia ihmisiä on pidätetty pakomatallaan Burman helvetistä veneissään Thaimaan aluevesillä, joilta heidät on ajettu kansainvälisille vesille ilman navigointilaitteita tai ruokaa. Osa on vangittu.

Myös Burmassa vallassa oleva sotilashallinto on vainonnut etnistä muslimivähemmistöä. Heiltä on muun muassa evätty kansalaisoikeudet, heitä on suljettu vankiloihin, heidän koulutusmahdollisuuksiaan, naimisiinmenoa ja vapaata liikkumistaan on rajoitettu, heidän moskeijojaan, kirkkoja ja muita uskonnonharjoitukseen tarkoitettuja kohteitaan on tuhottu. Vaikka meillä olisi syytä arvostaa Thaimaan viranomaisten pakolaisille myöntämää väliaikaista oleskelulupaa sekä maan pääministerin ilmoitusta tutkimuksen käynnistämisestä, viimeaikaiset tapahtumat ovat kuitenkin selkeä esimerkki ihmisoikeusloukkauksista, joihin thaimaalaiset ovat syylistyneet.

Kannatamme toki päätöslauselmaa, vaikka se ei poista inhimillisiä tragedioita alueelta, jolla konfliktien juuret eivät ole pelkästään vain epäinhimillisessä sotilashallinnossa ja uskonnollisissa kiistoista vaan myös eri ryhmien intresseissä. Siten on välttämätöntä vastustaa nykyistä painokkaammin sekä sotilasjuntaa että eriuskoisia vainoavien ryhmien separatistisia pyrkimyksiä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, tuhannet burmalaiset ovat viime vuosina jättäneet kotimaansa paetessaan vallassa olevan sotilashallinnon vainoja ja nälkää sekä hakeakseen turvapaikkaa Thaimaasta tai muista Kaakkois-Aasian naapurimaista. Kriisi koettelee lähinnä maan länsiosassa elävää etnistä rohingya-vähemmistökansaa. Heiltä on kielletty järjestelmällisesti kansallisuus, heidän sananvapauttaan ja liikkumisen vapauttaan rajoitetaan eikä heille suoda muitakaan perusihmisoikeuksia.

Burman pakolaisongelma on alueellinen, ja naapurimaiden, kuten Intian, Bangladeshin ja Indonesian on harjoitettava entistä tiiviimpää yhteistyötä ongelman ratkaisemiseksi sekä asianmukaisen tuen ja turvan tarjoamiseksi pakolaisille. Kansainväliset järjestöt ovat raportoineet burmalaispakolaisten epäinhimillisestä kohtelusta ja julmista pakkosiirroista, mikä vastaa tuomiota varmaan kuolemaan. Thaimaan rannikkovartioston julma teko heidän jättäessään ilman ruokatarvikkeita avomerelle pakolaisveneeseen, jossa oli tuhat pakolaista, johti monien pakolaisten kuolemaan.

Burman sotilashallinnon väkivaltaiset toimet rohingya-vähemmistöä kohtaan olisi niin ikään tuomittava ankarasti, ja olisi vedottava vähemmistön kansalaisoikeuksien palauttamiseksi.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Burman ja Thaimaan rajan traagisilla tapahtumilla on kaksi puolta. On valitettavaa, että Thaimaan viranomaiset ovat turvautuneet kestävämpiin toimiin etenkin, kun Thaimaa tunnetaan ihmisoikeuksia kunnioittavana ja paljon pakolaisia vastaanottavana valtiona. Pääministeri on luvannut, että nämä tapaukset tutkitaan ja että burmalaisia venepakolaisia kohtaan asiattomasti toimineet henkilöt saavat rangaistuksen. Toivokaamme, että pääministerin lupaukset täytetään. Tämä ei tosin ole ensimmäinen kerta, kun keskustelemme Burman hallinnon häpeämättömistä toiminnoista, joita on mahdoton hyväksyä. Euroopan unionin olisi toimittava nykyistä tiukemmin, ja odotamme luonnollisesti, että pelkkien puheiden sijasta suuret jäsenvaltiot myös toimivat. Etenkin Kiinan on painostettava Burmaa kunnioittamaan opposition ja vähemmistöjen oikeuksia.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentti hyväksyi tänään mietinnön turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vähimmäisvaatimuksista. Mietintö on ajankohtainen myös Burman ja Thaimaan kaltaisille maille. On Euroopan parlamentin edustajien ansiota, että voimme nyt puolustaa Burman muslimivähemmistön oikeuksia.

Tilanne on muuttunut järkyttäväksi ja huolestuttavaksi, kun Thaimaan sotilaat ovat ajaneet burmalaispakolaiset merelle veneissä, joissa ei ole moottoreita, minkä seurauksena 500 pakolaisen arvioidaan kuolleen. Henkiin jääneiden kertomukset ovat Thaimaan kannalta lievästi sanottuna paheksuttavia. Pakolaisten käännähtäminen takaisin vaaraan on jo yksistään tarpeeksi tuomittava teko, mutta paljon pahempi teko oli heidän jättämisensä tuuliajoille kuolemaan. Osa on jäänyt Thaimaahan orjatyövoimaksi.

Pääministeri on luvannut kunniakkaasti tapausten perusteellista tutkimista, mutta meidän on tuettava häntä toimissa, jotka hän toteuttaa itsenäisesti armeijasta riippumatta, ja tämän on tapahduttava inhimillistä kohtelua koskevien kansainvälisten normien mukaisesti.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme keskustelleet täällä parlamentissa useasti Burman tilanteesta. Se vuoksi kukaan ei ylläty että uhanalainen burmalaisväestö on joutunut turvautumaan näin äärimmäisiin yrityksiin paetessaan Andamaanienmeren yli.

Thaimaan rannikolle asti pääseviä kohdellaan usein julmasti. Heidät on käännytetty takaisin merelle kädet sidottuina veneisiin, joissa ei ole moottoreita. Thaimaan sisäinen turvallisuusyksikkö (Internal Security Operations Command) otti 46 rohingya-vähemmistöön kuuluvaa henkilöä vangiksi näiden saavuttua Phra Thongin saarelle. He eivät saa oikeusapua eikä heillä ole yhteyksiä pakolaisten asioita hoitaviin asianajajiin. Burmalaispakolaisille on toimitettava välittömästi humanitaarista apua ja turvapaikka.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio seuraa ensisijaisesti Myanmarin ja Thaimaan tilannetta sekä tuoreita tapauksia, joissa Bangladeshista ja Myanmarista saapuneita pakolaisia on rantautunut Thaimaahan.

Thaimaassa on noin 140 000 pakolaista pitkin rajaa sijaitsevilla yhdeksässä leirissä. Yli miljoona Myanmarin kansalaista muodostaa merkittävän osan Thaimaan työvoimasta maataloudessa, tekstiiliteollisuudessa ja matkailussa. Thaimaahan loukkuun jääneet rohingya-kansaan kuuluvat venepakolaiset ovat osa monenkirjavaa joukkoa, joka on tullut maahan Myanmarista vapaaehtoisesti tai pakon sanelemana. Thaimaalla on myös muita pakolaisongelmia ratkottavanaan, kuten Laosista tulevaa hmong-kansaa koskeva ongelma.

Näiden ongelmien monimutkaisuus edellyttää kokonaisvaltaista poliittista, humanitaarista, taloudellista ja sosiaalista ratkaisua. Komissio käy tiivistä keskustelua kansainvälisen yhteisön ja Thaimaan hallituksen kanssa löytääkseen mahdollisia ratkaisuja.

Neuvottelut Thaimaan hallituksen kanssa katkesivat Thaimaan äskettäisten levottomuuksien takia, mutta tämä on vain väliaikaista. Komissio odottaakin, että EU:n aloitteellisuus Thaimaan hallitukseen nähden johtaa rakentavaan asenteeseen.

Tammikuussa 2009 suurlähettilästasolla Bangkokissa kokoontunut EU:n troikka ilmaisi huolestumisensa Thaimaan viranomaisille. EU suhtautui myönteisesti Thaimaan hallituksen aikeeseen tutkia perusteellisesti venepakolaisten tapaukset ja aikeeseen kertoa tutkimuksen tuloksista, sekä kehotti maan hallitusta kohtelemaan Thaimaahan tulevia venepakolaisia kansainvälisten humanitaaristen vaatimusten ja ihmisoikeusvaatimusten mukaisesti.

Komissio kannattaa myös Thaimaan hallituksen aikomusta päästää YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun virasto venepakolaisten luokse.

Komissio kannustaa Thaimaan hallitusta harjoittamaan alueellista yhteistyötä, jossa olisivat mukana myös YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu, koska rohingya-kansan pakolaisongelma ja muut aiemmin manitut pakolaiskysymykset edellyttävät kokonaisvaltaista ratkaisua.

Lopuksi on sanottava, ettei kestäväään ratkaisuun päästä lyhytnäköisin turvallisuusratkaisuin vaan siinä on otettava huomioon kauaskantoiset humanitaariset, poliittiset ja sosioekonomiset näkökohdat.

Vaikka Thaimaa ei ole allekirjoittanut vuonna 1951 pakolaisten oikeusasemasta tehtyä YK:n yleissopimusta, Thaimaan kuningaskunnan hallitus on aiemmin esittänyt toimenpiteen humanitaarisen kysymyksen hoitamiseksi. Komissio kehottaa jatkossakin Thaimaan viranomaisia noudattamaan tiukasti kansainvälisiä ihmisoikeusvaatimuksia, mikä on minkä tahansa ratkaisun ehdoton edellytys.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

11.3. Brasilian kieltäytyminen luovuttamasta Cesare Battistia

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta päätöslauselmaesityksestä, joissa käsitellään Brasilian kieltäytymistä luovuttaa Cesare Battistia⁽³⁾.

Mario Mauro, laatiija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vankilapoliisi Antonio Santoro, lihakauppias Lino Sabadin, jalokivikauppias Perluigi Torregiani ja valtion poliisiupseeri Andrea Campagna ovat ne neljä kansalaista, jotka yhdessä monien muiden kanssa menettivät henkensä 6. kesäkuuta 1978 ja 19. huhtikuuta 1979 välisenä aikana Italian demokraattisen järjestelmän kaatamista Italiassa yrittäneiden terroristien murha-aallossa. Yksi murhaajista oli Cesare Battisti.

Haluan ensinnäkin yhtyä Italian presidentin Giorgio Napolitanon pahoitteluun Brasilian presidentin Lulan tehtyä päätöksen myöntää poliittisen pakolaisen asema italialaiselle terroristille Cesare Battistille, jonka oikeus tuomitsi elinikäiseen vankeuteen näistä neljästä murhasta Italian ”lyijyvuosina”.

Saanan muistuttaa, että Battisti todettiin syylliseksi sekä Italian ja Ranskan oikeudessa että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa. Kyse on käsittämättömästä ja äärimmäisen vakavasta teosta, jota EU:n toimielimet eivät voi eivätkä saa sivuuttaa. Meillä on velvollisuus Battistin uhrien sukulaisia kohtaan mutta meillä on velvollisuus myös ennen kaikkea siksi, että Euroopan unioni on jo vuosikausia kehitellyt terrorismin vastaista strategiaa, jonka tarkoituksena on taata kansalaisten turvallisuus ja suojella demokraattisia elimiä. Vierestä katsominen tekisi siten tyhjäksi vuosikausien yhteiset ponnistelut edelleen olemassa olevan uhan torjumiseksi.

PPE-DE-ryhmä (kristillisdemokraatit) toivoo myös, että Brasilia harkitsisi kunnolla tätä hyvin hankalaa mutta täysin oikeutettua ja laillista pyyntöä. Brasilia on suuri demokraattinen maa, jolla on aina ollut erinomaiset suhteet Eurooppaan ja Italiaan. Juuri tämän vuoksi olemme yllättyneitä siitä, että ovi on näin löyty kiinni nenämme edestä. Kaikkien osapuolten taholta tulevan ratkaisun onkin oltava lopullinen ja tehokas maidemme välisen ystävyyden ja kunnioituksen sekä Brasiliaa ja Euroopan unionia poliittisesti tai taloudellisesti yhdistävän ystävyyden sekä yhteistyö- ja kumppanuussopimusten tähden.

EU:n on oltava solidaarinen Italian hallituksen toimille sen hyödyntäessä lainmukaisia poliittisia ja diplomaattisia painostuskeinoja ja oikeuskeinoja, jotta oikeus toteutuisi. Brasilian päätös on pahasti ristiriidassa Euroopan unionin imagon kanssa, sillä päätös kertoo siitä, että yhdessä sen jäsenvaltioissa voidaan harjoittaa poliittista vainoa ja kidutuksia. Tilanne on sietämätön ja vailla kosketuspohjaa todellisuuteen.

Manuel Medina Ortega (PSE), laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, jäsen Mauro kuvaili tosiasioita mielestäni mallikkaasti. Tämä mies on murhaaja: hän on tappanut neljä ihmistä. Italian tuomioistuin on todennut hänet syylliseksi myös muihin tekoihin, joita ovat muun muassa aseelliseen ryhmään kuuluminen, aseiden hallussapito (joka on vakava rikos monissa Euroopan maissa) ja väkivallanteot.

Italian tuomioistuin on todennut hänet syylliseksi. Tästä huolimatta Brasilian demokraattinen hallitus myönsi hänelle 17. joulukuuta poliittisen pakolaisen aseman.

Kuten jäsen Mauro totesi, Euroopan unionin on oltava solidaarinen Italian hallitukselle ja osoitettava ystävälliselle ja demokraattiselle valtiolle Brasilialle, että se on tehnyt virheen.

Brasilian viranomaiset ovat ilmoittaneet, että tapauksen valituskäsittely on yhä kesken liittovaltion korkeimmassa oikeudessa, mutta on valitettavaa, että tapauksen käsittely on edennyt tällä tavoin.

On myös syytä muistaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin hylkäsi Battistin pyynnön hänen suojelemisekseen ja että Euroopan unioni toimii nyt perusihmisoikeuksien pohjalta, mikä on keskeinen osa EU:n perustuslakia.

Näin ollen, kun otetaan huomioon Euroopan unionin ja Brasilian väliset ystävyyssiteet, Brasilian viranomaisia olisi muistutettava siitä, että EU on hyvä liittolainen ja ystävä, joka toivoo, että vastapalveluksena Brasilia ei toimisi tulevaisuudessa niin kuin se on toiminut tähän asti.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Carl Schlyter, laatija. – (SV) Olisin toivonut keskustelua mieluummin Filippiineistä, koska EU olisi voinut todella vaikuttaa monien ihmisten pelastamiseksi. Keskustelemme nyt sen sijaan oikeuden käsittelyssä parhaillaan olevasta yksittäisestä oikeustapauksesta, josta meillä on otsaa väittää, että puolustamme oikeusvaltion periaatteita. Kotimaassani oikeusvaltion tärkein peruseriaate on se, ettei parlamentti puutu yksittäisiin oikeustapauksiin.

Minun mielestäni ja ryhmäni mielestä on väärin, että parlamentissa keskustellaan vireillä olevasta yksittäisestä oikeustapauksesta. Tämä ei kuitenkaan ole valitettavasti ensimmäinen tai viimeinen kerta, sillä äänestämme piakkoin Medinan mietinnöstä, jossa kyse on täsmälleen samasta asiasta. Ruotsin oikeudessa vireillä olevassa Pirate Baytä vastaan nostetusta tekijänoikeusasiassa parlamentti kommentoi syyllisyysasiaa, vaikka tapauksen käsittely oli vielä kesken. Toivon todella, ettei tämä tule tavaksi, sillä jos niin käy, se tarkoittaisi sitä, että vastustamme Euroopassa omia oikeusvaltion periaatteitamme, mikä olisi äärimmäisen valitettavaa. Kiitoksia.

Anteeksi, mutta unohdin vielä erään tärkeän asian.

Jos emme ole tyytyväisiä tapaan, jolla Brasilia ja Eurooppa hoitavat luovutuskysymyksiä, ja jos emme pidä tavasta, jolla lakejamme tulkitaan kansallisissa tuomioistuimissa, meidän on muutettava lakeja niin, että ne ovat samat kaikille. Meidän ei pidä sekaantua yksittäisiin tapauksiin ja yrittää vaikuttaa niihin. Se on tuomareiden, syyttäjien ja puolustusasianajajien tehtävä, ei parlamentin. Me säädämme lakeja, ja oikeusvaltion periaatteiden mukaan tuomioistuimet tulkitsevat niitä.

Cristiana Muscardini, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on todella valitettavaa, että Euroopan parlamentin jäsen käyttää puheenvuoron täällä parlamentissa edes lukematta päätöslauselmaa, jonka kaikki suurimmat puolueoryhmät ovat laatineet ja allekirjoittaneet, ja sanoo asioita, jotka eivät pidä paikkaansa. Oikeudenkäynnit ovat nimittäin päättyneet jo vuosia sitten.

Palaan nyt ongelmaamme. Moneen kertaan tuomitun terroristin ja moninkertaisen murhaajan kauheita tekoja ei voi puolustaa sellaisen ystävällisen maan hallitus, jonka kanssa teemme yhteistyötä. Korostammekin jo unionin puheenjohtajalle osoitetussa kirjeessä ilmaistua tarvetta järjestää neuvostossa keskustelu, jossa tarkastellaan ensin tätä uskomatonta tilannetta ja otetaan huomioon uusi kansainvälistynyt terrorismi ja päätetään sitten yhteisistä luovutussäännöistä joko unionin 27 jäsenvaltion kesken tai unionin ja kolmansien maiden kesken.

Kukaan ei voi antaa aseistamattomia ihmisiä tappaneen ja kaikin keinoin oikeutta ja uhrien omaisia pakoilleen rikollisen pitää itseään vainon uhrina ja toimia siten vaarallisena ennakkotapauksena oikeuden ja yhteiskunnan vahingoksi.

Marios Matsakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tuomioistuimissamme syyllisiksi todettujen henkilöiden on vastattava seurauksista, eikä heille pidä antaa turvaa missään päin maailmaa.

Cesare Battisti on tuomittu Italiassa murhasta, joten Brasilian viranomaisten päätöstä suojella häntä EU:n oikeudelta on mahdotonta hyväksyä. Päätös on myös erittäin tuomittava ja valitettava, ja meillä, kuten myös kaikilla muilla EU:n viranomaisilla tai elimillä on täysi oikeus tuomita päätös. Toivon, että Brasilian hallitus tulee järkiinsä ja tutkittuaan tapauksen uudelleen tekee sen, mitä siltä odotetaan, ja luovuttaa Battistin Italiaan mahdollisimman pian ennen kuin tapaus vahingoittaa EU:n ja Brasilian muuten niin hyviä suhteita. Brasiliasta ei saa tulla tuomittujen rikollisten turvasatamaa, eikä EU saa koskaan päästää murhaajia rankaisematta.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentti käyttää tällä yhteisellä päätöslauselmaesityksellään kansainvälistä vaikutusvaltaansa tutkiakseen uudelleen Cesare Battistin luovutustapauksen ja ennen kaikkea kunnianosoituksena uhrien muistolle ja osoittaakseen myötätuntoaan uhrien perheille, jotka ovat odottaneet yli 20 vuotta saadakseen vihdoinkin perusoikeuksiensa mukaista oikeutta, joka heiltä on evätty niin pitkään. Minulla ei ole tarvetta sanoa enempää, joten, arvoisa puhemies ja jäsenet, haluan käyttää puheaikani viimeiset sekunnit hiljentymällä hetkeksi kunnioittamaan uhrien muistoa.

(Parlamentti vietti minuutin hiljaisuuden.)

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos, Roberta Angelilli, tuosta tärkeästä eleestä, joka kertoo, kuinka eri tavalla tämä parlamentti ajattelee Euroopan unionista, joka Pontius Pilatuksen tavoin pesee kätensä asiasta, vaikka tapaukseen liittyy kaksi maata. Italia, joka on maksanut äärimmäisen korkean hinnan terrorismista uhreineen ja vaikeine vuosineen, sekä Ranska, joka on korviaan myöten sotkeutunut asiaan vasemmiston pahamaaiseen ”kaviaarilobbyn” ikävien intressien ansiosta, lobbyn kunnostautuessa jo Petrellan tapauksessa ja mahdollisesti myös salaisen palvelun roolissa.

Tällä tavoin Eurooppa horjuttaa terrorismin vastaisia direktiivejään ja menettää kaiken arvovaltansa maailmanlaajuisessa terrorismin vastaisessa strategiassa. Haluaisinpa tietää, olisiko tämä voinut tapahtua, jos kyse olisi ollut saksalaisesta Punaisen armeijakunnan terroristista. Nyt Eurooppa kuitenkin sanoo Brasilialle, että jos se ei luovuta Battistin kaltaista yhteistä rikollista ja kommunistia, jolla on vielä vankilastakin käsin otsaa ilkkua uhrejaan, se alentuu niiden valtioiden joukkoon, jotka tarjoavat turvapaikan mitä pahamaineisimmille rikollisille ja terroristeille.

Tällainen toiminta saattaa kyseenalaiseksi kaikki kumppanuussopimukset ja uskoakseni myös Brasilian osallistumisen G8-maiden ryhmään. Meidän on painotettava selkeästi, että terroristien kanssa ei neuvotella. Terroristien, jotka on tuomittu lainmukaisten oikeusmenettelyjen mukaisesti (sillä Italiassa on sivistynyt oikeusjärjestelmä, jossa ketään ei kiduteta ja menettelyt ovat lainmukaisia), on siten kärsittävä tuomionsa viimeiseen päivään asti. Terroristit, murhaajat ja kommunistit!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa, koska toimin Saksan ja Brasilian välisen parlamenttiryhmän puheenjohtajana Saksan parlamentin alahuoneessa kymmenen vuotta, joten tunnen Brasilian erittäin hyvin. Olen todella hämmästynyt presidentti Lulan hallinnon kieltäytymisestä luovuttaa tuomittua murhaajaa Euroopan unionin jäsenvaltioon. Toivon, että Brasilian oikeudenkäynti saadaan pikaisesti päätökseen.

Lulan hallinto on erityisen sitoutunut ihmisoikeuksien noudattamiseen. Ihmisoikeuksiin kuuluu, että tuomitut murhaajat tuodaan oikeuden eteen, joten toivon, että tämä päätöslauselmaesitys saa vahvan tuen. Itse aion hyödyntää kontaktini Brasilian parlamentin jäseniin, jotta hallitusta painostetaan myös Brasiliassa suostumaan luovutuspyyntöön.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, toisen maailmansodan päätyttyä Euroopassa monet natsirikolliset pakenivat Etelä-Amerikkaan välttyäkseen oikeudenkäynniltä. Ponnistelut heidän saamiseksi oikeuden eteen ovat olleet äärimmäisen vaikeita. Tämä on johtanut epätoivoisiin tekoihin, kuten Israelin tapauksessa, kun sen agentit yksinkertaisesti sieppasivat Eichmannin Etelä-Amerikasta tuodakseen hänet oikeuden eteen.

On selvää, ettei Etelä-Amerikkaan pakenemisen perinne ole häviämässä mihinkään, kuten ei ole myöskään uskomus siitä, että sieltä voi löytyä turvapaikka, jossa on mahdollista elää rauhassa tulematta rangaistuksi tehdyistä rikoksista. Brasilian hallituksen kaltaiset toimet pitävät tuota uskomusta yllä ja saattavat valitettavasti levittää laajalti käsitystä siitä, ettei rangaistusta anneta. Sen vuoksi on äärimmäisen tärkeää hyväksyä tämä rikollisten luovutusta käsittelevä päätöslauselmaesitys.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on tietoinen Brasilian oikeusministerin hiljattain tekemästä päätöksestä myöntää poliittinen turvapaikka Italian kansalaiselle Cesare Battistille, jonka Italian tuomioistuin on tuominnut poissaolevana elinikäiseen vankeuteen.

Olemme arvioineet tarkoin komission roolia tapauksessa etenkin sen jälkeen, kun Italian Eurooppa-asioiden ministeri Anrea Ronchi oli viime viikolla vedonnut komission varapuheenjohtajaan Jacques Barrot'oon, jotta EU tukisi Italian Brasilian hallitukselle tekemää luovutuspyyntöä.

Komissiolla ei ole toimivaltuuksia puuttua asiaan, kuten totesimme myös Italian hallitukselle. EY:n perustamissopimus on hyvin selkeä tältä osin: Euroopan unionin ja komission oikeudelliset valtuudet rikosoikeudellisessa yhteistyössä rajoittuvat 27 jäsenvaltion oikeudelliseen alueeseen. Unioni voi helpottaa rikollisten luovutusta jäsenvaltioiden välillä, mutta sillä ei ole toimivaltuuksia jäsenvaltioiden suhteissa kolmansiin maihin rikosoikeudellisen yhteistyön alalla. Italian ja Brasilian välisiä suhteita tässä asiassa ohjaa vuonna 1989 allekirjoitettu kahdenvälinen sopimus.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Siirrymme nyt äänestyksiin.

12. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja).

– Ennen äänestystä:

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, pidätte minua varmaan pahanilman lintuna, mutta minusta on todella masentavaa, että niin harva jäsen on läsnä äänestämässä näin tärkeistä mietinnöistä ja päätöslauselmista (paikalla olevia ei toki ole syyttämisen), joten minun on pakko kyseenalaistaa uskottavuutemme.

Itse en siis voi enää hyväksyä, että meitä on paikalla niin vähän, joten jossakin vaiheessa meidän on pohdittava päätösvaltaisuuskysymystä. Tiedän vallan hyvin, että päätösvaltaisuuden toteamista koskevaan pyyntöön vaaditaan 40 jäsentä. Koska meitä on hädin tuskin yli 40, se on vaikeaa, mutta silti jotakin on mielestäni tehtävä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Koska asian esiin ottaneita jäseniä on alle 40, siirrymme nyt äänestyksiin.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, näin on tapahtunut jo viiden vuoden ajan. Tämä ei ole ensimmäinen kerta. On vähän myöhäistä ottaa asia esille tänään.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Haluaisin vain tuoda esille, että ongelma koskee sosialisteja ja mahdollisesti myös joitakin muita puolueryhmiä, mutta ei PPE-DE-puoluetta, joka tietää vastuunsa tässä tärkeässä asiassa. Se on siis läsnä huomattavasti suurilukuisempina kuin muut ryhmät.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, olette täysin oikeassa. Päätösvaltaisuusmenettelyä voidaan soveltaa vain 40 jäsenen tai istunnon puheenjohtajan pyynnöstä. Jos siis uskotte, kuten Martine Roure totesi, että tämä keskustelu on liian tärkeä lopetettavaksi nyt, voitte niin halutessanne pyytää päätösvaltaisuuden toteamista ja luopua äänestyksestä, jos se on mielestänne vaivan arvoista.

Mario Mauro, laatiija. – (IT) Arvoisa puhemies, kiitän Gérard Onestaa, mutta yritys jälleen kerran äärimmäisessä hätässä pelastaa moneen kertaan tuomittu terroristi on menetetty.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, toteaisin vain, että tärkeimmistä aiheista keskustellaan yleensä torstai-iltapäivisin ja että juuri niiden tärkeyden vuoksi niitä on syytä käsitellä torstai-iltapäivisin. Emme voi syyttää muita kuin niitä, jotka eivät ole torstaisin läsnä. He ovat pinnareita, ja heidän olisi syytä hieman miettiä, kannattaako heidän pyrkiä Euroopan parlamenttiin toista kertaa.

Puhemies. – (EN) Asialla on laaja poliittinen ulottuvuus. Hyvin monia voidaan syyttää: puolueryhmiä ja jokaista jäsentä. En voi toimia työjärjestyksen vastaisesti, jäsen Onesta. Työjärjestyksen mukaan voin vastata 40 jäsenen esittämään pyyntöön, mutta nyt jäseniä ei ole 40.

12.1. Sri Lankan tilanne (äänestys)

EN– Ennen kohdasta 2 toimitettua äänestystä:

Manuel Medina Ortega (PSE), laatiija. – (ES) Olen läsnä tässä istunnossa, mutta en osallistu äänestykseen Euroopan parlamentin sosialistiryhmän sopimuksesta. Nyt olen kuitenkin läsnä.

Charles Tannock, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, jos parlamentti sallii, pyydän viime hetken muutosta suullisen tarkistuksen sanamuotoon, sillä olemme nyt selvittäneet yhteisessä päätöslauselmassa olleen sekaannuksen.

Alkuperäinen sanamuoto oli ”non-fire period”, jota emme ymmärtäneet, joten muutimme sen sanaksi ”cease-fire”. Nyt on käynyt ilmi, että yhteispuheenjohtajien julistuksen virallisessa tekstissä, johon sisältyy Euroopan unioni, käytetään tätä outoa sanamuotoa ”non-fire period”. Voisimmeko siis muuttaa sanan ”cease-fire” takaisin ilmaisuksi ”non-fire period” yhteispuheenjohtajien virallisen tekstin mukaisesti?

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, luulen, että tekstissä on muutakin huomautettavaa, josta jäsen Tannock voisi kertoa ennen äänestystä. Siinä on toinenkin pieni muutos.

Charles Tannock (PPE-DE), laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, lisätään sana ”humanitaarinen” apu, jotta olisi selvää, millaisesta avusta on kyse.

Tärkein muutos on ”non-fire period”, jota käytetään yhteispuheenjohtajien julistuksessa.

Raül Romeva i Rueda, laatija. – (ES) On totta, että tekstissä on huomautettavaa, mutta en ole varma, onko kyse väärinkäsityksestä vai ei. Teoriassa suullisen tarkistuksen mukaan sanamuoto olisi *cease-fire* eikä *non-fire*. Olenko oikeassa vai olenko ymmärtänyt väärin?

Tekstissä pitäisi lukea *cease-fire*.

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, huomasin juuri, että noudattaessani järjestystä, jonka mukaan tarkistukset on kirjattu äänestyslistaan, luin ääneen johdanto-osan K kappaleeseen tehtyä tarkistusta. Pahoittelen sekaannusta, mutta käsittelemme nyt 2 kohtaan tehtyä tarkistusta. Tämä selittää sekaannuksen. Onko äänestyslistan järjestystä mahdollista muuttaa? Olen pahoillani, mutta äänestyslistani kohdat ovat väärässä järjestyksessä. Luin siis itse asiassa muutosta, jonka halusin tehdä johdanto-osan K kappaleeseen enkä 2 kohtaan, joten se on kohta, josta äänestämme seuraavaksi. Pahoittelen sekaannusta.

Tarkistus 2 kohtaan, joka meidän piti käsitellä viime kerralla, kuuluu seuraavasti: ”Uskoo, että sotilaallinen voitto LTTE:stä, sellaisena kuin Sri Lankan hallitus sen näkee, ei poista tarvetta löytää poliittinen ratkaisu kestävän rauhan varmistamiseksi.” Näin tämä on äänestyslistassa.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on nyt syytä äänestää johdanto-osan K kappaleesta, jotta toimisimme oikein.

EN– Ennen johdanto-osan kappaleesta IA toimitettua äänestystä:

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, toistan nyt kohdan korjattuna jäsen Romeva i Ruedalle.

Suullisesti tarkistettu johdanto-osan K kappale kuuluu nyt siis seuraavasti: ”Ottaa huomioon, että Tokion kokouksen yhteispuheenjohtajat ovat yhteisesti kehottaneet Sri Lankan hallitusta ja LTTE:tä julistamaan väliaikaisen tulitauon, jotta mahdollistetaan sairaiden ja haavoittuneiden evakuointi ja voidaan tarjota humanitaarista apua siviiliväestölle.”

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

12.2. Burmalaispakolaisten tilanne Thaimaassa

– Ennen kohdasta 2 toimitettua äänestystä:

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, panen jälleen kerran merkille, että henkilökunta ei itse asiassa ole merkinnyt suullisia tarkistuksia samassa järjestyksessä kuin niistä on äänestetty, joten olen tällä kertaa hyvin tarkkana järjestyksestä. Haluamme lisätä 2 kohdan loppuun sanat ”tahallinen köyhdyttäminen, mielivaltaisen verotus ja maiden takavarikointi mukaan lukien”.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen kohdasta 5 toimitettua äänestystä:

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, suullisesti tarkistettu 5 kohta kuuluu seuraavasti: ”On tyytyväinen Thaimaan hallituksen yhteistyöhön Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun kanssa ja kehottaa sallimaan viipymättä ja rajoituksitta vierailut kaikkien pidätettyjen rohingya-venepakolaisten luona heidän suojelun tarpeensa määrittämiseksi; kehottaa samaan aikaan Thaimaan hallitusta allekirjoittamaan pakolaisten oikeusasemaa koskevan YK:n yleissopimuksen ja siihen vuonna 1967 liitetyn pöytäkirjan.”

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, luen nyt suullisesti tarkistetun 6 kohdan kokonaisuudessaan: ”Korostaa, että venepakolaisongelma, joka vaikuttaa Thaimaahan ja muihin maihin, on ennen kaikkea alueellinen kysymys; suhtautuu myönteisesti Thaimaan hallituksen pyrkimykseen lisätä yhteistyötä alueella olevien naapureiden kesken rohingya-kansaa koskevien huolenaiheiden ratkaisemiseksi; pitää Thaimaan pysyvän ulkoasiainsihteerin Virasakdi Futrakulin Intian, Indonesian, Bangladeshin, Malesian ja Burman suurlähettiläiden kanssa 23. tammikuuta 2009 pitämää kokousta tässä suhteessa myönteisenä; vetoaa myös Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) jäsenvaltioihin, erityisesti sen puheenjohtajaan

Thaimaahan, sekä asianmukaisesti kansainvälisiin järjestöihin, jotta nämä pyrkisivät saamaan aikaan pysyvän ratkaisun tähän pitkään kestäneeseen ongelmaan.”

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, johdanto-osan E kappale kuuluu seuraavasti: ”Ottaa huomioon, että Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisvirasto on ilmaissut huolensa burmalaispakolaisten huonosta kohtelusta saatujen tietojen johdosta ja päässyt Thaimaan viranomaisten huostassa vielä olevista 126:n rohingya-kansaan kuuluvista henkilöistä joidenkin luo.”

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

12.3. Brasilian kieltäytyminen luovuttamasta Cesare Battistia (äänestys)

13. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

14. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

15. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

16. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

17. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

18. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

19. Istuntokauden keskeyttäminen

(Istunto päättyi klo 16.35.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

KYSYMYKSET NEUVOSTOLLE (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista)

Kysymyksen nro 6 esittäjä Mairead McGuinness (H-1046/08)

Aihe: Elintarvikkeiden hinnat

Voiko neuvosto kommentoida joulukuussa 2008 julkaistua, elintarvikkeiden hintoja Euroopassa koskevaa komission tiedonantoa (KOM(2008)0821)? Katsooko neuvosto, että tiedonannossa käsitellään riittävästi nykyistä markkinatilannetta, jossa maataloustuotteiden ja energian hinnat ovat laskeneet huomattavasti?

Pitäisikö neuvoston mielestä markkinoita seurata ja valvoa tarkemmin, jotta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden hintojen vaihteluihin voitaisiin paremmin varautua?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komission tiedonanto elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa esiteltiin neuvostolle 19. tammikuuta 2009 pidetyssä neuvoston istunnossa. Tiedonanto laadittiin Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2008 esittämän pyynnön perusteella. Eurooppa-neuvosto oli pyytänyt komissiota tutkimaan syitä elintarvikkeiden hintojen huomattaviin korotuksiin sen jälkeen, kun hyödykkeiden hinnat olivat nousseet niitäkin jyrkemmin.

Tiedonannossa tarkastellaan maatalousalan perushyödykkeiden ja elintarvikkeiden viimeaikaista hintakehitystä. Siinä ehdotetaan erityisesti keinoja elintarvikeketjun toiminnan parantamiseksi Euroopassa ja esitetään toiminnan parantamiseen tähtäävä työohjelma. Lisäksi siinä todetaan muun muassa, että elintarvikkeiden maailmanlaajuinen tarjonta ja kysyntä on saatava pysymään tasapainossa ja että kansainvälisen kaupan esteet on poistettava.

Puheenjohtajavaltio katsoo, että neuvoston keskustelut ovat olleet hyödyllisiä, koska neuvoston jäsenet ovat voineet niissä vaihtaa mielipiteitä tästä tärkeästä asiasta. Keskusteluissa esitettiin monia näkemyksiä. Useat valtuuskunnat toivat esimerkiksi esille tuottajien heikon aseman suhteessa suuriin kauppaketjuihin ja tarpeen ottaa hintojen lasku huomioon koko elintarvikeketjussa.

Useimmat valtuuskunnat olivat yhtä mieltä siitä, että markkinoita on seurattava tiiviisti, ja komissio lupasi esittää selvityksen asiasta vuoden 2009 loppuun mennessä.

*
* *

Kysymyksen nro 7 esittäjä Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Aihe: Keski-Afrikan tasavallan vakaus

Joulukuussa 2008 kansainvälisen kriisiryhmän Crisis Watch -julkaisussa todettiin, että väkivaltaisuuksien uusiutumisen riski Keski-Afrikan tasavallassa ei ole koskaan ollut nykyistä suurempi. Tšadin, Sudanin ja Kongon demokraattisen tasavallan välissä sijaitsevassa Keski-Afrikan tasavallassa on myös sisäisiä epävakauksia. On ilmaistu huoli siitä, ettei maan haurasta vakautta voida ylläpitää hyvin koulutettujen, kokeneiden ja asianmukaisesti varustettujen rauhanturvajoukkojen sekä kansainvälisen yhteisön poliittisen tahdon puuttumisen vuoksi. Mitä neuvosto voi ja aikoo tehdä varmistaakseen, että Keski-Afrikan tasavallasta ei tule uutta Tšadia tai Kongon demokraattista tasavaltaa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on toistuvasti ilmaissut huolensa humanitaarisen kriisin jatkumisesta Keski-Afrikan tasavallan (CAR:n) koillisosassa. Neuvosto on myös tietoinen siitä, että tällä alueella (Keski-Afrikan tasavallassa) on luotava suotuisat edellytykset pakolaisten ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden vapaaehtoiselle, turvalliselle ja pysyväälle paluulle ja alueen jälleenrakentamiselle sekä taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle.

Tästä syystä EU antaa monentyyppistä tukea Keski-Afrikan tasavallalle samoin kuin Tšadille. Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallassa toteutettava ETP:n alan EUFOR-operaatio (EUFOR Tšad/RCA) on yksi osa näitä moniulotteisia tukitoimia. Lisätukea tarjoavat komission toteuttamat kehitysyhteistyön tukitoimet sekä humanitaarinen apu.

EU:n operaatio EUFOR Tšad/RCA on yhdessä YK:n MINURCAT-operaation ja Darfurin UNAMID-operaation kanssa jo huomattavasti edistänyt alueen vakauttamista. EUFOR Tšad/RCA on erityisesti tarjonnut suojaa pakolaisille, kotiseudultaan siirtymään joutuneille ja humanitaarisen avun työntekijöille.

EUFOR Tšad/RCA on kaksitoista kuukautta kestävä sotilasoperaatio, joka päättyi 15. maaliskuuta 2009. Neuvoston mielestä on tärkeää, että Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallassa toteutettava YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 1861 (2009) hyväksytty Yhdistyneiden kansakuntien operaatio MINURCAT on täysimääräisesti toiminnassa, kun EUFORin mandaatti päättyy. MINURCATin täysimittainen toteuttaminen on keskeinen edellytys tehokkaalle vastaamiselle muihin kuin sotilaallisiin uhkiin, kuten ryöstelyyn ja muuhun rikollisuuteen.

Neuvosto on näiden seikkojen valossa ja kuultuaan Keski-Afrikan viranomaisia vaatinut toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että EU:n operaation seurantaan liittyvät järjestelyt otetaan käyttöön, myös Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselman 1778 10 artiklan mukaisen operaation avulla.

*
* *

Kysymyksen nro 8 esittäjä Liam Aylward (H-1051/08)

Aihe: Uudet aloitteet lapsityövoiman käytön torjumiseksi

Mitä aloitteita neuvosto on tehnyt kaikkialla maailmassa ilmenevän lasten hyväksikäytön ja lapsityövoiman käytön torjumiseksi?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Lapsityövoiman käytön torjunta on Euroopan unionin ihmisoikeuksien asialistan keskeinen osa, ja lapsityövoiman käyttöön on puututtava kaikilla tasoilla ja toiminnan eri aloilla. EU pyrkii kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan lapsityövoiman käytön kaikkien muotojen poistamiseksi. Lähestymistavan on määrä kattaa poliittiset, kaupalliset ja kehitysyhteistyön hallinnoinnin ulottuvuudet sekä köyhyyden lievittämiseen, työmarkkinoihin, sosiaaliseen vuoropuheluun ja sosiaaliturvaan liittyvät toimet. Siinä on määrä antaa erityinen painoarvo maksuttomalle ja yleiselle peruskoulutukselle.

Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo käynnistää keskusteluja monista lastensuojeluun liittyvistä kysymyksistä. Puheenjohtajavaltio keskittyy erityisesti kadonneiden lasten etsinnässä tehtävään aktiiviseen poliisyhteistyöhön, Schengenin tietojärjestelmän (SIS) käytön kehittämiseen näihin tarkoituksiin sekä yhteiseen toimintaan internetin laittoman sisällön torjumiseksi. Lisäksi puheenjohtajavaltio Tšekki tulee jatkamaan edellisen puheenjohtajavaltion Ranskan toimia sekä päätelmiä kadonneiden lasten löytämiseksi perustettavasta hälytysjärjestelmästä. Lastensuojelu oli 15. ja 16. tammikuuta Prahassa pidetyn oikeus- ja sisäasioiden ministerien epävirallisen kokouksen aiheena, ja siitä keskustellaan myös huhtikuussa pidettävissä ministerikokouksissa, joista toisen aiheena on lasten internetin käytön saaminen turvallisemmaksi ja toisen aiheena lapsiystävällinen Eurooppa.

Euroopan komissio laatii parhaillaan toukokuussa 2008 pidetyn yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmien perusteella kertomusta, jossa on tarkoitus kuvata lapsityövoiman käytön torjumiseen käytettävissä olevia nykyisiä toimenpiteitä. Puheenjohtajavaltio Tšekki odottaa kertomuksen tuloksia.

Lisäksi komissio aikoo maaliskuussa 2009 toimittaa neuvostolle ehdotuksen lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumista koskevan neuvoston puitepäätöksen tarkistamiseksi. Puheenjohtajavaltio

Tšekki on valmis käynnistämään ponnekkaasti neuvottelut näistä aloitteista, joiden tavoitteena on luoda entistä tehokkaampi väline lasten seksuaaliseen hyväksikäytön torjumiseksi. Lisäksi Tšekin puheenjohtajakaudella järjestetään maaliskuussa 2009 Prahassa rikoslainsäädäntöä koskeva konferenssi, jonka aiheena on haavoittuvien uhrien suojeleminen ja heidän asemansa rikosoikeudenkäynneissä.

Ihmisoikeuksien alalla puheenjohtajavaltio Tšekin tavoitteena on vahvistaa EU:n toimielinten ja kansalaisjärjestöjen välistä yhteistyötä ja kumppanuutta sekä parantaa EU:n asianomaisten rahoitusvälineiden tehokkuutta. Vuonna 2009 on määrä arvioida uudistettu demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline (EIDHR). Siitä rahoitetaan toimia, joiden tavoitteena on estää lasten rekrytointi aseellisiin konflikteihin sekä edistää lapsisotilaiden vapauttamista ja sopeuttamista uudelleen yhteiskuntaan.

*

* *

Kysymyksen nro 9 esittäjä Eoin Ryan (H-1053/08)

Aihe: Globaalien rahoituspalvelumarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan parantaminen

Mitä aloitteita neuvosto toteuttaa yhdessä Yhdysvaltojen, Kiinan ja Intian kanssa varmistaakseen globaalien rahoituspalvelumarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan parantamisen?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvoston puheenjohtajavaltio osallistuu säännöllisiin ministerikokouksiin ja valtionpäämiestason huippukokouksiin kolmansien maiden, kuten Yhdysvaltojen, Kiinan ja Intian kanssa.

Näissä kokouksissa pyritään mahdollisuuksien mukaan keskustelemaan kaikkia osapuolia kiinnostavista aiheista, kuten rahoituspalveluista, ja löytämään niitä koskeva yhteinen näkemys.

Ilman komission antamaa asianmukaista ehdotusta neuvosto ei kuitenkaan voi toteuttaa lainsäädäntötoimia. Nykyisen rahoituskriisin vuoksi on erittäin tärkeää järjestää tapaamisia yhteistyökumppanien kanssa maailmanlaajuisella tasolla.

Suhteissa Yhdysvaltoihin olisi korostettava transatlanttisen talousneuvoston merkitystä. Se perustettiin vuonna 2007 valvomaan transatlanttista taloudellista yhdentymistä koskevaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen toimintakehystä, joka kattaa muun muassa rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen.

Lisäksi Euroopan komissio on vuosikausia kehittänyt säännöllistä vuoropuhelua rahoituspalvelujen sääntelyn alalla sekä joissakin tapauksissa makrotaloudellista vuoropuhelua keskeisten taloudellisten yhteistyökumppanien kanssa. Tämä alkoi EU:n ja Yhdysvaltojen välisellä säännöllisellä vuoropuhelulla vuonna 2002. Sitä seurasi EU:n ja Kiinan välinen vuoropuhelu vuonna 2005 ja EU:n ja Intian välinen vuonna 2006.

Neuvosto ei osallistu nähin vuoropuheluihin vaan seuraa niiden edistymistä rahoituspalvelukomitean ja talous- ja rahoituskomitean kautta. Komissio antaa tarvittaessa neuvostolle edistymistä koskevan tilannekatsauksen ja käy epävirallisia keskusteluja neuvoston kanssa.

Lopuksi muistutan, että G 20, johon kuuluu Yhdysvallat, Kiina ja Intia, piti ensimmäisen kokouksen Washingtonissa 15. marraskuuta 2008. Kokouksessa pyrittiin vastaamaan vallitsevan kriisin maailmantaloudelle ja rahoitusmarkkinoille asettamiin vakaviin haasteisiin. Tässä kokouksessa neuvostoa edusti puheenjohtajavaltio. G 20 -maiden valtionpäämiehet pääsivät yksimielisyyteen kunnianhimoisesta toimintasuunnitelmasta, jossa määritellään sekä lyhyen että keskipitkän aikavälin toimenpiteitä rahoitusalan kansainvälisen sääntelyn parantamiseksi. Tämä prosessi jatkuu – seuraava kokous on määrä pitää jo 2. huhtikuuta tänä vuonna – ja tällä työllä luodaan alustavasti pohjaa maailmanlaajuisen rahoituspalvelumarkkinoiden sääntelyn parantamiseen ja valvontaan tähtäävää tärkeintä kansainvälistä foorumia varten.

*

* *

Kysymyksen nro 10 esittäjä Brian Crowley (H-1055/08)**Aihe: Yhteinen energiapolitiikka**

Minkälaisin aloittein puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo varmistaa, että saadaan aikaan yhteinen energiapolitiikka ja että Euroopan unioni kykenee yksimielisyyteen neuvotellessaan energiahuollosta?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

EU:n energiapolitiikan vahvistamisen tarve korostui Venäjän ja Ukrainan välisessä taannoisessa kaasukiistassa. Puheenjohtajavaltio Tšekki asetti energian tärkeimmäksi kolmesta poliittisesta päätavoitteestaan jo kauan ennen kuin EU:n energiariippuvuuteen liittyvä haavoittuvuus nousi jälleen kerran otsikoihin toimitusten keskeytymisen vuoksi. Kuten pääministeri Topolánek toi Budapestissa kaksi viikkoa sitten järjestetyssä Nabucco-kokouksessa selkeästi esille, Euroopan yhteistä energiapolitiikkaa tarvitaan välttämättä. Puheenjohtajavaltio Tšekin tehtävänä on nyt hyödyntää kriisin luomaa tilaisuutta ja poliittista tahtoa toteuttamalla kiireellisimmät lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteet, joilla pyritään estämään pitkät toimituskatkokset tulevaisuudessa ja parantamaan valmiuksia selviytyä mahdollisten katkosten seurauksista. Energianeuvoston ylimääräinen kokous pidettiin 12. tammikuuta ja siinä määriteltiin tässä yhteydessä toteutettavat toimenpiteet.

Pitkän aikavälin strategiaan toimenpiteisiin kuuluu toimitusreittien, energiantoimittajien ja energialähteiden monipuolistaminen. Riippumatta siitä, onko kyse Nordstreamista, Nabuccosta, Southstreamista vai nesteytetyn maakaasun terminaaleista, monipuolistaminen on hyödyllistä, koska se vähentää EU:n energiariippuvuutta ja parantaa siten yhteisön neuvotteluasemaa suhteessa yhteistyökumppaneihin.

Keskipitkän aikavälin toimenpiteenä olisi selvitettävä, mitä energainfrastruktuuria ja kuljetusyhteyksiä vielä puuttuu ja nopeutettava niiden rakentamista. Euroopan sisäiset energiamarkkinat saadaan toimimaan vain, jos rajat ylittäviä siirtoja on helppo toteuttaa. Sama pätee yhteisvastuullisuuteen Euroopassa. On pyrittävä ratkaisemaan energiasaarekkeisiin liittyvät ongelmat. Niiden ratkaiseminen edellyttää tarvittavien varojen käyttöön saamista esimerkiksi EIP:n tai Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin kautta. Puheenjohtajavaltio pyrkii Euroopan talouden elvytyssuunnitelman piiriin kuuluvien energainfrastruktuurihankkeiden ottamiseen painopisteeksi.

Lisäksi lyhyen aikavälin hätätoimenpiteillä olisi voitava tukea apua tarvitsevia jäsenvaltioita. Slovakian ja Bulgarian esimerkki osoitti selvästi, että kahdenvälisiä ja alueellisia solidaarisuusjärjestelyjä on tehostettava.

On määritelty myös monia muita hyödyllisiä toimenpiteitä, kuten kaasuvirtojen, kysynnän ja varastointimäärien avoimuuden parantaminen sekä jäsenvaltioissa että toimittaja- ja kauttakulkumaissa asentamalla luotettavia mittausjärjestelmiä. Ennakkovaroitusjärjestelmää olisi arvioitava ja se olisi ulotettava myös kauttakulkumaihin.

Myös maakaasun toimitusvarmuuden takaavista toimenpiteistä annetun direktiivin tarkistamisella voi olla tärkeä merkitys. Kaikkien nämä toimet vahvistavat EU:n asemaa, ja EU saa niiden ansiosta mahdollisuuden puhua yhdellä äänellä energiantoimittajilleen.

EU:n energiapolitiikka perustuu Euroopan neuvoston maaliskuussa 2007 hyväksymään toimintasuunnitelmaan. Tätä toimintasuunnitelmaa pannaan parhaillaan täytäntöön. Sitä parannetaan entisestään komission toisen strategisen energiakatsauksen perusteella. Katsaus toimitettiin neuvostolle marraskuussa 2008 ja siinä käsitellään erityisesti energiavarmuutta ja solidaarisuuden tarvetta.

Neuvosto arvioi tilannetta 19. helmikuuta ja päättää toisessa strategisessa energiakatsauksessa määriteltyistä konkreettisista lisätoimenpiteistä sekä seuraa 12. tammikuuta sovittuja toimenpiteitä. Näin muodostetaan perusta päätökselle, jonka Euroopan neuvosto maaliskuussa tekee siinä tapauksessa tarvittavista toimista, jos EU ottaa tavoitteekseen yhteisen energiapolitiikan kehittämisen ja erityisesti energiavarmuuden parantamisen.

Myös energiatehokkuus on yhteisen energiapolitiikan tärkeä osatekijä. Tällä alalla neuvosto aikoo käsitellä lukuisia säädösehdotuksia, jotka komissio toimitti äskettäin yhdessä toisen strategisen energiakatsauksen kanssa. Näitä ehdotuksia ovat rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin uudelleenlaatimista

koskeva ehdotus, energiaan liittyvien tuotteiden energiatehokkuusmerkinnöistä annetun direktiivin uudelleenlaatimista koskeva ehdotus ja renkaiden polttoainetehokkuusmerkintää koska ehdotus.

*
* *

Kysymyksen nro 11 esittäjä Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Aihe: Toissijaisuus koulutus- ja sosiaaliasioissa

Miten neuvosto aikoo tukea toissijaisuusperiaatetta koulutusta, sosiaaliasioita ja yksityisoikeutta koskevissa kysymyksissä?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on sitoutunut noudattamaan täysimääräisesti toissijaisuuden periaatetta. Se aikoo vastedeskin varmistamaan EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti, että yhteisö toimii vain siinä tapauksessa ja siinä laajuudessa kuin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita.

Käsitellessään ehdotuksia yhteisön tason toimiksi neuvosto ei vain tutki ehdotuksen sisältöä vaan arvioi myös, noudatetaanko ehdotuksessa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Neuvosto ei hyväksy ehdotuksia, jotka se katsoo edellä mainittujen periaatteiden vastaisiksi.

Samalla tavoin toimitaan myös arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomilla koulutuksen, sosiaaliasioiden ja yksityisoikeuden aloilla. Tätä käytäntöä noudatetaan lisäksi siitä syystä, että perustamissopimuksissa määrätään jäsenvaltioiden toiminnan tukeminen ja täydentäminen yhteisön toiminnan tavoitteeksi näillä aloilla. Neuvosto on erityisen valppaana varmistaakseen, että koulutuksen alaan liittyvissä yhteisön toimissa pidetään arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellistä ja kielellistä monimuotoisuutta.

*
* *

Kysymyksen nro 12 esittäjä Jim Higgins (H-1059/08)

Aihe: Aluekehitys

Voiko neuvosto esitellä alueellista yhteenkuuluvuutta koskevat erityistavoitteensa? Millaisia ponnisteluja se kaavaillee puuttuakseen alueelliseen epätasapainoon, joka on vallalla yhteisön taloudellisessa, sosiaalisessa ja ympäristöä koskevassa kehityksessä?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto pitää alueellista yhteenkuuluvuutta tärkeänä, koska se on yksi koheesiopolitiikan keskeisistä osa-alueista. Sen avulla pyritään korjaamaan Euroopan unionin taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöä koskevan kehityksen alueellista epätasapainoa. Neuvosto tunnustaa, että koheesiopolitiikalla on vuosina 2007–2013 tärkeä merkitys, koska jäsenvaltiot voivat sen ansiosta ottaa huomioon alueellisen ulottuvuuden. Lokakuun 6. päivänä 2008 annetusta alueellista koheesiota koskevasta komission vihreästä kirjasta keskustellaan parhaillaan julkisesti, joten neuvosto ei vielä ole muodostanut lopullista kantaa sen sisällöstä. Julkisen keskustelun alustavat tulokset esitellään aluekehityksestä vastaavien ministerien epävirallisessa kokouksessa, joka pidetään Mariánské Lázněssä (Tšekin tasavallassa) huhtikuussa 2009.

Puheenjohtajavaltio Ranska on kuitenkin jo laatinut julkisesti saatavilla olevan väliaikaisen raportin⁽⁴⁾.

Tässä väliraportissa vahvistettiin erityisesti laaja kannatus seuraaville yleisille tavoitteille:

(4) Asiak. 17580/08.

- eri alueiden välisten kehityserojen vähentäminen

- koko EU:n alueen kestävä ja tasapainoinen kehitys, jossa otetaan huomioon eri alueiden erityispiirteet, jotta varmistettaisiin kohtuulliset elinolot kaikkialla EU:ssa

- tietyn vähimmäistason saavuttaminen liikenteiden perusrakenteiden, uuden tieto- ja viestintätekniikan sekä tärkeimpien yleishyödyllisten palvelujen, kuten terveys- ja koulutuspalvelujen saatavuudessa kaikilla alueilla

- sekä yhteisön että jäsenvaltioiden alakohtaisten politiikkojen alueellisten vaikutusten erojen entistä parempi huomioon ottaminen ja yhteyksien parantaminen muihin alueellisesti vaikuttaviin EU:n politiikkoihin.

Raportin mukaan eräät valtuuskunnat ovat kuitenkin huolissaan vihreän kirjan tietyistä näkökohdista.

Neuvosto jatkaa tiiviisti tämän asian seuraamista etenkin seuraamalla komission vihreästä kirjasta käytävää julkista keskustelua. Neuvosto voi ottaa virallisesti kantaa asiaan sen jälkeen, kun komissio on esittänyt keskustelun tuloksiin perustuvia ehdotuksia.

*
* *

Kysymyksen nro 13 esittäjä James Nicholson (H-1062/08)

Aihe: Tuotteen alkuperä/ elintarvikkeiden merkitseminen

Viimeaikaiset tapahtumat ovat aiheuttaneet ongelmia sikataloudelle. Onko neuvostossa keskusteltu kaikkien elintarvikkeiden varustamisesta alkuperämerkinnöillä jäljitettävyyden ja läpinäkyvyyden varmistamiseksi?

Onko neuvosto yhtä mieltä siitä, että tämä on ainoa tapa säilyttää kuluttajien luottamus elintarviketeollisuuteen?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Elintarvikkeiden varustamisesta alkuperämerkinnöillä keskustellaan parhaillaan sekä neuvostossa että Euroopan parlamentissa. Keskustelu perustuu komission esittämään ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille⁽⁵⁾.

Voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti elintarvikkeet on varustettava alkuperämerkinnöillä

- jos alkuperän ilmoittamatta jättäminen saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperästä tai lähtöpaikasta

- sovellettaessa erityissäännöksiä, jotka koskevat esimerkiksi hedelmiä ja vihanneksia, naudanlihaa, viiniä, hunajaa, kalaa ja siipikarjan lihaa.

Uuden säädösehdotuksen mukaisesti elintarvikkeen alkuperämaan ja lähtöpaikan merkintöjä koskevat perusvaatimukset pysyvät ennallaan. Niiden merkitseminen jäisi sen vuoksi vapaaehtoiseksi paitsi, jos kyseisten tietojen ilmoittamatta jättäminen saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan. Siinä tapauksessa merkintä on pakollinen. Komission ehdotuksen tavoitteena on myös selvittää ehtoja alkuperämerkintöjä koskevien kansallisten sääntöjen antamiselle.

Tämä lähestymistapa perustuu näkemykseen siitä, että elintarvikkeiden merkinnät, kuten alkuperän ilmoittaminen, ovat ensisijaisesti kuluttajaneuvonnan väline. Alkuperämerkintää ei sinänsä voida katsoa elintarvikkeiden turvallisuutta edistäväksi, koska sen avulla ei pystytä poistamaan elintarvikkeiden saastumisen syitä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa ja muissa vastaavissa tapauksissa.

Kaikkien laillisesti Euroopan unionin markkinoille saatettavien elintarvikkeiden ja rehujen on oltava turvallisia riippumatta siitä, mistä ne ovat peräisin. Kuluttajien luottamuksen säilyttämiseksi tämän perusperiaatteen on jatkossakin oltava EU:n elintarviketurvallisuuspolitiikan kulmakivi.

⁽⁵⁾ KOM(2008) 40 lopullinen – 2008/0028 (COD).

*
* *

Kysymyksen nro 14 esittäjä Claude Moraes (H-1064/08)

Aihe: Vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttaminen

Neuvosto ilmoitti kesäkuussa 2008, että ”vuoden 2008 olisi oltava käännekohta edistettäessä yhteisiä toimia köyhyyden poistamiseksi kestäväen kehityksen puitteissa, jotta kaikki vuosituhannen kehitystavoitteet voidaan saavuttaa kaikkialla maailmassa vuoteen 2015 mennessä”.

Missä määrin neuvosto on edistynyt vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa ja katsooko neuvosto, että vuosi 2008 oli mainitun kaltainen käännekohta?

Mihin aloitteisiin neuvosto aikoo ryhtyä tulevan vuoden aikana sen varmistamiseksi, että kaikki vuosituhannen kehitystavoitteet voidaan saavuttaa vuoteen 2015 mennessä?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

EU on osoittanut sitoutuneensa tukemaan vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista Euroopan neuvoston kesäkuussa 2008 hyväksymän vuosituhannen kehitystavoitteisiin liittyvän EU:n toimenpideluettelon avulla. Toimenpideluettelossa mainitaan lukuisia välietappeja tämän tavoitteen edistämiseksi ja annetaan esimerkkejä EU:n toiminnasta, jolla tuetaan EU:n tekemiä sitoumuksia.

EU:n toimenpideluettelossa määritellään ensisijaisia toimia keskeisillä aloilla, kuten koulutuksen, ympäristön, terveydenhuollon, vesi- ja jätevesihuollon, maatalouden, köyhyyden vähentämisen, infrastruktuurin ja sukupuolten välisen tasa-arvon alalla. On myös pyrittävä parantamaan monialaisten kysymysten huomioon ottamista kaikilla aloilla.

EU on ehdottanut kehitysyhteistyökumppaneilleen, että tämä toimenpideluettelo toteutettaisiin yhdessä. Se olisi otettava huomioon myös Lissabonin huippukokouksessa hyväksytyn Afrikan ja EU:n yhteisen strategian ja siihen liittyvien kumppanuuksien yhteydessä.

Kumppanimaiden vastuunotto toimenpideluettelosta on keskeinen edellytys hyvien tulosten saavuttamiselle.

Eräissä maissa ja joillakin alueilla saavutetun edistyksen valossa EU on vakuuttunut siitä, että kaikki vuosituhannen kehitystavoitteet voidaan vielä saavuttaa kaikilla maailman alueilla, jos toimenpiteitä toteutetaan yhtenäisesti ja pitkäjänteisesti vuoteen 2015 saakka. EU on kuitenkin syvästi huolestunut vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutumisen mahdollisuuksista monissa maissa ja monilla alueilla, etenkin Saharan eteläpuolisessa Afrikassa.

On ilmaantunut uusia haasteita, jotka saattavat vaarantaa vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen: maailmanlaajuinen talouskriisi sekä korkeat ja epävakaa elintarvikkeiden ja hyödykkeiden hinnat. Kehitysavun rakenteet ovat muuttuneet entistä monimutkaisemmiksi uusien toimijoiden myötä. Ilmastomuutoksen torjumiselle ja kehitysmaiden mukautumisvalmiuksien parantamiselle on annettu yhä enemmän painoarvoa, minkä seurauksena yhteiset toimet ovat lisääntyneet uudelleen kehitysavun kasvun myötä. Näihin uusiin haasteisiin vastaaminen edellyttää kansainvälisen yhteisön uutta sitoutumista tukemaan Monterreyn konsensusta sekä valmiutta toteuttaa lisätoimenpiteitä.

EU totesi Dohassa pidettyyn kehitysrahoituskonferenssiin osallistumisen yhteydessä antamissaan suuntaviivoissa, että köyhimpien ja epävakaa tilanteessa olevien maiden ei pitäisi joutua nykyisen kriisin uhreiksi ja että kriisi ei myöskään saa vaarantaa Monterreyn konsensuksen tukemiseksi annettujen sitoumusten täytäntöönpanoa eikä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista.

Edellä esitetyn perusteella EU aikoo säilyttää johtavan asemansa taloudellisen tuen antamisessa vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiselle sekä pitää kiinni julkista kehitysapua koskevista sitoumuksistaan. Lisäksi EU aikoo parhaansa mukaan varmistaa laajan kansainvälisen yhteisön kunnianhimoisen ja aktiivisen osallistumisen. Neuvosto käsittelee näitä kysymyksiä perusteellisesti toukokuussa 2009 pidettävässä yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokouksessa.

*
* *

Kysymyksen nro 15 esittäjä Bernd Posselt (H-1068/08)

Aihe: Ihmisoikeudet Kuubassa

Mitä mieltä neuvosto on Kuuban ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti Ricardo González Alfonson tilanteesta, joka on ollut vankilassa jo yli viisi vuotta ja jonka ”Toimittajat ilman rajoja” -järjestö valitsi joulukuussa vuoden toimittajaksi.

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja edistäminen sekä mielipiteen- ja sananvapaus muodostavat keskeisen osan EU:n ulkosuhdepolitiikkaa.

Neuvosto vetosi 23. kesäkuuta 2008 antamissaan päätelmissä Kuuban hallitukseen, jotta se parantaisi ihmisoikeustilannetta muun muassa vapauttamalla ehdoitta kaikki poliittiset vangit, myös vuonna 2003 pidätetyt ja tuomitut vangit. Neuvosto kehotti lisäksi Kuuban hallitusta helpottamaan kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen pääsyä Kuuban vankiloihin. Neuvosto myös ”vakuutti uudelleen jatkavansa määrätietoisesti vuoropuhelua Kuuban viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition edustajien kanssa EU:n politiikkojen mukaisesti ihmisoikeuksien kunnioituksen edistämiseksi ja todellisen edistymisen aikaan saamiseksi tiellä kohti moniarvoista demokratiaa”. EU tarjoaa edelleen yhteiskunnan kaikille aloille käytännön apua, jotta Kuubassa saataisiin aikaan rauhanomainen muutos. Lisäksi EU painostaa Kuuban hallitusta varmistamaan tiedonvälityksen vapauden ja sananvapauden sekä oikeuden internetin käyttöön.

Vuoropuhelu Kuuban viranomaisten kanssa käynnistettiin uudelleen 16. lokakuuta 2008 pidetyssä ministerikokouksessa. Se tarjosi EU:lle tilaisuuden esittää Kuuban hallitukselle omia näkemyksiään demokratiasta, yleisistä ihmisoikeuksista ja perusvapauksista. EU jatkaa myös yhteyksien ylläpitämistä demokraattiseen oppositioon.

Ihmisoikeuksien ja mielipiteenvapauden kehitys Kuubassa tulee olemaan tärkeä osatekijä arvioitaessa EU:n suhteita Kuubaan sekä poliittisen vuoropuheluprosessin tehokkuutta.

Neuvosto seuraa tiiviisti myös yksittäisiä tapauksia ja ottaa ne esille keskusteluissa Kuuban viranomaisten kanssa aina tilaisuuden tullen.

*
* *

Kysymyksen nro 16 esittäjä Gay Mitchell (H-1070/08)

Aihe: Euroopan parlamentin vaalit

Vaikka Euroopan parlamentin valta ja vastuu on tasaisesti kasvanut, äänestysvilkkaus Euroopan parlamentin vaaleissa on tasaisesti laskenut. Vuoden 1979 vaaleissa äänestysprosentti oli unionissa keskimäärin 63, kun taas vuoden 2004 vaaleissa vain 45,3. Miten neuvosto aikoo ennen kesäkuussa pidettäviä uusia vaaleja innostaa äänestäjäkuntaa kussakin jäsenvaltiossa, kertoa Euroopan parlamentin merkityksestä ja kohentaa jälleen äänestysvilkkautta?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Vaaleihin osallistuminen on kunkin jäsenvaltion oma asia, ja Euroopan parlamentin vaaleja koskevia tiedotuskampanjoita järjestetään kussakin jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Neuvosto ei sen vuoksi katso aiheelliseksi ottaa kantaa tähän asiaan eikä tehdä erityisiä aloitteita.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio pitivät kuitenkin 22. lokakuuta 2008 antamassaan poliittisessa julistuksessa ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” erittäin tärkeänä EU-asioita koskevan viestinnän yleistä parantamista, jotta Euroopan kansalaiset voisivat käyttää oikeuttaan osallistua demokraattiseen toimintaan unionissa.

Neuvosto puolestaan huomautti julistusta ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” koskeissa päätelmissään, että ”sellaiset tilaisuudet kuin Euroopan parlamentin suorat vaalit tarjoavat hyviä mahdollisuuksia lisätä EU-asioita koskevaa vuoropuhelua kansalaisten kanssa sekä hoitaa tiedotusta ja rohkaista kansalaisia osallistumaan poliittiseen keskusteluun”.

Edellä mainitun julistuksen mukaisesti neuvosto on tietoinen siitä, että EU-asioita koskevaan viestintähaasteeseen on tärkeää vastata jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välisellä kumppanuudella tehokkaan viestinnän ja puolueettoman tiedotuksen takaamiseksi mahdollisimman laajalle yleisölle asianmukaisella tasolla.

Neuvosto, Euroopan parlamentti ja komissio korostivat tämän julistuksen yhteydessä, että ”Euroopan parlamentin vaalit” ovat yksi toimielinten yhteisen viestinnän painopistealoista vuonna 2009.

*
* *

Kysymyksen nro 17 esittäjä Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)

Aihe: Israeliin sovellettava poliittisia, diplomaattisia ja taloudellisia sanktioita

Euroopan unionin (EU) neuvosto hyväksyi 8. joulukuuta 2008 tekstin (17041/08), jonka otsikkona on ”Neuvoston päätelmät kahdenvälisen suhteiden vahvistamisesta EU:n ja sen Välimeren kumppaneiden välillä” ja jolla parannetaan EU:n ja Israelin suhteita huolimatta siitä, että Israel on kuukauden ajan eristänyt Gazan alueen, laajentanut siirtokuntiaan ja lisännyt väkivaltaa palestiinalaisia kohtaan. Tällä päätöksellä neuvosto on tukenut Israelin jyrkän kannan omaksuneita henkilöitä ja väkivaltaa ja heikentänyt EU:n asemaa arabimaailmassa.

Ottaen huomioon Israelin jatkuvan rikollisen hyökkäyksen Gazan alueelle ja sen, että satoja palestiinalaisia on kuollut ja tuhansia haavoittunut, suurin osa heistä siviilejä, aikooko neuvosto mitätöidä päätöksen EU:n ja Israelin suhteiden parantamisesta ja aiemmin tehdyn EU:n ja Israelin välisen puolustussopimuksen (1993)? Mitä muita poliittisia, diplomaattisia ja taloudellisia toimia se aikoo toteuttaa Israelia kohtaan, jotta se saataisiin lopettamaan kansanmurhapoliittikkansa palestiinalaisia vastaan?

Kysymyksen nro 18 esittäjä Pedro Guerreiro (H-0007/09)

Aihe: EU:n ja Israelin suhteet

EU päätti viime joulukuussa nostaa kahdenväliset suhteensa Israelin kanssa uudelle tasolle ja tehostaa niitä hyväksymällä uuden välineen, joka korvaa nykyisen toimintaohjelman huhtikuusta 2009 alkaen. Suuntaviivoissa poliittisen vuoropuhelun tiivistämiseksi Israelin kanssa ehdotetaan kahdenvälisen huippukokousten lisäämistä kaikilla tasoilla, EU:n poliittisen ja turvallisuuskomitean avaamista israelilaisille entistä useammin, israelilaisten asiantuntijoiden kuulemisen helpottamista neuvoston ryhmissä ja komiteoissa, epävirallisten strategianeuvottelujen tekemistä säännöllisiksi ja niiden laajentamista, Israelin kannustamista yhtymään EU:n yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, paikan päällä tehtävän yhteistyön sallimista EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa ja Israelin kannustamista osallistumaan monenkeskisten toimielinten, esimerkiksi YK:n toimintaan. Israelin EU-suurlähettiläs katsoo, ettei tätä päätöstä ja prosessia ole asetettu kyseenalaiseksi ja väittää, että Israelin ja EU:n kannat ovat tällä hetkellä yhtenevät.

Israelin julma ja aiheeton hyökkäys Gazan palestiinalaisten kimppuun on kiihtymässä ja Israelin armeija on syylistynyt kammottaviin rikoksiin. Israel loukkaa kaikin tavoin kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia miehityksillä palestiinalaisalueilla, joten miksei neuvosto tuomitse Israelia ja keskeytä EU:n ja Israelin välisiä sopimuksia ja kaikkia toimia suhteiden syventämiseksi?

Kysymyksen nro 19 esittäjä David Martin (H-0012/09)

Aihe: EU:n ja Israelin kauppasuhteet

Sotilaalliset toimet ovat meneillään Gazassa. Israel käyttää liiallista ja suhteetonta voimaa, ja tuhansia siviilihenkilöitä on loukkaantunut ja viattomia palestiinalaisia tapettu. Miten komissio aikoo harkita uudelleen kauppasuhteitaan Israelin kanssa?

Kysymyksen nro 20 esittäjä Jens Holm (H-0014/09)**Aihe: Israelin kanssa tehtyjen sopimusten jäädyttäminen**

srael käynnisti joulunpyhinä operaation "Valettu lyijy". Tähän mennessä yli 900 palestiinalaista on saanut surmansa ja tuhannet ovat haavoittuneet. EU:n ja Israelin välisen yhteistyösopimuksen 2 artiklassa vaaditaan, että ihmisoikeuksia on kunnioitettava. On ilmeisempää kuin koskaan, että Israel on rikkonut tätä. Lokakuussa 2005 EU jäädytti Uzbekistanin kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen 2 artiklaan viitaten.

Onko neuvosto valmis antamaan pontta Israelin kanssa tehdyssä kauppasopimuksessa olevalle ihmisoikeusvaatimukselle ja jäädyttämään sopimuksen? Mitä muita toimenpiteitä on suunnitteilla, jotta Israel saadaan luopumaan väkivallasta?

Kysymyksen nro 21 esittäjä Willy Meyer Pleite (H-0018/09)**Aihe: EU:n ja Israelin assosiaatiosopimuksen jäädyttäminen ihmisoikeuksia koskevan 2 artiklan rikkomisen vuoksi**

Gazan äskettäinen sota on osoittanut jälleen, että Israel rikkoo kansainvälistä rikosoikeutta ja humanitaarista oikeutta konfliktissaan palestiinalaisten kanssa.

EU:n ja Israelin assosiaatiosopimuksessa on lauseke, joka edellyttää ihmisoikeuksien kunnioittamista. On selvää, että Israelin hallitus on rikkonut lauseketta. Sen armeijan voimankäyttö on ollut kohtuutonta ja umpimähkäistä, mikä on aiheuttanut kuolemantapauksia siviiliväestön parissa, haittaa ja tuhoa siviili-infrastruktuureille (sairaaloille, yliopistoille, silloille, teille, sähkönjakelulle, viemäriverkostolle). Taloja on tuhottu, Gazan väestö on piirretty ja eristetty ja ihmisiä pidätetään mielivaltaisesti ja kohdellaan huonosti ja kidutetaan.

Katsooko neuvosto tässä tilanteessa, että sen olisi jäädytettävä EU:n ja Israelin nykyisen sopimuksen soveltaminen siksi ajaksi, kun ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevaa lauseketta ei noudateta?

Kysymyksen nro 22 esittäjä Georgios Toussas (H-0024/09)**Aihe: Poliittisten arabipuolueiden sulkeminen pois Israelin vaaleista**

Israelin keskusvaalilautakunta päätti 12. tammikuuta kieltää kahta Israelin parlamentissa (Knessetissä) istuvaa poliittista arabipuoluetta, tarkemmin sanottuna Yhdistynyttä arabilistaa Ta'alia ja Baladia, osallistumasta Israelin ensi helmikuussa pidettäviin vaaleihin. Tämä päätös, joka johtaa arabitaustaisten Israelin kansalaisten sulkemiseen poliittisen elämän ulkopuolelle, mitätöi Israelin arabiyhteisön demokraattiset poliittiset oikeudet ja rikkoo räikeästi poliittisia vapauksia sekä oikeutta ilmaisunvapauteen. Tämä arabipuolueiden kieltäminen liittyy uutena vaiheena Israelin hallituksen rikollisiin sotatoimiin Palestiinan kansaa vastaan ja tuhansien palestiinalaissiviilien, joiden joukossa satoja lapsia, barbaarimaiseen teurastukseen Gazan alueella.

Kun otetaan huomioon tämä Israelin politiikka, joka rikkoo avoimesti perusvapauksia, tuomitseeko neuvosto Israelin toimet? Aikooko se keskeyttää EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen soveltamisen?

Yhteinen vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan Gazan kaistalla olevien siviilien vaikeasta tilanteesta.

Euroopan unioni pahoittelee syvästi tämän konfliktin aiheuttamia ihmishenkien menetyksiä, etenkin siviiliuhreja. Neuvosto on viimeksi 26. tammikuuta pitämänsä istunnon päätelmissä muistuttanut kaikkia konfliktin osapuolia siitä, että ne kunnioittaisivat täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja täyttäisivät kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaiset velvoitteensa. Neuvosto jatkaa ihmisoikeuksia koskevien vakavien huoleaiheidensa esille tuomista keskusteluissa Israelin kanssa kaikkien korkean tason kokousten puitteissa. Viimeksi ne otettiin esille EU:n ulkoministerien ja Israelin ulkoministeri Tzipi Livnin yhteisellä päivällisellä 21. tammikuuta 2009.

Arvoisien parlamentin jäsenten mainitsemia kysymyksiä, jotka koskevat EU:n ja Israelin assosiaatiosopimusta sekä suhteiden parantamista Israeliin, ei käsitelty 26. tammikuuta pidetyn neuvoston kokouksen päätelmissä.

Neuvoston mielestä on yleisesti ottaen olennaisen tärkeää pitää auki kaikki diplomaattiset ja poliittiset yhteydet. Neuvosto katsoo positiivisen suostuttelun tehokkaimmaksi tavaksi välittää EU:n viestejä.

Arabipuolueiden poissulkemista Israelin vaaleista koskevan kysymyksen osalta neuvosto on pannut merkille Israelin valtion korkeimman oikeuden 21. tammikuuta 2009 antaman päätöksen. Sillä kumottiin keskusvaalilautakunnan päätös, jonka mukaan arabinationalistisen puolueen (National Democratic Assembly - Balad) ja Yhdistyneen arabilistan (United Arab List and Arab Movement for Change) vaalilistat suljettiin pois 10. helmikuuta 2009 pidettävistä Israelin parlamentin (Knessetin) vaaleista.

*
* *

Kysymyksen nro 23 esittäjä Linda McAvan (H-0003/09)

Aihe: Opettajat kehitysmaissa

Toimet koulunkäynnin lisäämiseksi kehitysmaissa ovat olleet varsin menestyksekkäitä, mutta oppilaiden määrän lisääntyminen kouluissa ei ole vastannut opettajien määrän lisääntymistä. Monissa kehitysmaiden luokkahuoneissa oppilaiden suhde opettajaan on usein 100:1 tai jopa korkeampia. Kehitysmaiden lainoihin sovellettavissa nykyisissä Kansainvälisen valuuttarahaston ehdoissa asetetaan rajoja julkisen sektorin menoille kokonaisuudessaan ja lisäksi niissä asetetaan yläraja opettajien palkoille. Miljoonat koululaiset eivät saa tarvitsemaansa opetusta, koska verosäännökset estävät kehitysmaita palkkaamasta riittävästi opettajia.

Kun otetaan huomioon, että asianmukaisen koulutuksen tarjoaminen lapsille on erittäin tärkeää todellisen kestävä kehityksen varmistamiseksi, aikooko neuvosto painostaa Kansainvälistä valuuttarahastoa sallimaan enemmän verojoustoa, jotta kehitysmaat voivat tarjota lapsilleen opettajia, joita he välttämättä tarvitsevat?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan siitä, että monissa kehitysmaissa on liian vähän opettajia ja muita keskeisten alojen ammattilaisia, kuten lääkäreitä ja sairaanhoitajia.

Yleismaailmallisen peruskoulutuksen turvaaminen vuoteen 2015 mennessä on vuosituhatosen kehitystavoitteiden tavoite 2. Tämän tavoitteen mukaisesti unioni on määritellyt koulutuksen yhdeksi köyhyyden poistamisen moniulotteisista näkökohdista kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa. EU myös edistää mahdollisuuksien mukaan yleisen tai alakohtaisen talousarvotuen käyttämistä koulutusbudjetteihin.

Opettajien puute ja opettajien huonot palkat aiheuttavat ongelmia juuri kehitysmaissa, joissa opettajien aseman parantaminen on ratkaiseva edellytys koulutuksen turvaamiselle. Omavastuullisuuden periaatteen mukaisesti kumppanimaiden tehtävänä on määritellä omat kehitysyhteistyötä koskevat ensisijaiset tavoitteensa, joiden perusteella ne osoittavat asianmukaisen osuuden talousarviosta koulutukseen. Opettajien palkat eivät myöskään saisi olla kohtuuttoman suuret verrattuna kumppanimaan julkisen sektorin keskimääräisiin palkkoihin.

Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF:n) osalta on muistettava, että unionin jäsenvaltiot muodostavat vain pienen osan rahaston kaikkiaan 185 jäsenmaasta. Valtaosa jäsenistä on kehitysmaita, jotka ovat tietysti mukana päättämässä IMF:n toiminnasta. Jos jäsenvaltioilla on ongelmia maksutaseen vajauksen rahoittamisessa, IMF:n rahoitusta voidaan käyttää elvytystarkoituksiin. Kansalliset viranomaiset suunnittelevat rahoitustukea saavaa toimintaohjelmaa tiiviissä yhteistyössä IMF:n kanssa, ja rahoitustuen jatkuminen riippuu ohjelman tehokkaasta täytäntöönpanosta.

IMF myös antaa köyhyyden vähentämishojelman ja ulkoisten häiriöiden lieventämishojelman kautta halpakorkoisia lainoja alhaisen tulotason maille.

*
* *

Kysymyksen nro 24 esittäjä Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)**Aihe: Kielletyn al-Manar-televisiokanavan lähetykset**

Saksa kielsi äskettäin al-Manar-televisiokanavan toiminnan alueellaan. Kiellon vuoksi kukaan ei saa tehdä yhteistyötä al-Manarin kanssa. Tätä ennen televisiokanavan lähetykset on kielletty Ranskassa, Espanjassa ja Alankomaissa, koska se loukkaa eurooppalaista audiovisuaalialan lainsäädäntöä.

Saksan sisäasiainministeri perusteli 11. marraskuuta antamaansa kieltoa sillä, että al-Manar-televisiokanavan tarkoituksena on tukea ja kannattaa väkivaltaa ja vaatii sitä keinona poliittisten ja uskonnollisten tavoitteiden saavuttamiseen. Kiellossa todetaan myös al-Manar-televisiokanavan kehottavan marttyyriuteen itsemurhaiskuja tekemällä, ja siinä luetteloidaan, kuinka kanava on siteerannut Koraanin suuria oikeuttaakseen väkivallan ja edistääkseen sitä.

Mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa lopettaakseen al-Manar-televisiokanavan lähetykset Eurooppaan Nilesatin välityksellä? Voiko komissio muussa tapauksessa selittää, miksi näin ei ole tehty? Onko EU:n terrorismin torjunnan koordinaattori antanut mitään suosituksia siitä, kuinka estetään Euroopan muslimien radikalisoituminen al-Manar-televisiokanavan kaltaisten, terrorismia lietsovien kanavien toiminnan seurauksena?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto antoi toisena lainsäätäjänä toimineen Euroopan parlamentin kanssa 18. joulukuuta 2007 direktiivin 2007/65/EY (audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin), jolla saatettiin ajan tasalle oikeudelliset puitteet EU:n televisiolähetystoiminnalle ja audiovisuaalisille mediapalveluille⁽⁶⁾. Tämän direktiivin 3 b artiklassa kielletään lähetykset, joissa yllytetään vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

Tämän direktiivin ja sen edeltäjän, televisio ilman rajoja -direktiivin, soveltamisalaan voivat kuulua EU:n ulkopuolelle sijoittautuneen organisaation lähettämät ohjelmat, kuten Al Manar ja Al Aqsa, sillä edellytyksellä, että ne käyttävät "jäsenvaltiolle kuuluvaa" satelliittilaitteistoa. Neuvoston käsityksen mukaan Ranskan sääntelyviranomaisen antoi tämän säännöksen perusteella tammikuussa 2009 määräyksen, jolla kiellettiin Al Aqsan lähetykset Eutelsatin kautta. Al Manaria lähetetään edelleen Nilesatin ja Arabsatin kautta, mutta näiden organisaatioiden tilanne on erilainen, koska ne eivät käytä EU:n satelliittilaitteistoja. Sen vuoksi EU:n on vaikea ryhtyä asianmukaisiin toimiin.

Tässä tilanteessa neuvoston tiedossa on, että komissio tutkii keinoja tämän kysymyksen esille tuomiseksi poliittisessa vuoropuhelussa niin Egyptin kuin Libanoninkin kanssa. Neuvosto pyrkii vastaavasti varmistamaan tämän kysymyksen käsittelyn, kun se on tekemisissä näiden maiden kanssa.

Radikalisoituminen ja terroristiryhmiin värväys ovat useita vuosia kuuluneet EU:n tärkeimpiin turvallisuuskysymyksiin. Tämän ilmiön käsittelemiseksi on laadittu ja hyväksytty erityisiä EU:n asiakirjoja, esimerkiksi strategisia asiakirjoja, kuten Euroopan unionin terrorisminvastainen strategia ja toimintasuunnitelma sekä radikalisoitumista ja terroristien värväystoimintaa koskeva Euroopan unionin strategia ja toimintasuunnitelma.

EU:n terrorismin torjunnan koordinaattori on edistänyt radikalisoitumisen vastaisten toimenpiteiden kehittämistä Euroopassa ja muualla maailmassa. Radikalisoituminen on yksi suurimmista uhista, joita Euroopalla on vastassaan, kuten Eurooppa-neuvoston viime huippukokoukseen toimitetussa selvityksessä Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta todetaan. Marraskuun 27. ja 28. päivänä 2008 kokoontunut oikeus- ja sisäasioiden neuvosto hyväksyi radikalisoitumista koskevan tarkistetun strategian ja toimintasuunnitelman.

*
* *

⁽⁶⁾ EUVL L 322, 18.12.2007, s. 27–45.

Kysymyksen nro 25 esittäjä Kathy Sinnott (H-0015/09)**Aihe: Virkistyskalastus**

Olen ymmärtänyt, että puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo käynnistää työryhmätasolla neuvottelut komission ehdotuksesta, jolla pyritään kodifioimaan EU:n nykyistä valvonta- ja täytäntöönpanolainsäädäntöä kalastuksen alalla. Eräällä virkistys- ja urheilukalastukseen liittyvällä ehdotuksen näkökohdalla on merkittävä vaikutus Irlannin kansalaisiin.

Voiko puheenjohtajavaltio Tšekki tämentää, mistä virkistyskalastuksen valvontaan liittyvistä toimenpiteistä se aikoo keskustella?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto voi vahvistaa, että komissio toimitti 14. marraskuuta 2008 neuvostolle ehdotuksen neuvoston asetukseksi yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi⁽⁷⁾. Ehdotuksessa säädetään virkistyskalastuksen valvontaa koskevista toimenpiteistä, joihin kuuluvat saaliiden kirjaaminen ja lupavaatimukset.

Keskustelut neuvoston työryhmissä aloitettiin 22. tammikuuta.

Neuvosto tarkastelee huolellisesti kaikkia komission ehdotuksen näkökohtia. Neuvosto ei kuitenkaan vielä pysty muodostamaan riittävää näkemystä ehdotukseen sisältyvistä toimenpiteistä, koska se on alkanut tutkia ehdotusta vasta äskettäin.

*
* *

Kysymyksen nro 26 esittäjä Katrin Saks (H-0017/09)**Aihe: Euroopan unionin, Viron ja Venäjän välinen raja**

Euroopan unioni suositteli vuonna 1997, että Venäjä allekirjoittaisi pikaisesti rajasopimuksen Viron kanssa. Valtiot allekirjoittivat rajasopimuksen 18. toukokuuta 2005, mutta Venäjä perui allekirjoituksensa, koska Venäjän viranomaiset eivät hyväksyneet Viron parlamentin lisäämää yksipuolista julistusta, jossa viitattiin vuoden 1920 Tarton rauhansopimukseen ja toisen maailmansodan jälkeiseen miehitykseen. Elokuun lopussa vuonna 2006 Venäjä ehdotti Virolle neuvottelujen aloittamista uudesta rajasopimuksesta, jossa olisi maininta siitä, että osapuolien välillä ei ole aluekiistoja ja kaikki aiemmat rajakysymystä koskevat sopimukset lakkaavat olemasta voimassa. Viron tasavallan ulkoministeri Urmas Paet kehotti Interfax-uutistoimistolle 25. joulukuuta 2007 antamassaan haastattelussa Venäjän viranomaisia ratifioimaan rajasopimuksen ja Viro on pitänyt myönteisenä Venäjän ja Latvian rajasopimusten voimaantuloa 18. joulukuuta 2007. Jokainen edistysaskel EU:n ja Venäjän suhteiden asettamisessa vakaalle sopimus pohjalle on koko EU:n ja myös Viron edun mukainen. Latvian ja Venäjän rajasopimuksen voimaantulo saattaisi rohkaista Venäjää etenemään myös Viron ja Venäjän rajasopimuksen kanssa.

Voiko neuvoston puheenjohtaja tarkentaa omaa suhtautumistaan ja suunnitelmissa olevia toimenpiteitä, joilla tuettaisiin yhtä unionin jäsenvaltiota, jolla on niinkin olennainen ongelma kuin rajojen kiistanalaisuus ja tunnustamattomuus?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on jo useiden vuosien ajan ja erityisesti sen jälkeen, kun Viro liittyi Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004, pyrkinyt vakuuttamaan Venäjän siitä, että Venäjän ja Viron välisen rajasopimuksen allekirjoittaminen ja ratifiointi ovat tärkeitä EU:n ja Venäjän suhteiden kannalta.

⁽⁷⁾ Asiak. 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 ja ADD 2.

Neuvosto oli tyytyväinen siihen, että rajasopimus allekirjoitettiin toukokuussa 2005 ja että Viron parlamentti ratifioi sen kesäkuussa 2005. Neuvosto toivoi, että myös Venäjä ratifioisi sopimuksen ja että sopimus tulisi voimaan mahdollisimman pian. Sen vuoksi neuvosto pahoitteli Venäjän päätöstä rajasopimuksen allekirjoituksen perumisesta.

Koska asia on edelleen ratkaisematta, neuvosto jatkaa pyrkimyksiä vakuuttaa Venäjä rajasopimuksen allekirjoittamisen ja ratifioinnin merkityksestä EU:n ja Venäjän suhteille, ja pahoittelee, että maiden historiaan liittyvien näkökohtien mainitseminen on aiheuttanut ongelmia.

Vaikka rajakysymykset kuuluvat pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, neuvosto korostaa yleisesti ottaen, että EU:n jäsenvaltioiden ulkorajojen ja naapurivaltioiden välisten ulkorajojen oikeusvarmuudella sekä EU:n jäsenvaltioiden ja Venäjän välisillä vakaila suhteilla on tärkeä merkitys. Tämän vuoksi EU:n ja Venäjän välisten kaikkien rajojen määrittäminen olisi saatava päätökseen. Määrityksen olisi perustuttava kansainvälisiin standardeihin, jotka on määriteltä toukokuussa 2003 luotujen yhteisten alueiden täytäntöönpanon välineeksi vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevassa etenemissuunnitelmassa, joka hyväksyttiin toukokuussa 2005 Moskovassa pidetyssä EU:n ja Venäjän välisessä huippukokouksessa.

*
* *

Kysymyksen nro 27 esittäjä Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Aihe: Tieturvallisuus

Yhteisön tasolla on toteutettu monia lainsäädäntötoimia, joilla pyritään vähentämään liikenneonnettomuuksissa kuolevien määrää EU:ssa. Tämä on EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan a kohdan mukaista. Perustamissopimuksen mukaisesti suoraan tienkäyttäjiiin vaikuttavat erityiset määräykset annetaan kuitenkin jäsenvaltioiden tieliikennelaeissa. Poikkeus tästä ovat heijastintuotteita koskevat standardoidut ohjeet, jotka laatii Euroopan standardointikomitea. Näitä sääntöjä jokaisessa jäsenvaltiossa on noudatettava kyseisten tuotteiden valmistuksessa.

Aikooko neuvosto ottaa huomioon, että ainoastaan 12 jäsenvaltiolla on säännöksiä tienkäyttäjien suojelusta vaateheijastinten avulla, joiden tarkoituksena on parantaa tieturvallisuutta EU:ssa? Myös puheenjohtajavaltio suunnittelee tieturvallisuuden parantamista uudessa tieturvallisuusohjelmassa vuosiksi 2011–2020?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto pitää tieturvallisuutta erittäin tärkeänä. Viime aikoina useat EU:n puheenjohtajavaltiot ovat puheenjohtajavaltio Tšekin tavoin korostaneet tieturvallisuutta koskevan yhteisön politiikan vahvistamisen tarvetta. Puheenjohtajavaltio Tšekin työohjelmassa todetaan erityisesti, että olisi aloitettava keskustelu tieturvallisuutta koskevien EU:n politiikkojen tulevasta linjaamisesta. Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään kuitenkin, että neuvosto voi toteuttaa lainsäädäntötoimia vain komission ehdotuksen pohjalta.

Arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen esille tuoman vaateheijastinten käytön osalta neuvosto on tietoinen siitä, että kaksitoista jäsenvaltiota on jo antanut vaateheijastinten käyttöä koskevaa lainsäädäntöä. Komissio ei tähän mennessä ole esittänyt asiaa koskevaa säädösehdotusta, jonka pohjalta neuvosto voisi harkita lainsäädäntötoimien toteuttamista yhdessä Euroopan parlamentin kanssa.

*
* *

Kysymyksen nro 28 esittäjä Sajjad Karim (H-0025/09)

Aihe: Euroopan sinistä korttia koskeva direktiivi

Euroopan parlamentti hyväksyi 20. marraskuuta 2008 äänin 388 puolesta, 56 vastaan ja 124 tyhjää lainsäädäntöpäätöslauselman (P6_TA(2008)0557), jolla tarkistettiin ehdotusta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (Euroopan sinistä korttia koskeva direktiivi).

Onko neuvosto vahvistanut päivämäärän tämän tärkeän ehdotuksen hyväksymiselle?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on päässyt yksimielisyyteen ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten.

Neuvoston toimivaltaiset yksiköt ovat tutkineet Euroopan parlamentin lausunnon, ja ehdotuksen tekstin on vielä täytettävä menettelyvaatimukset eli lingvistijuristien on viimeisteltävä se, minkä jälkeen se hyväksyttäneen virallisesti seuraavien kuukausien aikana.

*
* *

Kysymyksen nro 29 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0030/09)

Aihe: EU:n Latinalaisen Amerikan strategia

Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan strateginen kumppanuus on ollut voimassa Rio de Janeirossa Brasiliassa vuonna 1999 järjestetystä EU:n ja Latinalaisen Amerikan ensimmäisestä huippukokouksesta lähtien.

Mitkä ovat puheenjohtajavaltio Tshekin tasavallan ensisijaiset tavoitteet Latinalaisen Amerikan alueella erityisesti EU:n ja Venezuelan ja EU:n ja Kuuban suhteiden osalta?

Miten neuvosto on ennakoanut auttavansa Kolumbian hallitusta FARC-sissien panttivankien vapauttamisessa sekä rauhan ja sovinnon rakentamisessa?

Ennakoiko neuvosto mahdollisia muutoksia EU:n Latinalaisen Amerikan strategiaan Yhdysvaltojen uuden presidentin Barack Obaman virkaanastumisen seurauksena?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

EU:n Kuubaa koskeva kanta määriteltiin 23. kesäkuuta 2008 hyväksytyissä neuvoston päätelmissä. Neuvostossa jatketaan keskusteluja siitä, miten näiden päätelmien täytäntöönpanoon olisi pyrittävä. Lokakuun 16. päivänä Pariisissa pidetyssä ministerikokouksessa EU ja Kuuba sopivat jatkavansa poliittisia, taloudellisia, tieteellisiä, kulttuurisia ja erityisesti ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä koskevaa kokonaisvaltaista poliittista vuoropuhelua, joka perustuu vastavuoroisuuteen, syrjimättömyyteen ja tuloksellisuuteen. Neuvosto jatkaa vuonna 1996 annetussa yhteisessä kannassa määriteltyihin tavoitteisiin pyrkimistä sekä kaksitahoista lähestymistapaansa eli Kuuban viranomaisten ja kaikkien Kuuban yhteiskunnan alojen kanssa käytävää vuoropuhelua edistääkseen ihmisoikeuksien kunnioittamista ja todellista kehitystä kohti monimuotoista demokratiaa. Yhteinen kanta muodostaa edelleen perustan EU:n Kuuban-politiikalle ja erityisesti vaatimuksille, jotka koskevat kuubalaisten ihmisoikeustilanteen todellista ja mitattavissa olevaa kohentamista sekä kaikkien poliittisten vankien vapauttamista ehdoista.

Neuvosto seuraa edelleen tarkasti Venezuelan tilannetta ja harjoittaa politiikkaa, jossa vaalitaan yhteyksiä kaikkien tasojen viranomaisiin ja elimiin sekä oppositioon, jotta voitaisiin edistää kansallista vuoropuhelua ja estää kaikkien tahojen sellaiset toimet, jotka saattaisivat uhata maan vakautta tai heikentää demokratiaa ja oikeusvaltiojärjestelmää. Tämä strategia näyttää tuottavan tuloksia. Venezuelan molemmat osapuolet ovat tunnustaneet, että työmme on arvokasta.

Kolumbian osalta neuvosto pitää myönteisenä ja tukee selkeitä parannuksia, joita maassa saavutetaan jatkuvasti turvallisuuden alalla ja ihmisoikeuksien kunnioittamisessa ja joista osa on saatu aikaan äskettäin annetun lainsäädännön avulla. Neuvosto on silti edelleen huolissaan Kolumbian tilanteesta ja erityisesti rikollisuudesta. Siitä on esimerkkinä alkuperäisväestön oikeuksien puolustajan Aida Quilcuén puolison äskettäinen murha. Kolumbian viranomaisia on säännöllisesti vaadittu huolehtimaan asianmukaisin keinoin oikeutta ja rauhaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon onnistumisesta. Neuvosto myös kehottaa

toistamiseen laittomia aseistettuja ryhmiä vapauttamaan kaikki vankinsa, lopettamaan väkivaltaisuuudet ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia. EU jatkaa varsin säännöllisiä keskustelujaan Kolumbian viranomaisten kanssa ja tukee edelleen aseriisuntaa sekä oikeuden ja rauhan varmistamista.

On ennen aikaista pohtia Yhdysvaltojen uuden hallinnon suhteita Latinalaiseen Amerikkaan. Viittaukset perheiden ja muille vierailuille sekä rahojen siirtämiselle asetettujen Kuubaa koskevien rajoitusten poistamiseen ovat kuitenkin rohkaisevia. Muutokset ovat selkeä vastaus sekä Kuubassa että Yhdysvalloissa asuvien kuubalaisten pyyntöihin. Nämä toimenpiteet ovat vuoden 1996 yhteisessä kannassa määritellyn EU:n lähestymistavan mukaisia. Neuvosto aikoo jatkaa Yhdysvaltojen kanssa Latinalaisesta Amerikasta käytävää säännöllistä vuoropuhelua.

*
* *

Kysymyksen nro 30 esittäjä Athanasios Pafilis (H-0033/09)

Aihe: Israelin armeija käyttänyt valkoista fosforia sisältäviä pommeja Gazassa

Hyökkäyksissään palestiinalaisia vastaan Gazassa Israelin armeija käyttää valkoista fosforia sisältäviä pommeja, jotka ovat erityisen vaarallisia ja ovat jo aiheuttaneet hyvin vakavia palovammoja ja elintärkeiden elinten vammoja sadoille pikkulapsille ja yleisemmin palestiinalaissiviileille. Israelin armeija pommitti tällaisilla pommeilla muutama päivä sitten myös YK:n Gazan päämajaa sen johtajan mukaan. Näiden pommien käyttö asuinalueilla on – kuten tunnettua – kielletty tavanomaisten aseiden käyttöä koskevalla vuoden 1980 Geneven yleissopimuksella.

Tuomitseeko neuvosto sen, että Israel käyttää näitä aseita? Onko niiden käyttö neuvoston mielestä sotarikos ja aikooko se ryhtyä toimiin, jotta niiden käytöstä luovuttaisiin?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen huoleen Gazan tilanteesta. Neuvosto pahoittelee syvästi kärsimyksiä, jotka tämä konflikti on aiheuttanut siviiliväestölle.

EU toistaa olevansa sitoutunut kokonaisvaltaiseen ja alueelliseen lähestymistapaan Israelin ja arabien välisen konfliktin ratkaisemiseksi.

Neuvosto kehotti 26. tammikuuta kaikkia konfliktin osapuolia kunnioittamaan täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja täyttämään kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaiset velvoitteensa. Neuvosto totesi myös seuraavansa tiiviisti väitettyjä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia koskevia tutkimuksia ja pani tältä osin huolellisesti merkille YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin turvallisuusneuvostolle 21. tammikuuta antaman lausuman.

Puheenjohtajavaltio tuomitsi 15. tammikuuta Israelin tykistöiskun, jonka kohteena oli UNRWA:n rakennus Gazassa, ja vaati Israelia ryhtymään toimenpiteisiin tällaisen siviili- ja humanitaarisiin kohteisiin kohdistuneen iskun toistumisen estämiseksi.

*
* *

Kysymyksen nro 31 esittäjä Ryszard Czarnecki (H-0035/09)

Aihe: Lähi-idän rauhaa koskevat tulevaisuuden näkymät

Mikä on neuvoston näkemys Lähi-idän rauhaa koskevista tulevaisuuden näkymistä alueen viimeaikaisten tapahtumien valossa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on vakuuttunut siitä, että Gazan tilannetta on nyt korjattava siten, että molemmat osapuolet panevat täysimääräisesti täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1860, jossa edellytetään ennen kaikkea humanitaarisen avun vapaata ja esteetöntä kulkua Gazaan ja Gazan alueella. Tarvitaan kestävä tulitauko, jonka on perustuttava mekanismiin, jossa toisaalta otetaan huomioon Israelin turvallisuustarpeet estämällä aseiden salakuljetus ja toisaalta mahdollistetaan Gazan jälleenrakentaminen ja taloudellinen kehitys avaamalla rajanylityspaikkoja.

Neuvosto katsoo kuitenkin, että Gazan kriisiä on tarkasteltava laajemmassa yhteydessä. Neuvosto harjoittaa useissa päätelmissään esitettyihin toimintalinjauksiin perustuvaa aktiivista politiikkaa, jolla tuetaan sekä Gazan sodasta aiheutuneisiin kiireellisiin haasteisiin vastaamista että keskipitkän aikavälin toimia, joita tarvitaan uusien rauhan mahdollisuuksien edistämiseksi alueella. Tältä osin neuvosto katsoo, että Palestiinan sisäinen vuoropuhelu ja rauhanprosessin jatkaminen ovat erityisen tärkeitä.

Palestiinalaishallinto on osoittautunut luotettavaksi ja tehokkaaksi yhteistyökumppaniksi, joka on pystynyt estämään tilanteen pahenemisen Länsirannalla. Neuvosto kannustaa voimakkaasti Palestiinan sisäistä sovintoa presidentti Mahmoud Abbasin johdolla. Sovinto on keskeinen edellytys rauhalle, vakaudelle ja kehitykselle, ja sen avulla voitaisiin tukea Egyptin ja Arabiliiton asiaan liittyviä sovittelupyrkimyksiä.

Neuvosto on vakuuttunut siitä, että alueelle voidaan saavuttaa rauha vain saattamalla rauhanprosessi päätökseen siten, että sen tuloksena on Israelin kanssa rauhanomaisesti ja rinnakkain elävä itsenäinen, demokraattinen, yhtenäinen ja elinkelpoinen Palestiinan valtio Länsirannalla ja Gazassa. Näiden näkymien ylläpitämiseksi neuvosto kehottaa toistamiseen kumpaakin osapuolta täyttämään etenemissuunnitelman mukaiset velvoitteensa. EU katsoo arabimaiden rauhanaloitteen muodostavan vankan ja asianmukaisen perustan Israelin ja arabien välisen konfliktin kokonaisvaltaiselle ratkaisemiselle, ja on sitoutunut yhteistyöhön kvartetin, Yhdysvaltojen uuden hallinnon ja arabikumppanien kanssa tämän päämäärän saavuttamiseksi. Neuvosto pitää myönteisenä Yhdysvaltojen uuden Lähi-idän erityislähettilään Mitchellin välitöntä nimittämistä ja läsnäoloa alueella ja on valmis tiiviiseen yhteistyöhön hänen kanssaan.

*
* *

Kysymyksen nro 32 esittäjä Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Aihe: Palestiinassa asuvien kreikkalaisten ongelmat

Palestiinassa asuvien kreikkalaisten naisten yhdistyksen esittämien syytösten mukaan Israelin miehitysarmeija pakottaa alueella asuvat kreikkalaiset muiden palestiinalaisten tapaan elämään epäinhimillisissä oloissa. Tarkemmin sanoen Israelin viranomaiset tekevät kreikkalaisista passeista käyttökeltomomia laittamalla niihin Israelin leiman sekä passinhaltijan palestiinalaisen henkilöllisyystodistuksen numeron. Heikentämällä Kreikan passin viisumin asemaan he käytännössä katsoen kieltävät heiltä poispääsyn Tel Avivin lentokentältä ja pakottavat heidät matkustamaan Jordanian kautta. Myös muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaiset joutuvat kärsimään vastaavista liikkuvuutta koskevista ongelmista.

Aikooko neuvosto tuomita Israelin toimet ja vaatia sitä lopettamaan tämän räikeästi kansainvälistä oikeutta rikkovan toiminnan, jotta Kreikan kansalaisten oikeudet voidaan turvata?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuoma asia kuuluu ensisijaisesti yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan.

*
* *

KYSYMYKSET KOMISSIOLLE

Kysymyksen nro 42 esittäjä Eoin Ryan (H-1054/08)

Aihe: Suhteet Yhdysvaltoihin

Minkälaisin aloittein komissio aikoo edistää EU:n ja Yhdysvaltojen suhteita Barack Obaman astuttua Yhdysvaltojen presidentin virkaan 20. tammikuuta? Mitä asiaan liittyviä toimintalojkoja komissio aikoo tulevina kuukausina ottaa esille?

Vastaus

(EN) Komissio onnitteli presidentti Obamaa lämpimästi tämän virkaanastumisen johdosta. Komissio suhtautuu myönteisesti hänen ensimmäisiin toimiinsa, joiden tavoitteena on sulkea Guantanamo vankileiri, vahvistaa Yhdysvaltojen sitoutumista Lähi-idän rauhanprosessiin ja kehittää suhteita islamilaiseen maailmaan.

Maailmantalouden elvyttäminen on tulevien kuukausien ensisijainen tavoite. Komission on varmistettava, että EU:n ja Yhdysvaltojen politiikat tukevat toisiaan ja vahvistavat transatlanttista taloutta ylläpitämällä ja kehittämällä transatlanttisen talousneuvoston toimintaa. Komission olisi toimittava yhteistyössä voimistuvaa protektionismin kannatusta vastaan. Komissio haluaa tehdä ilmastonmuutosasioissa tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa. Tavoitteena on ennen kaikkea nopeasti kehittyvien maiden saaminen mukaan ja konkreettinen edistyminen monenvälisissä neuvotteluissa vuoden 2009 loppuun mennessä.

Ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaava Euroopan komission jäsen on kirjoittanut ulkoministeri Clintonille kirjeen komission näkemyksistä, jotka koskevat EU:n ulkosuhteiden välittömiä painopisteitä: kestävä tulitauko Gazassa, Afganistanin paikallisten edellytysten mukaiset valtiorakenteiden kehittämistarpeet ja keinot vakauden edistämiseen EU:n itäisissä naapurimaissa. Komission on myös oltava mukana luomassa tasapuolisia kansainvälisiä yhteistyörakenteita, jotka kattavat myös uudet nousevan talouden maat.

Pyrkimyksiä uuden perustan luomiseksi EU:n ja Yhdysvaltojen suhteille vahvistetaan vuoden 2009 puolivälissä pidettävän EU:n ja Yhdysvaltojen seuraavan huippukokouksen lähestyessä. Kun komissio on käynnistänyt painopisteitä koskevan toimivan vuoropuhelun uusien yhdysvaltalaisen virkaveljien kanssa, se tutkii myös, onko EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden institutionaaliset puitteet eli vuoden 1995 uusi transatlanttinen toimintaohjelma saatettava ajan tasalle, jotta se vastaisi paremmin yhteisiä tavoitteita.

EU:n on vastattava Yhdysvaltojen odotuksiin osoittamalla tehokkuutensa yhteistyökumppanina. EU:n on puhuttava yhdellä äänellä. Tältä kannalta Lissabonin sopimuksen nopea voimaantulo antaisi uutta pontta suhteille Yhdysvaltoihin.

*
* *

Kysymyksen nro 43 esittäjä Jim Higgins (H-1060/08)

Aihe: Suhteiden parantaminen Palestiinan kanssa

Voisiko komissio kertoa, onko Irlannin hallitus ottanut siihen yhteyttä pyrkimyksistä varmentaa suhteiden parantaminen Palestiinan viranomaisten kanssa ja tukeeko komissio tätä ehdotusta pitäen mielessä tarpeen auttaa Palestiinan valtion ja sen kansan kehitystä?

Vastaus

(EN) Irlannin ulkoministeri esitti joulukuussa komissiolle ja EU:n ulkoministereille pyynnön, joka koski komission suhteiden parantamista palestiinalaishallintoon.

Komissio perusti viime vuonna palestiinalaishallinnon kanssa neljä uutta alakoiteaa vuoropuhelun vakiinnuttamiseksi seuraavilla aloilla:

1. Talous- ja rahoitusasiat, kauppa, tullikysymykset
2. Sosiaalasiat

3. Energia, ympäristö, liikenne, tiede ja teknologia

4. Ihmisoikeudet, hyvä hallintotapa ja oikeusvaltion periaate.

Komissio järjesti jo joulukuussa 2008 ensimmäisen (ihmisoikeuksia, hyvää hallintotapaa ja oikeusvaltion periaatetta koskeneen) alakomitean kokouksen palestiinalaishallinnon kanssa.

Lisäksi neuvosto järjesti viime joulukuussa ministeritason poliittisen vuoropuhelun rinnalle ensimmäisen korkeiden virkamiesten tason poliittisen vuoropuhelun.

Nämä ovat merkittäviä ensimmäisiä askelia kahdenvälisen suhteiden syventämisessä. Ne osoittavat, että molemmat osapuolet ovat sitoutuneet tutkimaan eri vaihtoehtoja kahdenvälisen suhteiden syventämiselle ja laajentamiselle ottamalla huomioon Palestiinan valtion luomista koskevat yhteiset pyrkimykset.

Komission ja palestiinalaishallinnon yhteinen toimintasuunnitelma tarjoaa joka tapauksessa monia mahdollisuuksia yhteistyön parantamiseen. Komissio on valmis tehostamaan sen täytäntöönpanoa äskettäin perustettujen neljän alakomitean avulla.

*
* *

Kysymyksen nro 44 esittäjä John Bowis (H-1061/08)

Aihe: Rypälepommikielto

Komissio on varmasti tietoinen rypälepommien kauhistuttavista ominaisuuksista, erityisesti vaaroista, joita ne aiheuttavat lapsille, jotka poimivat niitä käsiinsä luullen niitä värillisiksi palloiksi.

Voiko komissio vahvistaa, että kuusi jäsenvaltiota kieltäytyi 3. joulukuuta 2008 allekirjoittamasta rypälepommien käytön kieltävää Oslon sopimusta? Aikooko komissio lähettää kyseisille hallituksille kirjeen, jossa se selvittää rypälepommien vaaroja ja vaatii näitä maita allekirjoittamaan sopimuksen?

Vastaus

(EN) Komissio oli tyytyväinen siihen, että kansainvälinen rypälepommeja koskeva sopimus avattiin Yhdistyneiden kansakuntien (YK) jäsenvaltioiden allekirjoitettavaksi Oslossa 3. joulukuuta 2008. Erityisen myönteisesti komissio suhtautui siihen, että kaikkiaan 193:sta YK:n jäsenvaltiosta 95 aloitti heti yleissopimuksen noudattamisen ja että neljä valtiota ratifioi sen nopeasti. Tämä vaikuttaa todella lupaavalta, ja komissio toivoo, että niin rypälepommien vaikutuksista kärsivät kuin niitä käyttävät ja valmistavat valtiot allekirjoittaisivat ja ratifioisivat yleissopimuksen nopeasti, jotta se voisi tulla voimaan mahdollisimman pian.

Rypälepommit kieltävä yleissopimus on ratkaiseva askel kohti konfliktien uhrien turvallisuuden parantamista monilla maailman alueilla. Komissio katsoo rypälepommeja koskevan yleissopimuksen ensisijaisesti humanitaariseksi välineeksi. Samalla komissio on tietoinen siitä, että tällaisella yleissopimuksella on myös aseidenriisun ja puolustuksen alalla merkitystä valtioille. Nämä ovat aloja, joilla Euroopan yhteisöllä ja komissiolla ei ole erityistä toimivaltaa. Jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää sopimuksen allekirjoittamisesta ja ratifioinnista.

Kehitysyhteistyön ja kehitysyhteistyötuen puitteissa komissiolla kuitenkin on tärkeä rooli yleissopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon tukemisessa. Komissio aikoo jatkaa kattavan avun antamista maille ja niiden väestöille kaikilla alueilla, joilla on sodan räjähtämättömiä jäänteitä. Apua annetaan rypälepommien vaikutusten torjumiseen, miinanraivaukseen, miinojen riskeistä valistamiseen ja uhrien auttamiseen liittyviin ohjelmiin.

*
* *

Kysymyksen nro 45 esittäjä Bernd Posselt (H-1069/08)

Aihe: Ukraina ja Moldova

Mitä mieltä komissio on poliittisesta kehityksestä ja ihmisoikeuksien kehittämisestä naapurimaissa Ukrainassa ja Moldovassa, joilla on läheiset yhteydet toisiinsa? Mitä toimia on tarkoitus toteuttaa seuraavaksi näiden geostrategisesti tärkeiden maiden vakauttamiseksi?

Vastaus

(EN) Komissio seuraa tarkasti poliittista ja ihmisoikeuksien kehitystä sekä Ukrainassa että Moldovan tasavallassa. Ihmisoikeuksien ja erityisesti perusvapauksien kunnioittamisella on tärkeä merkitys EU:n suhteille kumpaankin valtioon. Komissio on osallistunut merkittävällä panoksella näiden alojen tukemiseen käymällä poliittista vuoropuhelua, tukemalla kansalaisyhteiskunnan järjestöjä sekä rahoitus- ja teknisen yhteistyön avulla. Komissio ei ole epäröinyt ilmaista huolestuneisuuttaan aiheist, joissa ilmenee puutteita. Komissio on korostanut toistuvasti, että EU:n suhteiden syveneminen molempiin maihin riippuu niiden edistymisestä ihmisoikeuksiin liittyvien kansainvälisten sitoumusten noudattamisessa.

Komissio neuvottelee parhaillaan kunnianhimoisesta assosiaatiosopimuksesta Ukrainan kanssa ja aikoo lähiaikoina aloittaa neuvottelut uudesta, paremmasta sopimuksesta Moldovan tasavallan kanssa. Molemmilla sopimuksilla edistetään sitovien järjestelyjen avulla sisäisten uudistusten aikaansaamista näissä maissa. Sopimusten ansiosta komissio pystyy erityisesti lujittamaan edelleen yhteistyötä ihmisoikeusasioissa. Lisäksi itäistä kumppanuutta koskevassa ehdotuksessa suunnitellaan monenvälistä pohjaa, jonka komissio odottaa edistävän alueen vakautta huomattavasti. Se tarjoaa esimerkiksi lisää mahdollisuuksia koordinoida ratkaisupyrkimyksiä Transnistrian konfliktille sekä Ukrainan ja Moldovan tasavallan kahdenvälisille kiistakysymyksille, kuten niiden yhteisen rajan määrittämiselle.

*
* *

Kysymyksen nro 46 esittäjä Pedro Guerreiro (H-0008/09)**Aihe: EU:n ja Israelin suhteet**

Israel on miehittänyt jo yli 40 vuoden ajan Länsirannan, Gazan ja Itä-Jerusalemien palestiinalaisalueita. Se murhaa, pidättää, sortaa ja vainoaa, ryöstää ja riistää Palestiinan kansaa ja kieltää siltä perustavimmatkin oikeudet nöyryyttäen sitä hirvittävillä tavoilla ja pakottaen sen elämään epäinhimillisissä oloissa.

Israelin julma ja aiheeton hyökkäys Gazan palestiinalaisten kimppuun on kiihtymässä ja Israelin armeija on syyllistynyt kammottaviin rikoksiin. Israel loukkaa kaikin tavoin kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia miehityksillä palestiinalaisalueilla, joten mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen kiireesti tarvittavan humanitaarisen avun Gazan alueen palestiinalaisille?

Miksi komissio ei ryhdy toimiin keskeyttääkseen EU:n ja Israelin väliset sopimukset ja kaikki toimet suhteiden syventämiseksi?

Vastaus

(EN) Kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen matkusti alueelle viime viikolla ja ilmoitti maanantaina 26. tammikuuta 32 miljoonan euron hätäavusta Gazan väestölle käytettäväksi ruokaan, suojiin, terveydenhuoltoon ja psykologiseen apuun.

Jo aiemmin tässä kuussa komissio osoitti yli kymmenen miljoonaa euroa Gazan humanitaarisen tilanteen parantamiseen. Tämän lisäksi vuoden 2008 aikana vastaavaan tukeen osoitettiin 73 miljoonaa euroa. Apu ohjataan elintarvikkeisiin, hätäsuojien korjaamiseen ja lääkintäavun lisäämiseen. Nämä kaikki määriteltiin painopisteiksi Yhdistyneiden kansakuntien avustus- ja työjärjestön (UNRWA:n) 30. joulukuuta 2008 esittämässä pikavetoomuksessa.

Kuten varmasti tiedättekin, komissio rahoittaa Gazan voimallaitoksen käyttämän polttoaineen. Koordinoinnin parantamiseksi komissio on lähettänyt Israelin hallituksen perustamaan yhteiseen yhteyskeskukseen kokopäiväisen virkamiehen, joka avustaa humanitaarisen avun toimittamisessa.

UNRWA voi myös tulevaisuudessa luottaa komission apuun. Tänä vuonna komissio maksaa aluksi 66 miljoonan euron suorituksen järjestön yleiseen talousarvioon ja antaa tarvittaessa lisätukea humanitaarisen ja ruoka-avun muodossa.

Tulevina viikkoina komissiota pyydetään osallistumaan hätäaputoimiin ja myöhemmin myös Gazan jälleenrakentamiseen. Tässä yhteydessä komissio odottaa, että väestön kiireellisimpiä tarpeita käsiteltäisiin kansainvälisessä avunantajakonferenssissa, joka on määrä pitää Egyptissä 28. helmikuuta. Komissio aikoo säilyttää keskeisen roolin koko tämän prosessin ajan.

Israelin kanssa tehdyn assosiaatiosopimuksen mahdollista keskeyttämistä koskevan toisen kysymyksen osalta komissio tiedostaa, että on turhauttavaa huomata tämän asian päätyneen etenkin viime vuoden aikana

ojasta allikkoon. Kaiken kaikkiaan komissio kuitenkin arvioi (ottaen huomioon myös ulkosuhteiden neuvostossa kokoontuneiden EU:n ulkoministerien näkemykset), että assosiaatiosopimuksen keskeyttämisen kaltaiset toimenpiteet eivät suinkaan lisäisi Israelin viranomaisten myötämielisyyttä kestävään ratkaisuun tähtääville kansainvälisen yhteisön pyrkimyksille.

Suhteiden parantamisen mahdollisuudet riippuvat komission mielestä siitä, miten tilanne kehittyy paikan päällä. Tällä hetkellä komission toiminalla on kokonaan toinen painopiste eli Gazan tilanne erityisesti sen jälkeen, kun 18. tammikuuta julistettu väliaikainen tulitauko on alkanut. Gazan väestöllä on välittömiä perustarpeita, joista komission on huolehdittava.

Komissio katsoo sen vuoksi, ettei nyt ole sopiva hetki käsitellä tätä kysymystä, ja aikoo palata siihen, kun olosuhteet sallivat.

*
* *

Kysymyksen nro 47 esittäjä Jens Holm (H-0009/09)

Aihe: Israelin kanssa tehtyjen sopimusten jäädyttäminen

Israel käynnisti joulunpyhinä operaation "Valettu liijy". Tähän mennessä yli 900 palestiinalaista on saanut surmansa ja tuhannet ovat haavoittuneet. EU:n ja Israelin välisen yhteistyösopimuksen 2 artiklassa vaaditaan, että ihmisoikeuksia on kunnioitettava. On ilmeisempää kuin koskaan, että Israel on rikkonut tätä. Lokakuussa 2005 EU jäädytti Uzbekistanin kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen 2 artiklaan viitaten.

Onko komissio valmis antamaan pontta Israelin kanssa tehdyssä kauppasopimuksessa olevalle ihmisoikeusvaatimukselle ja jäädyttämään sopimuksen? Mitä muita toimenpiteitä on suunnitteilla, jotta Israel saadaan luopumaan väkivallasta?

Vastaus

(EN) Ihmisoikeuksien kunnioittaminen kuuluu Euroopan unionin perusarvoihin ja on keskeinen osa EU:n ulkopolitiikkaa. Komissio antaa sen vuoksi suuren painoarvon ihmisoikeuksien suojaamiselle suhteissaan Israeliin.

Tapaamisissaan Israelin viranomaisten kanssa komissio ilmaisee huolensa palestiinalaisten ihmisoikeustilanteesta erityisesti Gazassa ja muistuttaa jatkuvasti Israelia sille kuuluvista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisista velvoitteista.

Kaiken kaikkiaan komissio kuitenkin arvioi (ottaen huomioon myös ulkosuhteiden neuvostossa kokoontuneiden EU:n ulkoministerien näkemykset), että assosiaatiosopimuksen keskeyttämisen kaltaiset toimenpiteet eivät suinkaan lisäisi Israelin viranomaisten myötämielisyyttä kestävään ratkaisuun tähtääville kansainvälisen yhteisön pyrkimyksille.

Komissio seuraa silti tarkasti tutkimuksia, joita tehdään parhaillaan kummankin osapuolen toimista viimeisimmän konfliktin aikana.

EU:n ulkoministerit kokoontuivat Gazan kriisin puhjettua 30. joulukuuta Pariisiin hätäkokouksen laatimaan ehdotuksia (Pariisin julistuksen) konfliktin ratkaisemiseksi. Pian neuvoston kokouksen jälkeen EU:n troikka lähti alueelle saadakseen vihollisuudet loppumaan välittömästi.

Komissio on kriisin alusta lähtien ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavan komission jäsenen ohjeiden mukaisesti keskittänyt koko yhteydenpitonsa Israeliin ja kaikki keskustelut sen kanssa kriisin käsittelyn kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Muita aiheita koskevat tapaamiset on itse asiassa pantu jäihin, koska Gazalle on annettu suurin painoarvo. Tämä on kerrottu Israelin viranomaisille, jotka ovat ymmärtäneet, että Gaza on tällä hetkellä etusijalla kaikkiin muihin keskustelunaiheisiin nähden.

Väliaikaisen tulitauon saavuttamisen jälkeen komissio pyrkii nyt siihen, että tulitauko muutetaan pysyväksi. Samanaikaisesti komissio osallistuu Palestiinan väestön humanitaarisen tilanteen parantamiseen ja huolehtii siitä, että Gazan voimalaitos toimii, vaikkakin puutteellisesti.

Viime viikolla kokoontunut yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto päätti laatia EU:n toimintasuunnitelman. Siinä keskitytään ensisijaisesti välittömän humanitaariseen hätäavun toimittamiseen Gazan väestölle, ja siihen sisältyy myös tuki aseiden ja ammusten laittoman kaupan estämiselle,

rajanylityspaikkojen pysyväle uudelleen avaamiselle, kunnostus- ja jälleenrakennustoimille sekä rauhanprosessin jatkamiselle.

Komission painopisteenä suhteissa Israeliin on tällä hetkellä edelleen Gazan tilanne ja erityisesti humanitaarisen avun saantia ja tarjoamista koskevat kysymykset. Vuoropuhelu Israelin kanssa on erittäin tärkeää kaikkien näiden asioiden kannalta.

*
* *

Kysymyksen nro 48 esittäjä Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Aihe: EU:n tutkintalautakunnan perustaminen Israelin Gazassa tekemien kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkausten tutkimista varten

Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvosto on päättänyt lähettää valtuuskunnan tutkimaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia, joihin miehitysvalta Israel on syyllistynyt Palestiinan kansaa vastaan viimeaikaisessa Gazan sodassa.

Aikooko komissio ehdottaa Euroopan unionille, että se perustaisi valtuuskunnan, jonka tehtävänä on tutkia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia Gazan alueella 27. joulukuuta 2008 alkaneen sodan aikana?

Vastaus

(EN) Useat kansainväliset toimijat ja kansalaisyhteiskunnan ryhmät ovat vaatineet niiden tapausten perusteellista kansainvälistä tutkimista, joissa on käynyt ilmi kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön noudattamatta jättäminen (esimerkiksi Yhdistyneiden kansakuntien (YK) koulujen ja laitosten tulittaminen, valkoisen fosforin käyttö tiheästi asutuilla alueilla).

Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri Ban Ki Moon ilmoitti, että YK aikoo lähiaikoina aloittaa kyseisen tutkimuksen. Myös Israel on käynnistänyt omat tutkimuksensa, joiden tuloksia odotetaan parhaillaan. Pääministeri Ehud Olmert on koonnut erikoisryhmän käsittelemään kanteita, jotka on nostettu Israelin viranomaisten toiminnasta Cast Lead -operaation aikana.

Viime maanantaina kokoontuneessa ulkosuhteiden neuvostossa todettiin, että EU tulee seuraamaan tiiviisti väitettyjä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia koskevia tutkimuksia.

Komissio katsoo, että on tutkittava perusteellisesti ne äärimmäisen vakavat syytökset, joita Punaisen Ristin kansainvälinen komitea ja muut tahot ovat esittäneet kummankin osapuolen toiminnasta tämän konfliktin aikana. Tällaisessa puolueettomassa tutkimuksessa olisi tarkasteltava tapahtuneita rikkomuksia ja osoitettava jälleen kerran kansainvälisen oikeuden ensisijaisuus kansallisiin lakeihin nähden.

*
* *

Kysymyksen nro 49 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0031/09)

Aihe: EU:n Latinalaisen Amerikan strategia

Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan strateginen kumppanuus on ollut voimassa Rio de Janeirossa Brasiliassa vuonna 1999 järjestetystä EU:n ja Latinalaisen Amerikan ensimmäisestä huippukokouksesta lähtien.

Mitkä ovat komission lyhyen aikavälin ja pitkän aikavälin tavoitteet Latinalaisen Amerikan alueella erityisesti EU:n ja Venezuelan ja EU:n ja Kuuban suhteiden osalta.

Miten komissio on ennakoanut auttavansa Kolumbian hallitusta FARC-sissien panttivankien vapauttamisessa sekä rauhan ja sovinnon rakentamisessa?

Ennakoiko komissio mahdollisia muutoksia EU:n Latinalaisen Amerikan strategiaan Yhdysvaltojen uuden presidentin Barack Obaman virkaanastumisen seurauksena?

Vastaus

(EN) 1. Tänä vuonna tulee kuluneeksi kymmenen vuotta EU:n, Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden välisen strategisen kumppanuuden perustamisesta. Kumppanuuden tavoitteet ovat seuraavat: tiivis poliittinen

vuoropuhelu, demokraattisen hallintotavan lujittaminen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, yhdentymisprosessien tukeminen, johon kuuluu myös assosiaatiosopimusten verkoston perustaminen, sekä laaja yhteistyö köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentämiseksi ja koulutustason parantamiseksi.

Näitä tavoitteita mukautetaan jatkuvasti uuteen kehitykseen ja maailmanlaajuisiin haasteisiin, joita ovat muun muassa tämänhetkisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset sekä välttämätön tarve hillitä ilmastonmuutosta ja varmistaa energiansaanti.

Komissio tulee käsittelemään näitä aiheita tulevilla kokouksilla, kuten Prahassa toukokuussa 2009 pidettävässä Euroopan unionin ja Rion ryhmän välisessä ministerikokouksessa sekä (Espanjassa vuonna 2010 pidettävän) Latinalaisen Amerikan, Karibian maiden ja EU:n välisen seuraavan huippukokouksen valmisteluissa.

Venezuelan osalta tavoitteemme on vahvistaa suhteita ja käydä vuoropuhelua yhteistä etua koskevista aloista entistä säännöllisemmin, avoimemmin ja rakentavammin sekä kehittää taloudellista vuoropuhelua ja kahdenvälistä yhteistyötä (vuosille 2007–2013 on osoitettu 40 miljoonaa euroa kahteen painopisteeseen, jotka ovat Venezuelan valtion nykyaikaistaminen ja sen talouden monipuolistaminen).

Kuuban osalta kehitysyhteistyötä EY:n ja Kuuban välillä on jatkettu vuonna 2008 annettujen neuvoston päätelmien perusteella. EY:n kehitysyhteistyötä aletaan lyhyellä aikavälillä tehdä tilannekohtaisesti ja se kanavoidaan YK:n järjestöjen sekä eurooppalaisten ja paikallisten kansalaisjärjestöjen kautta. Yksi tämän yhteistyön päätavoitteista on tukea jälleenrakentamis- ja kunnostustöitä vuoden 2008 hurrikaanien jälkeen.

Kuuba on ainoa Latinalaisen Amerikan ja Karibian maa, jonka kanssa EU:lla ei ole sopimusjärjestelyjä. Komissio toivoo, että suhteet Kuubaan voidaan normalisoida keskipitkällä aikavälillä.

2. Komissio tarjoaa Kolumbian hallitukselle kaiken mahdollisen tuen ja solidaarisuuden FARC:n pitämien panttivankien vapautuksen varmistamiseen. Aiempien kokemusten perusteella Kolumbian hallitus on kuitenkin tässä tapauksessa päättänyt rajoittaa muiden valtioiden ja Vatikaanin antamaa tukea, ja komission on kunnioitettava tätä päätöstä.

Mitä tulee rauhanrakentamisprosessiin, komissio osoittaa 70 prosenttia antamastaan tuesta (yli 160 miljoonaa euroa) erityisesti rauhanrakentamiseen, vaihtoehtoiseen ja kestäväan kehitykseen sekä huumeiden torjuntaan. Lisäksi 20 prosenttia tästä tuesta kohdistetaan oikeusvaltion periaatteiden lujittamiseen Kolumbiassa muun muassa vahvistamalla oikeuslaitosta ja edistämällä ihmisoikeuksien toteutumista. Ensisijaisena tavoitteenamme Kolumbiassa pysyy kiistattomasti rauhan ja vakauden rakentaminen.

3. Komissio ylläpitää hyviä ja toimivia suhteita Yhdysvaltojen hallintoon Latinalaista Amerikkaa koskevissa kysymyksissä. Yhdysvaltojen kanssa käydään (kaksi kertaa vuodessa) EU:n troikan korkeiden virkamiesten tasolla säännöllistä poliittista vuoropuhelua, jossa käsitellään erityisesti Latinalaista Amerikkaa ja Karibian maita. Olemme vakuuttuneita siitä, että tätä rakentavaa vuoropuhelua ja yhteistyötä jatketaan uuden Obaman hallinnon kanssa.

Presidentti Obama ei toistaiseksi ole antanut selkeitä lausuntoja tulevista suhteista Latinalaiseen Amerikkaan. Ensimmäiset viitteet ovat kuitenkin myönteisiä. Niistä on esimerkkinä se, että Obama tapasi presidenttikautensa alussa muutamia viikkoja sitten Meksikon presidentti Calderonin. Kestää vielä jonkin aikaa, ennen kuin tätä aluetta koskevasta presidentti Obaman strategiasta ja sitoumuksista saadaan lisää tietoa. Huumeiden ja järjestäytyneen rikollisuuden aloilla voitaisiin pyrkiä Yhdysvaltojen, EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisen yhteistyön tiivistämiseen.

*
* *

Kysymyksen nro 53 esittäjä Mairead McGuinness (H-1047/08)

Aihe: Sosiaalinen edistys sekä työntekijöiden oikeuksien suojele

Joulukuun 2008 Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmiin sisältyi julistus Irlannin pääministerin Brian Cowenin esille ottamista irlantilaisen Lissabonin sopimukseen liittyvistä huolista. Voiko komissio selittää, mitä sen mielestä tarkoittaa, että unioni kiinnittää runsaasti huomiota sosiaaliseen edistykseen sekä työntekijöiden oikeuksien suojeleluun? Mihin toimiin komissio on tähän mennessä ryhtynyt kyseisessä asiassa, ja miten se aikoo käsitellä kyseisiä huolenaiheita tulevaisuudessa? Katsooko komissio, että nykyisen taloudellisen tilanteen vuoksi on vaikeampaa, mutta myös entistä tärkeämpää suojella ja tehostaa sosiaalista edistystä ja työntekijöiden oikeuksia?

Vastaus

(FR) Sosiaalinen edistys ja työntekijöiden oikeuksien suojelu ovat aina olleet keskeisellä sijalla Euroopan unionin kehittämisessä. Sosiaaliasioita ja työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevien nykyisten sopimusten politiikkoja on sen vuoksi vahvistettu Lissabonin sopimuksessa ja työmarkkinaosapuolten ratkaiseva asema on tunnustettu sopimustekstissä varsin selkeästi.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseen tarvittavat toimenpiteet määräytyvät luonnollisesti niiden olosuhteiden mukaan, joita kulloinkin kehitetään. Niinpä yhteiskuntamme olennaiset kehityskulut, kuten globalisaatio, uusien teknologioiden kehittäminen, väestörakenteen muutokset ja ilmastonmuutos, ovat muuttaneet sosiaalisten kysymysten luonnetta. Nämä muutokset ovat antaneet Euroopan unionille aiheen laatia Lissabonin strategia, mukauttaa lainsäädäntöä, Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) ja Euroopan globalisaatiorahastoa (EGR) sekä kehittää avoin koordinoitimenetelmä Euroopan unionin sosiaalisten arvojen asianmukaista säilyttämistä varten. Samanaikaisesti myös toiminnan välineitä on dynaamisella tavalla mukautettu.

Lisäksi komissio esitteli heinäkuussa 2008 uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman, jonka tavoitteena on mukauttaa ja vahvistaa Euroopan sosiaalista mallia kaikkia näitä muutoksia vastaavaksi. Jokaiselle on annettava tasavertaiset mahdollisuudet menestyä elämässä. Sen vuoksi on huolehdittava opiskelumahdollisuuksista ja terveys- ja sosiaalipalveluista, tuettava heikoimmassa asemassa olevia yhteisvastuullisuuden periaatteen mukaisesti, edistettävä sosiaalista vuoropuhelua eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan tarkistetun direktiivin kautta ja parannettava tilapäistyöntekijöiden oikeuksien suojelua.

Koska koko Eurooppa on tällä hetkellä talouskriisin kourissa, unioni on toteuttanut poikkeustoimia laatimalla talouden elvytysuunnitelman, jossa korostetaan selkeästi työntekijöiden tärkeimmän perusoikeuden eli työnsaannin suojelulle annettavaa painoarvoa. Lisäksi komissio on ehdottanut, että Euroopan globalisaatiorahaston soveltamisalaa laajennettaisiin ja sen tukikelpoisuusperusteiden joustavuutta lisättäisiin, jotta siitä voitaisiin antaa tehokkaammin apua kriisistä kärsiville työntekijöille. Tässä vaiheessa ja näiden taloudellisten toimenpiteiden lisäksi on kiireellisesti saatava valmiiksi joustoturvaa, aktiivista osallisuutta ja eläkejärjestelmiä koskevat keskeneräiset uudistukset.

Näin ollen kriisiolosuhteet vain vahvistavat komission pyrkimyksiä, jotka koskevat sosiaalista edistystä ja työntekijöiden oikeuksien suojelua.

*
* *

Kysymyksen nro 54 esittäjä Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)**Aihe: Tiettyihin ryhmiin kohdistuva positiivinen syrjintä**

Sallitaanko yhteisön lainsäädännössä komission mielestä positiivinen syrjintä, jolla kompensoidaan naisten, nuorten, ikääntyneiden, vammaisten, pitkäaikaissairaiden, yksinhuoltajaperheiden ja monilapsisten perheiden jäsenten epäsuotuisia olosuhteita? Kompensoidaanko edellä mainittuihin ryhmiin kohdistuvalla positiivisella syrjinnällä sosiaalivakuutusjärjestelmissä sellaisia työllistymismahdollisuuksia, jotka eivät ole mitattavissa?

Vastaus

(FR) Komissio haluaa ensinnäkin huomauttaa naisia⁽⁸⁾, vanhuksia ja vammaisia⁽⁹⁾, koskevien myönteisten toimien osalta, että yhteisön lainsäädännön mukaan jäsenvaltiot saavat toteuttaa erityisetuja tarjoavia toimenpiteitä, joilla on määrä varmistaa kyseisen henkilöryhmän ja muiden työntekijöiden välinen tasa-arvo.

Yhteisön lainsäädännössä ei toisaalta ole erityisiä säännöksiä nuoria, pitkäaikaissairaita eikä yksinhuoltajatai suurperheiden jäseniä koskevista myönteisistä toimista, koska niille ei ole oikeusperustaa.

Komissio haluaa myös huomauttaa, että jos yhteisön lainsäädännössä on myönteisiä toimia koskevia säännöksiä, jäsenvaltiot määrittävät silti itse asianmukaiset menettelytavat. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/73/EY, annettu 23. syyskuuta 2002, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta.

⁽⁹⁾ Neuvoston direktiivi 2000/78/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista.

on kuitenkin oikeuskäytännössään asettanut erityisehtoja naisia koskevien myönteisten toimien toteuttamiselle:

- kyseessä olevan ryhmän on oltava aliedustettuna asianomaisella työsektorilla
- toteutettavilla toimilla on korjattava vallitseva tilanne
- toteutettavien toimien on oltava oikeassa suhteessa aiottuun päämäärään nähden.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, ettei tällainen myönteinen toimi saa missään tapauksessa johtaa etusijan antamiseen naisille automaattisesti ja ehdoitta.

*
* *

Kysymyksen nro 55 esittäjä Claude Moraes (H-1065/08)

Aihe: Moniperusteinen syrjintä

Euroopan komission kertomuksessa "Tackling Multiple Discrimination – Practices, Policies and Laws" vuodelta 2007 suositellaan, että moniperusteinen syrjintä olisi nimenomaisesti kiellettävä. Miksi tasa-arvodirektiiviehdotuksessa (KOM(2008)0426) ei ole nimenomaista moniperusteisen syrjinnän kieltä ja miksi sen johdanto-osan kappaleissa viitataan moniperusteiseen syrjintään ainoastaan yhden kerran (naisia koskevassa johdanto-osan 13 kappaleessa)?

Vastaus

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen viittasi kertomukseen, jonka Tanskan ihmisoikeuskeskus on laatinut komission pyynnöstä.

Komissio katsoo, että moniperusteinen syrjintä on sosiaalinen realiteetti, johon olisi löydettävä sopiva ratkaisu. Komissio antoi 2. heinäkuuta 2008 ehdotuksen direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta⁽¹⁰⁾ Sen pääosassa ei kuitenkaan ole moniperusteisen syrjinnän kieltävää nimenomaista säännöstä.

Tähän on kaksi syytä. Ensinnäkin ehdotus koskee uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää. Muihin syihin (kuten sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään) perustuvaa moniperusteista syrjintää koskevan lausekkeen lisääminen voitaisiin katsoa menevän direktiivin puitteiden ulkopuolelle. Jos moniperusteisen syrjinnän perusteiksi katsottaisiin vain direktiiviehdotuksen kattamat neljä syrjintäperustetta, jätettäisiin puuttumatta niinkin tärkeisiin moniperusteisen syrjinnän muotoihin kuin sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään perustuvaan syrjintään. Toiseksi komissio katsoi edellä mainittua ehdotusta valmistellessaan, että tätä kysymystä on pohdittava perusteellisesti.

Komissio ehdotti sen vuoksi, että jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan ryhmän, joka perustettiin hiljattain käsittelemään syrjimättömyyttä, olisi jatkettava moniperusteisen syrjinnän käsittelyä. Kesäkuun 2. päivänä 2008 tehdyllä komission päätöksellä⁽¹¹⁾ perustetun ryhmän tehtävänä on:

- vakiinnuttaa jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten ja komission välinen yhteistyö tasa-arvon edistämisessä sekä uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumisessa

seurata EU:n ja jäsenvaltioiden tämän alan politiikkojen kehittämistä ja

edistää kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihtoa yhteistä etua koskevista kysymyksistä, jotka liittyvät syrjimättömyyteen ja tasa-arvon edistämiseen.

Marraskuussa 2008 pidetyssä ryhmän ensimmäisessä kokouksessa komissio sopi ryhmän kanssa, että ryhmä käsittelee moniperusteisen syrjinnän kysymystä. Komissio on myös pyytänyt yhteisön tasa-arvolainsäädännön toimeenpanoa tarkastelevaa oikeudellisten asiantuntijoiden eurooppalaista verkostoa laatimaan

⁽¹⁰⁾ KOM(2008) 426 lopullinen.

⁽¹¹⁾ C(2008) 3261 lopullinen.

moniperusteisen syrjinnän oikeudellisia näkökohtia koskevan kertomuksen, jonka erityisenä painopisteenä on sukupuoliulottuvuus. Kertomuksen on määrä valmistua kesäkuuhun 2009 mennessä.

*
* *

Kysymyksen nro 56 esittäjä Hélène Goudin (H-1066/08)

Aihe: Yhteisten toimien määritelmät

Ruotsissa esiteltiin ennen joulua (12.12.2008) niin kutsuttu Stråthult-selvitys, joka liittyy EY:n tuomioistuimen tuomioon Laval-asiassa (C-341/05). Selvityksen mukaan ammattiliittojen lakko-oikeutta on rajoitettava vierastyöläisten (toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien komennustyöläisten) aseman osalta siten, että lakko-oikeus koskee vain minimipalkkoja ja toimialan työehtosopimuksen vähimmäisehtoja.

Hyväksyykö komissio mainitun tulkinnan? Mikä on komission näkemys siitä, mikä on toimialan työehtosopimuksen mukainen hyväksyttävä minimipalkka? Mikä on komission näkemys siitä, mihin yhteisiin toimiin ammattiliitot voivat ryhtyä varmistaakseen asianmukaisena pitämänsä komennustyöläisten palkkatason? Katsooko komissio, että Stråthult-selvityksen johtopäätökset edustavat muutosta mainitussa asiassa verrattuna EY:n tuomioistuimen tuomioon Laval-asiassa (C-341/05)?

Vastaus

(EN) Periaatteessa on kansallisten viranomaisten tehtävä arvioida Laval-tuomion mahdollisia vaikutuksia niiden kansallisiin työmarkkinoihin ja päättää, miten tässä yhteydessä olisi toimittava niiden omien institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman Stråth-selvityksen tarkoituksena on komission käsityksen mukaan antaa suosituksia, joilla voidaan vahvistaa ehdotuksia työntekijöiden lähettämistä koskevan Ruotsin kansallisen lainsäädännön muuttamisesta. Komissio ei voi kommentoida lainsäädäntötoimenpiteiden valmistelujen alustavia vaiheita.

Tästä huolimatta komissio on valmis avustamaan kansallisia viranomaisia ja tekemään yhteistyötä niiden kanssa, kun niiden tehtävänä on löytää parhaat keinot edellä mainittujen kysymysten käsittelemiseksi ja niihin reagoimiseksi. Komissio on edelleen sitoutunut keskustelemaan suunnitelluista konkreettisista täytäntöönpanotoimista kahdenvälisesti viranomaisten kanssa varmistaakseen, että ne ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia.

*
* *

Kysymyksen nro 57 esittäjä Mihael Brejc (H-0004/09)

Aihe: Työterveys- ja turvallisuus

Taloudellisen kriisin aikana yritysten omistajat pyrkivät vähentämään kuluja kaikilla toiminnan aloilla ja tietojemme mukaan varoja vähennetään myös työterveyden ja -turvallisuuden alalla. Onko komissio tietoinen tästä ja mitä se aikoo tehdä, että tilanteen kiristymisestä huolimatta työterveyden ja -turvallisuuden alan normeja ei heikennetä?

Vastaus

(FR) On todettava suoraan, ettei komissio ole saanut arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamia tietoja, joiden mukaan yritykset näyttäisivät nyt talouskriisin aikakaudella tuntuvasti vähentävän työterveyden ja -turvallisuuden alan kustannuksiaan.

Arvoisa parlamentin jäsen ilmaisi huolensa siitä, että kulujen leikkaukset voivat johtaa normien heikentämiseen. On kuitenkin korostettava, että työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvät yhteisön säännökset, jotka sisältyvät puitedirektiiviin 89/391/ETY ja siihen liittyviin erityisdirektiiveihin, ovat oikeudellisesti sitovia. Jäsenvaltioiden on saatettava nämä direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään ja pantava ne täytäntöön omissa oikeusjärjestelmissään.

Vaikka työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta työpaikoilla koskevia normeja mahdollisesti heikennettäisiinkin, ne eivät näin ollen missään olosuhteissa saa alittaa yhteisön direktiiveissä vaadittua vähimmäistasoa.

Lisäksi komissio ja Bilbaon työterveys- ja työturvallisuusvirasto pyrkivät jatkuvasti ja myös nykyisen taluskriisin aikana saamaan työnantajat tietoisiksi siitä, että työntekijöidensä terveyteen ja turvallisuuteen panostavat yritykset parantavat huomattavasti tulostaan, kun poissaolokustannukset vähenevät ja työntekijöiden motivaatio ja tuottavuus sekä yrityksen kilpailukyky paranevat.

*
* *

Kysymyksen nro 58 esittäjä Olle Schmidt (H-0005/09)

Aihe: EU:n kansalaisten oikeus sosiaaliturvaan

Kotimassani Ruotsissa on tavallista, että Juutinrauman alueen asukkaat käyvät päivittäin töissä Tanskan puolella. Ruotsalaisten tiedotusvälineiden (esimerkkinä Sydsvenskan 22.11.2008 ja 2.1.2009) mukaan ne Tanskassa töissä käyvät ruotsalaiset työntekijät, joille on sattunut onnettomuus tai työtapaturma, eivät saa päivärahaa tanskalaiselta työnantajaltaan eivätkä Tanskan viranomaisilta. Tilanne on mainitun kaltainen, vaikka voimassa olevien EU:n sosiaaliturvan yhteensovittamissääntöjen mukaan sosiaaliturva on voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa asianomainen EU:n kansalainen työskentelee.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen sen, että toisessa jäsenvaltiossa töissä käyvällä EU:n kansalaisella on oikeus asianomaisen toisen jäsenvaltion sosiaaliturvaan?

Vastaus

(EN) Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion asetuksiin (ETY) N:o 1408/71 ja 574/72 sisältyviin sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskeviin yhteisön säännöksiin. Näiden säännösten mukaisesti henkilöllä, joka työskentelee yksinomaan Tanskassa, mutta asuu Ruotsissa, on tavallisesti oikeus Tanskan sosiaaliturvaetuuksiin samoin edellytyksin kuin siellä työskentelevillä ja asuvilla henkilöillä. Rajatyöntekijällä on hänen oman valintansa mukaan oikeus joko Tanskan tai Ruotsin sairaanhoitoetuuksiin. Tanskan sosiaaliturvajärjestelmälle kuuluu kuitenkin velvoite maksaa rahaetuuksia sairauden perusteella. Velvoite kattaa myös työnantajan maksamat sairauspäivärahat (esimerkiksi työmatkan aikana sattuneen onnettomuuden yhteydessä). Näin ollen työnantajan on maksettava sairauspäivärahaa työntekijälle, vaikka tämä asuukin Ruotsissa.

Komission tietojen mukaan tapa, jolla Tanska soveltaa yhteensovittamisasetuksia, ei vaikuta olevan yhteisön lainsäädännön mukainen. Asia on saatettu tiedoksi Ruotsin viranomaisille, jotka ovat kirjoittaneet tanskalaisille kollegoilleen asian ratkaisemiseksi.

Edellä kuvatun perusteella komissio luottaa siihen, että asia ratkaistaan yhteisön lainsäädännön mukaisella tavalla.

Komission yksiköt ottavat yhteyttä Tanskan ja Ruotsin viranomaisiin ja pyytävät tietoja niiden yhteistyön tuloksista sekä ilmoittavat arvoisalle parlamentin jäsenelle henkilökohtaisesti lopputuloksista.

*
* *

Kysymyksen nro 59 esittäjä Kathy Sinnott (H-0016/09)

Aihe: 1million4disability

1million4disability -vetoomuskampanja keräsi kahdeksan kuukauden aikana syyskuun loppuun 2007 mennessä yli 1,3 miljoonaa allekirjoitusta koko EU:ssa. Varapuheenjohtaja Margot Wallström esitti allekirjoitukset henkilökohtaisesti parlamentin puhemiehelle ja komissiolle lokakuun 4. päivänä 2007 pidetyssä päätösjuhlassa, johon osallistui satoja vammaisia henkilöitä tukijoineen.

Tyrmistykseksi sain kuulla kansalaisaloitetta käsitelleessä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kuulemistilaisuudessa syyskuussa 2008, että 1million4disability -vetoomus on Euroopan komission kellarissa ja että komissio on ottanut yhteyden Euroopan vammaisfoorumiin ja tarjoutunut palauttamaan vetoomuksen sille, koska vetoomus vain keräsi pölyä.

Milloin komission voidaan odottaa käsittelevän 1million4disability-vetoomusta ja vastaavan sen kehotukseen tunnustaa vammaisten oikeudet ja antaa vammaisuutta koskevaa erityistä lainsäädäntöä?

Vastaus

(EN) Komissio on sitoutunut vahvistamaan kansalaisten osallistumista päätöstentekoon ja pitää kansalaisyhteiskunnan mielipidettä hyvin tärkeänä.

Komission varapuheenjohtaja Margot Wallström osallistui 4. lokakuuta 2007 pidettyyn 1million4disability-kampanjan päätöstilaisuuteen. Puheenjohtaja Barroso vahvisti 23. tammikuuta 2008 henkilökohtaisesti vastaanottaneensa komissiolle 22. marraskuuta 2007 toimitetut 1 294 497 allekirjoitusta. Allekirjoituksia säilytetään komission tiloissa.

Lissabonin sopimus, jossa määrätään, että ”vähintään miljoona unionin kansalaista merkittävästä määrästä jäsenvaltioita voi tehdä aloitteen, jossa Euroopan komissiota kehoitetaan toimivaltuuksiensa rajoissa tekemään asianmukainen ehdotus asioista, joissa näiden kansalaisten mielestä tarvitaan unionin säädöstä perussopimusten soveltamiseksi”, ei vielä toistaiseksi ole voimassa. Tästä huolimatta 1million4disability-kampanja oli tärkeä kansalaisaloite. Sitä arvostettiin suuresti ja se otettiin huomioon, kun komissio laati heinäkuussa 2008 ehdotuksen direktiiviksi⁽¹²⁾, jolla pannaan täytäntöön yhdenvertaisen kohtelun periaate työelämän ulkopuolella syrjinnän vastaisen entistä laajemman suojan takaamiseksi.

Erityisesti direktiiviehdotuksen 4 artikla sisältää vammaisuudesta riippumatonta yhdenvertaista kohtelua koskevia erityisiä säännöksiä, joilla taataan vastaava suoja, joka olisi taattu yksinomaan vammaisuutta koskevalla direktiivillä. Lainsäädäntövallan käyttäjien tehtävänä on nyt saattaa komission direktiiviehdotus voimaan.

*
* *

Kysymyksen nro 60 esittäjä Proinsias De Rossa (H-0032/09)**Aihe: Maksukyvyttömyyttä koskevan direktiivin täytäntöönpano Irlannissa**

Olen esittänyt kirjalliset kysymykset E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 ja E-4898/06, jotka koskevat Irlantia ja maksukyvyttömyyttä koskevan direktiivin täytäntöönpanoa sekä vuoden 2007 kertomusta direktiivin 80/987/ETY^{http://www.europa.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+QT+H-2009-0032+0+DOC+XML+V0//FI} \l "def1" täytäntöönpanosta sellaisena kuin se on tarkistettuna direktiivillä 2002/74/EY(2) (työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY muuttamisesta), ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi 25. tammikuuta 2007 tuomion asiassa C-278/05 (Carol Marilyn Robins ym. vastaan Secretary of State for Work and Pensions). Voiko komissio kertoa, miten se on ollut yhteydessä Irlannin viranomaisiin direktiivin ja erityisesti sen 8 artiklan mahdollisen rikkomisen vuoksi, ja miten Irlannin viranomaiset ovat reagoineet tähän?

Mitä toimia komissio toteuttaa, jos se päättää, että Irlanti rikkoo lainsäädäntöä ja – edellä mainitun tuomioistuimen tuomion nojalla – erityisesti kyseisen direktiivin 8 artiklaa?

Vastaus

(EN) Komissio julkaisi vuonna 2008 komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”staff working document on implementation of Article 8 and related provisions of Council Directive 80/987/EEC of 20 October 1980 on the approximation of the laws of the Member States relating to the protection of employees in the event of the insolvency of their employer, concerning supplementary company or inter-company pension schemes outside the national statutory social security scheme”⁽¹³⁾.

Asiakirjan päätelmissä korostetaan, että tietyissä tapauksissa saattaa olla epäselvää, ovatko eräät jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet riittäviä työntekijöiden ja eläkeläisten etujen suojaamiseksi työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa. Lisätutkimuksia on sen vuoksi tehtävä seuraavien kysymysten ratkaisemiseksi:

miten ja missä määrin työntekijät ja eläkeläiset voidaan suojata eläkejärjestelmien alirahoitukselta

miten järjestetään takaus eläkejärjestelmiin suorittamatta jääneille maksuille

⁽¹²⁾ KOM(2008) 426 lopullinen, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

⁽¹³⁾ SEK(2008) 475.

miten kohdellaan tapauksia, joissa työnantaja itse hallinnoi lisäeläkejärjestelmää.

Komissio valmistelee näitä kysymyksiä koskevan tutkimuksen käynnistämistä.

Kun lehdistä oli tammikuun 2009 puolivälissä kerrottu Waterford Wedgwood -yrityksen ongelmista ja koska yrityksen työntekijöiden eläkkeet olivat uhattuina, komissio pyysi Irlannilta lisätietoja toimenpiteistä, jotka on toteutettu työntekijöiden suojaamiseksi erityisesti etuusperusteisissa järjestelmissä. Komissio tutkii vastauksen ja jos siitä käy ilmi, että nämä toimenpiteet eivät täytä direktiivin 2008/94/EY⁽¹⁴⁾ 8 artiklan vaatimuksia, sellaisina kuin Euroopan yhteisöjen tuomioistuim on niitä tulkinnut, komissio käynnistää viipymättä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomusmenettelyn.

*
* *

Kysymyksen nro 61 esittäjä Athanasios Pafilis (H-0034/09)

Aihe: Ammattiyhdistysaktivisteihin kohdistuva työnantajien avoin terrori

Attikan siivoojien ammattiyhdistyksen sihteeriä Konstantina Kunevaa kohtaan 22. joulukuuta 2008 suunnattuun väkivaltaiseen hyökkäykseen huipentuu sarja työnantajien avoimen terrorin toimia. Nämä toimet kohdistuvat ammattiyhdistyksissä aktiivisesti toimiviin työntekijöihin, jotka vaativat oikeuksiaan ja osallistuvat ammattiyhdistyksiensä lakkoihin. Uusin tapaus on Nikos Nikolopoulosin irtisanominen Jumbo-lelukauppayrityksen Varin liikkeestä sen vuoksi, että hän osallistui Kreikan yleislakkoon 10. joulukuuta 2008.

Tuomitseeko komissio nämä tapaukset, joissa työnantajat terrorisoivat työntekijöitä, jotka ovat työpaikoilla erittäin yleisiä ja jotka ovat muuttaneet työpaikat getoiksi, joissa ei sovelleta mitään työlaeja sääntönsä edellytettyjä turvamääräyksiä vaan ajetaan kaikin tavoin läpi työnantajien tahto ja mielivalta?

Vastaus

(EN) Komission mielestä ammattiyhdistysaktivisteihin kohdistuvat hyökkäykset ovat tuomittavia eikä niitä voida missään tapauksessa hyväksyä riippumatta siitä, ovatko kyseiset työntekijät laillisia vai laittomia maahanmuuttajia ja ovatko he lähtöisin muista jäsenvaltioista vai kolmansista maista.

Jokaisella on oikeus ruumiilliseen ja henkiseen koskemattomuuteen. Lisäksi jokaisella on oikeus yhdistymisvapauteen, myös ammattiyhdistystoiminnassa. Nämä oikeudet vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (3 artiklassa ja 12 artiklassa).

Yhdistymisvapautta suojataan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) vahvistamilla työelämän perusnormeja koskevilla yleissopimuksilla. Kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet nämä sopimukset, joten niiden on noudatettava sopimuksia ja pantava ne täytäntöön.

Kansalliset viranomaiset ovat näin ollen periaatteessa omassa maassaan vastuussa tällaisen toiminnan torjumisesta ja siihen syyllistyneiden rankaisemisesta tapauskohtaisesti sovellettavan kansallisen ja kansainvälisen lainsäädännön nojalla.

*
* *

Kysymyksen nro 62 esittäjä Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Aihe: Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen

Euroopan unioni on ehdottanut, että vuoteen 2020 mennessä parannetaan energiatehokkuutta, vähennetään kasvihuonekaasuja 20 prosentilla ja otetaan uudistuvista energialähteistä vastaava määrä kuin unionin alueella käytetään. Kuitenkin 40 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä on peräisin rakennuksista. Rakennusten energiatehokkuuden parantamisessa on näin ollen suurta potentiaalia päästöjen vähentämiseksi. Jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin käyttää osan rakennerahastoista tähän tarkoitukseen. Näitä rahastoja koskevien säännösten puolivälin tarkistus tehdään vuonna 2010.

Mitä komissio aikoo tämän prosessin yhteydessä tehdä energiatehokkuuden kasvattamiseksi Euroopan unionissa?

⁽¹⁴⁾ EUVL L 283, 28.10.2008, s. 36.

Vastaus

(EN) Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen on yksi keskeisistä keinoista hillitä ilmastonmuutosta sekä parantaa energian toimitusvarmuutta ja EU:n talouden kilpailukykyä. Komissio on toteuttanut lukuisia toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamiseksi rakennusallalla. Niitä ovat muun muassa lainsäädäntötoimet, rahoitusvälineiden luominen ja tiedotustoimet. Yksi tärkeimmistä tämän alan säädöksistä on rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiivi 2002/91/EY, jonka täytäntöönpanoa komissio seuraa. Komissio esitteli äskettäin direktiivin uudelleenlaatimista koskevan ehdotuksen, jolla on määrä laajentaa direktiivin soveltamisalaa ja tiukentaa eräitä säännöksiä.

Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja koheesiorahaston osalta on muistettava, että kaikkien jäsenvaltioiden nykyisessä lainsäädännössä sallitaan monenlaisia energiatehokkuuteen ja uusiutuvan energian käyttöön liittyviä toimia muissa kuin asumistarkoituksiin käytettävissä rakennuksissa. Asuinrakennusten osalta nykyisessä lainsäädännössä rajoitetaan asutokantaan liittyvien kustannusten tukikelpoisuutta uusissa jäsenvaltioissa (EU-12). Rajoitukset riippuvat rahoitusehdoista, toimien taustasta, asuinrakennusten tyypistä, alueesta ja toimien tyypistä.

Komissio esitti 3. joulukuuta 2008 Euroopan talouden elvytyssuunnitelmasta⁽¹⁵⁾ antamansa tiedonannon mukaisesti ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asutokannassa tehtävien investointien tukikelpoisuuden osalta. Muutoksen seurauksena menot, jotka liittyvät energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön olemassa olevassa asutokannassa, olisivat kaikissa jäsenvaltioissa tukikelpoisia ja niihin myönnettävän tuen määrä olisi enintään 4 prosenttia EAKR:n rahoitusosuuden kokonaismäärästä. Tukikelpoisen asutokannan luokat määritellään jäsenvaltioissa ja luokittelussa pyritään tukemaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Jos muutosehdotus hyväksytään, jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, haluavatko ne laatia uudelleen rakennerahastojen toimintaohjelmiaan ohjatakseen entistä suuremman osuuden määrärahoista energiatehokkuusinvestointeihin.

*
* *

Kysymyksen nro 63 esittäjä Colm Burke (H-1041/08)**Aihe: Naisten sukuelinten silpomisen kieltävä lainsäädäntö EU:n jäsenvaltioissa**

EU:n on toimittava sukuelinten silpomisuhan alla elävien naisten ja tyttöjen auttamiseksi. Irlanti sitoutui hiljattain, yhtenä viidestätoista EU:n jäsenvaltiosta, käynnistämään kansallisen toimintaohjelman naisten sukuelinten silpomisen lopettamiseksi. Viisitoista EU:n jäsenvaltiota on sitoutunut kieltämään täysin lailla naisten sukuelinten silpomisen omassa maassaan.

Voiko komissio suositella edellä mainittuun ryhmään kuulumattomille jäsenvaltioille, että ne harkitsisivat vastaavia toimintasuunnitelmia ja lakeja tämän vahingollisen käytännön kieltämiseksi? Laki olisi selkeä viesti mahdollisille naisten sukuelinten silpomisperinteen harjoittajille siitä, että käytäntö on ehdottomasti kielletty EU:ssa. Maailman terveysjärjestön mukaan arviolta 100–140 miljoonaa tyttöä ja naista kärsii sukuelinten silpomisen seurauksista (lisäksi joka vuosi kolme miljoonaa tyttöä on vaarassa joutua silvottavaksi). Miten komissio pyrkii vaikuttamaan ulkosuhteidensa kautta tämän perinteen häittavaikutusten minimoimiseen?

Vastaus

(EN) Komissio katsoo naisten sukuelinten silpomisen naisten ja tyttöjen perusoikeuksien vakavaksi loukkaukseksi. Komission mielestä kaikkien Euroopan maiden olisi ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin, jotta tällaiset käytännöt voitaisiin estää niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin.

Naisten sukuelinten silpomisen kaikkiin muotoihin liittyy lisääntynyt psyykkisten ja fyysisten vaurioiden riski. Vauroita voivat olla verenvuoto, infektiot, hedelmättömyys, inkontinenssi ja mielenterveysongelmat. Naisten sukuelinten silpomisen voi myös synnytysten yhteydessä johtaa äitiä ja lasta koskeviin komplikaatioihin, muun muassa lapsen syntymiseen kuolleena, vastasyntyneen kuolemaan tai pitkäaikaiseen vammaan. Nämä käytännöt loukkaavat vakavasti naisten ruumiillista ja henkistä koskemattomuutta koskevaa oikeutta, joka tunnustetaan kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Komissiolla ei ole valtuuksia tehdä tätä alaa koskevia

⁽¹⁵⁾ KOM(2008) 800 lopullinen.

säädösehdotuksia, mutta se antaa Daphne III -ohjelman kautta johdonmukaisesti yhteisön rahoitusta Euroopan kansalaisjärjestöjen sekä paikallisten tai alueellisten viranomaisten ja yhteisöjen käytettäväksi naisten sukuelinten silpomisen torjuntaan.

Daphne-ohjelman erityistavoitteena on ollut perustaa eurooppalainen yhteistyöverkosto naisten sukuelinten silpomista vastustaville kansalaisjärjestöille (Euronet-FGM) ja tukea sen toimintaa. Verkosto toimii arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman Daphne-ohjelmasta rahoitettavan hankkeen koordinaattorina. Tässä hankkeessa kehitetään kansallisia toimintasuunnitelmia naisten sukuelinten silpomisen lopettamiseksi 15:ssä EU:n ja ETAn jäsenvaltiossa, jotka ovat Itävalta, Belgia, Tanska, Ranska, Suomi, Saksa, Kreikka, Irlanti, Italia, Alankomaat, Norja, Portugali, Espanja, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. Siinä tutkitaan myös silpomisen tilannetta 10 uudessa jäsenvaltiossa. Hanke päättyy kesäkuussa 2009, ja sen loppuvaiheessa järjestetään päätöskokous, jossa esitellään kansalliset toimintasuunnitelmat sekä keskustellaan ja tiedotetaan niistä. Lisäksi on määrä saada kansainvälinen yhteisö tiedostamaan entistä paremmin naisten sukuelinten silpomisen ongelma Euroopassa sekä maahanmuuttajanaisiin ja -tyttöihin kohdistuva väkivalta yleensä. Komissio osallistuu tähän tapahtumaan ja kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole laatineet toimintasuunnitelmia, ottamaan oppia hankkeen tuloksista ja ryhtymään mahdollisimman pian tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Kolmansille maille annettavan komission ulkoisen tuen yhteydessä komissio käyttää kolmea eri toimintaperiaatetta naisten sukuelinten silpomisen torjunnassa. Ensinnäkin komissio ottaa naisten aseman vahvistamisen, ihmisoikeudet ja naisten terveyteen liittyvät kysymykset mukaan kumppanimaiden hallitusten kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun. Toiseksi komissio tukee painostus- ja lobbaustoimintaa, jolla pyritään parantamaan kansallista lainsäädäntöä ja asianmukaisten kansallisten toimintaperiaatteiden kehittämistä naisten oikeuden edistämiseksi ja suojelemiseksi sekä haitallisten käytäntöjen estämiseksi. Kolmanneksi komissio tukee hallintovirkamiesten valmiuksien kehittämiseen tähtääviä toimia sekä painostus- ja tiedotustoimintaa kaikilla yhteiskunnan aloilla.

Komissio rahoittaa nykyään seuraavia hankkeita:

Investointi ihmisiin -ohjelmasta rahoitetaan yhteistyössä YK:n lastenavun rahaston (UNICEFin) kanssa hanketta, jolla pyritään edistämään tytöille ja naisille vahingollisista sosiaalisista normeista luopumista ohjelmaan valituissa maissa.

Burkina Fasossa komissio tukee keskusta, jonka tavoitteena on naisten hyvinvoinnin edistäminen ja naisten sukuelinten silpomisen torjunta. Keskuksessa keskitytään naisten sukuelinten silpomisen seurausten ehkäisyyn ja hoitoon sekä naisten oikeuksia koskevaan tiedottamiseen.

Komissio antaa tukea Nigerian oikeusjärjestelmälle, monille valtiosta riippumattomille toimijoille, parlamentin jäsenille ja joukkoviestimille. Toiminnalla edistetään yleisen tietoisuuden lisäämistä, maan sisäisen keskustelun ylläpitämistä ja sellaisten toimien puoltamista, jotka liittyvät keskeisiin kysymyksiin, kuten hyvään hallintotapaan ja ihmisoikeuksiin, mukaan luettuna naisten sukuelinten silpomisen torjunta.

Senegalissa komissio tukee senegalilaisen AFELP-järjestön (Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté) yhdessä Secours Populaire Français -järjestön kanssa toteuttamaa hanketta. Hankkeessa autetaan naisia vastustamaan heihin kohdistuvan väkivallan kaikkia muotoja sekä torjumaan vahingollisia kulttuurin mukaisia tapoja ja edistämään demokratian periaatteita.

Komissio rahoittaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä hanketta ”Somali women’s FGM Eradication Plan” Somaliassa. Edunsaajajärjestönä on kansainvälinen kansalaisyhteiskuntaa edustava järjestö Co-operation for the Development of Emerging Countries (COSPE). Komissio sai myös äskettäin Nigeriassa päätökseen paikallisten järjestöjen toteuttaman hankkeen, jonka tavoitteena oli naiseen kohdistuvan väkivallan, myös sukuelinten silpomisen, torjuminen. Hankkeen avulla pyritään lisäämään sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien ilmoitusten tekemistä.

*

* *

Kysymyksen nro 64 esittäjä Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Aihe: Väärennettyjen tuotteiden takavarikointi EU:n rajoilla

Väärennettyjä tuotteita takavarikoidaan yhä useammin EU:n rajoilla. Voiko komissio toimittaa minulle tietoja petosten torjunnasta, kun on kyse jäsenvaltioiden tulliviranomaisten yhteisten toimien tuloksista, ja tietoja takavarikoitujen tuotteiden laadusta ja määrästä?

Vastaus

(FR) Väärentämisen ja tavaroiden laittoman valmistuksen torjuminen on yksi komission toiminnan painopisteistä. Komissio julkaisee vuosittain tilaston jäsenvaltioiden tulliviranomaisten takavarikoimista tavaroista. Tilasto laaditaan jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta ja voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti ⁽¹⁶⁾. Tilastot julkaistaan Europa-sivustolla osoitteessa:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten toteuttamien yhteisoperaatioiden tulokset yhdistetään niiden komissiolle toimittamiin tuloksiin. Tilastojen keruun nykyisten periaatteiden vuoksi komissio ei pysty antamaan yksityiskohtaisia tietoja etenkin toteutetuista operaatioista. Eräistä komission yksiköiden toteuttamista operaatioista on kuitenkin laadittu erityiskertomuksia. Tämän tyyppiset operaatiot kohdistetaan aina tiettyihin tuotteisiin, kuljetusvälineisiin tai yksittäisiin alkuperämaihin. Tulokset määräytyvät sen vuoksi vahvasti kulloinkin sovellettujen kriteerien mukaan.

Operaatio FAKE

Toukokuussa 2005 komissio järjesti yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa yhteisen tullioperaation FAKEn, jossa takavarikoitiin 60 meriteitse kuljetettua konttia ja 140 ilmaitse kuljetettua lähetystä. Yhteensä takavarikoitiin yli 2 000 000 Kiinasta tuotua väärennettyä tuotetta (muun muassa 1 258 110 savukepakkausta). Takavarikoidut tavarat olivat pääasiassa tekstiilituotteita, kenkiä, laukkuja, elektroniikkatuotteita, lääkkeitä, savukkeita ja muita tuotteita (silmälaseja, vöitä, mustekasetteja, kelloja, leluja, partateriä, hunajaa, hammasharjoja).

Operaatio DAN

Operaatio DAN käynnistettiin 13:ssa yhteisön satamassa vuonna 2006. Sitä koordinoi Euroopan komissio ja se kohdistui Kiinasta meriteitse tuotaviin tavaroihin. Operaatiossa takavarikoitiin 92 konttia, joissa oli laaja kirjo erilaisia tuotteita. Takavarikoituihin väärennettyihin tuotteisiin kuului muun muassa kymmeniätuhansia leluja, satoja aurinkolasipakkauksia, miljoonia kenkäpareja ja lukuisia väärennettyjä autojen varaosia, DVD:itä, veitsiä, vaatteita ja miljoonia sytyttimiä.

Operaatio DIABOLO

Vuonna 2007 komissio järjesti yhteisön tullioperaation DIABOLON yhdessä 27:n Euroopan unionin jäsenvaltion ja 13:n Aasian valtion ⁽¹⁷⁾, sekä Interpolin, Europolin ja Maailman tullijärjestön kanssa. Operaatiossa takavarikoitiin noin 135 miljoonaa savuketta, joissa oli väärennetty tavaramerkki, sekä 1 089 585 muuta väärennettyä tuotetta, jotka olivat tekstiilituotteita, kenkiä, leluja, huonekaluja, matkalaukkuja ja kelloja.

Kahdeksaa ihmistä myös kuulusteltiin tämän operaation jälkeen.

Kertomus on Europa-sivustolla osoitteessa: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diablo/i_en.html

Operaatio INFRASTRUCTURE

Vuoden 2007 lopussa komissio toteutti Yhdistyneen kuningaskunnan, Saksan, Ranskan ja Belgian sekä Yhdysvaltojen tulli- ja rajavartiolaitoksen kanssa yhteisoperaatio INFRASTRUCTUREn, jonka tavoitteena oli varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen. Operaatiossa takavarikoitiin yli 360 000 väärennettyä integroitua piiriä, joissa oli käytetty yli 40:tä eri tavaramerkkiä, ja pystyttiin vaihtamaan hyödyllisiä tietoja. Tämä oli ensimmäinen teollis- ja tekijänoikeuksiin liittynyt yhteinen toimi.

Operaatio MUDAN

Huhtikuussa 2008 komissio järjesti Euroopan unionin jäsenvaltioiden tulliviranomaisten avustaman yhteisen tullioperaation MUDANin. Sen kohteena olivat Kiinasta lähetetyt postipaketit, ja siinä takavarikoitiin 1 300 000 savuketta.

⁽¹⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003, annettu 22. heinäkuuta 2003, EUVL L 196, 2.8.2003 ja komission asetus (EY) N:o 1891/2004, annettu 21. lokakuuta 2004, EUVL L 328, 30.10.2004.

⁽¹⁷⁾ (Brunei, Burma/Myanmar, China, Cambodia, Indonesia, Japan, South Korea, Malaysia, Laos, Philippines, Singapore, Thailande et Vietnam).

Lisäksi Brysselissä toimivaan Euroopan petostentorjuntavirastoon (OLAF) on jäsenvaltioita varten perustettu pysyvä operatiivinen koordinointiyksikkö, jonka tehtävänä on koordinoida ja tukea kaikkentyyppisiä yhteisiä tulliopeaatioita, myös väärennysten torjuntaa. Tätä infrastruktuuria käytettiin erityisesti operaatioissa FAKE ja DIABOLO. Sen avulla voidaan varmistaa operatiivisen tiedonkulun reaaliaikainen koordinointi laajamittaisten yhteisön tai kansainvälisten toimien aikana.

*
* *

Kysymyksen nro 65 esittäjä Nils Lundgren (H-1050/08)

Aihe: Kohti EU:n puolustusta

Komissio on ehdottanut uutta puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevia ehtoja koskevaa järjestelmää, joka korvaa 27 nykyistä kansallista järjestelmää (KOM(2007)0765). Komission mukaan nykyiset jäsenvaltioiden väliset erot "haittaavat merkittäväällä tavalla Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoiden syntymistä".

Direktiiviehdotuksen laatimisen yhteydessä komissio harkitsi luvista vapaan vyöhykkeen perustamista ja yhteisön sisäisten siirtolupien myöntämistä EU:n tasolla. Vaihtoehto kuitenkin hylättiin, "koska yhteisöllä ei ole tällä alalla yhteistä ulkopoliittikkaa eikä jäsenvaltioiden poliittinen yhdentyminen ole edennyt riittävän pitkälle".

Katsooko komissio, että EU voisi perustaa puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtojen luvista vapaan vyöhykkeen Lissabonin sopimuksen mahdollisen voimaantulon yhteydessä? Pitääkö komissio luvista vapaan vyöhykkeen perustamista tavoittelemisen arvoisena?

Vastaus

(EN) Puolustukseen liittyviin tuotteisiin kuuluu monia erilaisia puolustustarvikkeita ja niihin liittyviä palveluja. Niiden valikoima ulottuu matalaherkkyyskomponenteista ja kevyistä aseista monimutkaisiin asejärjestelmiin, kuten taistelulentokoneisiin ja sota-aluksiin sekä erittäin herkkiin materiaaleihin, kuten ydin-, biologisiin ja kemiallisiin varusteisiin.

Jäsenvaltiot voivat nykyään rajoittaa puolustukseen liittyvien tuotteiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan nojalla. Tässä artiklassa sallitaan tietyt tavaroiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä koskevia kieltoja tai rajoituksia, jotka ovat perusteltuja muun muassa yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta ja ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseksi edellyttäen, että tällaiset kiellot tai rajoitukset läpäisevät suhteellisuustestin. Tätä artiklaa ei ole muutettu Lissabonin sopimuksella. Kahdella seikalla on tässä yhteydessä erityisen tärkeä merkitys:

1. Jäsenvaltiot haluavat varmistaa, että kyseinen materiaali ei päädy väärin käsiin tai toimintakyvyttömiin valtioihin. Terrorismin uhan ja joukkotuhoaseiden leviämisen riskin lieventäminen ovat kaikkien jäsenvaltioiden keskeisiä tavoitteita.
2. Jäsenvaltiot haluavat myös varmistaa, että rikolliset eivät käytä puolustustarvikkeita EU:n alueella. Väikivaltarikollisuuden ja terrorismin ehkäiseminen EU:n alueella edellyttää monentyyppisten puolustukseen liittyvien tuotteiden vapaan liikkuvuuden tarkkaa valvontaa.

Lisäksi EY:n perustamissopimuksen 296 artiklassa sallitaan myös tietyin edellytyksin, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteet, jotka ne katsovat tarpeelliseksi keskeisten turvallisuusasetujensa turvaamiseksi ja jotka liittyvät aseiden, ammusten ja sotatarvikkeiden tuotantoon tai kauppaan. Tätäkään artiklaa ei ole muutettu Lissabonin sopimuksella.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo ei sinänsä vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen ottaa käyttöön rajoituksia yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä. Parlamentti äänesti 16. joulukuuta 2008 ehdotuksesta direktiiviksi yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta. Tällä ehdotuksella edistetään merkittävästi puolustukseen liittyvien tuotteiden sisämarkkinoiden yhdentymistä heikentämättä kuitenkaan kansallista turvallisuutta.

Komission ehdotuksessa ei anneta EU:lle mahdollisuutta myöntää lupia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirroille, mutta hyväksytyssä direktiivissä on kolme tärkeää säännöstä, joilla on määrä lieventää merkittävästi lupavaatimuksia tai poistaa ne vähitellen kokonaan:

– direktiivissä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vapauttaa puolustukseen liittyvien tuotteiden siirrot ennakkolupaa koskevasta velvoitteesta useissa tapauksissa, esimerkiksi silloin, kun toimittaja tai vastaanottaja on valtiollinen elin tai osa puolustusvoimia

– direktiivi sisältää sen kehittämistä koskevan lausekkeen, jonka mukaan puolustukseen liittyvien tuotteiden muut siirrot voidaan vapauttaa ennakkolupaa koskevasta velvoitteesta esimerkiksi silloin, kun siirto tapahtuu sellaisissa olosuhteissa, että se ei vaikuta yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen

– direktiivillä käyttöön otettava yleisten siirtolupien järjestelmä ei tarkoita yksittäistä lupaa vaan sitä, että lupaan liittyvät ehdot täyttävillä tuottajilla myönnetään lupa toteuttaa luvassa määritettyjen puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja yhdelle tai useammalle toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneitten vastaanottajien luokalle.

Tällä direktiivillä poistetaan monia turhia hallinnollisia muodollisuuksia ja sallitaan jäsenvaltioiden suorittaa tarpeellista valvontaa, jolla estetään puolustustarvikkeiden laaja leviäminen ja kulkeutuminen laittomiin tarkoituksiin.

Komissio tarkastelee direktiivin toimivuutta ja toimittaa parlamentille ja neuvostolle raportin, jossa se arvioi, missä määrin direktiivin tavoitteet on saavutettu, ottaen huomioon sisämarkkinoiden toiminnan.

*
* *

Kysymyksen nro 66 esittäjä James Nicholson (H-1063/08)

Aihe: Tuotteen alkuperä/ elintarvikkeiden merkitseminen

Sikatalous on viime aikoina ollut vaikeuksissa eikä nykyistä tilannetta voida hyväksyä. Aikooko komissio tehdä tilanteen korjaamiseksi ehdotuksia selkeistä alkuperämaamerkinnoista elintarvikkeisiin, jotta kuluttajat pystyisivät tekemään selviä ja tietoisia valintoja?

Vastaus

(EN) Euroopan unionin (EU:n) elintarvikelainsäädännön peruseriaa on, että kaikkien laillisesti EU:n markkinoille saatettavien elintarvikkeiden ja rehujen on oltava turvallisia riippumatta siitä, mistä ne ovat peräisin. Yhteisön lainsäädännön nojalla on otettu käyttöön monia toimenpiteitä, joilla varmistetaan elintarvikkeiden turvallisuus ja tuetaan epäturvallisten elintarvikkeiden/rehujen poistamista markkinoilta.

Yleisen elintarvikelainsäädäntöä koskevan asetuksen⁽¹⁸⁾ mukaisesti jäljitettävyyden EU:n alueella on pakollinen elintarvikealan toimijoille elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa maahantuojasta vähittäiskauppaan saakka. Tämä tarkoittaa, että elintarvikealan toimijoilla on oltava käytössä sellaiset järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla ne voivat tunnistaa elintarvikealan toimijat, joilta ne ovat vastaanottaneet tai joille ne ovat toimittaneet tuotteita.

Erityisesti eläinperäisten, myös yhteisön ulkopuolelta peräisin olevien tuotteiden osalta elintarvikehygieniää koskevalla lainsäädännöllä parannetaan entisestään asetuksen (EY) N:o 853/2004⁽¹⁹⁾ soveltamisalaan kuuluvien eläinperäisten tuotteiden jäljitettävyyttä koskevia säännöksiä edellyttämällä, että kyseiset tuotteet on merkittävä terveystunnuksella tai tunnistusmerkillä.

Komissio ei ole samaa mieltä siitä, ettei nykyistä tilannetta voida hyväksyä. Äskettäin dioksiinin aiheuttama irlantilaisen sian- ja naudanlihan saastuminen osoitti, että eläinperäisten elintarvikkeiden jäljitettävyyden on parantunut merkittävästi verrattuna aiempiin saastumistapauksiin. Kun saastuminen oli käynyt ilmi, mahdollisesti saastunut irlantilainen sian- ja naudanliha vedettiin erittäin nopeasti markkinoilta 25 jäsenvaltiossa ja 12 kolmannessa maassa käytössä olevien jäljitettävyyden järjestelmien ansiosta. Mahdollisesti

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29. huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004. Oikaistu toisinto julkaistu EUVL L 226, 25.6.2004).

saastuneen lihan nopea poistaminen markkinoilta on keskeinen edellytys kansanterveyden suojelulle ja kuluttajien luottamuksen säilyttämiselle.

Kaikkien elintarvikkeiden pakollisten alkuperämerkintöjen osalta on korostettava, ettei alkuperämaan merkitsemistä voida käyttää välineenä elintarvikkeiden turvallisuuden edistämiseen. Komission mielestä alkuperämerkinnät ovat ensisijaisesti väline, jonka avulla kuluttajalle annetaan tietoja etenkin elintarvikkeiden ominaispiirteistä ja mahdollisesti myös laadusta.

Alkuperämerkintä on pakollinen silloin, kun alkuperän ilmoittamatta jättäminen saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperästä tai lähtöpaikasta tai kun sovelletaan erityissäännöksiä, jotka koskevat esimerkiksi hedelmiä ja vihanneksia, naudanlihaa, viiniä, hunajaa ja kalaa. Lisäksi on ilmoitettava maahantuodun siipikarjan lihan alkuperä. Heinäkuun 1. päivästä 2010 alkaen alkuperä on merkittävä myös luonnonmukaisesti tuotetuiksi merkittyihin valmiiksi pakattuihin elintarvikkeisiin, jotka ovat EU:ssa tuotettuja (ja maahantuotuihin tuotteisiin, joihin on merkitty yhteisön logo).

Tuoreessa komission ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille⁽²⁰⁾ ei pakollisen alkuperämerkinnän piiriin oteta lisää elintarvikkeita vaan pyritään asianmukaisin säännöksiin varmistamaan, että vapaaehtoisien alkuperän ilmoittamisen perusteet ovat samat kuin pakollisen.

Asetusluonnoksessa erityisesti säädetään muun kuin naudanlihan osalta, että ilmoitettaessa alkuperä vapaaehtoisesti on annettava tiedot kustakin eri paikasta, jossa eläimet ovat syntyneet ja ne on kasvatettu ja teurastettu, jos eläimet eivät ole syntyneet ja niitä ei ole kasvatettu ja teurastettu samassa maassa tai paikassa.

Komissio tietää varsin hyvin, että tästä kysymyksestä on keskusteltu perinpohjaisesti. Komissio pohti maataloustuotteiden laadusta antamassaan vihreässä kirjassa⁽²¹⁾ erityisesti, voisiko alkutuotteiden tuotantopaikan ilmaisevasta pakollisesta merkinnästä (EU/ei-EU) olla hyötyä maatalouden tuotantopanosten ja valmiin tuotteen välisen yhteyden selkeyttämisessä. Sidosryhmillä ja suurella yleisöllä oli mahdollisuus kommentoida vihreää kirjaa. Kuuleminen päättyi 31.12.2008.

*
* *

Kysymyksen nro 67 esittäjä Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Aihe: Yhdistyneiden Kansakuntien korruption vastainen yleissopimus ja Siemensin mustat kassat

Siemensia koskeva, oikeusviranomaisten suorittama tutkimus on johtanut mustien kassojen olemassaoloa koskeviin tunnustuksiin; näiden kassojen varoin on lahjottu poliittisia puolueita ja muita vastuuhenkilöitä. Kuitenkin voidaan todeta, että lyhyestä vanhentumisajasta johtuen rikoksia on jo vanhentunut, ja niihin sekaantuneet politiikan henkilöt jäävät rankaisematta. Yhdistyneiden kansakuntien korruption vastainen yleissopimus, jonka Euroopan yhteisö allekirjoitti (15.9.2005) ja hyväksyi (25.9.2008), voi toimia lisävälineenä, jota käytetään Siemensin tapauksen täydelliseen tutkimiseen ja vastuiden langettamiseen, erityisesti sen 29 artikla, joka koskee ”vanhentumisaikaa”, ja 30 artikla, joka koskee ”syytetoimia, tuomitsemista ja seuraamuksia”.

Kun otetaan huomioon, että mainitulle yritykselle on annettu toimeksi yhteisön varoista yhteisrahoitettuja hankkeita, joissa on ollut mukana myös muita yrityksiä, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin: Mitkä jäsenvaltiot ovat kyseisen yleissopimuksen sopimuspuolia? Suositteisiko komissio jäsenvaltioille niiden kansallisen lainsäädännön mukauttamista kyseiseen yleissopimukseen ja erityisesti sen 29 artiklaan, jossa säädetään pitkä vanhentumisaika? Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, jotta tapaus tutkittaisiin perinpohjaisesti ja vastuut langettaisiin?

Vastaus

(EN) Yhdistyneiden kansakuntien (YK:n) aiheeseen liittyvien verkkosivujen mukaan korruption vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (UNCAC) ovat Euroopan yhteisöjen lisäksi allekirjoittaneet ja ratifioineet Itävalta, Belgia, Bulgaria, Tanska, Suomi, Ranska, Kreikka, Unkari, Liettua, Luxemburg, Alankomaat, Puola, Portugali, Romania, Slovakia, Espanja, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. Italia, Irlanti,

⁽²⁰⁾ KOM(2008) 40 lopullinen.

⁽²¹⁾ KOM(2008) 641 lopullinen.

Saksa, Tšekin tasavalta ja Kypros ovat allekirjoittaneet UNCAC-yleissopimuksen mutta eivät vielä ratifioineet sitä.

Korruptio on vakava uhka yhteiskunnalle ja voi ulottua kaikkialle. Komission periaatteena on aina ollut kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan, ratifioimaan ja panemaan täytäntöön YK:n yleissopimukset ja muut lahjonnan torjuntaa koskevat kansainväliset asiakirjat.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman tapauksen tutkimisen osalta komissio viittaa vastaukseen, jonka se antoi parlamentin jäsenen suulliseen kysymykseen H-0746/08. Vastauksessa esitetään yksityiskohtaisesti tehtävät, joista komission yksiköt, mukaan luettuna Euroopan petostorjuntavirasto (OLAF), ja jäsenvaltiot vastaavat tässä tapauksessa. Tältä osin komissio toistaa vielä, että jos jäsenvaltioissa väitetään ilmenevän korruptiota, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin. Komission yksiköt, OLAF mukaan luettuna, ovat valmiita avustamaan kansallisia viranomaisia, jos apu katsotaan tarpeelliseksi ja mahdolliseksi EU:n lainsäädännön nojalla erityisesti, jos on kyse EU:n rahoituksesta.

*
* *

Kysymyksen nro 68 esittäjä Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Aihe: Imeväiskuolleisuus EU:n jäsenvaltioissa

Vuonna 2008 julkistetun EURO-PERISTAT-tutkimuksen mukaan imeväiskuolleisuus (syntymän jälkeisten 27 ensimmäisen päivän aikana) EU:n jäsenvaltioissa vaihtelee välillä kaksi tuhannesta syntymästä Kyproksessa ja Ruotsissa ja 5,7 tuhannesta Latviassa. Lisäksi alipainoisina syntyvien vauvojen osuus näyttää vaihtelevan valtion maantieteellisen sijainnin mukaan, koska alle 2,5 kiloa painavia vauvoja syntyy enemmän Etelä- ja Itä-Euroopassa.

Miten komissio hyödyntää näitä tietoja? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta 2000-luvun länsimaissa ja etenkin Euroopassa, jota vaivaa vakava väestöongelma, imeväisten kuolemantapaukset saataisiin poistettua?

Vastaus

(EN) Komissio on iloinen siitä, että se on voinut avustaa raportin laatimisessa. Raportissa täydennetään Eurostatin vuosittain keräämiä tietoja, jotka koskevat imeväiskuolleisuutta (mukaan luettuna syntymäkauden, myöhäisen sikiöasteen ja vastasyntyneiden kuolleisuus). Se tarjoaa vertailuaineiston, jota voidaan käyttää jäsenvaltioiden toimien perustana. Kuten kysymyksessä todetaan, raportti tuo esille Euroopan unionin maiden välisiä merkittäviä eroja.

EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan mukaisesti jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu terveydenhuollon alalla toteutettavista toimista. Sen vuoksi on ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtävänä pohtia, mitä asioita heidän on otettava huomioon tämän raportin perusteella, ja ryhtyä asianmukaisiin toimiin.

Terveyden alan eriarvoisuuteen puuttuminen on kuitenkin yksi EU:n terveysstrategian tavoitteista. Komission on määrä julkaista tiedonanto terveyden alan eriarvoisuuden lieventämisestä vielä vuonna 2009.

Komissio on jo ryhtynyt toimenpiteisiin tällä alalla. Komissio on esimerkiksi tukenut jäsenvaltioita toimissa, joilla ne ovat pyrkineet vähentämään syntymäkauden kuolleisuuteen ja imeväiskuolleisuuteen liittyvää riskikäyttäytymistä väestössään. Näihin toimiin on kuulunut naisten valistaminen raskaudenaikaiseen tupakointiin ja alkoholinkäyttöön liittyvistä riskeistä.

Komissio tukee myös terveydenhuoltojärjestelmien kehittämistä esimerkiksi rahoittamalla investointeja rakennerrahastosta ja terveysteknologioiden ja -tekniikkojen kehittämistä koskevaa tutkimusta tutkimuksen puiteohjelmista.

Lisäksi komissio tuottaa vastedeskin tämäntyyppisiä vertailukelpoisia tietoja, jotka koskevat terveyttä ja terveyteen liittyvää väestön käyttäytymistä, sairauksia ja terveydenhoitojärjestelmiä. Kuten PERISTAT-raportista käy ilmi, tällaiset tiedot mahdollistavat esikuva-analyysin koko Euroopassa ja ovat tukena jäsenvaltioiden konkreettisissa toimissa, joilla levitetään parhaita käytäntöjä koko EU:n alueelle.

*
* *

Kysymyksen nro 69 esittäjä Saïd El Khadraoui (H-0006/09)**Aihe: Lentomatkustajien oikeuksia koskevan asetuksen (EY) N:o 261/2004 soveltaminen**

Euroopan unionissa on vuodesta 2004 alkaen ollut voimassa asetus (EY) N:o 261/2004⁽²²⁾, jossa säädetään lentomatkustajien oikeuksista tapauksissa, joissa heidän lennolle pääsyä on evätty tai heidän lentonsa on viivästynyt tai ollut myöhässä.

Komissio tunnusti vuonna 2007, että tarvittiin lisäaloitteita asetuksen käytännön soveltamisen parantamiseksi, ja kuuli asiassa kansallisia ilmailuviranomaisia ja sidosryhmiä. Tällöin päätettiin antaa ensin tarvittaessa varoituksia ja käynnistää tarvittaessa rikkomismenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät soveltaneet matkustajien oikeuksia koskevia sääntöjä asianmukaisesti tai riittävästi.

Kuinka monta lentomatkustajien valitusta jäsenvaltiot ja komissio ovat saaneet asetuksen (EY) N:o 261/2004 voimaantulon jälkeen? Minkä luonteisia nämä valitukset olivat? Mihin jatkotoimiin valitusten johdosta ryhdyttiin? Onko valitusten määrä noussut vai laskenut, ja onko valitusten luonteessa ja määrässä nähtävissä minkäänlaisia suuntauksia?

Mitä aloitteita komissio on tällä välin toteuttanut asetuksen (EY) N:o 261/2004 käytännön soveltamisen parantamiseksi? Kuinka monta rikkomismenettelyä jäsenvaltioita ja/tai lentoyhtiöitä vastaan tähän mennessä on käynnistetty?

Aikooko komissio ryhtyä lisätoimiin asetuksen soveltamisen parantamiseksi? Onko suunnitteilla uusia lainsäädäntöaloitteita voimassa olevan asetuksen parantamiseksi?

Vastaus

(EN) 1. Komissiolla tai jäsenvaltioilla ei ole lakisääteistä velvoitetta laatia tilastoja tai raportoida asetuksen (EY) N:o 261/2004 soveltamisesta. Komissiolla ei sen vuoksi ole tietoja siitä, kuinka monta valitusta kansalliset täytäntöönpanosta vastaavat elimet ovat saaneet arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen mainitsemana ajanjaksona.

Tehtävässään yhteisön lainsäädännön moitteettoman täytäntöönpanon valvojana komissio kuitenkin viittasi 4. huhtikuuta 2007 antamassaan tiedonannossa⁽²³⁾ (SEK(2007) 0426, s. 5) vuosina 2005–2006 saatuihin valituksiin. Lisäksi jäsenvaltioiden ja komission yhteisrahoittamat Euroopan kuluttajakeskukset (ECC) esittivät myös kaksi raporttia, jotka perustuivat niiden vuosina 2005 ja 2006 saamiin valituksiin. Nämä valitukset koskivat vain rajat ylittäviä tapauksia (ei siis kotimaanlentoja) ja myös matkatavaroihin liittyviä ongelmia, joita lentomatkustajien oikeuksia koskeva asetus ei kata. Edellä mainitut raportit ovat komission verkkosivustolla sekä ECC:n verkkosivuilla.

Lisäksi komissio lähetti marraskuussa 2008 kaikille toimivaltaisille kansallisille viranomaisille kyselyn, jonka palautuspäivä oli 15. tammikuuta ja jossa pyydettiin asiaan liittyviä tietoja, muun muassa asetuksen (EY) N:o 261/2004 toimivuudesta vuosina 2007–2008 annettujen valitusten käsittelyä koskevia tietoja. Kyselyyn saatuja vastauksia käännetään ja analysoidaan parhaillaan komission yksiköissä. Komissio aikoo lähiaikoina lähettää lentoyhtiöitä edustaville yhdistyksille vastaavanlaisen kirjeen. Komission yksiköt kokoavat ja analysoivat kaikki saatavilla olevat tiedot ja tiedottavat parlamentille työnsä tuloksista vuoden 2009 jälkipuoliskolla, kuten vuonna 2007 tehtiin. ECC:n on määrä esittää vuonna 2009 kolmas raporttinsa, joka koskee sen vuosina 2007–2008 saamia valituksia.

2. Asetuksen 16 artiklan nojalla jäsenvaltiot ovat vastuussa asetuksen täytäntöönpanosta, ja sen vuoksi jäsenvaltioiden tehtävänä on ryhtyä toimenpiteisiin niitä lentoyhtiöitä vastaan, jotka eivät noudata asetusta moitteettomasti. Komissio voi vain käynnistää rikkomismenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata täytäntöönpanoa koskevia velvoitteitaan.

Komissio katsoi vuonna 2007 antamassaan tiedonannossa, että tarvitaan vakaata jaksoa, jotta kansalliset valvontaelimet, lentoyhtiöt, jäsenvaltiot ja komissio itse voivat kehittää asetuksen käytännöllistä, johdonmukaista ja yhtenäistä soveltamista. Tiedonannon antamisen jälkeen komissio kutsui vuonna 2007

(22) EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1.

(23) Asetuksen (EY) N:o 261/2004 17 artiklan mukainen komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle lennollepääsyn epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen yhteydessä lentomatkustajille annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä annetun kyseisen asetuksen toimivuudesta ja tuloksista (KOM(2007) 0168 ja SEK(2007) 0426).

koolle kaikki sidosryhmät (etupäässä lentoyhtiöitä edustavat yhdistykset ja kansalliset valvontaelimet) laatimaan asiakirjoja, joilla on määrää parantaa asetuksen soveltamista ja noudattamista. Kaikki nämä asiakirjat ovat komission verkkosivustolla⁽²⁴⁾. Vuosi 2008 oli vakaa jakso, jonka aikana kaikki sidosryhmät pystyivät ottamaan käyttöön vuonna 2007 sovitut menettelyt ja mekanismit.

Koska kaikki kansalliset valvontaelimet ovat täysin sitoutuneet tähän vapaaehtoiseen lähestymistapaan ja alkaneet tehostaa täytäntöönpanon valvontaa, ei vuosina 2007–2008 käynnistetty rikkomismenettelyjä vakaan jakson aikana.

Brysselissä viime joulukuun 2. päivänä pidetty kokous, johon osallistuivat toistamiseen kaikki sidosryhmät, päätti vakaan jakson ja aloitti uuden kehitysvaiheen. Sen aikana komissio tutkii, miksei asetusta (EY) N:o 261/2004 mahdollisesti vieläkään noudateta asianmukaisesti, ja pyrkii ratkaisemaan ongelmat.

Tammikuussa 2009 komissio aikoo aloittaa kolmessa tapauksessa yhteydenotot kahteen jäsenvaltioon ongelmien ratkaisemiseen tarkoitetun EU Pilot -järjestelmän avulla. Tapauksista kaksi koskee Italian kansallisten valvontaelinten ja yksi Espanjan kansallisten valvontaelinten toimien toteuttamatta jättämistä. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten vastauksista riippuu näissä tapauksissa, aloittaako komissio rikkomusmenettelyt niitä vastaan. Toiseksi komission yksiköt lähettävät seuraavien viikkojen aikana useille jäsenvaltioille kirjeen, jossa pyydetään lisätietoja keinoista, joilla ne panevat asetuksen täytäntöön muiden kuin kansallisten lentoyhtiöiden osalta. Jos näiden jäsenvaltioiden antamat tiedot eivät ole tyydyttäviä, komissio aloittaa rikkomusmenettelyt niitä vastaan vuonna 2009.

3. Koska vain harvat matkustajat, jotka ovat tyytymättömiä lentoyhtiöön tai kansallisen valvontaelimen vastauksiin, kirjoittavat komissiolle, komissio katsoo, etteivät nämä valitukset edusta Euroopan kokonaistilannetta. Nämä valitukset ovat kuitenkin erittäin hyödyllisiä komissiolle, koska komissio voi niiden avulla seurata, miten jäsenvaltiot ja lentoyhtiöt tosiasiallisesti soveltavat asetusta, ja ryhtyä tarpeen vaatiessa asianmukaisiin toimiin.

Komissio lähettää toimivaltaiselle kansalliselle täytäntöönpanoviranomaiselle kaikki matkustajien kirjeet, joissa annetuista tiedoista käy ilmi, että lentoyhtiö ei noudata asetuksen mukaisia velvoitteita. Komissio seuraa kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten toimintaa näissä tapauksissa ja antaa tietoja niitä pyytäneille matkustajille.

Komissio kannustaa kansallisia valvontaelimiä tekemään yhteistyötä ja vaihtaman keskenään tietoja, jotta varmistettaisiin asetuksen entistä yhtenäisempi täytäntöönpano. Tässä tarkoituksessa komissio järjestää säännöllisesti kokouksia kansallisten valvontaelinten kanssa. Edellinen kokous pidettiin 2. joulukuuta 2009, ja seuraava on määrä pitää toukokuussa kansallisten valvontaelinten, EU-kuluttajaneuvontakeskusten ja kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkoston yhteisenä kokouksena. Näiden kokousten aikana keskustellaan järjestelmällisesti matkustajien valituksissa esille tulleista seikoista.

4. Komission saamien valitusten määrä on laskenut vuodesta 2005 lähtien ja vakiintunut vuoden 2007 jälkeen 2 200:n vuosittaisen kirjeen tasolle. Matkustajilla on pääasiassa kaksi valituksen aiheita: matkatavaroihin liittyvät ongelmat (asetus (EY) N:o 889/2002 Montrealin yleissopimuksen täytäntöönpanosta) sekä lennon huomattava viivästyminen tai peruutus (asetus (EY) N:o 261/2004). Asetuksen (EY) N:o 261/2004 hyväksymisen jälkeen ylivaraamis- ja alempanaan matkustusluokkaan muuttamistapaukset ovat vähentyneet selvästi.

5. Komissio aikoo syksyllä 2009 antaa neuvostolle ja parlamentille toisen kertomuksen asetuksen (EY) N:o 261/2004 toivuudesta ja tuloksista. Tiedonannossa, joka komission on määrä antaa tämän vuoden jälkipuoliskolla, tarkastellaan asetuksen neljää voimassaolovuotta. Tarkoituksena on arvioida, onko asetuksen avulla pystytty vähentämään vaikeita tilanteita ja parantamaan lentomatikustajien oikeuksien suojaa. Komissio ilmoittaa myös tulevia lainsäädäntötoimia koskevista aikomuksistaan.

*

* *

(24) <http://apr.europa.eu>

Kysymyksen nro 70 esittäjä Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Aihe: Kielletyn al-Manar-televisiokanavan lähetykset

Saksa kielsi äskettäin al-Manar-televisiokanavan toiminnan alueellaan. Kiellon vuoksi kukaan ei saa tehdä yhteistyötä al-Manarin kanssa. Tätä ennen televisiokanavan lähetykset on kielletty Ranskassa, Espanjassa ja Alankomaissa, koska se loukkaa eurooppalaista audiovisuaalialan lainsäädäntöä.

Saksan sisäasiainministeri perusteli 11. marraskuuta antamaansa kieltoa sillä, että al-Manar-televisiokanavan tarkoituksena on tukea ja kannattaa väkivaltaa ja vaatia sitä keinona poliittisten ja uskonnollisten tavoitteiden saavuttamiseen. Kiellossa todetaan myös al-Manar-televisiokanavan kehottavan marttyyriuteen itsemurhaiskuja tekemällä, ja siinä luetteloidaan, kuinka kanava on siteerannut Koraanin suuria oikeuttaakseen väkivallan ja edistääkseen sitä.

Onko komissio käsitellyt 16. joulukuuta 2008 pidetyssä EU:n ja Egyptin assosiaatiokomitean kokouksessa sitä, että al-Manar-televisiokanavan lähetyksiä lähetetään Eurooppaan Nilesatin välityksellä? Voiko komissio muussa tapauksessa selittää, miksi näin ei ole tehty?

Vastaus

(EN) Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen huoleen siitä, että osa al-Manar -televisiokanavan lähetysmateriaalista on vihaa lietsovaa.

Joulukuun 16. päivänä 2008 pidetyssä EU:n ja Egyptin assosiaatiokomitean ensimmäisessä kokouksessa tarkasteltiin assosiaatiosopimuksen ja Euroopan naapuruuspolitiikan mukaisen yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymistä. Muiden esityslistan kohtien lisäksi assosiaatiokomitea keskusteli vuonna 2008 pidettyjen alakomiteoiden kokousten päätelmistä. Keskustelussa ei kuitenkaan tuotu esille erityisaiheita, koska niin tehdään asianmukaisessa alakomiteassa.

Poliittisia asioita suhteessa Egyptiin käsittelevä alakomitea on tarkoituksenmukainen mekanismi rasismia, muukalaisvihaa ja suvaitsemattomuutta koskevien asioiden esille ottamiseksi. Tähän kuuluu EU-Egypti-toimintasuunnitelman sitoumus ”vahvistaa viestimien tehtävää uskonnollisesta vakaumuksesta tai kulttuurista johtuvan muukalaisvihan ja syrjinnän torjunnassa” ja kannustaa viestimiä ”kantamaan vastuunsa tässä asiassa”.

Poliittisia asioita suhteessa Egyptiin käsittelevän alakomitean 2. ja 3. kesäkuuta 2008 pidetyssä ensimmäisessä kokouksessa ei otettu esille vihan lietsomista tiedotusvälineiden kautta. Koska käsiteltävänä oli monia muita kiireellisiä ilmiöitä ja oli otettava huomioon EU:n tätä vuoropuhelua koskevat ensisijaiset tavoitteet, jäsenvaltioiden kanssa oli päätetty, ettei tästä kysymyksestä keskusteltaisi tässä ensimmäisessä alakomitean kokouksessa (ks. komission vastaus suullisiin kysymyksiin H-0480/08 ja H-0491/08).

Komissio on ottanut al-Manarin lähetyksiä koskevat ongelmat esille useissa muissa tilanteissa. Komissio käsiteli asiaa muun muassa 17. marraskuuta 2008 pidetyssä toisessa EU:n ja Libanonin alakomitean kokouksessa, jonka aiheena olivat ihmisoikeudet, hallinto ja demokratia. Silloin Libanonin hallitus huomautti, ettei sille ole esitetty virallista valitusta al-Manar -televisiokanavasta. Asiasta keskusteltiin myös 4. heinäkuuta 2008 pidetyssä audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyviranomaisten työryhmän ⁽²⁵⁾ kokouksessa. Joulukuun 16. päivänä 2008 pidetyssä yhteyskomitean ⁽²⁶⁾ kokouksessa komissio kysyi jäsenvaltioilta, onko viime aikoina saatu todisteita vihan lietsonnasta al-Manar -televisiokanavalla ja jos näin on, voisivatko jäsenvaltiot harkita valituksen tekemistä diplomaattiteitse Libanonin hallitukselle (ja ilmoittaa asiasta komissiolle).

Komissio jatkaa tiiviisti tämän asian seuraamista ja saattaa tuoda sen myöhemmin esille EU:n Egyptin ja Libanonin kanssa käymissä säännöllisissä poliittisissa vuoropuheluissa jollakin muulla foorumilla.

*
* *

(25) Perustettu audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetulla direktiivillä 89/552/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/65/EY (EUVL L 332, 18.12.2007).

(26) Perustettu audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetulla direktiivillä 89/552/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/65/EY (EUVL L 332, 18.12.2007).

Kysymyksen nro 71 esittäjä Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)**Aihe: Kilpailun tasapaino ja kuluttajien oikeudet yhteisön lentoliikenteen alalla**

Direktiivin 2005/29/EY⁽²⁷⁾ tavoitteena oli yhtenäistää sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva lainsäädäntö yhteisön puitteissa. Direktiivillä pyritään yhdenmukaistamaan lainsäädäntöä, joka koskee vilpillisen kilpailun torjumista yritysten ja kuluttajien välisissä suhteissa. Direktiivin tavoitteet vahvistetaan uudelleen komission tiedonannossa (KOM(2007)0099), joka koskee EU:n kuluttajapoliittista strategiaa vuosiksi 2007–2013.

Vaikka ”halpojen” lentoliikenteen harjoittajien markkinoiden voimakas kasvu on myönteinen tosiasia, esiin nousee seuraava kysymys: Mitä toimia komissio toteuttaa näiden lentoliikenteen harjoittajien kohdalla varmistaakseen hintatietojen rehellisyyden?

Onko komission mielestä – edellä esitettyä taustaa vasten – se tosiasia, että irlantilainen ”halpalentoyhtiö” laskuttaa jatkuvasti monta kertaa korkeamman hinnan kuin kuluttajalle aluksi ilmoitetuissa tiedoissa annettu hinta, kun lippuja ostetaan internetistä, vastoin direktiivin tavoitteita?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen siitä, että hinnoittelu lentoliikenteen alalla on toisinaan epäselvää eikä lopullista hintaa aina ilmoiteta. Komissio on ryhtynyt toimiin varmistaakseen lentoyhtiön käytäntöjen parantamisen. Syyskuussa 2007 komissio koordinoi kansallisten viranomaisten kanssa EU Sweep -tutkimusta. Siinä tutkittiin (myös lentoyhtiöiden) verkkosivuja, joilla myydään lentolippuja.

Yli 400 verkkosivuston tarkastuksessa kävi ilmi, että noin kolmanneksessa niistä rikottiin sääntöjä antamalla harhaanjohtavia hintatietoja, mikä oli yleisin sääntöjenvastaisuus. Lentomatkoja mainostettiin toisinaan jopa ilmaisiksi, mutta niiden hintoihin ei useinkaan sisällynyt veroja ja maksuja, joten niistä maksettava lopullinen hinta olisi ollut verkkosivustolla ilmoitettua huomattavasti korkeampi. Näistä sääntöjenvastaisuuksista 60 prosenttia korjattiin⁽²⁸⁾ tutkimuksen jälkeisten 13 kuukauden aikana. Loput 40 prosenttia ovat edelleen tutkittavana.

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevassa direktiivissä⁽²⁹⁾ veloitetaan elinkeinonharjoittajat antamaan kuluttajille oikeaan aikaan ja selvällä tavalla tiedot, jotka kuluttajat tarvitsevat perustellun valinnan tekemiseen. Elinkeinonharjoittajien on myös annettava hintoja ilmoittaessaan selkeät, täydelliset ja lopulliset hinnat, jotka sisältävät verot ja muut maksut.

Direktiivissä säädetään myös, että vaikka annettu tieto olisikin teknisesti virheetön, se katsotaan harhaanjohtavaksi, jos se harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa. Tämän lisäksi direktiivin kiellettyjen käytäntöjen luettelossa kielletään luonnehtimasta tuotetta harhaanjohtavasti ilmaiseksi silloin, kun se ei ole ilmainen.

Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä annetussa asetuksessa⁽³⁰⁾, joka tuli voimaan 1. marraskuuta 2008, velotetaan entistä tarkemmin lentoyhtiöt ilmoittamaan lopulliset lentolipun hinnat. Niihin on sisällyttävä verot ja lentoasemamaksut sekä kaikki muut ennakoitavat maksut.

Maarraskuussa tapasin liikenneasioista vastaavan komission jäsenen ja ilmailualan edustajia. Kokoonntumisen tarkoituksena oli saada lentoyhtiöt noudattamaan verkkosivuja laatiessaan entistä paremmin EU:n kuluttajien oikeuksia koskevaa lainsäädäntöä. Lentoyhtiöille on annettu tarkistusluettelo niiden verkkosivujen

(27) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

(28) IP/08/1857.

(29) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11. toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi).

(30) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1008/2008, annettu 24. syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto).

sääntöjenmukaisuuden tutkimista varten, ja komissio on ilmoittanut niille, että tänä keväänä selvitetään riippumattomassa tutkimuksessa, mitkä verkkosivustot ovat tarkistusluettelon mukaisia.⁽³¹⁾

*
* *

Kysymyksen nro 72 esittäjä Georgios Toussas (H-0021/09)

Aihe: Rannikkoliikenteen huononeminen

Kreikan kilpailuviranomaisten antamien vahvistettujen tietojen mukaan neljäätoista rannikkolaivaliikennettä harjoittavaa yhtiötä sekä rannikkolaivaliikennettä harjoittavien yritysten yhdistystä syytetään muun muassa: hintapolitiikan horisontaalisesta yhteensovittamisesta, aikataulujen ennalta sopimisesta, rahtimaksujen välillisestä vahvistamisesta sekä Kreikan kilpailukomission sisällä tapahtuneesta Egeanmeren saarien sekä Dodekanesian laivareittien lopettamista koskevasta horisontaalisesta yhteistyöstä. Näiden toimien avulla tavoiteltiin suurempaa voittoa merenkulkuyrityksille. Nea Dimokratia- ja PASOK-puolueen hallitusten luoma lainsäädännöllinen kehys, joka Kreikassa kuten muissakin jäsenvaltioissa perustuu asetukseen (ETY) N:o 3577/92(1), on aiheuttanut rannikkoliikenteen yleistä huononemista ja niin ollen vakavia ongelmia saarten työntekijöille ja asukkailla. Kun otetaan huomioon, että parlamentin vaalikausi on päättymässä ja edellisen selonteon (KOM(2002)0203) julkistamisesta on kulunut seitsemän vuotta, on tuomittavaa, ettei komissio ole vielä julkistanut uutta selontekoa.

Mistä syistä kyseistä selontekoa ei ole julkistettu, ja milloin komissio aikoo julkistaa sen? Aikooko komissio kumota kansan etujen vastaisen asetuksen (ETY) N:o 3577/92, jonka avulla laivanvarustajien häikäilemätön toiminta sekä rannikkoliikennettä koskevat kartellit vakiinnutettiin lainvoimaisesti?

Vastaus

(EN) Komissio panee merkille arvoisan parlamentin jäsenen huolenaiheet, jotka koskevat kreikkalaisten liikenteenharjoittajien väitetyjä toimia. Komissio haluaa kuitenkin korostaa sitä, että komissio ja kansalliset kilpailuviranomaiset sekä EU:n jäsenvaltioiden kansalliset tuomioistuimet jakavat vastuun EY:n kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 1. toukokuuta 2004⁽³²⁾ lähtien. Komissio luottaa siihen, että Kreikan kilpailuviranomainen soveltaa EY:n kilpailulainsäädäntöä soveltuvin osin käsiteltävänä olevaan tapaukseen. Kreikan kilpailuviranomaisen on siinä tapauksessa tehtävä tiivistä yhteistyötä komission kanssa (asetuksen N:o 1/2003 11 artikla).

Kabotaasiasetuksen⁽³³⁾ tavoitteena on meriliikenteen kabotaasipalvelujen vapauttaminen siten, että näiden palvelujen tarjoamisen vapauden periaatetta sovelletaan kaikissa EU:n jäsenvaltiossa yhteisön laivanvarustajiin, jotka harjoittavat liikennettä jäsenvaltiossa rekisteröidyillä ja jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla. On syytä huomata, että kun kyseiset palvelut vapautettiin asetuksella, otettiin huomioon myös julkisen liikenteen tarve erityisesti saarille ja saarilta. Jäsenvaltiot voivat päättää, missä määrin julkisen liikenteen palveluja mahdollisesti tarjotaan.

Komissio seuraa erittäin tarkasti kabotaasiasetuksen soveltamista. Lisäksi komission on asetuksen 10 artiklan nojalla annettava neuvostolle kahden vuoden välein kertomus asetuksen soveltamisesta. Kuten arvoisa parlamentin jäsen totesi, tuorein (neljäs), vuodet 1999–2000 kattava kertomus annettiin vuonna 2002. Komissio päätti yhteisymmärryksessä neuvoston kanssa⁽³⁴⁾ kattaa viidennellä kertomuksella säädettyä pidemmän ajanjakson tutkiakseen perusteellisesti kabotaasimarkkinoiden kehitystä yhteisön alueella, myös Kreikassa, joka hyötyi poikkeuksesta viimeisenä. Komissio laatii parhaillaan tätä viidettä kertomusta. Komissio aikoo tässä yhteydessä kuulla alan toimijoita ennen kertomuksen ja tarvittaessa uusien ehdotusten antamista.

*
* *

⁽³¹⁾ IP/08/1857.

⁽³²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta (EUVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽³³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/92, annettu 7 päivänä joulukuuta 1992, palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi), EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽³⁴⁾ Marraskuun 11. päivänä 2002 annetut neuvoston päätelmät.

Kysymyksen nro 73 esittäjä Konstantinos Droutsas (H-0023/09)**Aihe: Talouskriisistä maatalouskotitalouksille aiheutuvat tuhoiset seuraukset**

Lisätuotteita koskevan niin sanotun välitarkistuksen myötä laadittujen asetusten täytäntöönpanon tuloksena näiden tuotteiden hinnat ovat romahtaneet siinä määrin, että ne eivät kata edes tuotantokustannuksia. Tyypiesimerkkinä tästä on durumvehnä, jonka kilohinta putosi 0,50 eurosta vuonna 2007 0,30 euroon vuonna 2008. Puuvillan kilohinta vuonna 2007 oli 0,40 euroa, mutta vuonna 2008 se oli pudonnut 0,20 euroon. Öljyn kilohinta vuonna 2007 oli 3,5 euroa, mutta vuonna 2008 se oli pudonnut 2,4 euroon jne.

Koska nämä hintojen romahdukset uhkaavat ajaa konkurssiin useimmat maamme maatalouskotitaloudet, aikooko komissio ryhtyä toimiin talouskriisin tuhoisien seurausten torjumiseksi?

Vastaus

(EN) Vuosien 2007 ja 2008 vaihteessa monien maatalousalan perushyödykkeiden hinnat nousivat jyrkästi ja nopeasti, mitä seurasi niiden raju putoaminen. Hintojen lasku johtui pääasiassa siitä, että tuotantomäärät kasvoivat voimakkaasti vuonna 2008 sekä EU:ssa että koko maailmassa. Nyt hinnat ovat taas hintapiikkejä edeltäneellä tai jopa alemmalla tasolla. Hintojen laskua ovat vauhdittaneet myös entistä levottomammat ja epävarmemmat talousnäkymät sekä maailman rahoitusjärjestelmän yleinen sekasortoisuus.

Tulotaso laski monissa EU:n jäsenvaltioissa vuonna 2008 hintojen laskun vuoksi. Maataloustulojen vähenemisen tärkeimpänä syynä oli tosiasiaa kuitenkin tuotantopanosten (erityisesti energian ja lannoitteiden) hintojen nousu. Kreikassa maatalouden reaalitytulot työntekijää kohden laskivat 7 prosentilla, vaikka maataloustuotannon arvo nousi 3 prosentilla (tuotantomäärä kasvoi 4 prosentilla, mutta tuottajahinnat laskivat 1 prosentilla).

Huolimatta tästä epäsuotuisasta hintakehityksestä Kreikan viljelijöitä tuettiin vuonna 2008 merkittävästi myöntämällä tuotantomääristä riippumatonta EU:n suoraa tukea, jota maksetaan vallitsevista markkinahinnoista riippumatta ja joka muodostaa noin 40 prosenttia Kreikan maatalouden tuotantotekijätuloista. Komissio on pyrkinyt hillitsemään maatalouden markkinahintojen nykyistä laskusuuntausta myös mukauttamalla äskettäin maitotuotteiden markkinoiden hallintaa.

*
* *

Kysymyksen nro 74 esittäjä Sajjad Karim (H-0026/09)**Aihe: Rajat ylittävät videoneuvottelut**

Euroopan parlamentti hyväksyi 18. joulukuuta 2008 päätöslauselman suosituksista komissiolle sähköisestä oikeudenkäytöstä. Päätöslauselmassa todetaan, että nykyinen tapa kerätä rikosoikeudenkäyntien todisteita muissa jäsenvaltioissa perustuu edelleen keskinäisen avun tarjoamiin hitaisiin ja tehottomiin työvälineisiin ja että videoneuvottelun kaltaisten teknisten työvälineiden käyttö tarvittaessa ja ainoastaan silloin, kun siitä ei olisi haittaa todistajan oikeudelliselle asemalle, olisi suuri edistysaskel todisteiden vastaanottamisessa etäältä.

Vielä ei kuitenkaan ole käytettävissä tilastoja videoneuvottelun soveltamisesta käytännössä, ja vaikuttaa siltä, että videoneuvottelua ei käytetä hyväksi täysimääräisesti.

Suunnittelee ko komissio erityisiä videoneuvottelun täysimääräistä käyttöä koskevia toimia, myös luettelon laatimista valtioista ja konkreettisista paikoista, joissa on mahdollista järjestää videoneuvottelu?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että erityisesti on syytä ottaa käyttöön asianmukaiset turvatoimet sen varmistamiseksi, että kansalaisten oikeuksia ja oikeusjärjestelmän koskemattomuutta suojellaan?

Aikooko komissio pohtia videoneuvottelun haittoja tai jopa myöntää ne?

Vastaus

(EN) 1. Komissio on samaa mieltä siitä, että sallimalla videoneuvottelun käyttö todisteiden vastaanottamisessa rajat ylittävissä tapauksissa voitaisiin helpottaa menettelyjä niiden kansalaisten kannalta, joita nämä tapaukset koskevat.

Yhteisön nykyisessä lainsäädännössä säädetään mahdollisuuksista videoneuvottelun käyttöön rajat ylittävissä tapauksissa ja annetaan sitä koskevia säännöksiä:

neuvoston säädös, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisen yleissopimuksen tekemisestä keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä

neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa

neuvoston direktiivi 2004/80/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rikoksen uhreille maksettavista korvauksista

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä.

Vuoden 2001 asetuksessa säädetään, että jäsenvaltion tuomioistuin voi pyytää toisen jäsenvaltion tuomioistuimelta, että se saa vastaanottaa todisteita toisessa jäsenvaltiossa. Tässä asetuksessa säädetään uusimpien teknologioiden hyödyntämisestä ja annetaan etusija videoneuvottelun käytölle. Asetuksen täytäntöönpanoa tuettiin jakamalla vuoden 2007 alussa 50 000 kappaletta käsikirjoja, joissa oikeuslaitokselle annettiin tietoa asetuksen säännöksistä.

Vuoden 2000 yleissopimuksen mukaan jäsenvaltion on rikosasioissa suostuttava toisen jäsenvaltion esittämään pyyntöön, todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta videokokouksen avulla, jos videokokouksen käyttö ei ole sen kansallisen lainsäädännön perusperiaatteiden vastaista ja jos sillä on käytettävissään tekniset välineet kuulemisen suorittamiseksi.

Pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusviranomainen toimittaa lainsäädäntönsä mukaisella tavalla asianomaiselle henkilölle kutsun tulla kuulluksi. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusviranomaisen on oltava läsnä kuulemisen aikana. Kuultava henkilö voi vedota joko pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion tai pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeuteen kieltäytyä todistamasta.

Näitä sääntöjä sovelletaan ainoastaan todistajien ja asiantuntijoiden kuulemiseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sopia näiden sääntöjen soveltamisesta myös syytettyjen henkilöiden kuulemiseen kansallisen lainsäädännön ja asiaan kuuluvien kansainvälisten oikeudellisten välineiden mukaisesti.

Myös vuoden 2003 sopimus keskinäisestä oikeusavusta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä sisältää videoneuvottelun käyttöä koskevia säännöksiä.

Parlamentin päätöslauselmassa ja sähköistä oikeutta koskevassa neuvoston toimintaohjelmassa kannustetaan harkitsemaan videoneuvottelutyökalujen mahdollisimman laajaa käyttöä oikeudenkäynneissä.

2. Komissio antoi 5. joulukuuta 2007 kertomuksen neuvoston asetuksen 1206/2001 täytäntöönpanosta⁽³⁵⁾. Tämän kertomuksen valmisteluvaiheessa tehtiin tutkimus, joka julkaistiin maaliskuussa 2007⁽³⁶⁾. Tutkimuksesta kävi todisteiden vastaanottamisessa käytettävän uusimman viestintäteknologian osalta ilmi, että

62,2 prosenttia oikeusalan ammattilaisista katso, että sitä käytetään vain harvoin,

17,7 prosenttia oli nähnyt sitä käytettävän toisinaan ja

4,2 prosenttia usein.

Oikeusalan ammattilaisista 24,3 prosenttia piti uusimman viestintäteknologian käyttöä hyödyllisenä, koska se parantaa todisteiden vastaanoton tehokkuutta, vähentää kustannuksia ja nopeuttaa merkittävästi aikatauluja.

Neuvoston sähköisen oikeudenkäytön työryhmässä käytävissä keskusteluissa on tullut esille, että vaikka videoneuvottelun käyttö ei toistaiseksi ole yleistä, viimeaikaiset pyrkimykset kaikissa jäsenvaltioissa ovat johtaneet siihen, että tuomioistuihin hankitaan lisää laitteita ja että kiinnostus videoneuvottelun käyttöä kohtaan rajat ylittävissä tapauksissa lisääntyy.

Neuvoston järjestämässä kartoituksessa kävi ilmi, että eri jäsenvaltioissa käytettävät laitteistot ovat samojen kansainvälisten teknisten standardien mukaisia. Kompastuskiviksi saattavat kuitenkin osoittautua

⁽³⁵⁾ KOM(2007) 769 lopullinen.

⁽³⁶⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf.

järjestelykysymykset (muun muassa yhteyspisteet, testausvaiheet) ja oikeudelliset kysymykset (toisen jäsenvaltion lainsäädäntöjärjestelmän ja sen rakenteen riittävä tuntemus), jotka voivat olla esteenä videoneuvottelun käytön yleistymiselle rajat ylittävissä tapauksissa.

3. Siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston Atlas⁽³⁷⁾ sisältää hakemiston, joka kattaa kaikkien jäsenvaltioiden tuomioistuimet. Euroopan oikeudellisen verkoston kansallisen yhteysviranomaisen antamien tietojen perusteella voidaan selvittää, millä tuomioistuimilla on videoneuvottelutyökalut, ja saada yhteys niihin.

Tulevassa Euroopan sähköisen oikeuden portaalissa, joka on määrä esitellä joulukuun 2009 lopussa, on yksityiskohtaisia tietoja videoneuvottelun käytöstä ja videoneuvottelulaitteiden sijoittamisesta tuomioistuimiin.

4. EU:n sähköinen oikeudenkäyttö on yksi komission painopistealueista. Uhrien ja syytettyjen oikeuksien suojelulla on keskeinen asema keskusteluissa, joita käydään tehokkuuden parantamiseen tähtäävästä tietotekniikan käytöstä rajat ylittävissä tapauksissa. Videoneuvottelujen järjestäminen ja niiden käyttöä koskevan lainsäädännön noudattaminen ovat jäsenvaltion sisäisissä tapauksissa jäsenvaltioiden vastuulla.

Komissio suhtautuu kuitenkin myönteisesti kaikkiin kommentteihin ja ehdotuksiin, joiden tavoitteena on oikeusjärjestelmien luotettavuuden parantaminen ja kansalaisten oikeuksien suojeleminen. Komissio pitää yllä suoria yhteyksiä sekä EU:n että jäsenvaltioiden oikeusalan ammattilaisten järjestöihin. Vuonna 2009 videoneuvottelun käytöstä rajat ylittävissä tapauksissa keskustellaan yhdessä oikeusalan foorumin⁽³⁸⁾ kokouksista. Tavoitteena on edistää kokemusten vaihtoa ja keskustelua tämän välineen käytöstä parhaalla mahdollisella tavalla.

5. Videoneuvottelujen käytöstä rajat ylittävissä tapauksissa aiheutuvat hyödyt ja mahdolliset haitat on arvioitava perusteellisesti. On olennaisen tärkeää varmistaa kansalaisten oikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen ja huolehtia siitä, ettei sillä ole kielteisiä vaikutuksia oikeusalan ammattilaisten toiminnan laatuun. Kansalaisten ja oikeusalan ammattilaisten tarpeet on myös otettava asianmukaisesti huomioon heidän totutelllessaan uusiin välineisiin.

Rajat ylittävissä tapauksissa on esimerkiksi mahdollista, että menettely toteutetaan monikielisenä. Tulkkauksen laatu on silloin keskeinen kysymys, joten on pohdittava yksityiskohtaisesti niin paikan päällä tapahtuvaa kuin etätulkkaustakin.

Komissio tukee videoneuvottelujen yhteydessä toteutettavan tulkkauksen erityistarpeita koskevaa tutkimusta.

Videoneuvottelujen kaikkien käyttömahdollisuuksien hyödyntämiseksi ja parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi on arvioitava ja edistettävä parhaita käytäntöjä, tunnistettava ongelmat ja löydettävä niihin käytännön ratkaisuja. Myöhemmin saatetaan vielä tarvita uutta lainsäädäntöä, mutta tällä hetkellä edistymistä eivät estä lainsäädäntöön liittyvät tekijät.

*
* *

Kysymyksen nro 75 esittäjä Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Aihe: Kartat ja oikea nimitys Euskal Herria

Parlamentin jäsen Pomés totesi kysymyksessään P-6678/08 virheellisesti, että nimitys "Euskal Herria" on laitton. Baskimaan itsehallintoalueen perustuslain 1 artiklassa (täytäntöönpanomääräys Ley Orgánica 3/1979) sanotaan selvästi, että kansallisuuden ilmaisuna ja autonomiansa oikeutuksena Baskien kansakunta tai Euskal Herria muodostaa itsehallintoalueen Espanjan valtion sisällä nimellä Euskadi tai Baskimaa perustuslain ja tämän itsehallintoalueen perustuslain, joka on sen institutionaalinen perussäännös, mukaisesti. Lisäksi sen 2 artiklassa todetaan, että Álavalla, Guipúzcoalla ja Vizcayalla on oikeus olla osa Baskimaan itsehallintoaluetta.

Näin ollen on selvää, että nimitys Euskal Herria on tunnustettu korkeammassa säännöksessä (edellä mainitussa Ley Orgánicassa) ja että Euskal Herria käsittää myös Navarran.

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

Onko komissio ottanut näiden uusien tietojen valossa huomioon, että kyse ei ole teknisestä virheestä, kuten komissaari Wallström toteaa kysymykseen antamassa vastauksessaan?

Vastaus

(EN) Komission tiedotustarkoituksessa julkaisemiin Euroopan karttoihin merkitään vain itsehallintoalueiden viralliset nimet ja niissä noudatetaan jäsenvaltioiden päättämää aluejakoa.

*
* *

Kysymyksen nro 76 esittäjä Ryszard Czarnecki (H-0036/09)

Aihe: Edistyminen korruption torjumisessa Balkanin maissa

Mikä on komission arvio edistymisestä korruption torjumisessa Balkanin maissa, jotka ovat ehdokkaita Euroopan unionin jäseniksi?

Vastaus

(EN) Korruption torjuminen on yksi keskeisistä kysymyksistä, joita komissio seuraa tarkasti. Komissio edistää korruption torjumista Länsi-Balkanin ehdokasmaissa ja mahdollisissa ehdokasmaissa yhteistyössä muiden tärkeimpien sidosryhmien, kuten Euroopan neuvoston, kansainvälisten rahoituslaitosten sekä kansalaisjärjestöjen kanssa. Edistystä koskevista komission vuosittaisista kertomuksista käsitellään yksityiskohtaisesti tämän alan kehitystä. Korruption torjunta on myös keskeinen edellytys viisumipakon poistamista koskevalle vuoropuhelulle.

Korruptio on kaiken kaikkiaan edelleen vakava ongelma suuressa osassa Länsi-Balkania eräiden maiden huomattavista ponnisteluista huolimatta. On huomattava, että korruptiotapauksissa annettujen tuomioiden määrä on yleensä vähäinen, minkä vuoksi oikeuslaitoksen väitetään olevan korruptoitunut. Alttiimpia korruptiolle ovat poliittisten puolueiden rahoitus, yksityistäminen ja julkiset hankinnat, mutta muutkaan alat, kuten koulutus ja terveydenhuolto, eivät säästy sen vaikutuksilta.

Ehdokasmaissa on tapahtunut jonkin verran edistystä:

Kroatiassa korruption torjuntaa koskeva oikeudellinen kehys on nyt suurelta osin saatu käyttöön, ja korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntavirasto (USKOK) tehostaa toimintaansa. Korruptio on kuitenkin edelleen yleistä. Tarvitaan lisää ponnisteluja, jotta voidaan torjua korkean tason ja julkisiin hankintoihin liittyvää korruptiota ja rangaista niistä. Maassa ei vielä ole poliittisen vastuun kulttuuria.

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on hieman edistynyt korruption vastaisen politiikan täytäntöönpanossa ja parantanut osaa korruption vastaisesta lainsäädännöstään. Suureen määrään lainsäädäntötoimia perustuvan oikeusjärjestelmän hajanaisuus vaikeuttaa edelleen täytäntöönpanoa ja seuraantaa. Kaiken kaikkiaan korruptio on edelleen erityisen vakava ongelma. Lisätoimia tarvitaan vielä poliittisten puolueiden rahoittamista ja vaalikampanjoita koskevien säännösten täytäntöönpanossa.

Mahdollisten ehdokasmaiden osalta tilanne on seuraava:

Albaniassa edistymisen korruption torjunnassa on edelleen hidasta. Uusi korruption vastainen strategia vuosille 2007–2013 ja siihen liittyvä toimintasuunnitelma hyväksyttiin lokakuussa 2008. On aloitettava niiden täytäntöönpano ja jatkettava edelleen seurantamekanismien arviointia. Korruptio on Albaniassa edelleen erityisen vakava ongelma.

Myös Bosnia ja Hertsegovinassa edistymisen on edelleen hidasta. Komissio korosti tapaamisissaan Bosnia ja Hertsegovinan poliittisten johtajien kanssa tarvetta osoittaa poliittista tahtoa ja toteuttaa määrätietoisia toimia korruption torjumiseksi. Maan on parannettava korruption vastaista lainsäädäntöään ja annettava lisäpontta tutkimuksille ja syytteen asettamiselle.

Montenegrossa on tehostettu seuranta- ja tiedottamista sekä korruption torjuntaan tarvittavan oikeudellisen kehyksen hyväksymiseen liittyviä pyrkimyksiä. Korruptio on kuitenkin edelleen vakava ja yleinen ongelma. Syytteen asettaminen ja tuomioiden antaminen korruptiosta ovat heikoissa kantimissa.

Serbia on edistynyt jonkin verran korruption torjumisessa ja kokonaisvaltaisen korruption vastaisen politiikan kehittämisessä. Lainsäädäntökehystä on parannettu ja tuomioistuimiin ja syyttäjänvirastoihin on perustettu

korruptioon erikoistuneita osastoja. Käytännön tulokset korruption torjumisesta ovat kuitenkin tähän mennessä olleet niukkoja, ja korruptio on edelleen yleinen ja vakava ongelma Serbiassa.

Kosovossa korruptio on Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/99 mukaan edelleen yleinen ja huomattava ongelma. Tämä johtuu lainsäädännön ja täytäntöönpanotoimien vajavaisuudesta sekä selkeän poliittisen tahdon puuttumisesta ja oikeuslaitoksen heikkoudesta.

*

* *